

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No HHP.324-1

ناظر افندی

برفاج زمانه نری ماکه دنیا منته سن کرک بلغا سنانه و کرک محالک اجنیده افکار عمومی اشغال اینجی شایان محو نیت و فخر
 مطبوعات رجال حکومت از نیای صفت اور و یا اجوبه بوضه جنبه و با فغاندا اجوبه بود در جرم و لغه زربغا رجه بود چه
 جا نزه طوق نافع برسته حق بیانه قدره اصلاحی بود بر باحوال کوشه بود که ماکه دنیا قطع و افکار کوشه کوشه کوشه
 و بونظیر برستوشه نیک حل عمده متکدی اجوبه هر چه بلا فخر و انقوع جاسوه ای و بدین اولت بوفضه نیک اصدیع
 احوالی برکی مساعی صرفیاید فای اوله جیفی که کوشه ایید که مع انشاف بزج بومته مهم حق بیانه مع لغات
 ایید و هده غنایه نتر افکار ایید که لک انریس صده خدمت اید ماحطه یار بلغا منافع ایدان حاران رض
 اییور بوموشف حال و طه محی نقصانده زیاده کتبی نوزل که شایع اجوبه سوز سوزیم و بویید مهم ساخته ریه
 روتوندن و مضمده و صوی نامه اید جیب ندر شایع اید ایدکن صده بیانه فکر ایید نوزن
 اکلامه مرضیه اید و کله در بوجوه بعضه غنایه بزه بیج مؤسسه اولاد او بیامق در کتدیینه
 خاص و عائد اولیان بر صلاحیت اید بوجوه نکر ماکه دنیا عائد که شایع حقده جاهلان و اجوبه بلغا سنانه
 رتخدریه فائده نجه اوله جیه صورتده بیانه افکار اید در احوال آنف ناییدر که بلغا سنانه از کتدیینه ماکه دنیا
 ضعیف افکار نقره روحانی و متوسله اید اور جره بر برینه مخالف و متضاد در ماکه دنیا منته سنده بر برینه
 متضاد اوله جیه موجود اوله جیه میان افکار اید بوجوه اییدک و فخرک رسیدنی بر برینه فای صواع و مضارده
 ایندیریه و ایی جیه ده بیقانه تضاد بوندور اید و کله در حلیم که انجام کار متقابلاً محوی انتاج بونضاد
 افکار برسته میدانن نظامن افکار ایندیکین هوجن مصالحه بین این اجوبه و طه محی سوفیه میدان بوجوه
 اندر دیره میدانده در نتیجی اعتبار اید بوضه مریدک و موت آور اولت بوبر برزاید اید که ما نقل فرستیده
 سوفیه علمیه اخبار اید رتخدریزک در جرم فوائده استخلا ایندیکین نقیره که مفسد در این بوسید
 ماکه دنیا منته س حقده هر چه نری توری اید جیب اینسغه اجناس و در بروضی اید منته با فخر و بوجوه
 ایندیکین رسیدنی فایده اکلامی بزج بوجوه بر حقم ضعیف نظر فرزاید بر کتدیینه استفاد و کله بعضه
 منابع قوت و حیاط بولند بایور سینه بونری نقیر و حساب ایندیکین و غنایه میدان مبارزه ده که استخوان این
 اگر بومته حقده بزقد صحیح و سالم بیاید ایندیکین ستر ایندیکین طبیع نایه و محیط احوال اید ماکه دنیا منته سنانه صده
 و باور هده خانم عناصری کوشه که بظانده لایحه بوعنا صر شونکر در :

- ۱ - آسا خلوہ (۱ - ۷۴ صحیفہ)
- ۲ - قومیت تہذیب (۷۴ - ۷۶ صحیفہ)
- ۳ - امارہ تجار و مالندی و امارہ کلونی (۷۶ - ۸۵)
- ۴ - دیگر اقوام خوبطی و اقوام سارہ تہذیبات اختلافی (۸۶ - ۱۱۴)
- ۵ - اورویا نسبت اصلاحی (۱۱۴ - ۱۶۴)
- ۶ - حکومت عثمانیہ (۱۶۴ - ۱۶۵) و خانہ

اوج اولیٰ عطف حتی تمامین و غیر ذلک موصوفی اولیٰ و مقصدی نتیجہ امور اعتباریہ بر بولہ صبیہ باخلاف
جلیب نظارت کورنگ و بعضی نذقیات کہ بسبب بی طرفانہ اولیٰ و عناصر فکریہ نہ مصاب اولیٰ اصرار
و نقائص کہ صحیحہ اید نتیجہ ایلیٰ اجاب اچلہ در جوئے اچلہ بر سارہ عناصر فکریہ لایقہ اولیٰ ایلیٰ ایلیٰ
اصدار ایدیلہ و آنچه بولہ شوقا صراحتیہ رہا واضح و موقوفہ بر اصول و صورتہ را تہ سندہ اجباریہ
و مقصد و ہدفہ رہا کوزل توجیہ فوی اچلہ فایب تخبہ اچلہ کی عناصر تداروسہ کیرہ سہار بقاقت انالہ
و امحی رہ حکمہ اولہ بیلہ۔

۱ - آسا خلوہ

آسا خلوہ بہ قومیت تہذیبی ارہ سندہ جو قدر عدم اختلاف حکمہ ما اولیٰ و شوقا اختلاف جوہ کہ آثار و تہذیبی
بطریقہ جلیب طرزہ اظہار اچلہ در شوقا تہذیبی کہ شوقا اختلاف اول باول آسا خلوہ بر ادارہ سہ تعبیر اچلہ بر
واسطہ قانونیہ اولیٰ سببہ و سائط قانونیہ در لفظ بر واسطہ ما جسدہ افتخار اید باخلاف تہذیب و صلہ الیہ
اجری تہذیبات اچلہ ایسہ سندہ و قومیت تہذیبی کہ اوندک دفع حق بر ادارہ اختلاف اولیٰ صبیہ اچلہ سائط
اختلاف اید مجاہدہ ایسہ سندہ و باللیع و سائط قانونیہ صانع سندہ اید حکمہ در برخی عطف یعنی آسا خلوہ مقصد
انرا تہ تہذیبی نظام طریقہ آہنہ روا اولیٰ زمانہ عطفنا یعنی مقصدہ طبعیہ اختلاف اید خطوط اندہ اولیٰ
و ہدفہ وصولی تہذیب اچلہ فضا بلکہ اچلہ ایسہ سندہ در ایسہ بوسطنہ تہذیبات تہذیب اید کی
تہذیب اعدال و وقیوت تہذیبی ادرہ بر تہذیب کہ قومیت جلیب بوکون و اصلا اولیٰ قدر نقطہ رہہ عطف اچلہ کی
آسا خلوہ نور معرفتہ نامہ نظام ایسہ سندہ اولیٰ جعفرن رضی کندیرن صغ اید ملکن در آسا خلوہ
اید تہذیب حد ذاتہ بر جوہ نفاط تہذیب و اخارہ مالک اولیٰ در حال بوسطنہ اصلا بر اہنہ اید اقتراح و سائط
اید جلیب ایسہ سندہ کورنگ و شوقا عدم اخار و اختلاف ان برخی تہذیبی رہہ نتیجہ تہذیبی اولیٰ مقصدہ مصارف

و مصارفات اولفده بالتحجک بیون مشه بد مزاوله بومکند نه هک کوهله شور مارکدک مصارفات بعضاً و متاسف
 او بیدرنگ الحقه درکه اکس خلعت ارمدی بجه برارده جیاً فولدنده طوبلوب آینه نه قولفده به آنفا ایچو-
 هن اولوم ایله زهدیه و محو زاله اغاقری حقدنه نظیمه ایلیسی ره اولیور بوقیلمده اولانه تعقیبات و زهد بیانه
 آینه کی مثالده اولور : قومانده ره مزه بولید و کیمی اولانه یا ایسی غ. شومان و متعاقباً فلوریه کسه
 و یکجه و درار ناحیه ایسی اولانه یا ایسی ن. شخونوف و سلاویک ناحیه ایسی ایسی به روسوناف نه توفیت
 و قوقوسه ناحیه ایسی آ- چماندیت آنتیم و زار و لیه مزه بولید و لیلی و فیضان قلمی معلم اولی الخ ... الخ
 کذا معلیه و معلم اولانک روکولسی : متلا سلاویکه ن. ارنا و روکولس ، هکویه آ. مانا توفیت قومانده
 زار فک و نه مناسرت مطاب ابتدا سنده معلم اول اولانه شه فانوفک و ریبرلرنگ ضرب ایلیسی کی . کسه ره
 یا ایسی شخونوفک جمع و نه توبه ، ره یا ایسی م. مایینوفک و فلوریه به مضاف بویله نه کوینده یا ایسی
 ایلیانک ویره سیاه مضافانده اسلیونیا کوی یا ایسی استغانک و ساره نیک قوالیسی مثال اولور بلور
 مارکدک احوالات کله رفقه تحفه و مصالحه سنده هلا اولانه فکده نظراً شون تعقیبات و ضیایات علما لاکر هکسن
 برصنم مفریاته منسناً اجرایله و وجود ایلی منظار غرض الف کتدرک بر برینه هضمان پرورده فکده سنده
 نت ابتدا تشکیلده اختلاقیاتک صورته منقرده ره اعظمنده اولانه و علی العموم معلم بویانه کسه کون
 معاشنده و کک آمرانده طولای غیر محومه اولمه سبی و کک افکار ساره سوتی ایله اکس خلعت و با و لیلرنگ
 علیه قیام قاضیه و استغی اشیکله و سارطایله اشو صورته خاندینن تولدین کلی موت ادر نتایج مفروضه برف
 انجیرک غلبانه و عصبانه ایچکله در غنی حاله و کیفیت بر جومه چه سر کرده لر حفره ره شایان نظر و نگارده . آرتیده
 پرورده اخذات ایله استیاحه آت اولور بر حقم کسه لر اکس خلعتده او بیدر شید جلد تکمیل کسه بو مصال
 بالطبع نه اکس خلوه طرفنده اسفای ایدیه بیلک و نه ره بعضاً التزام اضیاط قوه کماره سرفیه قاب اجرا
 کویکله ره بعضاً بمصالب بالکله جا هلاک اولفده مانع بسببونه منافی عدالت دخی کویکله و هله
 احواله التزام جبابه قاشیمه اصلا مواضع اضیاط عدایه لاکله ره . اکس خلعت امونیه واقع اولور اشو
 مد افه بائنه تشکیلده سارمانی طرفنده اعتراف ایدیکله ره نه جاریه نثریه اولانک ایلیسی یا ایچمه هکوب
فضای اختلال قومیه ای طرفنده هکوب نتایج عجب اختلاقیات کونه ریلانه و نصارفاً بر صورتی البر کویله
 رایونک بجه مداره بو حضور البصاحات کافیهی محتوی اولفده بجه فقراتک نقلی منسب کویله : « اختلال
 و عصبانیه هکده تشکیلات صفوفنده بر تومید حصول کدی بجه اخذ اصابت و دن اشو دور نرد
 و کوننده استغاره ایله کنده منافع شخصیه موقوف اوله جو صورته بر حقم قوائمه استصالبه علی ربی و خیال
 کهر یومقدسات فذایه بائله اید بویله نوره به شخصی ایلی جهتی ره طوره ره و ایلی طرفی راقا بر برینه

مخاصم بولند و در جانب هر منطقه داخل هر چه بالذات کندیدی اعراض نفوزه چسبند شش و مضمون تشکلات و کس خلوه
 ارسنه بالذات تخم تقاضه بملک لایحه سوزره رید چسبنده مصلح و مجانی و طبعی اجزا بکند و در اول چور کندن رفی فانغ اولید
 بناً علی بر صقم فصلر اکس خلوه آرمدی طاقنده دخی بیدرک و بیجدرک و فو اولده سائقه عدم ربات و تقدر ایله
 و با بر مشب آوراه سوخی ایله اکس خلوه آرمدی تشکلات اختلالیه اعضا سنده اولده بعضیه معاینه نفس و قلبیدن
 طره نسبت انچه بلطیح طرف مقابدن دخی بر وقت عصاه و نفرت کورتلیک شومنده ره ایدوره دخی صوره مخصوصه
 حجت ایله جلد اکس خلوه معالجات نام و حیثیه مؤلفه کوریمی و یا خود سنده بید مرفه مرفه اندیدی بویکی و عجم
 مدار ایله معالجات استغالی نصیب ایله میننده و یا خود بویکی و فو کات و اصول ایله نزله ایله امر غالباً نزل اولیده
 بازارها صبه وجهه صورت یافته باشوره و اخفا قومینرک و یا خود آرمدین اکس خلوه اندیدی مدخله صلاحیتی
 اصل اکس خلوه سورتا ایله کلیدن ماعدا ببقارک بویکی دشمن موجود اولو میننده بویکی بر مدخله میننده و بیک
 ایند فرجه استغاره ایله بیک اکس خلوه موجودیتی بید نزله ایله الفا ایله جلی و راسته البصاهه شنه سائقه
 افکار تاثیر و ولایت شاهانه کی بقار کلیدنده اختلالی و افرید و عفا هرک و بر صقم نام مؤلفه و فو کات ایفانه
 باعث اولو جواسبات انالرس لزوم فانغ اولده اکس خلوه ماکه و بنارو کی بقار کلیدند و علی امور و خصوصاً
 ترقیای نامیه اجماع اوزره مشبوسه جدیده ندرسه او ائمه بقار کلیدند ال زیاده سورتا ترقیایه و اختلالیه
 فائمه اولدیفی فحقوه ایله بیدینی معالجه و معالمانده بر فایضی عذ و طرر المند - شنه بوسیله اولدیه بقیه
 عذ اولدیه شش بر وجه آینه : (خوشناله ف) نور و بوی آنطوف رنج غائف ، نور و جار و ارف ،
 میانی ایوانوف ، بانوفوف ، اقیتم ملارینوف ، و مار و مال ماسلار و و ، سکتب کلیدندن ، (ایوان
 فارحوف ، لایار جینوفوف ، و اکلان میجابوف سبزه کلیدندن ، و ب ، و سفوف ، سبوتونوف ،
 آندره لف ، غاشف ، و ب ، ایلی ادره کلیدندن ، و زه قوف مطفی بشارن ، (و غیر کویلیف
 میانی قویانوف ملانیک) زور کتب اعدا بیدن جیفالندار - نفس لامره با فیه جوه اولده شوم معالجات
 جده اختلال تشکلاته را خود اولو سببه عذ ایلامندار - بوندون بعضیه عم افتار و اهلیندنه و بعضیه
 سورتا کلیدندن رفی ایلمندار انچه سولت فطیفس اولو اعتباریه معالجه مرفهنت که هر جده اختلالیه هم قد
 اولو و تشکلاته معاوت ایچ زامیه فو کلندار - الیفم معلقات خصوصیه نظرأ معالجه بقدرنا اولو اختلال
 تشکلاتیه منسب - اولدیننده ضلایه سکلین بقدر سبه اولو کمرله میوزدن فارحوف وارده کلیدنده
 اسلرین بید صیقم بر فایض عذ اولدند - بوندن بیت آ - حده حده ۱۱ حده و ۱۰ حده ۱۰ حده ۱۰ حده ۱۰ حده
 سدرجانی قومیه اندیدی استغالی ایلمندار جده سکن عذی مفر - اولدیننده معالجه نیرات اولو و کلیدندن و شوموفوف
 اسباب موجه سنده عباره اولده معالجاته اکس خلوه طاقنده اینی تحریک عجم کوندند - اسلرین اولو اولده
 معالجات عذ کلیدن طولای زاناً کوملدر فیریلده تشکلات اختلالیه اکس خلوه بوندن برین طوعه برین طوعه برین

تشکیلاته منوج به هموم و نفعه صورتیه تلفیق ابدی بوند اوزرینه ۱ سره ای ۱۹۰۷ تاریخه اک حلقه ندر تکیده می شده
 سفید و بونری قدر اختلاطه ایم فارشو برنوع صلاح ماضیه عدایه ماله قومیه حیر طرفه اولیای نوم سفینه اک حلقه
 قطع المظار بر جوی کوند لسه همنه بوضوحه بسببوه کی و اصله آرز و اولیای بر ساهه حلاله و کی عطاره سنده بر حسب
 اجده و بوند نایه قطعیه زانای بونز رفه موجود اولسه مخاصمه اک حلقه و تشکیلات ارسنه شده بوند بوندر
 اک حلقه و لایحه ک آرمدن مخربان عمودیت مغایرتی حقیقاً نظریه فویرلوه اسنبرک معالجه قومیه می تانک و سعادت
 اسیه و با ایدیک کور سینه کدر حقد حضر ما مورخینه لایحه و مشوره ره کای کوزمه و فونری معالجه علییه سفلی ایله
 ابتداء بیدر ریدر سنده تشکیلات اختلاط آرمدن ره کندیینه خاص اولسه بر خابیت توسیع و تعمیم اید اک حلقه
 استوخریات عمودیه لزومنده بی فضا هن اوسط لر بازنده فاشه رجوره الهب و ریدر بوجیه ابر کج طرفه بینه
 انتق راوانه مصادره استوخریات عطف اوزرینه بوراس علوانه بی ساعه بر میده اولیفته میدان الدن
 اک حلقه کی یونلیفته کندیینه زبان اولسه کورن سبب معالجه ها اولی نخبه ایدیک اوزره هکتب مزره بولیه علییه
 نخبه بونز بونزیدر استوخریات عطف اوزرینه بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 ۱۹۰۷ تاریخه مزره بولیه سینه ای بونلیفته کدر بونلیفته و بونلیفته افندیره زنده ایله بونزیدر بونزیدر بونلیفته
 و کدر بونلیفته کاندن و اوجیه بونلیفته ولایه مکتبیه استوخریات عطف اوزرینه استوخریات عطف اوزرینه استوخریات عطف اوزرینه
 ما مورخینه عطف ایدیک و عطف نقیر ه هیانینه ترانه اولیفته بیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 ای مزره بینه و اولی ای بونزیدر هیانینه ایله قومیه ترانه یونلیفته مکتبیه و مکتبیه اولی مزره بولیه سینه ای
 ۸ اغتوسه استغسانی و ریدر عین نایجه هکتب مزره بولیه کانی حدوده کلان اختلاط و فویرلوه استغسانی کدر
 مزره بولیه کانه استغسانیه کانه طابقت بونزیدر استغسانیه قومیه کانه مزره بولیه محبت اعضا بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 و مزره بولیه خانیه زانای اولی با جموده اوزره نخبه زنده بونزیدر محبت مکتبیه اعضا بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 مزره بولیه خانیه زانای اوغلامه عظم انچه اولی بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 بود فیوما کب مکتبیه اولی بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 مزره بولیه محبت اعضا مکتبیه
 یا فویرلوه مکتبیه آرسو کدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 لار اوغلامه بونزیدر
 استوخریات مکتبیه موجود اختلاطه نویسه جایزه آرمه و مزره بولیه ایله مکتبیه بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 مکتبیه بونزیدر
 بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر بونزیدر
 تاریخه مزره بولیه خانیه کسیر مزره بولیه مکتبیه
اختلافات مخدنه تک بطانه چاره انزال رس اولر ره دفع مغزول معالمتک تدر اعاده موقبله اک خلوه زرن نسبت انیس
 لزوم بیان ایندیگر اعاده سبب ایندی علیه : چرواق ، یوب آنوف ، غالف و صده فند بر ایدر صبه قف
 اوزون مدند بر نرک معالمتی ایضا ابدع و عدم افتد و اهلیت بناؤ اک خلوه غزل ایدر استکله ایدر خلوه
 افتدی موی برکت قلبه اعان ایس کلوت محله زرنده صاحب نفوذ اولمه و بر حتم محلی بکارن بصدره پروردگار
 اینک بونیه صرأ حب ایدر ادرن نیم ظر کوره صه افقا چون مندی کورون به بوغوه اسنه قدر حره صده ایدر
 کله بار موی بر اعاده ما موی جلیتیه حقی صفر سوز و برمه اولدن دفع نشد ایدر ایدر مشهور کالیفت
 چه نه مزه یولیدیکه موافقت ایدرک تیلخون در سعادت عورن صغاب فوسبوه فکله نشانت خزان فعیس
 کورمت اوزره تدر مزه یولید خانه به کنه بورفه فوسبوه اعصاب دین بارده قبول ایدر مزه یولید صله
 واقعیت قبا اسف اولیغی ره سولیدر : ایچون سؤاله مزه یولید طاقدن نرک اولر و شنبانه و برینا « باره ای
 وینا رور کج جلاور » جواب نامتای فوسبوه اعصاب ره کورن اولر اولر اولر اولر اولر اولر اولر اولر اولر
 برقاره جیفیه حقی فزنی کور و برمه اولیغی کج سوبه امید استوفی ره کورنیدن فوسبون اعصاب شوجوی
 کنیدین انتخاب این افاره چاره جلیتیه بلیغ ایندی و قدرن فائز اولره افار فوسبوه اعصاب ره کورنیدن
 قرار برمه و بو فوسبوه طویندن طویری : اک خلوه ایدر مخاره به باشلاور ره کورنیدن متایان اغمار برک کورنیدن
 کلبا و قلب مندرن خضه کی اختلافات او ارم ایدر و فوسبوه صبه فاکر اوزرین حلو سوبه لزوم طبله تدر
 عکس نقیره اهلی کنه کفینه یعنی مزه یولید خانه و اک خلوه صبه فاکر اوزرین حلو سوبه لزوم طبله تدر
 اک خلوه تطلیده سبوارمت و ورینه یکمه مزه یولید محلی به قلب انجمنک و اواره فوسبونه کج بر وظیفه
 اجلا المیسی و ترک امور اینی اجتماع منب کورک و بو فو ایچون کورن مزه یولید خانه بلیغ دفع ایلیتیه .
 اینه جو فیدر مزه یولید خانه ایدر اهلی آره سده مهور ادرن مخامه بو صورتیه دین شتند زان اولر اوزرین
 اباقه با صلیغ مزه یولید خانه بو کورن سبوه بوسه فاکر کتاب مزه یولید مینی افق لایات بطاشقا الهای
 آره سده اشار و اغمار ایدر صبی فرو ایدر اولیغی اغراف ایدر اولر نظر بالکله اهلی اینانجه غمناک سلسله آمد
 امیه فوسیه آردن خارج طیف و مضر اخلاصه کج رایجه اوندرن احصاب ایدر مصلح و امیه فاطمه کج بوسیه
 استغفار و برمه بونده اطرافت اسنه کج و قلب ایدر کینه مضره ایلیتیه کله مزایمه هله کنه سینه
 یاره استغفار کج طینه مزایمه کج کورن مضمی مصلحاته نظراً رها اولر تکیله باده و بر ایمه مزه یولید اف
 سوبه حلاله سبب اولر ره کلوت اعان عصب بر جهان ایدر ارم ایچون در اگر خلوت اعان تکیله معاوضه فایغ
 اولر ایدر کورن طریقه مستقیمه جهان ایدر حبت و تکیله طاقده شی یا ایدر صومیه باخا صراط غنادریف
 فوسیه آردن امیه زان متناک بولخه و اون زان افتد معاوضت و حمان تکیله آردن جهان و برکله
 مزه یولید مینیس ایدر این مدافعت استحقاق ایدر کیم فاکر - اشغی بو فویر بوندره عبادتدر ریدر مزه یولید ایدر بار

لایحه کویله بجه بوقامی اولوه اوزره سکوب بداعوزی ببقایه نشه تصور بده خارج برحقم اخلاقه لغد ، افکار انقالبیه
 ویکه تی با یاس انصفوفن بونفاغدا برحقم بغددرن مجوسه سبیت و بردن صده مغزوا اماره راقه کسه
 و سکوبه اجرت عدلیا بر معلم ایله برنجی صنف درجه صغیره ارتقا ایله اولسی ذکر ایله یله . نبلقوفن انحرافا بیانه
 کوره سکوبه مزه بولیه خانه علینده کی حرکت و عدم کمونیت صنفه اسبابه تولد ایلمده در حقن بوعلم صحنیت فونیه
 طرفنده واقع اولده زهدیدن برقره سی صبا یه یلور کذلک نبلقوفن نظراً نسیلات طرفنده خلق باطله باره
 طوبیله ایله یاره یوزوم وایس بولری حکونف اماره ویرایله سکوب شهر نسیلات رسی و صبر امور اولده
 انبیاء معصومین برحق واقع اولده ملاقاتده نبلقوفن نسیلات طرفنده خلقه مراعف ایلمک یاره طوبیله ایله لوزن
 یانه و صحت اماره طرفنده سکوب لوی اخلاقه ایجاب ایله مبالغ و کونک زانا نغیه و کجه ایله اولریق فاره
 اجته . بونفاغدا برسیب مقبول و مقبول ایلمنده طراریله معصومک اماره صحنیت صنف بونسیلات
 کونسیله لوزن حق نبلقوفن طرفنده رسیانه ایلمک در سکوبه صلبه عدل ایلمکی صوره نبلقوفن محلی یادور
 ایدر کلندن اوسور مو نام صنفه شوسوزلر سوکند : قنا اوردن ننه عدل انبیک بوندن بولیه بزه اعما زکرا لوزن
 اکر بوطون ایله نبلقوفن جدا شایانه مواخذه برارد . جوده بوضونه مغزول اولده معصومک اخلاقی اولریق
 بخت انک خلقه مامورن طرفنده حکونف نسیله اجبار ایله روت جهو . افکار خلقه ایله نبلقوفن معاصی بک
 بیایغجه و نسیلات در سکوبت ان ایدر کلندن اولده کی تیجف ، حقوقی لغتی و سور تقابلی کونسیله
 اوزره برتون مزه بولیه خانه شوسوزلر سوکند . کی تیجف بلفق نیم ایله فایده یلور . بوسوزل اوزرله
 سکوبه بولانه سلاطین ببقا ناهجس کونک باصفولوفن اقتدین حضوره سوکند . هله نبلقوفن زنده رک
 و مقدر لهر حق سکوب ان آله با ایش برارم اولریق و سکوبه کی افانم اتانسه حسن نیلم تا نسیله نظراً
 خلوا یله مزه بولیه خانه اده سده حق اخلاق اسبابنده بری رض او اولریق و لاه فوج سینی بر ان زیاره
 اونک حکم و تأثیر ایدین اقلام سکوب ولین ببقا قنبره مفتو صیقلوفن کجه بوزن عطفه و کجافه
 نکه اوزن بجه بار نبلقوفن تأثیریه فایده نسیلات اختلا یله واصل ایله هه نسیله موفور اولریق
 باخاصه نسیلات اعصابه صیقلوفن سو بایلم و ان نسیلیم تخمین آله موکل که لر تقابله باحقه در
 ننه بوسیده بوقایده اولده اشخاصک انک خلقه ابتدیه فارسیس لازم اجه کونک عدم حیاط و وفور
 و کونک حیو سنده اولده تجاره مغزدر انقالبنده طوبی بویکی کسان ببقا صلبه ایورینه
 ناقصی شاور برحق مساوی انفا باعث اولنده اجه بوقه صیقلوفن تربیت و انظم دانسنده نسیلات
 وجودیه علیله لهر صغیره حق اولدات بولیه نسیلاته شکر انکله قلیوب لعلکی معاوتت ایدره هه صغیره
 حال بولیه صیقلوفن سلاطین زکرا عدلیس مدبری بولریق زماه یعنی اوکی سنه بلفق نسیلات اختلا یله محبت انجمله
 قلیوب فونیه اجما عدلیت قنک داخل عقیده ره معده ایدین نسیله برلره ایندم شوری بلفق سلیان رفته .
 صیقلوفن بوقه قنیه برده طاق حق نسیلات خلقه قلیوب بویه بوقه سینه بویه . نیم کندی قدر نظراً

بوتیک قدراً بنفوسک نایافته نسبت وقتاً ده بکد بر زمانه بود چه قدرتی و فور فوج اولاده و بکون کندی مختلف
 اینده فایتو کسین بی اظهار قوتده عاجز بولنده تکلیفکند لزوم عدم اغمازده ایدو حکمکده در بوصول حال قدری و لایات
 سا هاندوی اثر بفار ایچونه قابل تطبیق بر زماند مجوز تکلیفکند فور قدری ایچونه فونیه لاله حسه مناسبت مجبوریت
 حسه ایبه استخراج ایچونه بکون اوتکیلات ضعیفین ایچونه نسبی قدره لزوم هلا اولنده خطون اساک خلفیه هان
 اولینف ناموریت رسیده نجر ایدیک خصوصی بر ادم کی بعضاً ملاقات و بیابه مصداق ایدینف معایبه ایچونه اساک خلفت
 منغ و زجره ریغاً قومیه ایدیم استفاه و بجهن به روان کتبه اولینف و فقط زیاده التزام احتیاط ایجاب ایدین سویدینی
 اولنده بوجهل بفارک ماکه و بیاره کی امور نشه معارضه سور تا ایبه مزاجیه بلو در هماسی کیه معاینه غلای اولنده
 موجب حیثی اولوقه ایبه یعنی بوندیری اورخن یا مبالغه طایفه و حدوده فضا بولوق ایبه اونقدری نظراً بومعاری
 مملکتن تیری و بیاتیه بره اتمام کفایت اید بیلوردر هاکبور شری اعاده لری و هده نه هکوب مزه بید لیکه رافده تدر
 تعیندی خطون طرفنده نصوبه متابان کویکده در اساک خلفت بوبولده بر تیر و فزایه کتبه نسبت ضعیف حرمانه
 زال اولورده کوشیدیه و بوجهل اثر طیر و غناطک تزییه فعالیت و جابندیه بسیاره جوامیه هلا بومعاری
 هکوب خارج رجیم مملاره تعیندی رهها معقول اوله بید ایجه کک معاینده و کک افراد هاکیدن کور و سید کیم کک
 اکثرین طرفنده الینم قدره نظراً معایبه معزوله دله هده بفضیلت طرزین تندی و حدوده استوره بر تیر اولورده
 تلقی ایدیلو اکثریت قدری شورزده در بعضه معاهد بقیه تبدیل ایدلی ایس ریکر رخی کتبه بدیه خبردار
 ایدیکده صکره اکثره قومیه اندیم علناً و اجنبیه ایجه استفاده به روان ایدیرس اوق غل اولورده
 بیم بخار و کیم ندقوف بوجوه قدری ایی نقطه ره شو صورته خلاصه بکیم در

- ۱ - اساک خلفت اهل ایه سده کی شدت حال ایچونه افراد خلفت مزه بولید بکند رهها فضا فقار نه تعبیه و غلام
- و کب وقتب امور بین بوجوبی واضعیه رویت و نظری لازم
- ۲ - معایبه معزوله رهها اول بولند قدری مملاره تدر ایجه صونیه اعاده ایدلی و بکلیفیت متعبیه طرفنده اساک خلفت
 مراعینایه اجرا اولکیده حیوید ایجه بوسایه ره اساک خلفت ره جینن می قضا ایدله اولو
- کندت ندقوف غلله صرفاً ایدیرک رهها قاتع نیتیه و بیابه اید اتفا قابل اولینف بیاره هکیم در بوقوتخانه صکره
 به اوجین رفه اولورده مزه بولید سینی اید ملاقات ایدیم اوشدی رهها منبرج و رهها بیوشاهه کویکده اید مطالبه مزک
 صکره بطا : حیر و ارف اید بیایس نتوف و غلاف نام شخصک هکوب مزه بولید بصره خارج کور و تعبیه و تیرینه
 اساک خلفت زنده نوسط ایدینی بیدردن نه بنفون اید خطون هکیم ایچونه کندی فکره نظراً الزم بولند قدری
 و فقط حال غلیان اولاده افکار خلفت نسبی ایچون ایجاب ایدیه نه بیایسون اولورده قدره حاضر اولینف علاوه اید
 شوراره سطر اراً بیانده فاغ اولورده جنم که مزه بولید کاتب تانیس که اسکوف اضا بطا خصوصیه هکیم مزه بولید
 سینی نت نه بنفونی و نه ره خطونی سویدینی و اوندرفق بوقد کور و لید انجی کندی اهدا هاننده نولر ایجه
 پتی اولینفه و هده بنفونک تحت تاثیر بولند بق سویدیه بو که اسکوف غنی فاعل ایی رفیق غائب جکمه اوصاف و فضائل
 اید توصیف و تصور و اوند مزه بولید بقه طر ایدیرس هکیم احوالکند بر روزه ایلو حتی بطا نامه ایدیر

محل منازعات و اختلافات فحق سگوب بر بلندن بر فواج ابروی صده بده مفلان ایندکن صده مزه بولید سینه منک انهم بوقفایه
 افرار خلفه بر فواج تنی اید مزه بولیدن ارطانی مزه بولید خانه بولیدتد جستم بوجوه کج مقصم اکر مکیه هائی طرفی جمع اید
 بونیک ادر لری بولیدن و بر استوف سستی نیزه ایندکن عباره ایله بوجوه مندن کیندن سگوب خارجه جیفوسی وانیو
 خلفک کب مقصلاً انجمن نم مقصد اتر تم ایله رعونه مدعونه بقدر ایتسی بفر مزه بولید خانه محسن اعراضه تو ما طویلو
 و طور و ررافوف اجاب انیبر نفس الامره بوانی ذات رغن مذکره بکوب بده افرار خلفه مزه بولید خانه اباده جمعوه
 استه کاندن ارند و ایله هم کیندن برین محمولوفات بقیه ایلسن عوم نانہ بنیغه ما مور اور قدری ابویه انان و بولیدن
 طبعی اهلین بوجوه کتی مزه بولیدن خلفه نظیرین کوسر مک طایف در جوده در بخار و طانی بنسده اجماع ایتکافی
 نشیه ره حکومت عثمانی نامور بنده حدرا بنده کوه فرج موافقت انیبر وحن معافاً لکله کسر و طاقان به استغنی بوفای
 مزه بولید خانه نیک برید جیه نظایر باحقق اور قدری با سولید ان نزلت کتب بنارندن برنده واقو اوله و بایندر
 مستقنا اولمه اوزره مزه بولید خانه محلی اید کتب انجمن اعضا بنده و ایدر کلان افرار و کب بولیدن با حق مزه بولیدن
 و علمه اخصی بفار بخار و طاقان خلفه بر جره شطاب انجمن ایدم مزه بولیدن بنده شطابان سکی و روحی مزه بولیدن
 ایله کورک بنده صفائینک سوفیه رور ولایت اجرا بلیغه مزه بولیدن محلی کب و کتب سائده ادرانه و بی ج
 طویلی بنده و مزه بولید خانه طلاق و نطاح مندرنک بنفیش اید بوموقف اهت و صفت غطوبه مشاب ابرو مکیه
 استفاه اولدینده صفت ایله هله مزه بولیدن بعضه اطرار افرار خلفه طرفنده شدت تنفید ایلک و مزه بولیدن محافظ
 حیاتی نبوه سترک و جویر فضائل محافظه حیاتی مضامنه نقل ایلک استمه ایله حالیکه مزه بولیدن افسر
 بیت بارزای و اندقه ماعدا اکثر بنه اهل بهج کور نامده ایله مزه بولید خانه کینه شکی علی العاده امید زور کده
 و لیبیری ریجه جن بانک بولیدن و یا خود مزه بولید خانه نیکوف کی بد خون و فبا رفانی طرفنده شدت هلاک اید
 بولیدن بار خلوه مزه بولید طرفنده باشکریه جود ریله بومصائب بیت زیاده شطاب انجمن کوسی روت نشنده اور قدری
 اکر استفایه و بوموقع بوسه فایده برینه ریدرینک کده جن بیت شریک و مشکلا اولدینده ناسفدن رغن کیندن ادرانه
 سوزن ره علاوه انجده دررکه ارنه بولید بقیوف کی ککرک حق نایرین زبون فایده صفات قبینه اوله هفت بنسده
 ریدر نیجی ده و خم حضور ره روح اوله جویسه اهل سینه سیک ای برجم اوصاف و صفات ره احراف ایلکده و هله
 ارنه و ایندکنه حسن خدمت انجمن و حکومت بنده موری اید شطابان اطرار حیات و جلادنه صفت اولدینده
 زیاده اکتاب موقیفه نای اولدینده قبی ره سولیک درر ان نزلت خلوصه لفظ اولدینده اولدینده اولدینده و فضا کب و کتب
 ۱- اکر خلوصه نامدی مزه بولید محبت اعه اولناه حقوه خائ و یلیله و بهج اولدینده و فضا کب و کتب
 مندرینک بعضینه محبت قدر صورتلیله
 ۲- ککر ستر رافنده و ککر خایه بده اولاه شکی عاری ننا حفوض و اخی برجم اموجف واقو اولدینده شطابان
 و سنیانه شوی بده بایرینی و جم مزه بولید خانه نیکوفی قیولی قیلا خونیله
 ۳- سستی اختلافات باعث صفت و سب بکانه اولاه مزه بولید خانه کانی بنفوق اید صفته خطوف نامورینه
 محل ایلدینده جود بوندر طرفنده مزه بولید سینی اوزرینه اجرا اولناه نایر ان سفسیه مزه بولیدن اید افرار
 سبویه برر نسله ایلدینده

فاندر تسميات اختلاطی ستمی معینده بعضیدینه ریسه بید مکده ایسه مع اتشد حالا برقم مناخه عاندت نمردت
ایوکی بوقدر بومعلیه تسمیات اختلاطی نیک امر و اوره سه امانت انجمنه کمر در هتو معینده باند
لازار تونف نامده برسی محلی اختلاط مؤسسه سنده زید آینه بر مقنوب المسه و بوکتوبه اگر مشهور کنده اختیار
ترک اینجهت هورایه محوایه کھی بید ریکه اماره بخار و کھی غوسپوریه روره ف رها بونک مطلق ظهورنده اول افتخام
انجمنه اوزره تونف نیک لیسده اولرجه تسمیات اختلاطی نزرده نسبتان اجزا المجهه و هتو طریقه یا صولیه اریله کویه
تسمیات اوزرینه عین زمانه تلفیفات و مضامحه بولنه چاکتده بونک اوزرینه ذاتا امد و کتفا بیدیکه اوزره
تسمیات اختلاطی اوردن بونفایخی ریکه مدکن ماعدا روره ف خفیه رخنه سید لائل بر مقنوب کوندره رت
بوزره مندک تونف نیک تخفنه طوغریه عاشر اولیوب بالقسمی اساتذک مکر تخریزن عمومی ایسه
قومیه جیره قایتوا عاون ایملک استیلاره حب و هذلم قارنو بر بند برره عیاره اولرین رخنه بید ریکه بولنوبه
بونف ماعدا روملویه واقع اوزره رعونک اختلاطی طرفنده قبول ایلیکی و باند سفیالک غالب و مغلوب تقریب
انجمنه استعدانده اولرین و مشهور نزل انجمنه ایچاب ایسه کسان بقد تونف نیک عبارت اولیوب ریکه کورک و کورک بولنوبه
واجبه اوزرن حده س باند رها صوره کلک ایلیکی اختیار ایلیکه نزلت مکتوبه روره فک اگر بسوبه کورجه سده
باند براغمان اشرس انک خلع و تسمیات اختلاطی ارسنده تحت ایلیابه اختلافه مدخله المجره کونسن
جبا و طلب اولنک - بویه بونفایقات بچوس تونف نیک مشهوره ریسعانه بنیدی اولر روره فرارک اولنن
مکتوب ریکه بیدینه بر حقم اسایخ نامورین اماره بخار و کیدر و ناموریه ساره سنک ذاتا قومیه طرفن الزام سید کورک
ضنده کی ساری تکیه ره خارمه - ارنه ولای رافترکی اختلافات و مناخه عاندت حقیق معینده قد معلولت

ایسه معیندن صولیه اولیوب معلولت اعراض فرات ایله حکم
بوییه قدر زکر اولنن احوال و وقوعانن صوره اسایخله ایله تأسیسات اختلاطی ارسنده کی مشیات منفا بیه حفر
و علی الخصوص ایدوره هتو ایکی عتقار و سنده رها بونک نسیب و ررحم تکلف معنی و مکره اولر اختلافات نه صورتده
اولر الحقه صوره کور بیدجه حضور کنده افطاری رخنه بط ایلیکی و جیدرن عبدالمودوم

۱ - هرتبیه اولر اسایخله طرفنده مضر عاید ریکه منبدره هیفاییل معاینک غری مندر حفر ایلی روروند
لله ف بوجه غل شیه اسایخلفق مصدقه و منقته کورن حفر انجه عاریتک کتیب غلده کله بیه
معاینک غلدره برفعی اوزری و سیاسی باجده - اصل معینده واقع اولر اوزره دریه نذیفانن عدره هلا بیکم
قدره نظراً اسایخ بوفاریه کجه انی بید کتی حفر هتو غل ندری باز اعجز در - بور فک لوی بویله ماموریت مع زیاره
هل سنده بکفایت ایدره کما شواره زکره سایدنک تخریزن مجتبه کله فده بوغل نذیرنده اولر فرات سید ریسه برسی
دییله انجه غل اوزرن صوره اعلا ایلیکه - بو سوبه طویون برره اسایخله بو حقیقه غل ایلیکه اولر معاینک
تروکدی کورن اولرین صولت عتابه مامورینه اختلاطه و استحقاق موزولنن قومیه استدر حفر ساریت و معاینک
بولنوبن ضمناً لقییه انجه ریک اولیوب - بو صولت یک ماهانه و احتیاطکارانه برسی اولر کورک - کذلک بوننده
اولر ره زکر ایلیکی اوزره غل اوزرن منفا بیه کلوب ضرر بولید کانی هتوب ضابطه سنک فورغی منفا سنده اولر

محل ابراهیم و در زنده او . راجع به : تفسیریم ؟ بزفا امدی غل ایله ارنه بوندن بویله زده اغمازکن هم حققی ؟ : ربهو-
 و او کلاه من بلذات کنده ایستاد و اطرار فضیلت ایت اوزره یانکد معادی غل ایندیگر ! : جلدی و ریلو-
 نیم قدرم نظراً منته ناک کوزله چاره حل مانه وینانه معلک ایت استیان که لردن غاندا اولدیغی آسایغ و کسبلنه
 استخا ایندی غل ایله کدی محمدن غیر برره نصیه ایله بلدیله جرداروف حقن مولدی اولدا هلموده معلک ایتله
 مستنا اولدوه مساعده ایله ایله

۱ - معایره به اساطیرله آره سنه برصقم مخاصمت تولیدینه اینی درجه سبب اولدا کبفیدرله بری در کک بیت نصینه
 و کک مؤخرأ زفیج و زنی ما مورینه اساطیرجه معیه برصقم اصول مقننه و قطعه بولماید - بو حقه برقا بقیله
 حکمها اوله باقی ص بارش تا سف - منته معیه بر اصول زفیج و زنی اوله معیه غنی ضفدن ما زدن اولدیغی غنی
 سرائفه بولماید که لک مختلف و ضفوت معتدالیدیغی بوراره نوادر دن رکدر لطفه هولکه دخی خصی عالی
 بانجام کومامه کدر تحصیل عالی آله ایتمه معاینه زیاده نظر مطافان اولدوه درر سکتوب مندیغی حقن کسولماید
 زکاتین لازمه : ۲ . آرسوف بیه سنه تحصیلده سنوی ۸۶ لرا ، ماطوف اویج سنه اید ۸۶ لرا ، ایوان
 بانالوف دره سنه اید ۱/۲ ۸۶ لرا ، بورانه انصوف و الکیف هرایی به بسوجه اعددر تحصیل کورماید
 نام تحصیل عالی من آله ایتمه اولدورندن برجه ۹۸ ایلیسی ۷۷ لرا ، بویوف به کنایا ما زونی اولدیغی حالده
 اورویا ، موسیقی تحصیل بیره اولدوقنده ۷۷ لرا ، و معادلردن کبر و واسیه سنه تحصیل عالی اید ۹۰ لرا ،
 و معده فارمجا نیلوا دره سنه تحصیل اید ۹۶ لرا المقدره ، جرداروف بیدغوزر و فیلسوفی تحصیل ایتدیغی
 اید آله ایندی حاله لطفه ۶۰ لرا درجه سنه اجرت ویرلکدر - مسایک معلم ایتدی و بیره دره سنه ریز خدمت
 اید خستو بانا نجف سنوی ۹۶ لرا الیفی حاله اوند ضفنده ما زدن اولدا ایوان بلاغویف و بانوفوف
 ۱۶۵ شه لرا ویرلکدر - معزول غالف اید سلاینه صامانجی یف وارنه ، بقولوف جدهس بیدغوزی
 کتبیغی بیدرصدی و ده زیاده تحصیل کورمهدر حاله تحصیل بیزمه که لردن عدا بیدرک حره معادی بیانه
 ارضای ایتددر - تنه م بوقه که بویکی عدم انتظام اسباب موجود اولدو فی منازعه و اختلاف بهاری ها فرر -

حالیکه بویکی اصول برده تحصیل مشروط و بر اصول مقبول اوله باقی سولنده زان اولدوراید
 ۳ - بونه خاعا سویه ادران عوامت ان فاطما خادمن اولدا استیاف و کون معالربن رخ اصلاح احوالنه
 ص - برصقم تدابیر اغمازس لازم رنده هسبته اوله فیه معالرباید کون معالرب معاشق آره سنه رهنده
 بر وقت صهردی کوزه چارقیفه - کون معالرب علی العموم ۶ - ۱۸ لرا درجه و ناراً ۱۰ - ۷۷
 لرا درجه سنه اجرت سنوی المقدره بر بومعتک معلم اجنا جاننه طاف هم حقن بیریان فیندنه - بویسبیل حاله
 اولده کون معالربن آریسه هله خلوتنه طرفنده روحیه نصیبات اولجه و اکا خلوه طرفنده رخ هسبته موم
 اینجه خواجه حقن باقوب قومیه لره انجمله بیدرک ص غده طراخته بیدرید - و باضوره اویقانت بونی طوبیو-
 که لک کنایا و یا هود بیدغوزی قتی ما زونی اولوب معشوقه اکا خلوه طرفه و بیده معالرب القدر معالرب رخ
 سبب غیر کافیدر بیانه نصیب بوند ۷۷ لرا الیغی حاله را الیقون ما زوننده برن ۹۸ لرا ویریلور
 اینجه مروید زنجار و بیدغوزی ما زوننده لطف ایتدیغی ختم ایدلیغی حاله را الیقون ما زوننده ۱/۲ ۷۷

برای ضم مکه یا بیابان یعنی غیره زمان ایچون اینجی صنف اشخاص دیگران اون گره فقه بر مطافات تقدیر به نظر اولیو
بوزره اوقه بیکر که بوی معنایه عدا قیامت غیر ممکنه ولایات متها نه ده کونند کونه نرابد ایدیه فیضان آبیای
نظراً به ممتان تزیین اتم معاهدند

۴ - ولایات شاهانه بلفار کجا وقتب مورب نیت این کان علی العموم زبیه قوم محفوظ از خود صلاحیت
عقد و تدبیر حالت اول که دره بوندیمات ماکه دنیای هر چه بود کورل طایمان از قدر بیعت قدرین صور معه
واوندی بوانیدله اوغاشد معه ارزو بویور اگر بو خصوصه صوره خصوصه رفت اییم جیت اولو و ولایت وقتب
نقد اییم مدیرله ناجیه رسیدی و معلم اولو وسازه نقتیده رها ایچم آردن سیمان اعتنا اییدر ایچم
حاکم دنیا ده کی ایتدند رها بویله کیده بلفار شاهانه قومیه ایتدیر که نهمه نرفه ماکه دنیای معاهدن وارد که
بوند بوزره بزیم صوب اول قدر فاشه دن زیاده کنده مملکت فاشه اوله فقیدنده بلو مجازات اولره اعاده
اییم بیدر بو مقوله کانت بوند کنده وظیفه و خدمت و نذرین اجایه رعوت ایله بین زیاده ارزو اییم جیت
ستدند کذلک ولایات شاهانه راخته رضی طافی رجم ره بویله اجبا کل معکله بولنه بیدر بوند محلی عتدند زرفع
اییم اییم فاشه اوله بی جیت رجمه کیدلیدر نجه ایله اکتدند که اسایف و کیدر ایله تکلیف اختلافیه
آردره ارسنده اختلاف بقدر وقتب و صبا مورب متد و فغانف ایدر اک جلفند نوجاهه قازانان
و عین زمانه تکلیف اختلافیت فقه اجبا طر ندیر اوصلا ایدر کاندن بولنانم برمدیره و با معلم اولو
اداره سنده مطابسه فرود ایدند بو اختلاف بنف یرچ اولتد بو جوبه جوبه مکتبه معلم اولو و با عمار
معلم کوبا اصلا بون ندره و عیانره محل و رسیدن رسم وظیفه نفایم ایله حق و وظیفه و وظیفه اقلیدری
دفا توزیه و سه نیت اجدد موفو اولو انه متدر بو احواله حال لهر ره آئیده کی اجبا طر معلم اولو
حکاتی ذرا اییم بیدر اسکوبه آ نه نوظیفه فلورینه ره و طویارنه و فوجا زده رنجری میخایلو ف
کوکلیده نبقولا خیر ف مصلو ره رضی غ واریالیف نه نونه نجه و ساره ... شته بون ایچونه
به روستو بونیم که هر ولایت و قضا مرکز زده باره ایی و جدلی و ناموسی و خضره مامور بوننی و بوند محلی عتدند
یعنی دینی حاکم اول قدر خیر تکلیف اختلافی محفوظ رضی جزئی بر مساوت فیدره بولمکله قبول اییلید
شته بو صوبله معکله رفود تکلیف اختلافی اوزرینه اجلی صه تاثر اییم جیت و رسم یعنی اداره ایله غیر رسم و حق
اول اداره ارسنده بر خط انحرار تسلل و رسم و حق روار اید و بیدر ارسنده عند حاجم انقانه و فتن
افشا تا مبر اییه جیت و هابجی جزئی بر برینه نمی اییدر همناسبانه بوننه خاتم فقید سیده بو خصوصه
قوی اجا اولیغی بهار ایلک اسنه جلد و بویایر لوفصان غیر ممکنه رینه جلد به بوفده بر ریوا آئران
ایچم حکم بالعی اگر موقف الویر اختلافی معله و با بیدر ارسنه جبه دیوار بری برسد حاکم
متمه اولیغی قناعت زده به حکم با خصوصه که شوی بر حکم جید موجود اولیغی بوند هر بینا اداره حیانه
جاستد بقنده رها زیاده مضر تا بحت عکس حال ایلی ۲ ممکنه بالعی انار ضلع و تکلیف اختلافی کی

وولات مت هغه بلفارک مياننده ابي مهم غنفرک اده سنده انجوه بلاره البضاع اولنيغي اوزره برآستف و اهنگ
 حصوله ترطن مکنده باخاضه اولطررض ذکر ايليمي وجوه اعاده و وولات راخنه باخضوه ده سلجوه معده مياننده
 سه ادره و وولات شخيه ساينده مده خشمه بر حوصه کسر رض موجوده ندر ايه لم که مجرد بويي ادره به استو
 مقصده خارج نتایج اله ايد بيدر بوسيله شريح کفيت اولنيله - استو بويي بولان لطيفه بقدان وولات معارف
 مضد بيه حواله ايد لت و فقط بونن اول اي و لايوه معارف اي اربوب بول جوه و اوندرک بول بونن جيب ايه جيب
 مضد نقيه ايت کافيه - معاليمه هه زمان مناسبت اول فرتن بو حصوصه اليريشه معارف بطبع بو مقصد
 ان کوزل تغير ايدل بر رخصيه ايجوه اولون بوايي جملی فصاينک معاليمه بونن بونون غرق بول اوليني بزره قول
 ايه لم بولاره سوؤاله جوب و بونن و بونن اول حل ايت لانه - : نجبا ان خلوه معاليمه سنده اخلاص
 غضبنا رفع و ازاله مفته - هه بلورين ؟ نيم قدم نظر جز بومعه رکله - اس خلقن ان زبا به بايه جکی
 برتن وارس اوره عيان بيان فوضيه جايه ايه خضوه مطاب معارف تا موريندن غل و غنبدن طر ايد بيه
 ها کيوکه بونن برتن اله ايد بونن و فوضيه جيب نمونن غل اولان معارف تا کنيد بونن نيمه سيب اولوه
 کدر اولم ايد بونن ايه جبه و تکیلات اخلاص ايد اس خلوه اوسنده لايقطع مبارزات اولوه و بونن
 نتيجه سي هره رض و وولات هه اوسته معارف اخلاص و نصيب اين بيت ريلو مقولات خور ايد بيه
 سنده متب معارف ايجده از حوه اوسته ورس اولانر ماه اس خلوه طر و طاه اخلاص طر قن
 ضوه جوه و صافد معارف و تکیلات اخلاص نهدياننده اور که رک صغ بونن و متفيا سکن اتر ايد بيه
 مع مافيه سنده متب معارف اس مکت راخن بر غنفرم و مسای اوليني اعتراف رض کرکه - جونه بونن
 علل اکثر فو بوجبا خلقده اوزاد اول فرتن ارالنده بنف ره بر رابطه اخبار بونن بوننده عموم اله ايه تا بزره اهنسره
 هن حويه رفه خلقه اوزره نقرن با فاقه و معاصه خوار علامته که ر صفای و بونن - اسنه متب
 معارف و هه کور خواجه اين حال بسويه بنف ره - اوندر تا افرا خلوه ايد نسي و اوندر سرور و اکنه بيه
 استراک ايت و غنطاج اوزر بونن و محض کورسه عقلا بيه تسبیح اعب مجبور بونه - بخار عبه علوم خلقه
 اولوه نایبات معاليمه بول ره رجه کاک ره و مکت راخن حقيقه هره غنطاج اوزره بونن بونن
 معارف ره ايجاب ايه اس خلوه غل ايه بيه جيب حال ميه ؟ بوننره تکیلات اخلاص اعضا بيه
 بو معارف و وولات هه بولانه با جبه بفا معارف بونن برتن تامل ايه و معارف ره ايجاب بيه
 نجوا ايد زان بونن غل و طر درنه قره و بيه بر بيه ادم بولوه محمد کليلي کي بالفعه بوننره بونن
 کيريد جيب بکي معارف رض اخلاص اوليه جفدينه کم ايتان بيه و بوننره نامه ايد بيه ؟ صده تلازم رسدن
 بر بايس مکتب - سه مفا يمز وار رکده هه بونن موجود روحاني اولوه و اوسکه نون ايه نتيجه فون بونن
 سنجي نيمه ره - بوعار و اهنسره مقدر استنا ايتنر حال ريدر بايس فستای اتر ره سلا و روحانديني
 بسويه اونونه ره باس بوننره حاکم و بنا بيه بيه - بولاره ان انده اخلاص اولوه کچنده بويه
 اخلاص جيره بر سرور و واقع غورفي بوردن هه حاده سنده صلحا اعدام اولنن بوفوضي ذکر دن

مضد شوق کوشش کند که اگر خلوه بروی ربنده و نفعش بخاری سمازق بولمانه یا باس میا یا باس بجمده اختلال
 افکارینا ص لفظه و استنصار فوضیه جبرینک نشوینا بلفظه اوله قدرنی منع ایسه میوه و بو طایر و غزاله یار
 زخمیدر ولا یقطع اجرا و لانه نسبت حاشا اوله میورده حده ره اک خلت خیره اوله و کله و ولایت ان
 هجره و منی کوشش کند که معایه زمره سا یخ اسن اختلال روزگارین نوبت و از الیه نفعه عد
 ایله بلور ؟ هند بوسببه زجر و بلوفه نذایره ضایع اوله وجه بره سافا عله و لانه و قلب و قلب
 اندیشه اوله بفرجه نی برده استوف و سکوت احضار ابره حب اوله بیادین قبول ایله لایق کور بریم
 و ظه ای بریم که روشونجی و خجبه کی معلم اوله مدیر مضد بولنده و از طریق اوله مضد علیه
 اوزر به یق مؤثر نفعه اجلسه موفقه اوله حفره و بوسببه تشکیل اختلالین هکذا اک خلت
 بهج بزمان مانع اوله استه میکی و علم اوله فای اوله یق حقیقته هکذا زمانه اختلاله حفره
 تاریخه هکوب اختلال فضا اراوس طرفین هکوبه ^{اختلال} تجافه اراوسه کوشش بولور اراوسه بنده عیناً شو جدر
 مهور در : « تشکیل اختلالینت ان عیان مه لیدن بری ره قلب و قلب امورین لایق اوله قدری رقیق
 عالیله ^{مهور} اوله ره بولنی و بوعلوب موفقه تشکیل اختلالینت ره فون و قدرن مهور
 استقامه ایله بلیدر چوند زاناً تشکیل اختلاله مواردی میس قواعد ابتدائیه تشکیل اوله حب
 و قلب ره حاشین قبول ایدر : « نزلت حیده رفعل بر حاشم که کرن و هکذا خلوه فای موزین
 « تشکیل راضیه صفون منته زکی و تحصیل کومه ارم با فقه بوسببه بز کرو کید بوزر » نظایر
 استیک بوزر بوبه اوله قدری تشکیل اختلاله هر کسه افره منوره اختلاله و از منی مهور کومه
 قلب معمرندن تدارک آخره احتیاجی برده دن و نه بولم استیفا ابره بلور ؟ ولایات سا هانه دن
 احوال حاوه اجتهادیه نظرأ صفونی رو بجه فکسه اولان تشکیل اختلالیه تسبیح و احیایین
 اوزره ایجاب ایله که کن ضعیف بمانه سن نه زمره معایه

۵ - بالاده عرصه اولانه بر حاشم مواردی معاداً ولایات سا هانه کی اومعاری حقیق بر حاشم اصلا
 اجرا ایلین ره وجهی دن کوی بریم شود بقد - ایله ایله آجی نجبر دره اکلانده که نفع اولانه مقصده
 بکون مهور اولان یو غلام و زینید بزی البصاک و مقصده موافقه تیایح هکذا انیمیر ولایات سا هانه
 بلغار اعداریدن اکی ایله اوله ره شرایط محید دن ایجاب ایندر یکی فعالینه حاشم قدرندن یا مکلندین
 زک ایله دن بلغاریانه کجور و با یور قدرن استعدس و کما یار ره بو مقصده حاشم قدره حله
 ابتدائیه کرده معلم اولور و یا خود سوسلیت و اندنا سوسلیت کنه فوضیه سنه کجور مکتب
 راضیه بر حاشم اموریه در عده و اجرا ایله جن از بابت ره ایجه قلب یو غلامینا ^{نقل}
 و زین و شرایط محید نوقیق ایجاب ایله مثلا یق سوسلیت اعداریستنا ایله یکی حال رید با جید

بوجود آمدن آن خلیفه از زیاده رفتن ایدلث لازم اولیغی کی صورت آمدن دخی سنبو مضمک تا جبهه نین

اوزره بازارها فضا مبالغه نغیه و نغیه ایجاب ایدر

۷- آن خلیفه کنده صیف بر سنور مجسی ایدر بره مندر مکتب مکتب اولیغی قد- ده حاجیه تخیل ایدین
 استه مکتوبه بر آن خلی و فایغ اولیغی لازم- با حضور ص ۱۸۷۰ سنس و غانی ایدر زاناً ایدر ایدر
 اولیغی اصیالات و حقوقه بوطک ندرجه توافقاً خلیغ ایدر اورجوره قانونه و عدلته مع بقدر دید
 جبهه آن خلیغ طرزندن بو خلیغه احرا- اصلاحی برسته حقیقته رحمت اولیغی غایب زاننده
 قد- موجود اولیغی سنور مجسی ایدر محسب منظره اعاده ایدر ریکدر- بالبیع حالت آمدن بو حضور
 آن خلیغ معادنت و صفه هت قویغی هر زمان آماده ایدر خلیغ- شبرده آزاره در که
 بوسته بزج مدی- اگر بوسته زمانده حل ایدر سنس- رگون اولیغی رسارت آن خلیغ
 قاطعه اخیلره بزج موجود اولیغی بیاید-

TDV İSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No HHP.324-1

و هركك ادعای وجه بفرستان اما نفع چه چه كك شماتى ركل كك توبه اهالىك ازره تخم از ان عدم فتوى نجوس
 حلفى اور و با اظهار تبه ابر بونظ برابر امانت اذله چه تلبه و حدودن مردودى رطل اتملى صورت خفیه اطرسی مملو
 اول بیان شهادت برسد داخله اوجب بفرستانك توفیقات و اغواقی تهره كك ایدون هم ایدیر - اینه بونك ایچونه لرذی اولانه
 چه افراد و دوسای یری اهالیه نخب اولس مرجه - قونانلرك منه و مجرب اولموشرطه داخل امانته اعرسی مملو -
 بونظ چه دفریره تله صفتا - و با خود بر بری اقدام ایلو - دخت اینه بر بیور دی له كونه و نه اشكاره حدودی تبه بعه و دیو ازره
 رضایام ضیه اولر لر و بری هكوت مجدیك اینه در تهلك اولر بده امانت سله و نه كسا صفا مملو اولو -
 مانا - بالاده ذكر اولموشی اوزره چه كره عدم لر ذم صی اینه بره هك صوت اهالی مجدی قهر را اعانه و اباتر سی ایچونه
 بر حاكم معارف اختیار دن داشته فیلد - تلبیلات ازره قاریو بخت اهالی قنایلد - تلبیقات عدلی
 ایضا - تلبیلات ازره بی بر حاكم حکم اعصمه اشتفاده داشته فیلد - تله ازره بر محول اولوب عرله و عسوه تلبیقات عدلی
 شدم بوناه بر هیوه صفا مملو كك عائدك محوی موجب صص حکم علی اعطای اهالیك افراد اخذنه وسط اولموشن ازره بی
 مصونه یاقیه مخالفت اتملن اینه تلبیلات ازره بونرك اجرائی لر تلبیله و هر نفه - نبع مختلف لر
 مانا - اتا صفا و اطراف اعطانه مخالفت اتملن اینه تلبیلات ازره بونرك اجرائی لر تلبیله و هر نفه - نبع مختلف لر
 منصب بر حلفی كند و لر به افرام اینه مصلك حصه كك حلیله هونج لر تلبیلات ازره سیدیرد حویلهای بونك فایده ای اذله
 سادنا - هر صافی بر عباد قویسی هله اینه اولون تجا - و كیلر دن بعضی تلبیلات اخذله اعضا منه بنده تجرد - بونك
 قد مخالف بفرمانه مع قنایف شوا سی ذكر ابریم كه تجا - و كیلر دن بعضی تلبیلات ازره سیدیرد حویلهای بونك فایده ای اذله
 ایچونه و كیلر دن معلومات دیرله امتناع ایدیر ۱۹۰۲ سنه سی سیر ذم بفرمانه قونیه مسونی یار دم انك شویله طویسونه هر نفه ابر
 نوره قویب رازلو و دیریم كونه رکی و كاتخانه مایور لر دن بعضیله قونیه مسونی یار دم انك شویله طویسونه هر نفه ابر
 اذله قونیه بفرمانه عودت اینه هك اولر لر اینه اولر لر خطیله بفرمانه مسونی یار دم انك شویله طویسونه هر نفه ابر
 سابقا - سیرد - كسیه نكك كی اتریه صید و یار و مرده اولانه مملوم بفرمانه تجاریه اتریه تلبیلات ازره
 طویله سیدر و با خود روم صفا اولموشن در بفرمانه مسونی یار دم انك شویله طویسونه هر نفه ابر
 مملوم تمامه اینه بید اهالی قاریو سله بارده اجازدن توفی اتملی و هر كك حازه اولس لازم كلاه ستن هونیه مانع اولمالی ازره
 مانا - اهالی قاریو سله بارده اجازدن توفی اتملی و هر كك حازه اولس لازم كلاه ستن هونیه مانع اولمالی ازره
 رخصی اوجابه و قویله صی حلب اوزریم قویلهای تلبیلات ازره انتابیه اتریه مصلوم اختیار اولموشن اتریه اذله اخذله اعطای
 تحت انتابیه ایدر دن ازره نظرایلیوه بوسونم ازره اعطانه صورت مجدیله روشن سله اتریه اذله اخذله اعطای
 حیثیه و نه بر تلب اولموشی محفوظ بفرمانه بر حاكم ازره و كك انتابیه اتریه مصلوم اختیار اولموشن اتریه اذله اخذله اعطای
 مانا - همانظره كیدی و مخزنه محفوظ بفرمانه بر حاكم ازره و كك انتابیه اتریه مصلوم اختیار اولموشن اتریه اذله اخذله اعطای
 صورت صه محافظه ایدر اینه بر حاكم ازره و كك انتابیه اتریه مصلوم اختیار اولموشن اتریه اذله اخذله اعطای
 اخذله وظیفه بود و عسای ایفاینی كاید و با بفرمانی اعدا و نال هونیه ابر بهی ایچونه اذله نفس ازره مصلحت اطرسی و سله اخذله ای

گلدان اتملده بشق برایش یاریان و دخیودنك كوهی الكف باید ضافع شخصه رینه چایسانه بر مقام اشقیانك
 قوتیه دن اخراجی لازم کلمه بویه دخیودنك اوج نه ببرد بلغارده ایرت اینکری مضات ترک روم دخیودنك تجاودننه
 دها زیاده اولدینه بتره ایلمون غوقه ده لطف ، ایمان عرووف ، یانقوف ، اودیدوف ، اوندونوف ، لوقا ایوانوف نك
 ماکید زیاده ترک حیات ایتدی دخیودنك ، ماحوف ، ایر ، طوشوف ، عار ، وانوف کبی رُدسای کرم و هزارانك موقع مودلن
 خطلمدی سله اضلالیه برضیه ترفی کی نایرتینه - خدرک قومازه کی اثر یا هونجیمه کورمه وقت ایچومه بقیه دیاضراولمه
 ایتدی نفر بقیه سله حال ایتله اولدیه قالمه - برصوف قصبه قزاقم جه ازاره کی ایاری کسفرج قالمه قوتیه نك قوتی
 اجرای نظام واضطراره واسطه اولته - برومانی ذکرای حکم وقایح دخیودنك فانی طافانه مخلوط کرده ایرت ایندی مضاتی

یک کورک تصویر ایچومه قوتیه دخیودنك طرفنه نه نه خیر دن اوج فانی کورک لوب دریا م نك تا اوتورنک بیا ایت
 ۱- رولره دخت ایتقی ایچومه قوتیه دخیودنك طرفنه نه نه خیر دن اوج فانی کورک لوب دریا م نك تا اوتورنک بیا ایت
 ایندیله ایدی فانیلر بر ترک بر روی اولدینه دخیودنك طرفنه نه نه خیر دن اوج فانی کورک لوب دریا م نك تا اوتورنک بیا ایت
 اوتورنک سله معنی غایب ایدیر دردم " م نقد - عفار - ازاره توقیف ایتدی بوزدن بعضدی حبس در قلمی نفی ایدیر حال اولدیه
 اولدیکم شهر دن طرف ایتدی داخل شهرم بلغار جهن تکیلی املایم قالمه قضا سله دوله " قریبینه جه کورک سله کورده
 ۲- مالوم ذکر جهناه دردم " سو قضیه ایتقی ایدیر معنی دخیودنك طرفنه نه نه خیر دن اوج فانی کورک لوب دریا م نك تا اوتورنک بیا ایت
 برلانه بر نك روم خاانه بیجولیه انه دخیودنك طرفنه نه نه خیر دن اوج فانی کورک لوب دریا م نك تا اوتورنک بیا ایت
 توقیف و سینه مودله حسب التقای ایدی اشوخت معلنه دردم محسك جهن محزون ایتدی غایب مضق اولدی
 ۳- رومن بیتی انوف جهانه خاانه ایلدی بوردوم ایی داوای پتورک ایلره صباه نك ایلدی قلمت قید تمام کبری انی بلغاری
 توقیف حسب تقای ایدی بوقدره صله دردم قریب روم قریب ایلدی له بلغار ایچومه عظم برضیه در -

۴- عی بلغار قریب ۱۸ سو ۷۷ نایج ایتدی خاظمی میز لای کیلونه قایشو هیاسر قرتی ره اجراتیه بوسه
 طولای م اونی یی بلغار اوجده اولدیه ایتیه سینه قد - حسب محکوم ایلدی
 ۵- ۱۴ مران ۷۷ نایج بلغار قریب سنی کولت مجید بوقدرن بالاستقادر قریبینه جوا - قورده دیت سماه اوردوخی باجه
 نعدی ایتدی هیچ بری انوف بوقدره ۱۱ میدر قلمت مجید بوقدرن بالاستقادر قریبینه جوا - قورده دیت سماه اوردوخی باجه
 قریب لری بلغار اهلیت عطف ایدر ایی کنسی بترینه حسب خراسیه محکوم ایدی قریبینه جوا - قورده دیت سماه اوردوخی باجه
 ۶- قوزک اوتورنک اتر و سجون عورتایع تیرا نایج ایتدی - دردم قریب لری بلغار لرنده ان کوری اجیتده حسب التقای ایدیه
 ایتدی اتر و سجون سیم و دو سینیو دردم قریب لری بلغار لرنده ان کوری اجیتده حسب التقای ایدیه

۷- عفار لری نزدیه مقصدله نك - قریب دن حقوق بلغاری بلواخت نك ایتدی - قوتیه نك اشوخت تجاود - کایا سندن شانت اولدیه
 قتل بلغار لری اتر ایی قوتیه عاقل اولدیه قریب لری محفوظ بولانه بیوز کبری اتی عدد شفره کی تلموی قلمت مجید نولای ایدیر نك -
 مکتوبه ایی ذکر ایچیه بولانه بلغار لری نکر ایچیه نولای ایدیر نك - مکتوب بولانه تمام انسه کنی توقیف و جهت

عبدیه تودیع اولیاد و دارانه مکاره و نیک آفراشته اولی ارفیقان کشته اولاد و دیگر روز مفادده عودت در توفیق ابدیه اولیاد
 محکوم ایلیو - توفیق اولیادین بری التبی محکوم ایلیدی بفرموده خستو که نیدوردن شدت تا نردن محسده لستما انما ایلی
 ۸ - کجه نه " کولچو جوارک دت نیک برجه نیک موجودی مفادله طرفه اجبا ایلیک نلو - چه محوایند - از چه ده
 ایستون و دیواند کاتی حاضر بولدی ایچوه رقوم دیواند باجید اورتی خلوقه ایلیکدی و دارانه نلوره در سدی محوایند
 ایشاصک خازری توری صفه یوز قدره شرفه لی اوانه بیانه جیقاردی موبنا قیری و ستویقو جا صر حیف " ک خاینه
 قوتیه نیک اوانه عبدیه سیایه بر بوبیا مایوره خلوقه طرفه الی بچردی بوشفات اوانه سلسله لستی توفیق اولیاد التبی محکوم
 ایلیدی طوبیا قیری کاتیه اوانه عبدیه بیک غمید - بجه بلغا - اهلیم قوتیه طرفه درجا - اولدی بی نظای حای قوتیه
 اعلاقی بی محابا ستویقونک اوانه ایقونما کویلیک بی کندی عا اولیاده بر جویز دلی خانه ک خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 قریه محکوم قوتیوی طرفه ایلی جیدیه جزای نقدی اعطایه اولیوریه زیاده قیرم و دردیج حوالی اوانه بر شمار آناه کدر کویلی
 قوتیه اولیاد به غمده ارضی برولی ده جوار قیری نیک ایلیاده قوتیه رقیه قرنا اشری ویریدی ایچوه سلسله عودها عفا کسه

محکوم ایلیکدر - ارضی برولی ده جوار قیری نیک ایلیاده قوتیه رقیه قرنا اشری ویریدی ایچوه سلسله عودها عفا کسه
 ۹ - ۷۷ تا ۷۸ " کجه نیک " بوغداشی " جوارک دت عوفیله اتلاف ایلیله " افرید " و دیواند اوانه رقیه یوز
 معلم سحالی بری توفیق نیک آت - معلم صوفیه کورد

۱۰ - کجه نه سیرورک " صافا ده " قیری جوارک عکاید لیاقو و دیوانه ایلیک صادم التسه لیه عدد شرفه لی مقنوب
 ایلی بولیدون بری اوچرینه محکوم ایلیه و دیگر قوتیه بیلرینه کورله قوتیه - لیاقوتی لستی توفیق اهلیم ایلیک محکوم ایلیکدر
 ۱۱ - کجه نه هلاک ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 طومنت - بلغارک تعقیبی محوایند ایلی ایچوه حاصرا یا نلور - مقنوبی طبع ایلیریب توره قوتیویله ترویج آیت - نلور مقنوب بالذکر قال
 در ایلیله باخته - قریه اوانه سیرورک بلغا - اوانه ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 ۱۲ - کجه نه هلاک ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 معامدک خانه ایلی ایلیله تحریکات تجریمی هلاکده خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 ۱۳ - کجه نه هلاک ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 ایلی ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 ۱۴ - کجه نه هلاک ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 ایلی ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 ۱۵ - کجه نه هلاک ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک
 ایلی ایلیله تیسره و دیوانه " ایوانه و ایقنایلی " نیک اوانه رقیه خلوقه ایلی ایچوه قوتیه نیک

۱۷ - مورخ تاریخ ابرودهمه کوبیدون ایکی شش قتل ایدلی اشیا احوال دهنت افزادن طولای تحملری قلیله حقوق کوبی سیدی
 حکومت احصا ایدر بوند اوزریه قوتیه نیک اوزن مهوری معادلی بیایسی انالطاس طریقیون بیایسی دیزی عکسی نیف و ضعیبی کوبی
 تحت توقیف النور موقوفه بیایس تو انظوملا خدایس بهانه برافتر موصوفه قضاهاکسیه قوتیه تا ادریه کهری و یونیک تقاری سزیدل لریه
 بالغ اولیور اجرا ایدله محاملرین احوال مهوره قوتیه نیک سب اولی شمه صفتله جب ایدله سز بقعا طرفدن بیایه ایدکته
 محاکمه هتدر نتیجه بر اولمشته

۱۸ - ملک قضای راضع سائزلیت و دیر خودیت قوتیه صوری اوزن کی مخالفت اولدرجه دارت له قضا راضع خدای
 احصا ایدمتی کوی افزادنه بری قلی بیایه خانه قاطمته قوتیه لر طرفنه یوزلر ارم انون ایسه و احوالی بی عکس بالاشراک
 بجهیه قهر اوزریه هجوم ایدله مجبوریت ایدلر اوزن بر حوقه قادیبه و حوضیدی تفادله سلسله کولونقو قریسی برینف
 ذکر ایدیلنور

۱۹ - بیجه نیک سمان خاندان "بار و دجی" نام قریسی اهلایس عارلیک سعده اگسدن طولای صیدیه سلسله مالون لری
 تشکیلوت اضدادله نیک نگور فری خلقی اده نه ایدکی تخم خاندن طرفی غیر فال تعریف "بیره لایزون" ناسف قلی قهر کوبی نظر حلالی قوتیه
 معادله لسه نه طرفن نزه عظیم مالک جلدی قریسی انزام ایدر و دیورا لایز ایدر بونره عله بیایه و دیورا ایستول اده طرفی بیایمت
 بالترنج احوالی اده سرایت ایدر قریه اهلایس تمام ایکی انقسام دیر لری اندام قیام ایتلر - یلدر اوزر لسه کوه طرفن بدی قتل قویعت
 حکومت مدفوسی ایله رقوم نره دعا چون تحت توقیف ایتلر - ۱۸.۷ نسی بیایند اوزیه "ایفونسی" قریسی ایدر

۲۰ - سیروز و دیوراس بقاوت قیامت بر حوقه سفارک قانه کیتد - کورلی تقوی اوج لری ویردنیف طولای خانه نه کیتد
 کلرین دیزی البلی قتل ایدکی کبی ماه نگورک اتیس ره کوی بیایسی کورلی تقوی اوج لری ویردنیف طولای خانه نه کیتد
 کندی ایله و بیایسک اولاد و عیالی اوزن قتل ایتد - رقوم و دیورا بقاوت سز لکی انکل ایدر بر حکومت حدیتم اولمه دیزان
 مأمورا کورلی لری احوالی تصعب ایدله صخره نه طرفه عصا رجوم ایدرک "دیر خودیت" قریسی و دیورانی و غیره ایتد -

۲۱ - عفا اهلایس طرفنه نتخب بر هیبت محصور سلاک بیایه و کلبی عوسوبه شو یونیک نوزیه کدرک ملک و حصه بالاده
 یاره ویرد طرفدن طولای قوتیه طرفنه اون اون لری قتل ایدرک بر قریه قالمی بیایه و قوتیه نیک اشیا خادریه مانع حوقه اسابلک
 احتمال غیرت ایتن هجایت - هیبت نگورک عفا - قهریه خبر کورده و ب نعلری ایتد نه مدظری بیایه ایدله صخره جهالت محدیره
 مرضله حالری بیایه و هیبت طلب ایتلر - حکومت طرفنه اجمالی عسک انعدم مذ صهی نعلریه تا مه و کورلیه برلی شمع
 ادم بولدر بر عسک و دیزه کیه قهره فایر تو طرفه بولندیه رع ایتد - بوماعده و صایه کجول شیا محله اوتشوا
 بدی و ایچ ایوتقا لیلیانوده ستوه - اوسکی ناسیم واقف با جود کولونقو و دواج قری لری نال اولمته

۲۲ - ملک جمبالا برنج ایلور اوزر قوی قضا لری اهلایس دمی قهره عدم ضایع بیایه ایتد ویت ویت اولد قضا برینف دیر
 عفا - قهر لری علی حقی احتسابات کوبی بیایه ایتلر - قوتیه ایتد کلمه قضا ایدر کلنده و ازاره محلی اعفا سده
 چه رؤسانه قوتیه ایتد یاره ویرد کلری بیایه ایتلر - قوتیه ایتد کلمه قضا ایدر کلنده و ازاره محلی اعفا سده
 اهلایس حدیقون "ی اولد برکتب نوزده رک شهید لبک چای شوا دتر شخ قتل ایدرت - قائل "نه قوتیه برقا" قتل قلی
 یاره ویردنیف ایتد قوتیه نیک اوزریه اجرا ایدکی و اها قتل حوقه ایدر کلری قلمه حوزون بیایه اوزن ایتد - ۱۸.۷ نسی

ایله "دوریا" و "سوردهود" جزه فارقوم دوم قهر لری بر نوع انفاذ ایتلی قرارت ایدر اوزریه حوقه و حکمت ایتد قلاوه عفا -

قید الی نقدی آمدن برین تر و بیع امین ارایه - قید - بشو لا محض بیه ذاتاً قلم اولی و دیواری است و کلمه ای قفون
 را بدینجه تریدیه هدف اولی و فونیه اولی حدیاتی سببیه برقوم خوضه کریم بیدار بروزه و آریه کله اولی برودستی
 حکومت مجید فونیه لرخصه اخبارت اولی ضمنی آزاره شهره - مالوم ذکر و تعداد حفاوه و فاعده اطلاقیه کله : توبه بویکیمات حفاوات
 و خلفه پاره صبی جزای نقدی اخذی و بیع عمل رید فحازات حکایتی مشفق اولی بر سر کرده لر طرفه و علی شخصی صانه اشک
 چه نویزین دایف تقابونی و سایر کیم لر طرفه اجرائیه و اجرائیه است - بوی ابو حناء مع انانف راز تره ده
 تسلیمات اختلاصیه نیک قانونی اعطای اریزیه اجرائیه - ایته بوسید بونده نریت و بینه : بوند خلقی از علی انیک
 و اختلاصیدون صنومر حفاوه بونده بام کیفی ظم و اعانات لغو جعفر ایضاً انیک اوزره راضی مملکتی غصایه قیریم
 مالیه زیاده کی تسلیمات اختلاصیه بزرگ بوی قولیه مالک اولی خطوط عمومی است - افسان نفه از طریق توبه بیکه دنیا
 اولیک غنا صر بر لری و اخذت حکمت ایندکری قطعاً در اریح حکم بویضا حاکم ارضی در می در کله - افسان نفه از طریق توبه بیکه دنیا
 بلیغ - قیراییم قریه در دم خیر لره منعی ذوق تبعه ایته اولیکه - اسلوب - زهد - هفته غیر صده بر ختم دیواری راضی -
 بهر سخاوت اینست - اوزره ستر سلاطه از دلم برود - زهد - هفته غیر صده بر ختم دیواری راضی -
 انعام است - سخاوت اوزره اختلاصیه بچمان هفتا اختلاصیه موجود - زهد - هفته غیر صده بر ختم دیواری راضی -
 قضا دیواری بیه سعادتمند هفتا نکره نیک اری اندر - شیدک باند سلاطه سخاوت هفتا اختلاصیه موجود - زهد -

فصل در دیواری بیه سعادتمند هفتا نکره نیک اری اندر - شیدک باند سلاطه سخاوت هفتا اختلاصیه موجود - زهد -

ستر سخاوت اوزره اختلاصیه کی
 در سخاوت نسیه خیر لریک صایاره صلی ستر دن بیه ایسورم
 ستر سخاوت هفتا اختلاصیه اتی اندر سخاوت دیواری راضی -

بر لری ستر اتف
 ستری بادهل خرسوف
 ستر دعوی سلاطه ماطونی از باریون بوند قدری بایه ایسورم
 بونیک اوجیه سابقاً معلم ایسه و اولیجی از باریون بوند قدری بایه ایسورم
 روم صید در لری بیه ریمه بر خیره شالده صیه اشقیایه اولی استحقاق -

کسیر اوزره اختلاصیه کی

ولایتک جنوب جنتی خیر لری محتایه بی مرده اوزره سلاطه بجهت راز در لره اوده بر دقتزد عفا لریه ازانو لریک
 نظامی لیفتی - ستر ایسورم "جهان عویا" ره دخی شکر و تقوه - بلیغ قلوبیم حکومت مایرتیق سلاطه عدیه بوناه
 حوت ایسورم عفا لریه ازانو لریک توحید حاکم سر فقه بوضه هلو - تقوی ایسه تنویدر بایه دایک
 ازانو لریک جلوس کی فایع خیر دن از دند - ازانو لریک نظاره اولی خردن ابر و طنداره ستر تقوی ایسه تنویدر بایه دایک
 ازانو لریک بلیغ و بلیغ لره عاریه صلی و زکری و در بونیک اوزر دت جیفایس ستر ایسورم بلیغ - جیفایس بیه ارمه
 بلیغ - ازانو لریک و اولی صرک ترصد حکمت اندری ماده کی هنوز اوج المنه - بلیغ - جیفایس بیه ارمه
 جیفایس بیه ارمه و کسیر و علی شخصی و بلیغ بیه قونو ملاری ماحولیه فایض لری
 بیخ نشود - روحیه استخرا باند بای زغم کی بونوب شایس حله اهالی مجید رند لری

اگرنا بود که این اولی در خانه منی معلم سنی برام بکشد ریختی الف و دایره که ریخت اضلاع تشکیل میدهد
 مقوم ایمنی منی ای که از نا بود که درین صفت ایلیه ای که برین صفت عودت الیه چه تشکیل میدهد باز آید
 بجز بهی در وقت ایلیه ای که در مخصوص اولی خطی تولید میکند از نا بود که در حیات مشاهده کردیم چه اخیراً درم
 تو بیفانک تا برین از آنست درم اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود

وقیه کرده معادنت ایلیه باشد
 از نا بود که در اولی ایلیه معاً ایلیه که درین صفت ایلیه ای که درین صفت عودت الیه چه تشکیل میدهد باز آید
 در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود

معادرت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود
 در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود
 در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود

در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود
 در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود
 در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود

در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود
 در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود
 در وقت ایلیه ای که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود و اولی درم که در اولی از نا بود

فلورینہ رائے اختلاہ اسک

بودائرم تشکیلات اختلاہ کسریہ سنبه رها صیفید بر زمانه بزود دیو دار اره سی مخالف منفع
 اوله بینه حال ابوشله در نفس فلورینہ اختلال قویته سی موجوده فلور قویته بفاغ منافی محافظه ماورد
 لریه (فلورینہ) روم نویزه سله سرکرده سی اوله جاسوس «صابونجی» داغلی اوله روم ولایتهاک اتومه اتلائی تهریر دیلیم
 لسه ای قد اول رقوم ولایتها کانی واسطه سله محلی بفاغ پایاس ایلمائی نفس ایترسته
 لریه درت بفاغ جهسی وارد سرکرده «زولو ستویجیف» در اتوز باشع و بابنج کوبیده برار نفس
 ایله مته اوله رقومک یری عونی وارد معاد مری شومرد معاد مری شومرد «یونی قول» طرفدین هولایر
 نامه کاتب اتوز لسه بایکریک بدلیج قریله سدرتشی ایله سدرتشی ایله سدرتشی ایله سدرتشی ایله
 بزه هرتوف زودلیج تو زودلیج قریله سدرتشی ایله سدرتشی ایله سدرتشی ایله سدرتشی ایله
 قرته کونوی اتوز قاری قریله سدرتشی ایله سدرتشی ایله سدرتشی ایله سدرتشی ایله
 اختلا جهلرینک تکلیف ایطری قارد اتوز کتی باغ اولیور دیو دار لری ایله

نفس ناشر رائه اختلاہ اسک

بوداره درت جه وارد مع العاره یاغ اتی یه کتی لولور
 دیمقوضار دایون اتوز باشه فاشرک موغیلد یسی اهالیبینه
 مالفو موغیود فریسی نظارتی اتوز معاد مری شومرد سدرتشی ایله جهناره نه ادرنغ منشر بایلاس
 فتو انا لکاسون اتوز باشع داره لریه
 تحت نظارت نه دیهته ناشر بایلاسک جهناره نه بری طریقی کس و منترایه
 ایوانه دیون باشاتا کدی افضوز باشع در ناشر بایلاسک جهناره نه بری طریقی کس و منترایه
 سینه اره سی هولایر اتی شریقی وارد اتوز کتی ایله اتوز کتی ایله اتوز کتی ایله
 عالقه تو ستفانوف توب جهارک زود قریسه و اتوز باشع در دیو دار لری عونی
 نله رائه اختلاہ افضوز کس جهناره اتوز الی
 ایله یاز اریس رکله

برای دانه اختلالی ک

طمان نیکولوف ، ادرنی و ۶۰ باشد - مرقوم دانه اختلالی سرگروهی صلیبا برای
 کیدی اویج باشد نیز آنست و دیورالیه بر این برای نیکولوف کیدی به نیکولوف
 معادلی شود - :
 پیو ارناتوروف ، اوتوز باشد کویرینیک اوره خود قریب احلیه - اوله سمیخوف
 کیدی به باشد و بر لیه - کیدی نشانی به سورجودوی کولایر دانه اختلالی رافع قره به اختلالی
 دانی صورت بولور ایچادلی و دیورالیه دانه باشد -

قره شده دانه اختلالی ک
 بوده کیدی نیکولوف باند برجه دارد - دانه اختلالی سرگروهی بلازه ترستوف - مرقوم اوتوز
 به باشد و قره شده - معادلی "یوری سوه کیا نچه تو" توجهارک سوه تا قریبند -

(قره) کیدی و دانه اختلالی ک

براه ای دانه اختلالی و دیورالی دارد - برنجی قره دانه باشد اوله بر لیه - اینجسی کیدی
 باشد کویرینیک - بوبره ری سدرتی به کیدی و دیکر قسم باقی کولایر معادلی شود -

نوم ایلیف ، ستر لیه -
 اختلالی کیدی و دانه بود قریبند - مرقوم تقعد به غفا - ضابطیه - اوجیه حقا قره
 دیوچو طودوروف ایسی زغلی لیه - مرقوم تقعد به غفا - ضابطیه - اوجیه حقا قره
 قد - محاسی دارد - دانه اختلالی کیدی و دانه عونا ۴۰ ای ۵۰ اختلالی بر لیه -
 بود و دیورالیه غفای غفای و غفا - ضابطان تقعد به غفا - بویقو تقوف است ری خده اختلالی بر لیه -
 غفای غفای غفای است غفای بر غفا - روتی صوب - قره سدر لیه و حسیب ایلیکی بودک
 غفای غفای غفای است غفای بر غفا - روتی صوب - قره سدر لیه و حسیب ایلیکی بودک
 غفای غفای غفای است غفای بر غفا - روتی صوب - قره سدر لیه و حسیب ایلیکی بودک
 غفای غفای غفای است غفای بر غفا - روتی صوب - قره سدر لیه و حسیب ایلیکی بودک

دبره نك . دوتى دريم قالا . زاره اختلايه فقور شى ايه فاشرى ديمى اويه باشه خانق
صوفى اجراى ضايت ايتك در رقوم ايدون عدوه

اوعرى زاره اختلايه ك

بودم ايمى زاره اختلايه سرگده كى بوه .
لاذ . يدي شى ايه سطر راس اولان اوعرى ماليسا ناصير طولاسير
پتر جانوف ايمى اتى باشه اوعربيه . اوم بدي شى ايه طولاسير . رقوم اوعرى نكته سابه علامه نده
زوى ديه . معادوى شوردر .
ره بابه ديتون . اوعربيه سلاتينا قيرينده . اوعرى كونه اجراى ضايت ايه . بيقام ماليسا طاعنه .
يايلده نره اتى شريكى وارد . ايه . دشم حورن بوداره م بيمى چه افزاي وارد .

ستروعا زاره اختلايه ك

استوداره سرگده كى ماقوتونا افون بسه باشه دبره نك دريم قول قيرينده . يدي شريكى وارد .
اينه يار ادم رهد .
پرسيا زاره اختلايه ك
پرسيا نك گريمان قيريسى اهاكسيده اوتون . باشه در رقوم زاره

پتر خستوف گريمانجه تو

اختلايه سرگده كى اولوب صبوردر . اون ايمى شى ايه اتر يا ناقولج ناصير طولاسير
وارد . معادى ريانونا . ره سون خردنى طولاسير
اغلانيله بويك ستر سخانه زاره اختلايه ك راضن ايمى له قد . غطا . قيرسى دشم حورن ايمى بوز . ايمى
ستر چه افزاي بولون . خرى راستنا ايله عدى اهائى محمد رندلر

سلايك سخانه زاره اختلايه ك

ناستر ره اوليمى كى استن سخانه زاره اختلايه كى راضن ايمى له قد . غطا . قيرسى دشم حورن ايمى بوز . ايمى
بالاج بابه ايمى كى سلايك سخان زاره اختلايه كى راضن ايمى له قد . غطا . قيرسى دشم حورن ايمى بوز . ايمى
خوددر . اوره خود جانوف . كوريبينك اشخ اوره خود قيريسى اهاكسيده اوسب ايمى ستر باشه در .
رقوم سخانه سرگده كى اولوب زاره اختلايه راضن ايمى له قد . غطا . قيريسى دشم حورن ايمى بوز . ايمى

نفس سلیک دائره اختلاک

غوی مجد و جلی - کدی ایتی باشد - اوج تئ اید تلفته طولا تیر

دودنه دائره اختلاک

ستوباه ایوانوف - کدی سزباش لبغای ساه امانینه - رقوم دودنه دائره اختلاک سی سر کرده به - معادری شونرد -

فلو - دائره م اتوف ایبله لوقا ایوانوفک برارید - اتی تئ ایه

ایوانه مانا فا - کدی ایتی باشد میرید - اتی تئ ایه

هلی یا تا - اوتوز باشد عین قیردن اتی تئ ایه

قولیاه - اوتوز باشد دودنیانی زدا اتی تئ ایه

خستوانا سوسف جیجیو کدی بی باشد بی تئ ایه حوکت بورد

ایکی اولکی دویورار سرت وندی ایته هر بی اجری حوکت نازدند

اختلاک دوده ایله کدی به کتیک برجه موجدرد -

تکوسه دائره اختلاک

دوبری دستفالوف کدی سزباش قادار اید - رقوم دائره کدره سی لعلب معادری شونرد -

زوی پاچ جیف - کدی رت باشه بائیله - سز تئ ایه

دوخی لازاروف - کدی سز باشه قادار لعلب به ای سز تئ ایه و طری حوکت ایدرد

یچی دردا - دائره اختلاک

بورم دائره سر کرده ایله دویورار شو - ای سوله بقیوند - رقوم قوه باشد و کولیلید - یچی دردا

دویورار اوستوله بی سوزری اجری حوکت بولنقد - چه سی علی العام اوتوز کتبه و لیه لعلب فلو -

چه سلیک دائره سی راضع ان قوتلی عد صلو - بوجیه بعلل ایچی رجه روساها تحت فرماندهی

چه رده انقام اید - سلیک اعلینه بظری اجماع فلو - چه انعام اید استی چه یچی

یچی دردا - لاغادنیقو سلیک ایچی بی بعلل قوه فریه ایفادیه و سلیک خجاده اید نوبه خایع

سبق چته اویعب معفا حیدر لار و دیودار کونک لیه رضی صلیح لیه. بومه سدیله سخانه
زاره نه جمعا سانه کتیکه طقوز چه موجود. بوم اختلاک تکلیت زاره سی سازه نهه صلیح.

استردج سخانه زاره اختلاک

دینه بیولکله استن زاره اختلاک تک سرکرده سی دعوم قنایه ای معبود خوشو چرنویه یزد. رقم قوه پشه
دینا سنانک بلور قصبی هکلیت اهل اسن لقا چادونید. شخصی نه اوله رقم حلقه فله تفصیله لزوم بقده کدوسی
مستقل اولوب جمع بریمی و تکلیت طمانینه معادری شومرد. بهه تنی اید ماسه و بهایه و ره لولاشیر
پتر کیتانوف - جمه بلونک تشقیریلی دیکری سزیا باشه. در اول کنایه بتمنج زاره نه لولاشیر
مادسه کورکیف - ۶۷ باشه استردج تک کی کوه اهلیت در اول کنایه بتمنج زاره نه لولاشیر
عینی سخانه زاره اختلاک سانه کورکیف اول کنایه زارویشته جعفره روزن ایدرله استن
زاره مع بلور رقم قویه یا سنی طایر زاربه اهلته اید. استردج مرم غلایه دیودار زاردرکله رقم اوتونو.
استردج لی جو دیودار رضی چه نوکیف ایدرکله در. اغلیا دوتور چون دله ایسوف
یا سنی اولوب اوله دیر خودیت اید سندی چه نوکیف صفا اوتونو کتیکه اویع چه موجود. بوم
دیوداری اوله یرون رقمه. استردج زاره نه صفا اوتونو کتیکه اویع چه موجود. بوم
برکاج کولت ایتک شویله طوسیوه بری دیزیه علیله در.

سخانه زاره اختلاک

سیرورده اویع زاره اختلاک سرکرده کا دارد. بونکر سیرورده هکلیت اختلاک سی تکلی ایدرله
دینه سخانه دوتوری لولاشیرله چورویب قنطاریه چی ایدی سزیا باشه اولوب
یانی صانه انکای - ۶۷ باشه انلاقلیه.
بافا سنانک همیه قصبه سندن. رقم سابه اتقور لرده.
عللانه بوتیوف - بیدی سزیا باشه لقا سنانیه.

صانداڻى دى چرنو پيف منقله - تشكيلوت اخلايه بي هائيز صانداڻيك باڻد بشارهائيه
ايتيئي نظام مانوہ تصوير - احوالى جلد ۱ معلوم اولاه مرتومك ۱۹۰۶ سنه بشارهائيه
كچھي سرورہ اوج كون نھرنده دشه عايتيئي اون لھوز بشارى قتل ايتيئي ديڊر اڻ در لھرنك
برنويہ -

صنك دائره اخلايه ك

صانداڻى هرنده - سجانہ دائره اخلايه سي ديڊر اسي ايه ره عونہ سي اولان اونو - كشي ايد
على اولان برفضا رھنہ كچھي اھالي تي تھيب ايد
تيمور حصا - دائره ك
ستونو حاجي پيف - ٻيڊي اتي يا شنه تيمور حصا ك غولہ شوده قريہ سندن دائره سرگروه ك
اولوب اتي اتي اولان عونہ سي دائره

نفس سيرة - دائره اخلايه ك

خستواھانسون لھاسقانا - ٻيڊي اتي يا شنه صنطاك دائره قريہ سي سارو معامه - مرقوم
دائره سرگروه سيه - ٻيڊي سڌ عونہ سي دائره - بوجہ افرادن اترسي بشارهائيه سنانج قريہ ايدن عھد -
اشو جہ ايجانہ اتيہ كي نوت ديڊر اڻ اڌر لري اٺنك اوجہ انقام اتيہ - فقط راسي اولان نھو - كويدن لھنقله
قطنپه يا نجف - سيردزك محلہ كوي اھاليندہ -
سڌب كويہ قد - دھنوباً سيردزون ناليانوس كونه قد - اولان محلہ جولان ايه -
ديري ايليف تزي ليكي - سيردزك دولنو فرانسائي كوييندہ - سيردزك شمالدن فرانسائي طاع
كوييندہ قد - اولان محلہ لھاشير
ديري - غويو پورده قريہ سندنہ - غويانا برود ناچي سي درونج كرنہ
ديڊر اڻ يا سقا - سيردزه بوادج ديڊر اڻ بعضاً بري بعضاً ديڊر اڻ ايه اٺر ايدر بو ديڊر اڻ رڊن

دائماً بطریقهای متناسبی حفظاً مجید شتابان است.

دایره اختلاط ک

بوده دایره سرگردی یکدیگر یا شده "دایف" در مرقوم بنفایستارک باجیبی قصه شده.

پانچ - دایره

چاد دایره - استی زغره

دیمی زایره موف - خصکوبلی

مرقوم سرگرد دایفک بنفایستانی اولان بویه اردوی سوبالیندر

دندهدی بوزتقه در بر بونکله برابر شمدی صانده شلی

تسلیمت ادره - میل استیک در

نوره قوب دایره ک

بوده دایره سرگردی "پیر میلف" در یکدیگر یا شده بنفایستانک اردوی

قصه سی اهالینده در اول کتی عونه دایره - معادری شومرد -

ایقونوموف - ۷۸ یا شده بوزه قوبیده - ای ه کتی عونه دایره -

از نانو درون - ۷۸ یا شده یعنی محل اهالینده - مرقوم باجیبی ابد حلتا اید -

از لوق دایره ک

دایره سرگردی یورکی قفریزوفسکی - ۷۹ یا شده زینجه لید - اتی شتابان دایره -

۱۹۰۷ شمدی ... اول کتی قد - بترنج فضای داخله هیچ - خفه موجود اکلدی تاریخ ماکورد -

بجوه بیرونه سخاوه دائره اختلايه سی راضف صفا اون جه و ... ای ۱۱ جه افرادی وارده.
بالاوه زکری چه درام سرکرده سی رائف تشلیت اراره به میلایمی اونجه بنوه معادری در راه
و دیورالری صانه انکی تابع اولشره.

اسلوب سخاوه دائره اختلايه ک

اسلوب سخاوه تشلیت اختلايه هیکتی اسری آتیه نلهو. و دیورالری دن تشلیتیه.
ازوم چو حقون - ۶۶ یا شده اشتیلی ره - رفوم سابه معاینه و قوتیه تک قدیم خاندانه.
طورد - عکسانه - ۶۶ یا شنه بوج اشتیلیه. و زنا سابه معاینه.

نفس اسلوب دائره اختلايه ک

براره دائره سرکرده سی و سیله و ویشف - ره - ۶۶ یا شده اسلوبک دیوبجی
قریب سنده. دره منضم و اون اون ستر کتبه و کلب برقیه سی وارده.

اشتبائیه دائره اختلايه ک

یکدی التی یا شده اشتیلیه. اوج تشیه عبارت
دائره سرکرده سی استویایه بیشف - ره -
برقیه سی وارده. اشتباک بالوان قریب سندن ۶۶ یا شده ره. جائیه مشهوره. آبی اوج عونه سی وارده.

فوجانه دائره ک

فوجانه تک ادسونوه یا قریب سندن ره. سز عونه به فوجانه دائره
سمیوه کو کیف - فوجانه تک ادسونوه یا قریب سندن ره. سوکه لیک لیوار قریب سندن (۱۵)
اختلايه شی طولا شیر - یکدی ستر یا شده بر اولحد -
شند یو قاما که توفی - یکدی ستر یا شده بر اولحد -
عونه سی وارده.

قره خود داره ک

یوردان سپاسین - ۷۷ یا شده اشتباهی ادوب اول به تندی به جولاہ اتمیج ر -

قومانوہ داره ک

قرسو قومانورکی - ۷۷ یا شے وقومانوہ لہ - جہنی سزستی تشکیل ایہ -

دولس (کوبیلی) داره ک

داروہ اختلاہ سکرہ کی بود - شجیدک "دہ لقا" دیورا بہ الی تئ سزستی ایہ اجری حیات اتمیج ر -

ماید دنیا ک تقسیم ایلی بی توبہ بولہ اختلاہ سخای داخل افردی بشور الی سز جہ جی
بالغ اولادہ تقریباً الای بی جہ حیات اختلاہ اجرا اتمیج ر - اشقی جہ لک کرد افردی دارک
ییدی حفظہ عنی مقدارہ قلم حقیری لہنی حال اولای چونکہ بونفک بعضی اولدی لک ر د بعضی دخی
نتیجہ سز برکوبہ دہا - اولجہ اتخما - اتمیج ر ر قی بعضی دخی ترکہ ایہ لک ر لہ ای اختیاریم
ترک خفیس اولفہ بعضی دخی ونوعولینی کی جیدر حالی الایہ واینجہ توکی بسنوبہ ترکہ شد دخی
بولنقہ ر - تشکیلات اختلاہ نک همان غیر قبل

مع مانہ مالوم دخی بارہ ایلی بی اولرہ اشقی جہ لک جہ جید
قوی جہنی تشکیل ایج رائی قارہ ولرہ - بیسی اصلہ ایچون ایدر لکی
تشکیلات اختلاہ غاضبیہ اختلاہ افکاری زیاد ایج موقعدہ وایخاص بیسی اصلہ ایچون ایدر لکی
یلم بوقہ لرا تہ ستمہ نونمایہ استدارک سزستی دارہ بونفک لکری حفاظت اولدیہ
برقاج یوز کوبیلی دغقب طولدر صیا ودر دم تحریک نک بڑہ قایتو بوقیلدہ اولرہ بڑہ قوی مقابہ
تارک ایلیک یوز کوبیلدہ - انظاراً اظهار لکرم واردر لک تشکیلات اختلاہ دجہ جید اصلہ
اختلاہ بڑہ قطنایہ برفصوحہ بونفک اصلح احوالہ وجر جہ اتسای نون ایچدیہ خادم تہ ابرک آخازی
دھہ رنہ -

خلوت امارت بر تقوی تأیید ایمان آورده بر طبقه رها اول
 وضع اینک جمله بی و الحید رؤسای بر سایر و سخاوت اتیه الملیه بر لیسیت نرم سلمه مدبر مافی
 کوزل اوزان ایبه کیم لر طرفدن نرم عدا یخلد ر - خلوت امارت طرفدن بوبوله دفع اوله صحت نشانت
 تسبیح ارجونه قوی قناری قریسه اولان تشکیلات اضلاع طرفدن مخالفت ایله بر طرفی بوران وضعه مقصد نکرده
 وصوله چاشقون ان فاسب نمانه -
 بلغا شانتک کجیردی بجران اید بر خصوص ماده و معای اجری سندن کیر و طوبی باسه اولدی قناری و علی العموم بنایه
 نافع حیاتی نظریه اوله اولو ایسه نرم بونوی و طیف نر قناله بویه نور لر زوی نوجه اینک درستی بر نایستقل ایجه
 اولان بوزوم سلمه بی بر دن حل اینک ان بوزک بوز حوزد -
 چونم بنفایشان امارتی بریه و دیودار اینک مایه دنیای اداره و نایه علیه بنفایشان بر تقوی دفع ایته کوی بوزوم
 انجلیه اضلاع ایض اولماید - تشکیلات نسبیاتی بنفایشان امارت ایله کیر و لایس حلالی نظام و انتظامی الوباس اشس
 رؤسات اضلاع وقت دعیای اهلیم تعجب ایزخلد اولان مقصد و هول ارجونه تقدری غیر عمله خدمات ایفانه
 مقصد بر عنده حالی اوله -

TDVİSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No HHP.324-1

سجده : تجار و کالتی

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No HHP.324-1

بیم بخار و کلبه در کماله بناره که در نظریه به مشق و انجور . واضح اجزای خود و نفوذ این جگر شایسته محیط به
نظراً بخار و کلبه در آن اینجور نظریه و عالم در بیانات او صافی هاز اولدی لازمه . لزوم در کار اولاً بود اسع معلومانه
ماعداً تا موثرترین موفقه اولمه اوزره ابرجیه در معارنه بجه عطف خبری اولدی . موقع و نامویندی اجناسه اوند
یادله حکمت امانه محال نکرده که آن چون ثابته کی عدا بکلف خا طایفه . اوندوره مطلعیه اولاد شترها فطوره .
باغی و محال عجز بخار و کلبه در کلمه ناک نونه معکبه حال اجناسه اولدیله در . چونکه اوندی زمان به مشق اینجور بولقد
برابر شایسته محیطند هر دو نوع ماعده سرخا کاه هائی مجده اجزای نفاخ ابر جطر بول کوشه جطر و بار بر ابر جطر
و کاه خلصی تسبیح ایدر بول کلبه فتنه و بره آن اوندوره دها یار لایه استقال ابدی شعلنی اوزره و اشکاره جالیله
اوند بوضوح ایدر دهل کوی اهالیس ایدر دانی ثابت و خامه در بول جطر . بوسیده ایدر اوندوره تا موثرترین جود صید
بالات دور ابر جطر و با بوضوح ایدر معنی تا موثرترین اطراف نظر کوشه جطر . بواحه و بسیم دانه وقت اولدی
فقد اوزره کندی طبیعی جیس و ایملی اوزره ایدر جرحه خواه نظیر باخفه البسه جینی ایدر فولادی رضی تحت تأیید و نفوذ
بزه بد جطر . بخار و کلبه در داخل مملکه با جدری بکلمه مشقات اشخاصه موفقه اعراضه ناجا حاصله . محال
شاید در عجزده هر دو مشقات ابر ایدر یعنی بخار ایدر تا بند که ولایت و فصاحت ابر ایدر حاصله بوزره ایدر
بشاید ایدر مملکه . ایدر اولدی تا موثرترین عجزیه به ناضیه کورینه بر جود احوال بواسطه بواسطه عادت کلمه ابر کلمه و بوزره
تا موثرترین طرفه عطف نظر ایدر ابر ایدر با شوق در . مقدر ولایت ایدر و نا قابل ابر کورینه بضم شکر
بیدر ولایت ایدر عجزیه اولدی و ایدر . ابر ایدر جدر دور و با جدره ملحوظ اولاد فوائده کلمه بوند عجزیه
اولدی بوضوح ایدر قدرتی جاز دگر . بوفایه ذکر ایدر بینه تاخ مفسده در ماعد ابره بد با جدری بخار
و کلبه در آن تا موثرترین بولدی بکن مملک احوالی بقیف و جود دفع هر جنس فلو ایدر تحت نازکی تا موثرترین
خارور . که کلبه بخار و کلبه در مملکت ایدر مح فوندری ایدر ابر بوجه و تابعه تدار و در جدر نظر طرفه
بغیر کوبینه لجوم و فوسه ایدر بی احواله فعل و فوایه کلمه اینجی مانند در قبضه جیسی به واسطه . واقعا
بردی احواله بخار و کلبه در مملکت بینه تا موثرترین طرفه مشقته تضار ابر جطر ایدر نظر ایدر ذات
صفت یار شکر و داخل فکوری اولاد محالده ولایت و جدره ابر ایدر وجود موفقه انتساب اولدی مملکه . بیدر جدره
بخار و کلبه در اشغال ایدر موقع جمید آن جطر ایدر تکیه استوار ایدر به کلمه شایسته و صلح بجه عطف و کلمه
فالمجب عارضا فله حدی کور بیدر . واقعا بوردل به نازک و مشق ایدر بوسیده و فنی بوند اجناسه بخار و کلبه در
سجده ایدر . نه سوزنی ایدر سوزنی بخار و کلبه در تکیه استوار ایدر با فضل ماضی ایدر و کلمه بوند
از کورینی حال تکیه استوار اوزره به بول کلبه در نفوذی اولدیله در کور و کلبه به باه ولایت ابر ایدر
تعبیر مملک شکرده بخار و کلبه در موقع اشغال ایدر اگر اوزره اولاد اسک عمل انا و کلبه ایدر ایدر موزره ایدر

انچه برف صده شده بپزده تا فخره مؤلفه هر چه بعد ان صده ابد نسبت اختيار ارضه اوله تا بتره باشد
 او بوقوته اشاد اصحت ضارعتی حد و نسو و وقوع موقوف اولدنی منع ابع بیدینی ایلم عصاره کنه دامن بر اهت
 معزم تا بیداید. یعنی زمانه بخار کبدره حکومت بنه نامور لایه فارسی معلوم اطوار ابد اولون دخی صده ظن قرائنه
 و بوجهه ظه سابقه چود بستره اشفاره اینده مطلوبه. بهر حال نسبت به زبان و سی... چوند که معلوم
 اولده اسبابه طولانی ماله دنیا اولو بخار و کبدرن و ضنض ابد حکومت و ناموریه مجد فخرتو ثابت و علامت
 اصلا صبه اولدنی بی بل کویج دخی نیجه ایدیدر جمع بی و کبدرن کلاولات و رسم ابد نسبت اختیاری اول صده
 و حکومت عتی زاره کنه یا در لو مایه در انجیل اولر نرن کنه بینه مودوع اولو وظیفه جفیفی اولا اجمیل از
 ممالک عتی زده بخار و کبدرن جمله با بملوک هیند دخی ولایت هه احوالی اجمیل بفرده اولدین و هه
 اینم کلاوات هم صادره التزام اینک افکار و عوالت برینه مضادور. قلا نسبت اختیاری ابد حین صحت
 و اک صفت و کبدری امور و ضابطه اشانوفو و بالذات بخار و کبدری امور و ضنض سابقه صفت استخراج
 اولده قدره چود و غیر بر اینه او بوقوته ماعدا مضادرض طی مودور. طبیع افکار ابدیه برابر محولی اولو صفا تفاوت
 و عم آهنگ بزم هم مافخره سو تا بتره انچه ضایع فیلور. بو سید اشوعم آهنگ از اراج جمله و بخار و کبدری
 و ضنض ابد سع و خوندن نیجه ابع مملوک مقصدی ده جاه نیجه ابد جمله بر ضنض نیجه بخار و کبدری لازم نیج
 و احصا و چیرده عدا بیوم.

بخار و کبدری نامورین صفت دخی بر ضنض نیجه ابد جمله اخذی لازم. جفیفه کابرن نیجه اولر
 اعتماد و قیول بر لزوم موجودور. بو صفت اجمیل صفت دوریه بر رسمه مقدره ابدیه بشکل سو
 و اوله اجمیل ماله دنیا ایند ایند کبدری. کابرنی و کبدری ای صادره صفت فلیج ای منش
 و عتی اجمیل اولر شمع و کبدری مافخره اولر جمله بر. حکم بر کابرن جمله لایق ایلم ندره اولدیم و نکلز
 اولدنی بی ایلم نه ایچن دریه کابرن و کبدری بر ضنض نیجه ابد جمله. کابرن طومنی مده.
 کذلک چوید نظری طرفه کونه بلده ضابطه دخی قرائنه بلخوره اولدنی بار نامور اولدنی محل اولر و یا
 تا انچه ضابطه نی سانبه دخی واقف کبر راه اولر و اتقی. ایلم چوید نظری رفت ابدیه یا مؤلفه هله.
 بو صفت بزم عکده نامور لایق نامور اولدنی و ضنض نیجه ابد جمله فخره العالیه خادم بر کبدری عکس نظیره
 ایجاب ابدیه معلولان عکده و سایر بی طویلیم اولر. کبر ابدیه سابقه بولکله اخلاصه صفت اولدنی
 ابدیه صفت چوند ده شهرت عدا بیوم. انده ضابطه دخی نیجه ابد جمله بزرگ حکومت بنیه کد بپزده معدود
 اولدنی دخی بر کبدری مودور. بزم الکوبه بولکله اولده یوت الیف شومنی ضابطه مودور بوز بانی
 بر ضنض نیجه چوند ماله دنیا ایند ابدیه. بو یول بر ضابطه نظری. صده ضابطه نظری و چوید نظری ارضه

قیود با صفت است سبب زاید بری در بدویند علی العموم و طاقی زاده نام ایشان زیاد و زقیس در نیم سده
 معلوم اولدیفه اوزره و بنا به هیچ برین مالد و بنای قوی خلفه زان سعادت ابدک ایجا به بره بر محو بود. کجند
 بخار و لیکن بره درجه اوله استو اجناسه استفسار اوزر با مفسد بهاره سعادت و با خود مخصصه علی العموم
 کفایت اید جمله درجه به بود بقوه بیش با به بدید. ملا فک و طاقی از سن قضایه اعصم سعادت ابدک اوزره
 بالذ بود و زان درجه و بود مفسد و حق اصولی استانیده سعادت شرط بودند. بود طاقی فوجی اوزر با دروی
 اوزره و طاقی ایجا کرمه ایضا و کینه اوزر از راه قضایه فایده بر بعضی راه موی به به یاره و به راه معنی با بود
 از نام اید. کمال بخار و طاقی از به امور خفیه از انحصار لازم کله. اگر در بد مملکت اوم تارکی
 و بعد کجی در صانوه المنی بوجه مفاصل نایب و آنکسای مخصصه چون دلا اوزر با مفسد ابدک سعادت ابدک زانو
 اوله لازم کله جلی و شوغلی بودا نامور به مجیدی صانوه الموم به بنیم و اصله کرمه و بود اجناسه و این سعادت
 ایستب فزنده استفاد می خنده ایجاب کجی رطوبه بالذ کینه فزاید است. سلاکده استوب فزاده و دیگر
 به فم و کارده بخار موزه اوزر به ایجا نشد خواند و انتظار. چون کجی بوزن و ساجده مالد و بنا
 یاز بخار اوم مملکت رواج بود استفاد اوزر مملکت سعادت ابدک کمال بود موزه و واسط به
 مالد و بنا معلوم و معلوم به سعادت امانت اهلینک اجناسه ایجا ایستب کله سعادت حاصلی
 ایجا بود سست امانت مالد و بنا ارضی و مالد و بنا امانت افراج اید بود و اید به ایجا و سعادت باران
 حق باجی و واسط بود سعادت ایجا کله. استوب کفایت با ساسی منه اوزر به استا و ایندین اوزر و اید ای
 بخار و زراعت و فایده طوقه صوفی بخار موزه سی موی به و چون بد فک کجی اصل موم مفسوده اعجاز ایس
 و بود طوقه شرایط مجید فزنده اید که ماله موزه کرده موزه اجسی لایه و لازم ایجا اوزر حق اوله نشانت اجا
 و استو مسانی اداره نامور کجی ر اید اولاد که اختیاب اوزر ایجا اید فزاید. استوب به بخار
 موزه سی موی به فزنده فزنده کجی زجی اوزر و بود و کجی رفیع اید موم لازم. بود لازم و بود و کجی
 خلفه بقوه نایب اید موی به و ساره در صنعت اولی به با مفسد بخار مفسد اوزر بود بود لایه
 کجی بود بقوه ممال فزنده زجی نیک اتحای بخار موی به سوزن اثر ایستب نشانت اید. بود مفسد بوغنی
 این استوب مفسد اضاف و بخار به کجی موی به موی به موی به اوزر اید به اوزر ایستب
 فزنده اید اید به طاقی نامور در حق عیار کله.

مالد و بنا به صمغ موم سست اجناسه (با فزاید) کت ری دهیون به ایجا مازر اوزر مفسد
 با طاقی مفسد اوزر ال ایسی مفسد با فزاید سلاکده استوب ممال فزاید و هیچ اوله اوزر سلاکده
 بر سست و اید. اگر بوشند بکون بود استوب به طاقی ناقب ایجا و بقوه کجی اوزر موی به

علی العموم خالصه بقاء سرمایه سید اید ابره یا بعض اولاد با بقا اید به اجزای در
 ساعده ایلیب اید جمله مندی مذکره اولیده . از بواسطه و نیزه نا قابل تطبیق عاید اید به ابره لایزال
 بوجده . راجع ایلیس بنم عقلمه به معلوم کلید . نفسی و عقیده برابر زودنی اعتباره خلفت حسن و اعتباری
 فرانسه اجین نابین اولیده بقا زودنی بری انتخاب اید بودن سلبتک اولدی شریکی و بعضی بقا زودنی
 بقیه کتوبه عقده کتبه ایدک بر قومانیت شریکی قبل و معاشرا اعتبار اید مستعمل بر کوهی خصوص
 مشن با بقا کت و دانسوه . استو شریک ایدک اول سرمایه با مع بلویه و انقی بخانه اجنه در می محمد ^{محمد علی}
 که با بقا شریک با لفاک نسلمه کتخه ایدک بوقفا سرمایه بقا علی با بقا طرفه افزوده
 داعیه دخی بر امر سلبه . بو افزوده معالی طبعی طوغریه طوغریه صید صید جاری معالی سوبه
 و با بقا کت جزئی سازه اولاد افزایش سانی فارسی کت ایدک و شریک در بقا اجنه و نا سلبه
 اجنه ایدک با بقا بقا معالی با بقا شریک ایدک بلویه در بقا شریک ایدک بوز دانی فایده اید
 ایدک بدخلی شریک دخی بوسه بی اصی اجنه و بخانه توزیع ایدک حد اعظمی کت و سلبت بوز اید فایده
 شریک افزوده ساعه استو شریک ان نام کت و دفع کت بوقفا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 کت ایدک با بقا . بدخلیه حکومت دخی صغیر کت بوقفا بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 بوقفا واسطه بدخلیه و بقا اید بوقفا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 سزای بقا بقا کت ایدک ایدک بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 بوقفا استو شریک بخانه سزای با بقا اولدی دولت عقلمه بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 بوقفا ایدک ایدک و زین بقا زودنی دولت عقلمه بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 در سزای بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 ایدک بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 و زین بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 حال محضت و مرتبه در عرصه ایدک بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 ایدک بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 در بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی
 بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی بقا زودنی

مینه واقف در بند در محو تا دایم نسبت بر زخمه نظر در جف مینا در . ولایت شاه جفد بخانه اجناب
 نقیبه ری تعبیر و تفسیر ایبرون صوره بر صفت زینت ابراهیم ایله بی نقیبه بویکوی خفیفه زینت بشارت
 فرضه بالا سفاده یعنی فطرات اولیفته از بند به الکوه صابون کبیر و کشیز رو مداید و بیدار و کندی مملکتی
 مؤسسه اجنابری طرفه صحابه کورده رو مینا بیدار از جمله اولایه اراخی و املاک و بعضی صانوه ارجفدر مینا در
 بشارت بر صفت اموال بخنده ندران ایله همد سینه تدری جفد به مد . چونکه بوجاه بوسه بوسه اونوی هر بر
 غرض حال اراغ و اجناب بخانه بیدار بیک و بوجاه بویک بوجاه جفد مینه بشارت ایچونه دخی نوع اراغ جلی
 جفد سینه بشارت بیدار بیک هم بر نقطه اولایه جانی الحف با سینه جفد . اگر مکه وینا دره شرائط جفد ایچونه
 بشارت مایه بولینگی هفاده بوقرب نشیچ ایچونه بشارت بیک و معضوله به نسبت ابراهیم اولایه مکه و بیدار
 هاز اولایه قوق طبعه بخانه اراغ استفاد ایبرون ایشر معقول ببوله سود اولایه ایلی بولکده بوقفده که
 ان کوزله اراخی ابدان وار دایم و هم املاک بخنده بشارت اراغ جفد ایچونه بیدار ایلی
 انتظار اراغ ایچونه بیک بیک که حکمت بیدار اراغ اراغ عفا اولایه مضاد بخانه اراغ اراغ
 مایه صیغی مایه شاه بشارت مؤسسه اجنابری کت دی مینه اصولاً جفد ایچونه . مع صاف
 مؤسسه اجنابری کت دی جفد بوقرب ان زیاده قابل نظیری کت بیدار شرائط جفد ده در به
 زینت اراغ ایچونه مایه دایم و هم ایچونه بوقرب ایدم بیک بوقفده کی مفعول مؤسسه
 مذکوره کت دایم اراغ زمان اولایه بویک مؤسسه استه اجناب اید انتف اید بولینگی ذکر و بیک اراغ
 عمومی فریح کله سو بیکه عیارند . شاه ذائق اوقد هم در که ایچونه بوقفده صاحب اجناب و غیره کله کله
 طرفه موقفند اید جفد ایچونه بیدار . بویک بیز زنده کت جفد دره اراغ بخانه کت زینت بیدار
 بیک جفد ایچونه اولایه بولکده بوقفده کت زینت بشارت ری اجناب جفد شینه صیغی ایله بی هر بانه ری
 طور مایه بوم . شاه اید جفد ایچونه بالا سفاده با بیک بیک بوقفده کت ندرات دی
 مایه اجناب جفد اید . چونکه بوقفده بیک بیک بخانه نقطه تفریح هم صاحب
 عدلک تفریح دخی بویک بوقفده شاه . بوقفده ایچونه اطلالت اراغ زینت عا کت
 دخی العموم و صحت و مواد عکس کت دسات سینه جفد اراغ کی مفعول بوقفده
 زینت ان زیاده بوقفده اراغ مایه بوقفده کت بیک بوقفده ایچونه بوقفده ایچونه .

در دخی صحت : بشارت مایه اخوانک خربان و تلبات اضدادی :

عدلک زراغ مایه بونا هر صیغی روم در دخی خربانک شاه ایچونه زینت فغانی بوقفده

اداره سدی قدر جنبه نو خفتی ازین بدیده زیاده مانده و بنا برین اولد بر لایحه محفوظانه ... ازین کوی
 زیندی بوسه اولد بر لایحه راضی مکن محاوره کیم ان کوی و خلق فقیه ارمدی طرفه نقیه ایلمک و جبراً حب
 لشکر لایحه ... یلف (جه) مصافحه اولد بوسه کوی سنجو سنانو بقول سز بوز نایوبوی
 آن قدر صکره بفرارده و بعد طرفه کندی و فقیه ارمدی طرفه مکن برادر اولد بر لایحه و با باره قونوی
 نصب اولدی عین زمان کوی اهالی سینه بزمی کتی کویا بلفه فقیه جیمی کی حکومت سینه اجبار وال لایحه حب
 اولمه والدیه و دولت اوزره کوی خلق به اجبار اولدی . موافقت قطعی ایلی .
 کله حب فقیه سی بفرار عیلم نایب موافقت ابع حکم بدخائانه و سائطه دخی و اجتناب الملهه در سلا اولدی
 کندی بینه صاوه اولده مانده و بنا برین بعضی بفرار عیلم صفوقه کوننده کیم و بوسه نده چه سراره لرین بونده
 اولد بر لایحه ایضا دخی حکومت سینه نسیم ایندی بکیم در . بوسه و فقه خائانه یلف (جه) اولد
 بفرار کرده سی یشو یا شاف (بکیم وود) فرسوه ده قتل واقعا سی بوسه بر حب از جانیته . و بعد عین
 طوز انخی بزم بر لایحه سراره سی نایب بقولوف حفظ دخی قویمه فلان ایله ایله (بکیم وود) ارفاقه دها
 دسی عیلمه نایب بوسه کور و بنبرین اولد کشف و کندی اولد بوسه اوزره کوننده بوسه چه جوی و انچه
 کندی حب اولدی . به بوز مانده و بنا برین بولنامه زن کوننده حب فقیه لو و منصفه حکایت به کیم در
 بحت انجورم . بر جوده جا و ستر . بوز یا ستر فاقه و سائطه بوسه فقیه کله منتظماً معاکه طوق
 و جویله منصفه بولوی بوز بر جودن چه استخفاف در . حب فقیه لرین امایت راضی دخی و غیره
 مامورین وارده . نیک بوز یا بینه صوفی جودن ابتلاء اوج بد فقیه مانده و بنا برین طوق جوی محکوم
 اره نایب حب معین دخی بولمق اجمه . بونده ده سی (کوی بومی) و فراطو و کوی بوسه حب
 بفرارده و ازینجه مانده و بنا برین محکومده نوبت ابر وال لایحه بوندره بعضی بوسه لرین
 مکندن نوبت بونده اوزره و شهر انحرافانوه مطاقان نقیه اعصار طبعه اشاعه ایلمدر . حال
 اداره سویدلم که فرانسی کوی اولد مکنه بفرار طرفه محکوم اجنه اولد یا نوبه دخی عین تکلفه
 بونده ایله رفوع ان خلقه آریلف موافقت ایلمد . جرت افزا اولد نوبت اضداد لرین و طرز ذلک
 عیلم بر بوسه فیم جیانه دخی ضج ایلمه عیلمه سینه یا از بر دست طرفه عیلمه بل و با غیره فایله دورلو
 و سائطه راستفامه ابد کندی عیلمه لرین تقویه اجمد اوزره مانده و بنا برین کوننده صفر لایحه . بوندر
 با خلف منک و لایحه نصف شمایل ابد فوج و لایحه سمد و زنده شمایل جنت به زیاده موافقت کوننده
 اوند بوز ابره یا مبرانه و سینه ابد معیه بریر و غرام و منصفه عیلمه کله ایلمدر در . حکومت سینه بفرارده و خلق
 بولنامه مانده و بنا برین ابد ولایت کله بفرارده اده نوبت فیلانی فوج ایلمد بولمق و ولایت کله
 بعضی ازینجه کله بوسه ابد عیلمه و اوندن نوبت و نوبتانی مقابله لرین ابدی .

فوجیه جنسی: فوجیه حب جنسی معلم اولی ابدی معی فاعلم طرفه صفای سوده داره اولوز زن

حب جنسی

اسکب جنسی: فوسنوه به تابع ایلک ناغوریا جانوی فوداه پنقور کرده به

یوره چه: فردشوه و آزون جنسی

۱ - نبره خودی غبقور اونور جنسی ایلک یوره چه نو آزون ویرله طرفه در

۲ - سفاه اورکنیله آزون ۸ چابتر

۳ - ابواه دولفا جهونک آزون ۱۵ کتبه اواروف رابه وضع یرله به تابع فوشینو

کوبنده . بوندور ماعا بوجوان ایلک جنسی بونقور وری بوسف ناون بر کرده به تابع اولقور

۴ - باج کوبنه یاره بوسکرتی ایلک فرسوه ۸ ویره جهوری اونور بولور بویقور ۸

بیکور و هالین حب جنسی طوبیماق هلیقور درک بزم جنسی بر بلاه اوغایورقه بوراک طوبیماق

اولوز ماعا بکورد به تابع رابینه قولنا جسی مفا فاقه حب طرفاری فوریجه نو کوبنی باز هالین ویردی

وایسه او بافنده ماعا برفیح کنی دخی کیدر

بیکور حب جنسی عم موجودینه دجهز صفایسنک وایسه یرله حب جنسی فعال صلب یرله دیکور

اراض طعب کخلده وخالبا کنی مرکز این بکورد یرله دیکور ارکان نقل ایسه بونقور در

یرله جنسی: شمدک بوراه دره جنسی بونقور: ۱ فوسنک جنسی فوسن یرله به تابع برانوهک

کوبنه اولعب بکنی جنسی ایلک چابتر

۲ - یرله لی اولاه ابواه با بونقور جنسی اونجه کنی وارور

۳ - ابواه دولفا جهونک جنسی: ایسه کتیک صلب بعضا یوره چه نو فر طخلده در

۴ - یوره عبقور تابع ویر کوبنه بوشو وویورا اوده کنی به مالک ایجنی وایجنی راره

بالف نیکور ویر ایلیس یرله وافن چابتر وجود رفه مفا اولک این اوزره بریزرک بونور عه الخ

به جهود صلب طوبیله بیلر جهوند مع التأسف به جهود حب اعتقادن بولناه به جهود کوبدی اره

ایختور . بونور ادع دره ای اوله فالفا نله وخبوار ۸ بولناه نر نو مافوف دخی برده نبردی

یورم چه توره چاکفور . بیکور به مالک و بنا فویه سنک ازاری ۱۶۰ بونجه دره

اولور اوده ای جنسی وارور . لکه اونور طلوع لازمه که نه بوچه لرونه چه جهود دخی ایلیس

بیکور دخی راضی نسف کونیزر . بوچه از اوندک از بس هوسان جمع و نسجه ایلیس و بونورک

یهومی ص بوراره عیار بانه سچلمده . جنزل معلومی عی العالم حب

اروس موظف صایه ننه عیاره صلب بلفاد خلوص طرفه اعزام ایلیس در

روم نشویفات دخی پطایف

روم نشویفات مالک و بنا ۸۱ ایلیس صلب نا (۱۷۶۷) راضی روم از بقیه اولوز بلفا

یوسفی زاده ابنه ابره بنو بنجده اجناراً بشاره و خرد و ملک حسبه مؤسسانه دینه اماره و حیاتی
 روح نضیاتی سابقه محو ایله ایله . بوفرضه استفاده ایلیانه داوڑماندره فونج بولانه روح ماحوریه و حیدره
 بشاره رد ملاسه برصه و فصدیه نال عهده باشلا شرایه . پنجره خایانه بنشینانه بی ابره بوفه فرودلا
 سز اولر کله بشاره از بی بلایه روحی قوشقو انقا ایتمیج روحلری و حق نحسی ایله لایه صله صله
 قدری اویازره بشاره سز کرب کله بول آچمه و بو انبیا ایله برابر اویانجه بولم بشاره ایله بشاره ایلی
 اجمالیله قدرلرک نضیه روحانیله فونجی اولر ابره ایله باشلای .

اوسکی حق عمل نضیاتیله یاییس هله ناسکی نه انا فیلیمه اویانانه انقا بد طلب حقه ده برصقم
 مه لبه درجهانه و عم الحقه روح مزه یولدره بشاره رد اولر دکله انصافه فاشو ۱۸۲۱
 تاریخچه هاما فوفه و الکیوب ناجله طرفه واقع اولدغه اوزره رفع شقایانه انبار و بشاره صاحب
 دینی ۱۸۵۶ تاریخچه برصقانیله دینه نشکیل لایه اسباب انخاز بیه انصاف ایله .

بشاره بولک شادی هفوفه انبیا بولایه حیانه بلده صله ۱۸۵۶ تاریخچه اعتدایه بولم و (له فوفه
 حیانه دینه سز هفوفه سابقه تاریخچه اعاده " ایله خط له بوفه و حق جربانه اولم ایله .

ایبو بارزه دینه بشاره روح یوسفی نغوز مزایه فرموده اوزده بولم بشاره و حق بنحایت
 دینه اعصابه مال بولم با عیال جانیه نظر سعادت اولم . روح یوسفی عذر ارضه انبار
 ایله بی حد حدود هفوفه ایل دوله عیله بوخ بیلنره بالغ اولم خرسنه نبوی اوزره یوسفی طرفه
 قطع هفوفه نضیه و اجرا ایله صلاحیت هفوفه محال نه خایه صله سز ارباب خلافت سانه
 عا ایله ایچم اچم نه ۱۸۷۰ تاریخچه با عیال بشاره در و مداره سز کی ناز عا دینه بشاره هفوفه
 در فرما اهدایم بنحایت بشاره ان خلق ناسی ایله .

زات هه نیک بولم بشاره انخاز ایله اور و یا بیلومکی و هله بشاره اوزده سز کی روک
 نغوز نیک کری ایچمه هایت و ناز یولنیس و نضیاتی یاز با ب باروم ایله کذک ۱۸۶۰
 تاریخچه غی اور و یا طرفه بشاره نوبه ایله کلب انخاری (فانولیکاره انصاف) بیلد حق ابره حقیقت
 ایله ایله طبیعه که حکمت بنه جانیه کلب شادی حقه انخاز اولم بشاره دینی له بوفه ز با ب
 سیاسی پیش اولدغه و عی العموم کله نزم ندر سیکس مونت آور بر طرفه اور دینی ایچمه لایه بولم
 بشاره بیج هفوفه و کله . مع صاف باسی و نوبه بشاره و سوتیلرک بالعلی له حتی مزیه نشوقانه
 و خایانه یوسفی انصاف و بشاره ده ده حوزنه هجم و استغلاله رشام ایله . نضایت ۱۸۷۰
 تاریخچه یوسفی بشاره طبعی (اعزال) نره سز ایله انصاف ایله . بو انصاف دینه نطق طرفه
 برنوع فانوس لایه بشاره بیلنره بنغوسه ایله بولم بشاره برنا بانه له بشاره هفوفه نطق

تقریباً بی زبان خدمت آمدی .

۱۸۷۷ - ۱۸۷۸ زک زمان سزده اولی و فوجان سبابه بطریق بلندی هج
 و مرج ابوی ایله بسجوه بطریق ابدا برافوی ذات شهانه طوغجه طوغجه اداره کی التی قلاوه
 ماله دنیا دارنده شدی نوجیه تقاییدین اک خلف بوراره فونی فرمف و بشار علفی روم لاشه برقه
 شهانه باسنودی . بطریق بواسفانه کی شوقیات و تحریکاتی بلای ۱۸۹۷ سی تا مش
 زک بوناه می پس هکلاف موقفاً ازالدی . بوقیه توفیق صفای بفاشته هج فوجیه زقیاضه لرزه دار
 اولاه و ماله دنیا ده کی بشاران اصلاح حالینه اینه مدرسه بسجوه اوله که بطریق بود فوج اینه
 دهه ۱۹۰۲ موقفیه اختلالی اولدیه طوغجه طوغجه انه حکومتی اینه عطف اتفاقه و صامغلام اختلال
 کارانه برضفم نشانه راجعت ابیدی . روم زره پولده بؤه فونسلوک ایله برابر روم نشکلات اختلال
 بکونیه بونک فغانی اولایاره طویلاوه حله چنه نکل و نسجه واسکو مابعه
 اینک دهه مکه در بونوی روم اردوک موقوفه صابضتک فوناه اس التی هکله ماله دنیا کونیه کونیه
 امور معطوفه . شاموریه حکومته بی طرفه نظر سعادت اولاه بو چیز غدارکوه و فاشیه لکله
 ایله باره کعب جهه با فحمله شدت فزاناه ارناود اشجانت و حق شهرت شجانه کی کونیه
 رافیه . بو فوج خواران فغانی کوریه دوشنه بوزله بشارده بجه لازم کوریه بلای ۱۹۰۶
 ۱۹۰۶ زک ایچ ۷۱ مفاذیه بشار فادیت بری بری با فادیه و بونول ۷۱ مفاذ
 ولایته و ۲۸ سلابه ولایته بولایقی و لذلک ۷۱ معلومک و حق اینه اسونکول ایله صابله
 صله اکثره لایله ابدا بیتی اسنظاراً ذرا بیک کجی منسوب کوی بوج .
 بلای برده شدت روم اختلال فیدیه طرفه اینه بجه طرفه ۱۶ سو فقه بشاران فایتو
 ابضاع ایله دیوهوند شهر اخلاقی بشاره حجه کجه برانجلیت . بولکوه برده طوی
 طوی اینه بشار ایله اینه فونیه جی و فضا داخله کله رفیع عالمه ایله بره بشارتین طوی
 و معلوم بولقی .
 شابه و فدرکه رومون بوبول اعنف فطانه طانی و سائره سو فقه حکمات معطر طرفه
 واقع اولاه بلیفات و نشانات بیلومانیفه رخا بو چیز ره لاهلانه درون بلایات ال بیول
 بؤه جلا سببیه طرفه زینب و نسجه و ادنول و ساطینه اعزام ایملکده و افنا بولکوه روم
 چیزیه مفاذیه بی زبان و کل ایله روم اختلال فیدیه ماله دنیا فوه امدادیه کونیه کله فرادیه
 حجه بوقیه بشاران از حقون شه بوقیه روم چیزه ال زبان نکل ولایت کجه لایه فاش
 مورخوده و سلابه سخاقتی بکجه وارد سلابه و درنه فونیه کونیه کونیه کونیه فضا راجعت

و برود و در ام سنجند ده جود محله ک بونفج در...

عنازل و لای

کبه قفاس : بونفج برای ادیس براده اوج روح چندی بونفج ایدی بدین بری ک کتبه
عبارة کلب اس الحکاتی رهود کوبی ایدی زافان فومانه اس انق اوله ابیجی چه
۱۶ کتبه کلب کلب برزی لوزب کوبی بونفج و ابیجی چه نسبت ال بیوی کلب افزای
۶ کتبی میاوزه ایدی ابیجی ۱۵ لره در حدودی بخاوزه ایدیل محل مقصوده اصل
اولجه سراده زافا طرفه دره مفروضه تقسیم و نصف مور بخو و به و قسم دیگر لره به چندین
اعلام ایدله ایدی ایجا ایجا لره طرفه کسبه دخی چه لره کلمه در کبه قفاس
موجود بونفج عدل مقداری تقریباً ۱۶۰۰ و تانه ایدله عددی بونفج کتبه
کلمه بنده نه چنان فارسی استعمل ایدله و اهان مجدی لجه صده می قفای ایدله اویره
بولند ریغی قفاس کلب بونفج عبارتند...

فلو بنه قفاس : براده بونفج ایجا روح چندی برین مقداری بدین کتبه کلب دارایی نافع بر کرده
فومانه اس انق در بونفج اس الحکاتی بطریقک تابع روده کوبنده یا صده (به لافه) نه فریه در چه
۶ - ۷ ایدی بری براده بونفج در بر ایجا ایجا حدودی کبه بدین کتبه بونفج ایدی ایدله
ابیجی چه : رافود کوبنه یا لاند فومانه اس انق بونفج (بوف قول) طرفه کتبه لزه ایدله کتبه
برفج در رومال ایدی عوزنه لریج بلا فون و قسا دخی فیا طوبای فرای فینو زده سفانا چکن
نه خوداه کوبنه زبب و نقابله در روح چندی کتبه لره کجود علی الاثر مقلان در بوموری
نصیب وضع ایچو، بزد، باقانی با بچو، نوبه طریبا بیسوده کوبنه قطع ایدله دره بولک
می قفاس لازم در ترکیب صل بیسود کوبی ایچو فونبده کلب اید بیفالا باقانه فونبده فرغ غنچه تانه ایدله
طوقه ایدی قفای ایدله در نوبه بولی دخی فونبده کوبنه غایت کوزل زده انق بولند بر
دره قفاس دقت ایچو صفا ۲۵۰ کلب دره خط بونفج ۸۲ تانه ایدله بونفج در

عنازل قفاس : بوانه بونفج در صفوی طول داشته ایدی چه دارایی بونفج بر ایدی کتبه کلب عم المقصود
جوفود داده خود ایدله و دیگر ایچو دراه خوداند بیکانی انق کلب کباده نو - قول ایدله اولان
کوبنه (تا بسولای) موقعه کتبه کتبه و لانه ایدله در لره

مور بخوود : بوهوانک بر ایچو چه ایدله سر کرده در و نه اس اجوائی عریان ایدله در ترکیبی
هل او ایدله انتفی ایدله اطرافی طولانفج در رومدی جنوبه شماله طوغری اتصال ایدله ایدی بولده

بروغب ویدی تره طرفه نه . بر بدله صغ جزیره اند از و نایب بسود ده انرا و بو جویند کسبه ده که در ده
 حوز جن عم اطراف حله از واغ ایدر . بفضله فده بو بوندل صاحبقرانی اطراف صغ که برین علی و کولوت
 بولاد روم جزیره ایدی . غرب طرف یوق روم جزیره سربخی طبعه کجکله بو بون نا جله با بتره بو اشج
 غوریه بالضافی جزیره تره طرف طوعی بو کلبه . و بسود ده . اینر نظر نا جلی شمالی کجی بنوده ارنادو
 کوبدی و غلبتتا ایدو و بسود کوبدی روم جزیره لفظاً استاده ایدی .
 اینجی بغی تره بوله بنه جزایر سربخی باره بدلهک نا بیج نضایه با بتره بو غانده رور و شمال طوعی
 حرت بو بیج روم و کلبه سوره غرب طوعی اختیاره و ج بالفتک نیراز بسود ده فده انه ایدر . ربع
 جزیره استاده کله و بد ایچک نازک ابله اوزده غننه ایدر کوبدی بو غانضو لوتیب دلاوه
 کلبه سوره ره قویایا و بسود رور . تکی بو ایلم بوله روم جزیره لفظی معنوردر . سربخی بغی
 غربی بولی و بدو روانی غور نو یار انضو جزیره کی ارنادو کوبدی بغار لفظی الاتام افوده
 اولدندنه قیالی . بو کوبول حوه داری اولدندنه توله خط مدافع جنبه حرت کبرله کی و تره به بخوانم
 رنادر کوبدی و شمال جنبه بوی غار و شاه کوبدی طرفه نفوس و حی قضا ایدر . اینجی بغی تره
 بوله بولوه بو غانضوده واقع الی و بلب کون . عک طرفه محافظ اولمق ایدر بولوه بنه
 روم جزیره بدله آجیلیدر . اگر بو ایلم بوله روم جزیره ندر اجدر ای اتضای وقوه
 رسوند شمال طوعی دخول ایدر چون بسود رور بو قاری طوعی بولدر برین بر لبر و بر لبر
 مورخو و وجه ایصاله سوده ساعت ایدر فایلمیری زیاده در .
 حد کلام مثلا ولایتی راضی ازاد رانسی ۱۷۰ - ۱۸۰ کی حله اوزده ترتیب و نفع
 لفظی ایدر روم جزیره معهود در .

سلاطین و لایق

بو ولایت راضی اولدوره سولتمنی اوزده روم جزیره ای چوره اجای حکایت اینطوره قضا
 بیجی واردار . سلاطین دورنه قه قه کسیره و انز و بی قضا ایدر . قضا طوره بنکوره قضا
 بد قضا تجرور . بالکذا (کلبه) ایسوی جوارک لکایین قاضی بر بنک رومک مالک اولدین
 بمقلده ایدر برای استراحت روم جزیره قوضف و با اوزده کجکله در . بیجی واردار قضا راضی
 قضا ایدر روم جزیره با بیجی اولدوره کوبدی قضا و نسجه ایدر . بو جزیره کولت و کولت
 از بند بیجی واردار کوی و یار و و دایسته انان قلم کوبدی . یو جک و کوچ بر اینه قلمی و با
 زهدی به هم اجای حفاظ بو جزیره سلاطین قضا ندر ایدر بو کجی و قویاری کوبدی علی لک

اولاد بعد از او فوج کسان ایدر .

دو دین قضای طلاق است چنانکه در ذیل آمده از قول خود علی العیون یول و فریدون
از اولاد و دین مذکور است جمع و از اولاد و دعوتی نیز به او ایستاد . و لا دور و یجب که بدین
دین روم چنانکه در ذیل گفته شده است . و بعد از قضای از خود روم چنانکه در لفظ تابع
بغادریا تابعی که در کتب آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
را و در این استثنای قوفالو و غاده بود . و قوفالو و دعوتی که بدین سخن همانا است اولاد و صبح

و سابق ایضا آمده است .
سابق و بغادریا طلاق طلاق است چنانکه در ذیل گفته شده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
که در روم و بعد از آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
بودست به بلخ و طلاق در . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
چنانچه این بر طبق در . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
یکدیگر در . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است

۱۵۰ . انرا که زبان اولاد و انچه .
بر برخی نیز در ابانفلا (۱) که در ذیل گفته شده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
مفید آمده است . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
فلک در استثنای اولاد و انچه .
سرو سجانگی : و سجانگی نیز در یک وجه بالا طرفین این زبان روم چنانکه در کتب آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
چنانکه در ذیل گفته شده است . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است

صفا کت ایدر .
تبرج قضای : در این رزمی که جماعتی بهتی می صفا کت اخلاقی اداره آمده و در این کتب بود از آن
صفا کت اخلاقی است که در کتب آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
گفته شده است . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
و با اطراف زن که بدین صفت و نبات بود از آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
کوی الهالیه طلاق است . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
به بار زدن طلاق است . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
و حین ابدا که در ذیل گفته شده است . و در آنجا آمده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
ایضا احتیاج علی اولاد نیز است و اولاد چنانچه گفته شده است . و از آنجا آمده است . بنابر مرسوم این سنه طلاق با یکدیگر چنانکه در کتب آمده است
سازا است و در خود است تصدیق ایدر و متفاضا بر این افتاد که بدین اختلافی اف و ایدر مشغول است .

بوسیله طوری بقدر خلف فور فوج نغزیان و نغزیه موجوده . برضا و اذن واقع بله ای کوی
 زود ایچی بر بقله طوری بهال صعب بوزن اینس اغنده بنی بر بقله جسته کجک شنه آرزو ایند باره
 کلب استا نوقوس می قضا ارنی کی فاعله محرمه صیغیه بو نغبت ضح اولدی .
 م لبت قضای : بوراره کی روح فقیه بقاراه فارشو علم الازل البقی نظر اتکام ابلده در نفس
 م لبت شریخ باغ می قطره نایب سدر سلسله روح فقیه طریقه ایضا ربط ابله اولدی فرائض ضابطه فی
 طریقه روحی فقیه ابله و نه بو ابله بو نغبت . کون بو باغ فوریجیدی و کون هوا داره بجایم کدی به
 قدر وجود بقارن فانی اتمده . شنه چاره کوزنک بجهوش یا یا سحر تونک قطع نه بو آمدن
 ازید . برود روحیه اتملا م لبت روحه من بقارن نفس شیره کلبه کله ایمن و او را بر نفس
 ضح ابله کوزه هوش البرصق در .
 برود قضای داخله ما روح فقیه فی ان نوقوس نفس برود شدن اولدی .
 بو سیم بزم بقارن بوراره بت مدله هی خارج از اطرافه . روحه طبعی بجزمی در برکتی م ملک
 و مجاز انز برکتی بنلادر . عا دنا روحه خلوص بنه وجود و عدم وجودی ص دبه . روحه
 طریقه بقارن عبودیت اجا ایتد سو قسه و جنبینک فاعله بو سیم اصله تفکر فاعله و صاحبک
 چایند علم الازل مده بولده خا را ب بولده فونلونا زینه انجا ابله بورا رین کینه بدینه علی اتخاذ ابله در
 و انض ضابطه فی علم الحقیق بر لای و ه راه بو " نه لم بزم فلوک " داخله روح اتضا فی ارا زه
 حال فاعله تضامن و خبات حق کمال نفرت ابله بیارده لعل ابله محرم روح فقیه زینه داعی ابله
 فونلوس طریقه سوره و اداره ابله بی افاده دره چلمبور . مع صافه بو بیانات صریح عجا بو نامه
 فونلوس انای مقلدیه بلان بوزن بورا و کون اطرافه هدرت اولاره فونلونا یه قضا سنده
 اولدی و حق بقارن ابله فردا سه کی کجک اولاره . و مدله داخا اجای رضای و وصا با ابله بولدی
 یه اکلانجه چایدی . بو نا بنانک بطا اعصا ابله کی کوه بولده فونلونا سنک فوسی ارنی (طونکی)
 کوی فخری صعب ابله بقارن معدور برینه فانی هه . روحه روحه روحه و د کلبه ی .
 ده نامه واقع اولدی کی بود فو و حق چای روح . بو نامه فونلونا فیض صفا لندی داخله مملکت
 بو نامه و از سیم مملکت ابله بولده فونلوسنک جوخی بیله در . روح خربان اختلا ب سنک
 برود قضای داخله کی ان منه نقطه سی (بار افی جمع) نم بلفده در . بوراره روح طریقی
 و اطراف کوبیدی طولتانه دانشی برجه و اردرله نرنی کوی بار افی فخره نو ضعیف لانا و رادو و
 در جهمه تابع کوری برود بولده م بلیج فو افی هکومندوس و برود نه تابع ابله کوبیدن کوز . بو چی نه

افزای از ایره مخالجه و اما بیرون با بقا با صواب را فید جمع روزی و بی بقله تابع بقا بر طرف
 قولیج تزیید ایبر. بالاد و خود کور کوبه بر صواب بزم نشکون اختیاری از ایبر و خنک ایضا
 وار زولیم چزاروی محافظه ایبر. بالاد و ساز ایستادید و بر خود بستاد که کی نقیبات مقابله
 و قیبه طرفه واقع تطایف شاخ و رسم او نیز بواسطه ایستاد قیبه کوی بسجوه روده ایستاد ایبر
 برود و جنوب طوغی نالیا کوی کوز قد بیدایم مقدار اولی روم طرفی بقا کوی و حیض نظریه روم
 بره زار به خصوص شرح دفعه نسبت و جنایات ابطاع این بر ایبره صوفیه صعب بود که ۱۵۰۶
 بقا طرفه نسجه و قیلا ایله کوی صلبت و طرفه ایستادید بند بر صورتی زمانه قد کوز کوی قیله ایبر
 و بید بر چندان برودن طرفه خالص روم کوی اولی و دود و بسا اید صارا موسیقی است نه با رفعت
 و فاری کوی نام روم طرفی اولی کوی رومی بوی بوی و در ایبره زینا طرفی روم چندی نه
 بجز حاله در حد کلام روم چزاره افعال و طایفه ای که در عین کوه اوزده عهده کوی نظریه
 عقب و غایت بقا رعایت اولی و در نونوه نار لایز با غیری کسب بجمک ابطاع صوبه ایستاد
 و بنامت آنجا و جنایات مضلم و اعسافاته صعب قتل نفوس و صدق و امانت و اطفال و استاده

روشنک تحریقات

روشنک و سردی صعب مانده بنا به چابکجه با استادید. خاطر بید کوی نظریه ایستاد روده شود و کوی
 اوست یط بقا طرفه بضم فزول او غار لایقه بنا رومایانک آنوقت استاده ایستاد و غیری
 ان بجز موقعا ایستاد. اولی ایستاد اجزائی متکثر و این را خنک شورده بورا روم کوی
 است و در و غیری نشد و اولی روم کوی بوی بوی بر که موقعا بقا کوی کوی کوی کوی
 ایستاد عبارتند بواسطه اهلیت از بی اولی اولی کوی یط بقا و این استاده استاده با بی
 بقا کوی سا اید بقا اقطار جمعی روشنک فارده ایستاد صعب نظریه با خنک ایستاد بوجه نظریه
 رنگ بید بر طرفه بنی و کوی یط بقا قارن باز و کوی قوتش فارجه صعبه فولاد ایستاد
 صعب صعب روشنک هر خطوه زین بقا صاف بر طرفه اولی در و در خنک بقا ان زبان بقا
 نا تر ایستاد کوی ایستاد ایستاد در و نشو بقا باز جانلا روم فولانجی اولی بقا کوی کوی
 بر هم صعبه بقا و نا جانلا سردیجات بقا با شلک نظر و کوی جد کوی اولی بوی کوی
 رومی در و خنک بقا ایستاد با شلک ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد
 خنک رومایان صعب بک سبب موجود و صعب خادم اولی ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد
 موقیفت ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد

سرتنی و پس بیخی درجه ۸ ذر ایبر ایله ایمنی درجه ۸ اتقاد قلمت دخی بوک بار دم ایلمده در . رو با بنا بیدر کدوبنا
 یصح بزماه رول او بنا جو بر عطف عالی البر جفدی معلوم اولد بوضه فر سبه اخوام اره فر تزییه ضافت ایلم
 اوزره حکومت بی رور خریطائی کنئی آرزو سید کواله بیره یور . ایستت بوسیده طولای ۱۸۰۵ نیسی
 اراده بیسی اید روملر جماعتی اداره له ایله قلمت اداره لینه مختاربت ایله اولد بیره با شویکتی جماعت
 عدایلی . بد شده اجا ایتمه هوق سیاسی نفعات اوزرینه بد محفوظ فائل اولد اولد بعد بفر کلب کی اید
 فک منکبت ایله کماله اچونه بر لر مضافه ازی حاز اولد فرضه و بالکنی محلا فر بولن بوضه کلب اولد

وضع بد ایله و مد عبات سرد ایلمه با شویکتی .
 اوزری ۸ واقع بر بفر کلبی حقق بوبوله ادعا در بابه ایلمک در . کنده (بوفاری پوروی) ده واقع
 کلب ارده بر بی بزم معاومتی اید روملر اللدنه اولد کمال صده بوزره دخی آبر بیدر . اولد بیره بد فحوصده
 قطلات جیبارانه بفرارده ابواه قلیضوفی اولد بیدر . جغف با لورده ایلمه واره رده آری بر جماعت
 نیکو ایدکده اولد بیره محقق بلانفرل واقتر ترا نادرک و کشف طبع ایندرد که صرح بزم و لا دیضامه
 بونده بوبله بفر تا بعت روحانیه آبر لفرنی اجا . ایندیر تهر لدر که بوبوله مکتب فدری بزرگها
 اوباتیجی اولد صرحون دها صیغی بولن کلمه بر رده عینی حال دها چونه ندر اربع جک بوجنه رومر حاکمی توتو طوافند
 تزییه و تحفه ایدر بولم مقابل انا بخر قطنی بیستت تبعه ایلمک لازم دینه . بولوزوم رومر خریطائی ریستمه
 اولدوه نخبید اصلا حقیقه رومر حمود جو اولد اولد صرح جلب ایندرد زبانه اولد بفرارک منافع
 عملی خریطات اجاسی قصه معصوف اولد فانه فضل الهجت کسب ایلمده در .
 رابورون ریدر موافق اولد صرحون فوجا به اید کر بر بزم چیز از اید منی اولد ایندرد نلدرد .
 بوبوله انوشه مساعی بزم نشیمنات اخلاص از اید به صغرم رومر می فغ اره فر و فوجولاه
 اختلاف اوزرینه شوسی اولد برابر بیلدیم کوره بو اختلاف بیره حکومتک دخی نظر نفوی صرح
 اید عینی کوز می فقط با . بدسه قاینی ریاست کارده اید بزم چیز از اید برابر جیستمه اوزره
 بر رومر اخلاص فوجینک ماکه و بنا بر نشیمن آرزو ایلمه و ایتر با شویکتی ایدی .

تخلی ز بقونوف بد ناک با پوف بر فوفند صوف تا صول ابرک بن جعبت اخلاصه عماد افیه لقب اراوه
معلنان و انقم مو ففند بو ندر ابع چه ز نب انجمه و زم تکلیت اخلاصه کل معلمان مضم اولی شرطه
اجرای صلاقی نقد ابرک مالد دنیا چه لک کوزه شتر ایدی. کون نلیجات و کون سازه مصارفی رو نیاید
طرفه و بله ایدی. بو چه زرد بری او کتیکه داره کورکی فصاحتونک خومانانسه و صوفیه نقل اید
۱۹۰۶ ز فورجا طرفینه کجه و بری به او کتیکه صوره صوفیه نقل اید که صلح علی ز فوفتقا
ریاسته اتق ۱۹۰۷ ز فیبر فطوسی اولاحدین با ففوسی (ایلیت) خلفه شعبه بنده اوزره
هدوی و ورا بیه ایدی. صوفیه ز سر من اولو رو ما بنا مکتوبی مفتری بزم تکلیت اخلاصه
اری و بانلو باشه اجرای صلاقی اید اوزره مالد دنیا بر و و اخلاصه قعیسی تکلیت و حق باشا و بر. لکه
بزم تکلیت اخلاصه اولی عضا ایدوه انقوف نغاب مخالف اولیغی چند بو نشه اعزامه و بالحد و نه چه زین
بغیر تکلیت اخلاصه تابع اولی زاد من درجه ایدید. بون اوزرینه طرفیه برعم انقوف صوره بون بقه
اولاحد بوقایبه که در دین وجهه جمه بالاده کیفیت بغیر مزه بولینه بیدره کون هوججه بزرگ ایدید. کذلک
بغیر اسباب تحت کونبسی تابع بوزار الکویه اولاحد ایدیه بغیر زر زده ایچون اولی طرفه های بیشتر
اولی. لکه رومون بد اخلاصه بایان صلاقی مقلد بلده قاینی و و ترل یه رالک ربانسه کار کجه
اولی صوفیه صلاقی شریکی مکتب مالد دنیا بزم تکلیت مفتری تبعیه و و و لو اخلاصه افطاریه صوفیه ایسی
زومن بیانه و و لایان شهانه اولاحدین مبارزه علمیه و صلح ایدیه فصله ایلیت با ایلیت رومه مکتب
و حق خدمت ایدید مکتب و بد ففوسی بلده قاینه تک زین چه خود اهلن بولنق زین ای رو اولیغی افاره ایدی
رو ما بنا قاینه های باقی نقد طوعه بودی ز ماه کوزه جلد. سوزاسی قطره و صوفیه دره بولکه بو تاپیر
صوفیه مالد دنیا بولنسه اولاحد صوفیه مکتب که کوزی کوزینه بر اخلاصه قعیسی مکتب صوفیه اکلاد زومنه
بزم تکلیت اخلاصه موزه بار دم انجمه باشا و بر. کجه انجمه ایچ ابع بغیر تکلیت اخلاصه بار ایچ اتق
رومه چه زین زوم کتیکه و کتیکه ایچ ایجاب ایدیه اکلانم اوزره بوزار کوزینه بلده ایلیت صوفیه کوزه رادی
بیدر و نه نجه صلاقی اولیغی بیا بلده معلوم کلا ایدیه که باید فورجه ده ای اولاحدین ز مکتب ایدیه متکا جانته قریه
با چند صلاقی کتیکه و افه تک بلده تیره قاطعین اکلانم ایدیه.

زل چه لری

۱۹۰۴ ز صوفیه صلاقی صلاقی اخلاصه ایچ اوزرینه خور ففنده چه و بله جلیله زین ارا و دا قضا و چه چه ز
حکومت بنده استاده به باشا و بوزار یاعدا صلاقی معلنان و صوفیه بر ختم قعیسی تکلیت و بون طرفه
بم و بغیر انقوب و قنایه اوزره چه زین ایدید. بیدر کمال پوروی نا جمن موجود. بوزار
اهلیت بر فوج ایدیه اوچ زین چمنی ختم نه بدیند. بوزار بی خلفه تابع ایسلام کوزینه ایچ جادون
خومانانسه صعب بر سر زری لایق قطع ففوسی و پوروی طرفین شفاقه ایدید.
ایچ چه بوزار جید کوزینه صلاقی جادون اداره ای اتق. اوچ و وضع روم قعیسی خدمت ایچ اوزره
آندره ایچ جاکشتر ایدی. در صلاقی تابع کوزینه جیفندن روم تسویفاتی ایدی صلاقی ایچ ایچ جادون بیل

توقیف و بروز محکومی طرفه او بنده است پس جزای معلوم ایستد بر او نه چاره شایسته اینست چنانچه در ذمه او صدقه
اوارده بجهت ایلمده اولاد چندک باشد بگفت .

او چنانچه چندی بر روی طرفه طول کشد اینست که ششک امر معلوم نگردد . بود جزای جلدی بقصد نقیب
داوود و دایم پاره و فدیه بجان طلب وابسته کردن مخالفین جمع ایلمده در هر مقله نو در او کوچه او نوز ساختند
نویسه به دی عهدی فی الخی را ... الخی طولی است . کو بیدر بود پاره که تقاضای جهات اینچنین
در مقله در هر . حول این ای طرف بود جزای طرفه اجرا اولاد جمع قبل بقصد از طرفه کسب شود و طرفه در
حکومت مجرده بود بوز بوارده بجماریه بد کلان زن خلق جوار بقصد ازین فصل بزار ابرو بوز . در هر چهار تابع
سوه فی یم نقاکوی اهان اسلامیه ۱۶۰ و بقصد اهالی ۶۰ عاقد در عبارتند . در هر چهار تابع یا ملای
و طبرستان تابع ساخی و بوقاری غور با صود خلقی طاملاً سلمانه . برنجیه ۵۰۰ بلخیه ۳۰۰ ایچیه ۱۰۰
خان صوبه در . بد کو بیلک بنوه خلقی سوه فی نقاکوی بقصد ازین فرقه صحرایی ایستد بر این اجناب
ضبط ایلمده با بیدر بقصد ازین فرقه کجین صانه بر وجه اینست بر وجه صحرایی صاده و نالاراده و صند
سرف ایلمدی . در غایت این کوی اولد بر بیلک بقصد ازین فرقه و لا جندی بیدر لای . بقا ضمیمه " زن اشیا
چندی طرفه دینی کویک اوج ز نیکه بقصد ازین مقله عدویا کونه . عدوی و علی صالح اولاد منید جوی بیدر اجناب ایستد بر
صه نیک جملی : براده زن چنانچه جویوه طول کشد حق " بلی جیقلک " در باد ایستد برین عمل بقصد ازین
پوشانده و در هر چهار تابع ماری قیسه نو در کوی ناری کونه ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
جیقلک اطافید . جیقلک داخل اوبه ایلی بقصد ازین مقله ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
تغی و جی دور او را ایلمده در . نادر ایستد بر جیقلک داخل بر بزر عار نام نیک عدولین طول کشید
اطراف بجا ایستد بر بقصد ازین مقله ایلمده در جیقلک ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
حکومت نه مقله بقصد ازین مقله ایلمده در جیقلک ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
بر جیقلک مقله جیقلک ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این

اجناب کفایت ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
اوقاف جیقلک : حول از طرفه اوقاف حوالی اینست که ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
دین حمان ایلمده بر زن قیسه نقل ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
شده در هر سوه جانی ایلمده در . بود حول ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
کوی خلقی اوقاف جیقلک ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
ره سه جیقلک : ره سه جیقلک ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
عم الاثر یه پاره طرفه بقصد ازین مقله ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
طرفه بقصد ازین مقله ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
حکومت نه مقله ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
طرفه ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این
نوره پیشی بقصد ازین مقله ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این ایستد بر این

تسنیحت : امور اصلاحیه :

مجلس مخیر از امرایه منیند اهنه و غولی داور فقیرتی عمر صلیت افکارین ظهوری اوزینه بافاده بارم اطرف ان کجرا
 کوشه برفه حقوقه بشره فوادی عکسایندی . اوزنده قدر زل چون برفی التی جریده خدینانده انصاف براره اجنح
 طوبیخ با تدبیر . غیبه سرزده ظهور اولاد فوجات طبعه ترزه سرانیندی ازاره اولاد افکاری کله کله خدینانده بویوک
 کردی بونله پنجمی اداره قوده اجره نارنجی بوفرشانه افوادی بختلوی و خلوت نه حد و سیکلی خدیو بنده معطوف فهدی رسیده
 و فوجات ظهور ابدی . بود فوجانده لرزه دار اولاد خلوت نه جهال بیدس استغفار از لرزه دوشان انده لایق اصحاب و فضایی
 صاد و تشریح ابله و سانه تجربیه فواید بیدر کماله عثمانیه ده اصلاحت افکاری بویوده وجود بولدی . بوجالده بویوکلی اصلاحت
 زبانه یک سبزه و طوره . نتیجتان خبری یعنی ۱۸۷۹ تاریخ اصلاحت انده خط ترتیباً ۱۸۵۶ تاریخ اصلاحت
 خط لهریونی و ۱۸۷۶ - ۷۷ تاریخ در عارضه عفا بیللا اسانوله خوفناکی ر ۱۸۸۰ تاریخ کی اور و پانقیسینی
 و ترخ اناطونی ره : احوالی صفی اصلاحتی هادی ۱۸۹۵ اراده بنی ان ایچیه سوبزه جلد اول یعنی جدا
 ان بنت و عدانده بشره حسابنه وجوده لرزه و حدود عثمانیه و ارض کله اهان خدینانده حقیقه صلاح احوالی مقصد
 اجناب ایدله بر هیوت نیا بر جلد سنده . بالذات عهده ایچیه خانه حفیظی ^{لافت} دخی بیا ایدله بی اوزره خط ترتیبی بویوده
 انده سه صه بنده عثمانیه تک جهان و ناموسی و مالکین نابینه مقصدیه اعتدایند .

انچه بواصلت بعضاً مؤثره و بعضاً نقصانی تقاضای الهیتری و اشک ساقه سوبزه مصلحتی حال
 فالکیر . بر سیه ۱۸۹۴ ارض عینان و ۱۹۰۲ مالدونیا اخلاقی اوزینه اور و پانقیسینی و فرانسه بویوک اصلاحتی
 حکومت بندره فعلاً طبعه فراروردی . بوزاره : اور و پانقیسینی مظهر نه بعضینک عقوده پرورده اخلاقی ایدله طهر نه
 و نه : اصلاحت مقدره تک در سینه بزیه کجری بولی دوره استخوانه طول و دراز بجه لزوم وارده . مالدونیا بی در سینه بزیه
 نسبه حیاتیته بخند عکس قره و بر بولی نه درجه آشکارا بر بواصلاح بر اوفد معلومه . به بواصلاح بلان بواصلت
 معائن و اسسرت یعنی ایدله نکلده بقدر موقوفه و بر بولی و بیخند مالدونیا بدهر ساعدا اور و پانقیسینی نه بویوک
 فوله بچور اینینی اطلاده جعیم .

لهذا ماده اول یعنی بود فوادی حکومت بنه مالدونیا امور اصلاحیه تک شکل و زبانی و کسب بوری ۱۹۰۴ نسبی
 بنند درون سلطنت کجری اولاد زنجی عهده زنجی و کله جمع و انز عهده زنجی با تسلاخه اوزره اولاد اصلاحتی راش
 و فقط اتانده سوبزده و اور و پانقیسینی اسبقا و ساره ده اصلاحیه ایدله تک بر تبلیغات کورلی . تبلیغات
 واقعه ده اصلاحیه مقدره تک فوجی شهانده اولاد یعنی مصلحتی بچور ایدی . بویوک اور و پانقیسینی کوبا اولی الحزب و جنب
 حکمرانی محافظه ایدله استیور ایدی . جابلو اور و پانقیسینی کجری کنده پرورده کی با عیالیه اعصابی و طغنه
 نقطه ده عبارته اولاد احوال اصلاحیه ۱۹۰۲ نسبی نسبه تابینست اوینر نه با عیالیه جزیه اینر لری . اولی
 مقصد نیبیه ایدله اولاد صلی با تابه ده ور بویوک مولار ازاره سوبولی کی الحاق اینر مولارن بر از صده دخی اید
 اویه تخایم - بر نه نیبیه ایدله . اینر بویوک اور و پانقیسینی مالدونیا و ولایات کله : بر لری . حکومت بنه اور و پانقیسینی
 اتانده اصلاحتی فوج انجمن اوزره بر از بر کله و رانجه اینر کنده بی اینر عیالی در اسوجلی ضابطه نیبیه
 و سلطه مالدونیا بر ایام ایدی . ۱۹۰۲ نسبی . نسبه تبلیغات و احوال و بویوک ضابطه اتانده در تقسیم

و بعضی عدالت ابدی البری بودند او را فلان زانند از اصطلاحی از مذهب من حکمت پذیردی . ثابت با بیجا ۱۹۰۲ کاندید اولی
 اورویا طرفه توجه ایچله جزا لری زور تری بی زانند و فخرانی صفت نیزه مصلط اولی . یعنی زانج بهنم اورویا
 ضابطه ی فقه و ۱۹۰۴ سنی دینش فو نظور انوری اصحاب طر آنست اینجی یول یول نور لیره سب اولو مالد و بنا
 اصحابه کلامی کرم ابد با شکر بیدین مشاکه ایچله بور ایچی . مالد و بنا بفا . اهالی سناک پروازه و با اولو خبیا له چابود
 بدله سکونت و ثابوسنت اولدی . مخ الحیفه بشاران احوالی ایلمسته جله نخلکداز برزله انت به ایچوردی . اورویا
 حکومت مظهر سناک عضو ایچله بر فضا له و فخر زلفدی اثری عمر ره ان زبانه علاقه دار . اولو کی عادی سب ایچله
 با فخر اصحابه ثابور ایچتو روجه و او زبانه خلوصی کندی ثابور ایچله مالد و بنا اورین جعفره جعفره چه درجه
 اشغال ایچدی . بو فصله هده اند با بر خیملی خزانه منفی اولو روجه انضای کفره شکر اولدین عجت بدله
 اند با کندی منفی نایبه ایچک و طولانی چور ملک او زره اولو بر فعالیت کور تری .

کعب لری انسا نوقوس محافظه ایچک فاعده سن جعفره او زبانه اولو سب بونی کندی موفقت و منفی به کوزل
 آنت ایچی . یعنی بوفده هم زمانه و فخر تر یفده ایچک نایبه آنته سربتی ربانت فاعده سی و ایلده ۱۹۰۲
 فخر چه وقت محصولی عمره کعب لری حال ایچر اصحابه استخا ز و خلف کندی جماعت دینین نینه
 و کندی بیع ابد ندکی ایچله بیع انسا نوقوس فاعده اولدی . ایچله بوفده انظار ناسی نایبه ایچله جله بعلکی
 نایچ و خرسنا به غاصد اده سن فاخت تربیه ابدی .

زانند از اصطلاحی که در لوحه آرزو لریه رخا زانند از اصطلاحی دخی بوفقت کور تری چونکه ضابطه فوه
 اجزایچه مالک اولوب ایچله معلم ضابطه کتابه در لر . حکومت مظهر اده سن موجود مخاموره استفاده ایچله بیجا
 بیجا ده فاضلی و بعضی نایچ اصحابه نیک وجود یز اولدین موفقتله جاستفاده در ده زور تری بیات نیک
 ربانت اشخ عمره اورویا ضابطه ی طرفه استخا ایچله بعله مفرات عم العموم مفرات دخی ضابطه لری
 الزام ایچله طرفه باب عیالو حکمت بر ایچدی .

بوجه اولد اورویا ضابطه ی اده سن یول ابد نظر الف ابدی . بولکود او ندر او بنا مفری نغده ایچله نظری ردولک
 به آجه چه پیشی اولدین بلنه آوان ابد سولیدر لر . بالذات دی زور تری سولجی موفقتله لاینا و زره
 عم العموم سولجی تر اظک آینه دخی زبشر جله و بنا عجم موفقت استفاده دخی قابل اوله جله فانی
 اولدین فخره ثابور نیزه خیملیک ندر لر . نکلر ولایتی راجعت بولناه ایچله ایچله ضابطه ی بعضی
 اهلی جدره او ناند نظری و سولجی فخره کنه برینه بار دم ایچله مظهره بوفده بولناه کنه برینه
 ایچا غاصد فخر سناک خلفه هغه بولند فخری بتم کنه سولیدر .

بوارنده از آن سویه علمی با تاریخ کانی شایسته اندید و در بیضی بر سر بنده محمد زین عابدانیه بر مکتوبه
توزیع و نقد نظریه ایچده ماکه و بنا بر عمو ادر و با مژده کی فاعده کی قبول ایدر نظرده بودن بیره از دم در در
دایچه کی کبر اعضا ضمیمه قیده ایدر:

۱۵-۰ تاریخ ماب قوتزول قومبجوی و غیره نکلا ایدر
معجز شمع خازن طوقه

صادره کی انگاره طرفه مدولای انگاره حکومتک سابعه آنه نقشی اولیب مؤفراً مدولایه نقشته متنا
قیده ایچک جید انگاره حکومتک سابعه آنه نقشی اولیب مؤفراً مدولایه نقشته متنا
وقف اولیب کی هج آنه مقبر طرفه ایدر
اما بنا طرفه اولیب بونه ادر ای اول استغنائی دیرده در بینه حال کبر قیده

مسئله قوه غیره قیده
ایچک -
صوبه مانا انبا با طرفه ماکه اولیب
روسه و اوز با طرفه از آن سویه ایدر اولیب
حالیات دیرده عصب ببولق در
تأمله تأمله آیدر دهره بیدر
قید بیدر استغنائی بیدر ایچک بیدر
الذی و سبب ادر کی ماکه بولایه هوز
قومبجوتک با بیدر ایدر بود
اصلاحات ماب بولایه بولایه بولایه بولایه
تیمی واقع ادر کی دوات و مصارف بولایه بولایه بولایه بولایه
تأمله تأمله ایدر جید و سبب بولایه بولایه بولایه بولایه
تجدید بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه
از حیوه تنظیم ایدر ده دایره اصلاحات تأثیره مقصدیه
صورت بانی خارر

نظایته در بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه
بیتام سوز سولیت لاند
ایچده تا بیدر ماکه دبا کی زن ماکه قوه ادر بولایه بولایه بولایه بولایه
وسبب مقاصد کی تأمله ایچک ادره ماکه التا آغاز ایچده بولایه بولایه بولایه بولایه
زن ماکه کی ماکه ایچک ادره ماکه التا آغاز ایچده بولایه بولایه بولایه بولایه
طرفه کف ماب و قیده دایره ایچک
بیدر اطراف نظر کی بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه بولایه

بوضوح اولی مضمون خادم بیکدیگر مثل بولند کند. اینه بوفرد بری برین بونی از ان این
 زاید سونک اعلان زهاری تخمه بن تحت ماکه بالیور منزه کن سونک در آن در سوادن جوده
 مجای اولدین کی بر طرفه رض و سندی بونیور بوفرد اولدیر سرحل برات تا میه انجا دوزره علی بنای
 نازق نجات ایز انیکه رالمیه دستدی رض بایلی مکتوبه قرار و برلسی ایویه ولی بر اخصیایر علی بنای
 مولد این نیز سی اونی بری - ولی ابر مکتوبی صرا لیلیایر - غماه بن برات ایدی چونکه
 زبانه صد صاحبی دانا فونلی اولد طرفید - اوده سبب کندی مجرد بلیار اولد فرزند طولای اولد برین اوزره
 بوزد اولد سوزل کیم و داره تابع بزور کونج اوده سبب کندی درم سفید بن اوزره بوبار اولد بولندی
 کوی نازک باغلیه ۸۰ ایزات رسم توقیف ایلد ایدی درم سفید بن اوزره بوبار اولد بولندی
 خانوه خایم خیر سی بویغای اعلانه و باقی خیر سید رضی خودانه بویغای ایدر بجه سوزد بیداره طغوز ای
 اچای ایلد کله دالیک اولد صلی سونجی خودانه بویغای ایدر بجه سوزد بیداره طغوز ای
 صبی خیزانه محکم ایلد اینه بولم طرفلر ایلد صلیت زک درم افوننه ایلک ناز صلیت
 کوزره و ماکه دیناره سفید لقت تقلید صفاری طولید و خود بیا اعلانه ایدر اولد بونا نود مخالف
 وقفه حاجت اوزره صله ملات دفعه تقد قانه و کلبک اوزره خیا باز و برشم مستعدده انیغام
 یول ایدی بر طرفه حایم کوزره درم ایزاتری صاحب در بلیار اهلینی اولد برینک راکید و بیلر طرفه رض
 مبخارل خانوق خاص تطبیقی صفزه ایزام ایلد ایدی طولای بلیار ایلد طولای ایلد بلیار ایلد
 تابع اولد و داره کوی ده لرف ایلد بلیار ایلد ایزام ایلد ایدی طولای بلیار ایلد طولای ایلد بلیار ایلد
 بیکجه وارده تابع طویا کونیه صلی سونجی ایزام ایلد ایدی طولای بلیار ایلد طولای ایلد بلیار ایلد
 ایلد و رولده کیم اینه و با فونر زانیا ۹ ای صلی مکتوبیت بوقصد بی طرفه اوی عدالت -
 ایلد حاکم بلیار ایلد ایلد بوقصد عمل مایویه ایزام ایلد ایدی طولای بلیار ایلد طولای ایلد بلیار ایلد
 اختیار ایزام بلیار ایلد و صفای اوده و با اورد ایلد قوسبوز هول ایلد ایلد و نصیب حق ایزد و بر لکله نایمه
 ایلد زک حاکم بن علم نایب دی و اظلم تا میه ایلد ایلد عدالت نیوه نیوه صفاه اینه ایلد ایلد ایلد
 زک حاکم بن ایز صلیت ادره بی ادره لایزه بونک ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد
 حاکم طرفه اوزد و طرفه ایزام ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد
 ارض صوات اولد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد
 دین ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد
 دینک ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد
 اولد بلیار ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد
 کانونه قاسو کولم اخصیایر ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد ایلد

TDVISAM
 Kociphanesi Arşivi
 No HHP324-1

زن حکای خاخره حقوقه ملک افندی برف دو لاله فایضه کلمه دنتم ادی سی فیهه ابره فرسبانه
بر طرفه دین مقب دزیره ، دیگر طرفه صاحب انبره افه زنده سیکم زن حاکم دین فرسبانه

دعا الصبح بخیا اصدق اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه
تقی بارک فرسبانه دها عاده و اشخا عدا بیله بو کیه رخنه افلا سیکر کیمه دوچار نکبت ادلا
صوف کسک نفی ایمی بر یام کافرانی در کسه ادلا بیا کیمت افلا افلا نفی بر کیده ها اشخا کوریلور

ایتیه اور دیا لورم و کیه بر امد عدلی فوتورول قوسیوی از صیوه حاکم دین ی طرفنی و اصولک اصلاحی
اوره بیله راسیده کو کسه ادلا ملی دینی افکاره کو کنه فویار و بره خیا ایمی زن حکم ک افاصات
رض خالقان یعنی اور دیا نوزدی قانی باره ندب اید ایدره بو سنویه قانی نیوه نام صلوات
مخلط حکم ان تکلیف با نله نه دوه و بو حکم زیسته اور دیا لور نیه ایدر کد نظرک اینه ابره کده

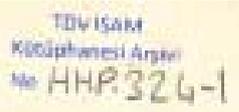
۲ ولایات ایجاب حکم این حکمی نه قید و نفی اینه در سعادت حکم ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت
اوره عدلی کیمی بر شیه تکلیف اینه در بو حکم ایجاب حکم ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت
ان کوچون هر ادوز کبار بو حاکم انونه تأثیریه هر شی نفی وان کوزل دعاه حکم قح ایدور

تیمیه اینه در و فاکلر صبرده بو حاکم نغزین عدالته برادر اولف مدنه محبتی
بو باره بی اوده سیه مطعم صحیانه صیغه نظرک بر نره در اینه بو حاکم کیمی کور کله در
ادلا مثلا اور زنی کیمد خق قزانی کنه برین بنای اوده نه جاویه بزنده حکم ایجاب حکم ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت
اوره اصدا ایدر ایله اصدا ایدر از و کله در سیه بلیغ اوده نه جاویه بزنده حکم ایجاب حکم ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت

یکدی برین صحیانه اینه بو سینه طولای ولایات حاکمی اینه در بو حاکم ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت
حاکم نیز طرفه قح ایدور ایضا بو سینه حقیقه اینه در بو حاکم ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت
بر یخاد فاندی بره حاکم برده با کله حاکم بر ایه شبعه ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت
عدلی فوتورول قوسیوی اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه

۳ حکم ایجاب حکم اینه در بو حاکم ایزدی حاکم نازه نوزادر حق مملکت
اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه
اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه
اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه

اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه
اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه
اصفاق انچه در زکله نظرک ان بیون خطبات انانی کنه نه سراج ابره بر بولتیه

راویزنده پیامد ایراد . بویژه سواستعمالات در حق اولی الخدیجیه مجرد و مقبولان معاینه فیصدی ابرار و بویژه

تعلیم در برین مکتوباته در حق اولی یا ضابطه بویژه

فانونا منتظره محاسبه کردن تحقیقات ابرار اینک لازم آید ضابطه اولیده اولی کسانه بویژه فیصدی

ابرا در تمام موقوفی ضبط در قره ایله منتظره تعلیم ایراد در بعضی موقوف زنده و صفایه بویژه فیصدی

ابرا اینک در تمام ایله بعضی باز اینه کربندی در بویژه بر فاج سزایه و از سزایه با بویژه فیصدی

در تقصیر در مارا ذکر سواستعمالات اولی الخدیجیه و علی الخصوص منتظره طرفه تمام منتظره

بویژه در حق اصول حکایت جزایه در اصلات ابرار اصول فیصدی ایلیه

ایلیه بویژه همی اولی ایراد بر دعوی و کفایت حضور و وجودی معنی اصول فیصدی ایلیه

فانوا در زنده بعضی فانی بجهاد و کوملک بویژه در فانی فیصدی ایلیه

کوملک بویژه بجهاد باسی کوملک سزایه در بویژه و بویژه و فانی بجهاد باسی کوملک

فانی کبی سزایه بویژه اولی یا سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

معلوم بایدم محکوم اولی در اولی یا سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

بویکه آنچه سزایه در حق اولی یا سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

صفایه اختیار لازم ان ایلیه اصلاحات بویکه سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

بویکه لاف در سزایه بویژه وجودی بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

هابی فیصدی و تحقیق زک حالکین و حدیثی تحقیق بویکه سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

حالی بویکه سزایه بویژه سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

به اصل ایلیه هم کوملک بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

بیش ایلیه ایلیه کلای سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

اولی حالی بویکه سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

اماری ارکانه بجهاد اولی یا سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

نقد غنا بویکه سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

ارکانه ایلیه سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

بویکه سزایه بویژه باسی کوملک سزایه بویژه

TDV İSAM
Kütüphaneleri Arşivi
No: HHR324-1

خبره فارسی به سوره وین بیان و اصلاحات بیساختگی موجب تشکیل ننده قنات آید بین ایجاب علی
خبره صفت عینی معانی تنقیح کاری و معرجه ایله معانی نیز با ندرده دهن ایشتم او نیز با و ویک

مورد به ساز و سنده کورد شیک و بلورگی اید ده معانی بی برانه او در فنی دکله

بومدره ملائیک یا از ایله ساز و روسی فونسی قال ساز و صانعه نغ تشبیه مضا و توسیع حقوق

لازم آیدینه معالجه شده در اصلاحات بروج کی صورت ایدینه مضا قول آید و علی العموم مکتبه نینه ماموری

اوب آیدینه رایحه او رویه صانعه نغ حاضر بونتی دیا " قبول آید و اناه او رویه از اسدیله

لوقه بیدار صفت و فکر از فکر سیندن ها یکبلی اعراض آید در اناه او رویه از اسدیله

ملاقات آیدینه کنه وظیفه و موصوفین موقفت خیر ایدینه ایجاب موقوفات انکه بر طرفه و در فنی

فولای اکتیور مثلا شرح کند و سید برفاخ دفعه کوردتیک بر بفا درن استوفات انکه بر طرفه و در فنی

کو بیجو کنه سوز نینه با تبویه اولور اید با تا در فم بولره کلیر بو موقوف در فنی فضا

قی بومدره صفت المیات حامی دینا ایله زاده تمیه با تا در فم بولره کلیر بو موقوف در فنی فضا

اصحاح آیدینه زمانه مع کورد مومرجه شرح و بیور که در ارکه بفا امانی کن کنه ماضی

دورن ماکروینا بیدار نین ماضی حقیقی فی ایله صلا مع اجزا ایله بفا برای

او ندره فاله بیدینه مکتبت نینه شرح بفتات موزه و فظیله اوب آیدینه مکه ایله

خبره نینده از الم کرمیه در صانباره نیهات کورد مومرجه اولور مکه ایله

باجیوی روم و صیه قیر نینه در صانباره نیهات کورد مومرجه اولور مکه ایله

نور نور روم و صیه قیر نینه در صانباره نیهات کورد مومرجه اولور مکه ایله

TÖVİSAM
Köşçüphanesi Arşivi
No: HHP.324-1

هیچ برکتی که بتجدید در بی فکر بی مدینه و علم العیون اصلاحات مقدمه مذکوره طبقه اعتماد بر مدینه
 اعلام ماکر و بنا شده حق ز فکره بر لحنین لبرند بر تاج نزار بر ادوار طرقتی که نه صورتی
 سوال او دیدن رفتی نظر نفسی الله اولدرد بورا بخاریت اداره و بر لکه نه بر عاده اولدرد
 بیایدینه طبیعتی بر نظریه بن خادم بز فکر نظریه باجمه اولدرد رها کرده ای ماکر دنیا
 فونظره قوم بویوتک نکیه صفت لوزده ده تکی علی ایلمنج موسوخه وکی اولدرد و دیر
 اصلاحات جدیدیه نامور این اصلاحات کله عیدی بز فکر ادو اتمه کلندن وزان خونه نظریه اعتماد
 غایب اتمه کلندن انکاره کلونیم بو کلونیم خریطانه آزان ابرلما توجه اتمه مورالیت
 حکمیه نظر انقراضات عادیله عیدی بلای اولدرد و رافع کلونیم بر جوده قطعی دوریه
 اصلاحات بدات محتاج بر نامه ربه و اولدرد اتمه کلندن اولدرد و رافع کلونیم بر جوده قطعی دوریه
 و برلی حد ذاتی بین رفعت و سیکه کند برنی دور لجه کلوننده و بر مالکی اصلاح
 مفا بر صلاحیت بو لرنه بیلی برده ناولدرد و زده در سبک کلونیم نه و اقوام اولدرد

هیچ برکتی که بتجدید در بی فکر بی مدینه و علم العیون اصلاحات مقدمه مذکوره طبقه اعتماد بر مدینه
 اعلام ماکر و بنا شده حق ز فکره بر لحنین لبرند بر تاج نزار بر ادوار طرقتی که نه صورتی
 سوال او دیدن رفتی نظر نفسی الله اولدرد بورا بخاریت اداره و بر لکه نه بر عاده اولدرد
 بیایدینه طبیعتی بر نظریه بن خادم بز فکر نظریه باجمه اولدرد رها کرده ای ماکر دنیا
 فونظره قوم بویوتک نکیه صفت لوزده ده تکی علی ایلمنج موسوخه وکی اولدرد و دیر
 اصلاحات جدیدیه نامور این اصلاحات کله عیدی بز فکر ادو اتمه کلندن وزان خونه نظریه اعتماد
 غایب اتمه کلندن انکاره کلونیم بو کلونیم خریطانه آزان ابرلما توجه اتمه مورالیت
 حکمیه نظر انقراضات عادیله عیدی بلای اولدرد و رافع کلونیم بر جوده قطعی دوریه
 اصلاحات بدات محتاج بر نامه ربه و اولدرد اتمه کلندن اولدرد و رافع کلونیم بر جوده قطعی دوریه
 و برلی حد ذاتی بین رفعت و سیکه کند برنی دور لجه کلوننده و بر مالکی اصلاح
 مفا بر صلاحیت بو لرنه بیلی برده ناولدرد و زده در سبک کلونیم نه و اقوام اولدرد

اصول ماکر نیای استفاده و نیزه حافظه
 حقایق و حقایق با استقامت طولی بواسطه ایضه بر بویوتک
 اولدرد و رافع کلونیم بو کلونیم خریطانه آزان ابرلما توجه اتمه مورالیت
 حکمیه نظر انقراضات عادیله عیدی بلای اولدرد و رافع کلونیم بر جوده قطعی دوریه
 اصلاحات بدات محتاج بر نامه ربه و اولدرد اتمه کلندن اولدرد و رافع کلونیم بر جوده قطعی دوریه
 و برلی حد ذاتی بین رفعت و سیکه کند برنی دور لجه کلوننده و بر مالکی اصلاح
 مفا بر صلاحیت بو لرنه بیلی برده ناولدرد و زده در سبک کلونیم نه و اقوام اولدرد

و ما که دنیا بخدا برده است خورد از لب انان طوفی شامزده انکی نه سیاحت انیکه ننگه نام بر از سبکی باز شد
 انقدر انکار عمیق و بینه دریا از اشک انیکه کلین بیام و بومضوع کند برین معلقات اعجاز برین
 ناسف و بی نیچی اینک و بغیر سانه و بونا سانه مختارینک تحت زنگه درین بیامید انگاره ده
 تو میانه با ناسف افکار عمیقی اشک کانی بر دایره و طاره اولدین در درون بومضوع عبارده
 زیاده میانه و برید ایله در ما با بد خوا بر بر هم خضه از کتاب انیکه کلمه جونک
 و طوری بیک کجینک اینه مدتی سولجی در . ولایات تا صافی نشه و زار ایله سوز بختوه
 فارسیه با ندرت بونا و نفا با رفتو اعضا نشه اولو ماسه مانه ابده ملافات ایلم . موی ایله بوند
 او بر سوله انیکه نیم خنکری بین نکلیت اختلاقی و عبودیه زدم اولدین و بیکه زبانه بغیر سانه
 اوست قانی بر نفاقه سزده ظهور اولدین بوشکیلانه استفاده ابلک ایجاب انیکه
 مصلحتی ندر دقته در یکدم او برن فکریه نظر بومضوع غی فایله افرا اولمده ماضی ناسیه
 زماه موافق در بر صادم اشک انگاره ده عبارک نیکلیت عطف اولدین استفا
 ایلمیکه انگاره عبارک لزم جودت استوایله ماضی تجویز انیکه لقمه و بجه سید کلمه
 تا بجا اولدین افاده ومع مانه انگاره ذای صمد اولدین عبار سانه پرتو ایله شفا اولده
 فاسان همجی از اولدین بر بختوه قوی اظهاریه اماده بکار اولدین تا جرای بولندین علامه
 ایلمیکه (انکسبه ملائکه قدر یاریم سبقت اتا شریک ملاقات بزمه اهلاطت علی
 میزان قولهای معاصی ملائکه عبار سانه طقاری و می اولدین جمله مایه قول اولدین کلمه اهلاطت علی
 نقتت و فونز و نکت دفع حواله ایله صبی و بوقول بختوه سازدنا روماده بولندین اناده مایه
 خار بر ناطق نیوی طرفه کنه سولجین و فکریه قانرا بکلمه قابل اولدین بیام و عقوده استحقاق علی ایلمیکه
 واسه صاحب اولدین نقتیه حکم اصلاحات حدیده شده بکلمه نوانک شریک اولدین دیله عقوده زیاده
 زان اولدین توسیع صلاحتی ایجاب ایلمیکه لوکسینه یاریمه موزایله بختوه صیر اهلای مضموم ایله اولدین طرفه
 اولدین صفت و اصلاحات صفت عمده نیکیه مملکت شریات و عبادت بومضوع اراده جودت ابلک صورت
 مثلا فونز کی با طریقت اشک ایلمیکه مملکت شریات ممانه ابلک اولدین صفت یاریمه صفت
 کزیمه چاکمه صفت بولندین وقت بیکه ارشاد اولدین صفت بولندین مملکت شریات صفت
 از در و نظریه قبله انیکه صورت صفت شریات ایلمیکه در صفت زیاده سوله ناسف آید در
 با بکار ایله ایضا حان و بکلمه ایجاب ایلمیکه عبادت حیات و سید نازک ایلمیکه ایلمیکه ایلمیکه
 و صفت بولندین بولندین صفت شریات حیایات و سید نازک ایلمیکه ایلمیکه ایلمیکه
 موزایله بولندین بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین
 و کزیمه نفاست بولندین بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین
 ایلمیکه بولندین بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین
 نوبت بارده بولندین بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین
 و بیه مشاهده ایضا بولندین بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین
 صفت بولندین بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین صفت شریات بولندین

و بزم جز اینک نیستم و کنونیم فائده برین هر قولیه این کلیمه قاندر این باب و آنکس بوند و این زبانت
 اینت عطف اکتفای اینک ایراد بوند بعد این باب در حال سلیسکی طرفه دوش و بینه بنام او
 بوند شانه عیناً شانه در و مایا تا سات حافره نظر بر خط سلیسک اولین تصدیق اینک در
 مفاد فانی هوش بویخته شایید فانی که کجی ملاحظه فونلی می شود ایدوش پارفتات طاد
 افکار ایند مورالیر بر اولعه فاید مکه دنیا اینک واقف دکلا ایراده عیناً شای و بیفار صانی
 ای صند بقی درم ای شای فنه شانه ایسی نظرم اییو اینک عیناً شای خدمت اییو این
 بیاید و عیناً شای معنی اینک اییو مورالیر از وجود طفره بر صلی دار کجی ایراده زو کجی
 زنگنه بر رسم فادی اولعه و پارتری سلاک رشی صلی علم کک پار لرنده برین زو کجی بویخته عیناً
 سلاک در سلاک غایت و عیناً شای صاناک کوشه کجی و بویخته ککین دید زنگنه طرفه
 طواف بر حساب نقد برون بنام او استباهه . موسوی کولک اظهار حضور سینه ریخ
 مکه دنیا صند درم و بیفار ریخ با تلفظ قصه حای سلیسک زو کجی . عیناً شای یا فونلی
 قوت دو زبان افکارش در صلی ایو اصلاحیه بحث اییو اینی اتی سندی بوندین
 بد نظره اصلاحات سلیسک بیفزاید اول عیناً شای اصلاحیه حال تمهید و صادی اینتی بیاید اینک در
 اولک فکریه نظر بواره اصلاحیه درم در صلی اسکن عیناً شای و بد عیناً شای احوال و عیناً
 اصلاحیه در دنا اولک اولین اصحاب اصلاحیه اولک حکمت ماوریه بوند اینو
 عیناً شای صلیه بر فتح اصلاحیه عیناً شای به فکر و نظیر نمایند در ماوریه مورالیر و ها چیده
 اصلاحیه بوند بویخته سله الماده متولد به فکر و نظیر نمایند در ماوریه مورالیر و ها چیده
 شایر اینک عیناً شای فالعه و سله ملاحظه دونه کلک کندی برین اصلاحیه کوشه نزه رضی کولک
 فکر اینک عیناً شای قوت دو زبان نظر زیاد و حکم سوره اراد و حافره زنگنه اصلاحیه اییو
 خایه تبیینی دکله . قوت و نای : نیک بانای اروپا اصولی و عیناً شای زیاده بایفدر عیناً
 اصلاحیه اولک فکر بیکوه مکه دنیا اولک اصلاحات بوند عیناً شای و بیکوه عیناً شای
 اناطوی عیناً شای طوفی انطاطویه اینک عیناً شای قدام بوند بر جای سلیسک عیناً شای در اییو
 سقاب عیناً شای زبانه اولک عیناً شای بیجیک متقیه قدام بوند بر جای سلیسک عیناً شای در اییو
 شایر از فونلی موسوی کولک و فونلی فکر بایزده اصحابی اصلاحیه زو کجی عیناً شای در اییو
 درم و درم و نونوسوی ایدوش کوشتم بوند عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو
 ارده شماره اجاب اینک عیناً شای درم و درم اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو
 اصلاحات عیناً شای نظیر اییو عیناً شای درم و درم اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو
 عیناً شای بر سه پایه طوفی عیناً شای درم و درم اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو
 اصلاحات عیناً شای حکمت عیناً شای درم و درم اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو
 عیناً شای درم و درم اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو
 عیناً شای درم و درم اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو
 عیناً شای درم و درم اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو عیناً شای در اییو

احوال آنکه مکتب دافن در اتم ایچکه اصلاحات ما مولف اجراسی متکلا و بو مشکلاتی تحفیف اینک دوزره
نیزه کما بیاید و معلمه اوصلو عقلی اوصلو عقلیه و با توجه بهت هر صنف خلف معضرتی عتابا بیه
و فر در ثبته نماند که اولمایه قوتیهی شکلاته در اوزامه طوریدی و اغوالیه فایدهای توحیه ابلیک
مکتب ایچکه کی حیابانک از بی علی الصعم معضرتایه ارتکاب ابلر تخطیه و نظیر اول
نقادی الله اختیار ایلر بر قفسه رسو استفرار حد حسابی بویه ایچه در بوزر زینه پیکاره بیوفا روده ذکر اوزامه
اسبابه طرایی اصلاحات عدلیه لطیفه و صانبار و مطلقات کورد بین بیانه ایچک در وی ژورزی هر کور
پنجاه کورینک صلاح عینده معنی ایچور ایچر حیران زانو اولر صغیره قائل و تراژیم شیفانه ایجاب ایندیلم مقدارده
تخصیصات ایچه ابلرینک بیه زنیانه طرخیه کینه کینه شکله تراژیم تفاوتک تویه مقدار از زوزم بولغدیلمی
ضابطه مقدارینک دفعی ترسیه ایچیدن بلک قضا و ایام طرقد و تراژیم حفض بیه مکتب عینی پیکاره
تغلی سباض معلوم اولر مودر موصلر عاکر خمائیه علم اولر دام معیاره صحنه عوبد و عیب ایچک
اورقترنی شاهده انجیه اولرینده قبا صغریه تق و رتقله تأویب ایلیدن بوقا نماند دفع اولر
ایتن و درونک ایلر موند اولر صنف ظاهر ایچک در حیران زامیه تراژیم اوزامه معضرتی عتابا بیه
ایچور در واقع اولر سولم نقاب موب در یکیک استا تو فونک ولایت شاهده علم الصعم حاطه نه قائل
اولر اوزامه و بولغدیلم عیب ولایت شاهده خمائیه اداره نه بی ایصیل ایچه ایچک سوال ایندیلم حاطه
فا حاطه معنی موبیه قسیه نه بولغدیلم اولر ایچک اصل دی ژورزی یا سا ایلر ملاقات صغیره
فطینک نظریه لازم اولرینک فکر نه بولغدیلم اولر ایچک حاطه فی صغیره ایچه عیب ایندیلم معضرت
حاصل ایندیلم فکر نظرا کدی سبب بولغدیلم صاندر "در مولدوم" و سا ابلر مابور اولرینک و طفره اولر ایچور
ایچور در فرایند ایچور در سادت سفارده "در مولدوم" و سا ابلر مابور اولرینک و طفره اولر ایچور
ساره قبول و طفره ایلرینک مدینه کنده دست بو مابورینه یکدیلم و سا ابلر مابور اولرینک و طفره اولر ایچور
کودنه فایده ایچور ایچور استحصالی بیه ایچور استحصالی بیه ایچور استحصالی بیه ایچور استحصالی بیه

استخبار اولرینک
قبال تو نشانده علم الصعم معضرتی عتابا بیه
بیانک اولرینک معضرتی عتابا بیه
وز اولرینک معضرتی عتابا بیه
تراژیم معضرتی عتابا بیه
کونرینک معضرتی عتابا بیه
مضرتی عتابا بیه
ایچور معضرتی عتابا بیه
وز سبب ایچور معضرتی عتابا بیه
ان ایچور معضرتی عتابا بیه
توغلی دانه مده پارانده زده مضرتی عتابا بیه

کوهی تا نزدیکی صافلا بود و کوه باغین همباز مانع اول بود ایسی رود مرط فند ز کوهی که دره از قندری
سوی مدگر یکی بود او فرود نرفت ایسی بود زاره تا باشد که ماز ای نمجلا کوه جیدی و صفتا
منیا - مجا در بیفته فند و فند سویلیک و ایس و ایس سویلیک در . بونه ماعا مورا ایلیک کن اینا بود
دران کوه در هم بره نم می خرایه رباط و فاساتی و ماکه دنیا ماکه کی فند فخراتی موهود .
اصه صره لاند و بره نم مصلحت و انادانی حادی مکتوب تحفا و دوشی بونانه سیر و ارد و فند بره باز
بوسید موهو مازک ماکه و نیای زن آبی منیا - لاجوبه بیون ضعیفانه صابلیج و کراهولش
ببراد و اسطاران سونج سویلیک ایسی بود مازک ای دوش و معاوی اولو بونه پستی غا سولوی
اولانی بولا ش براسه فور قلدنی لاجوبه حکمت سید نلو زنده فالر برب سنجی بکونه دی و بونکلر باز
پیونری بوزد لری .
سیر زده کوه و کوهی زان ضابطک روم می خایزه فایس و مقف بایه ایلیک و مغاراه فار تو سید و کله صر محتی
کز لمانک در بوندره ده زده کله حدت و قوت ایلیک روم می خایزه ایلیک کرده لریه و بونانه فونلو سیر
حبت ایلیک روم می خایزه کوه و بیری و عین زمانه فایس و مقف بایه ایلیک و مغاراه فار تو سید و کله صر محتی
ببراده کوه بوندره . زان کوهی باریک بوزده روم فونلو می خایزه اول و غیر فی حساب ماز کوه بیله ارش و صفت
کوه سکوت ایلیک نیای صغری بایه و زکون همی برش و اصلاحات قطعی و اجباری ادکا نظرا اصلاحات بچوه برده
عظیم با فند ازده لاریت سبک کوشک اشارت کذا تنوع در قریب افزوده مغاراه فایس و مقف بایه ایلیک و مغاراه فار تو سید و کله صر محتی
بیتج اولو انما کله در اناره تنهایی صفت انما از اناه مغزات قبول ایلیک ملک لولور ایس سونیکه کلان کله
باصحابی عفتایک فایه و بولور ایس صغری بایه فند و صفت ایلیک ملک لولور ایس سونیکه کلان کله
عظیم با فند ازده لاریت سبک کوشک اشارت کذا تنوع در قریب افزوده مغاراه فایس و مقف بایه ایلیک و مغاراه فار تو سید و کله صر محتی
بیتج اولو انما کله در اناره تنهایی صفت انما از اناه مغزات قبول ایلیک ملک لولور ایس سونیکه کلان کله
باصحابی عفتایک فایه و بولور ایس صغری بایه فند و صفت ایلیک ملک لولور ایس سونیکه کلان کله

ماده نگاه

نکته ای که خادم / منتظر استغفار کند

نور خورشید افشانید بیکبکی روشا ابد او زنده اولی بود و دشم مرقوم بد نبسته است که قدر
 با بر رخ با صفا ایم اوند فکر نه نظراً خالصت نبیند و صا چو نه بو کس کرده از انبلیه صی
 ز روه مکتب قدر کوبلندید ماکر و بنا بنیاد صلیت مصدق صفتی دلبرینی و اقوام او عصیان درین سبزه
 و اصل زد کند . مبارک صانه جوید با بیست بوا هاجر اصلا اصلاح احوال را چستامه
 سید مکتب حافری در سبب ستم برادره فاد و شمه صی ان طبعی و محفد او ای لغت ایدید

اصلاحات کاتبی بوند خدای معنوی او طبع کوز بود با جسی سیدر .
 سوزده بونا بیکبکی فولود رخ بلجانی مع لعل بولندی (استغفار اولاد از بنا ضایع ننده
 بر اولی رخیز تاجی صفت در رخ نمونه کور و مکتب اولوب ادر رخ بو یوسف ترائت بو بولک ظهوری
 اصلا اصلاح صفت اوردید و بیو کاسینک انما ز امید بی زاری غی شایه و وضعت غی ضایع استار
 ایدید در اوند فکر نه نظراً ریلو ماند احوال حقیقه بیچاره و عمل و فوغا تبه ادر اید بو لغت نه
 زانجا صید صورتی صلا بر مقول ادر قوی و اعدا اصلاح کرده بالذکر ظاهری تقیه لهری کوزتک و عالمی ادر تبه

ایده تزیینت اینک در (من خاتروای صاف اولاد استغفار زیندی و بی شیبانی اصلاحات در یکی حسد نچرده
 ادر صفتی انما ز امید کوز ادر فکر نه نظراً اصلاحات عدلی و بکر شیبانی اصلاحات در یکی حسد نچرده
 زبده برین و برین فریاد کوز و صبر ایستاد استغفار اولاد از بنا ضایع ننده
 اوستونک حاکمک در اینک این بر این رفاد در صید ایستاد استغفار اولاد از بنا ضایع ننده
 صون ادر زبده کوفت سافت مصلحت و معونات ضابطه و فاعولیه محمد ایله و نوجو کوز حکام و محار ادر تبه

سوانگاری طوبیای بدیم رفته تا باشد که مصلحت مصلحت انکار و در معانی حقیقی بو تضاد تقابل
 انکار نه بر اتحاد و یکسلفه رونار اصلاحاتی نامورینک انکار و در معانی حقیقی بو تضاد تقابل
 علمالات نامورینک کوز بر این رفاد در صید ایستاد استغفار اولاد از بنا ضایع ننده
 ادر در مصلحت بدیم انعام و انکار در کس مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین
 ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین

اگر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین
 ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین
 ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین
 ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین

ایرینک ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین ادر در مکتب نبین

دستار حکومت مناسب بود و بی دخالتی اجاره ما بود و چون مستحق زما تشکیلات ایچید هته دلمه حیدر
بکیده نشینان ماسه - باره وسلاوح اعصک تشکیلات داخته کنه بر ایچید اخلازمه

و اما از حدنسیه کین تشکیلاتی ضعیفده حیدر مقصد نه زیاد اسیب استویه
مغایر حکومتی بوشکیلان حقیقی افندی دمری اولدینونما سر کرده ارونکی اقتصادان بوشویه زانی ادران

یک باره ایبار تشکیلات فونمنی اینجایه بر امداد و فانه حاصل اولد - تشکیلات ریتم بو بانه کیمبر
صکعت امارت اولنه هر شیو سول اولدی دیر و حکومت امارت رض ورپلا باره ان درماتیک

کیم زورت و فصل در این فصل ذر وقت تحصیل ایدرین صوم بیلیدر سبیز بویله امارت سول
کیم بویک فانه اخلاص تشکیلات دبود بونجی مبلغ تخفیف ایچید - ارا تدری

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت
بیز اوستی بونجه و مدافه انیمه اولور این سکرده لربینه حوا ایرن و تخفیه بلدا خدمت

قول درین باره بوند اندرین بره فم اتلافه کرسنک مکده ادرین مقیاد قانیسه اصفیجیه اینابه ایملک
کنیقه - بی مکده نیانف مناسکی نیجه افلاسه صغیر الجفینیه بروکت ادرنده سایه با بقول
رض صفا غیغ کند - بوند قنده کی تریکه داسرار سازوده نیجه تا باده وقتد -
مقیادوده کی مریه فاروقیز اصفیه بلای درار که هرکی اینه دیکل کی ورتک فز و مختار بده
مناقصه طوفونه ورتک زده نیکنه مدیر نی تعصیبه های خاله نیگی ایجاب اینه یکی زما نه اید لازم می
آخازده رضی تصور اینی نظر نظر اصفیه فطمی یعنی ز مانع حدی ادرله بوکی بیانات ادرینه
مردی رضی اناده کنی وکت به بیکه رها دقتی ادرینه صعبه ادره فیدد - کلسی مریه سیاه فصحی سیماروب
جاری نیجه و مکده و نیاره کی فصاحتی ایلای خلیجاتی ادرینه به جویه دوزیا فزار ارجه صطوره
بوند اول نی یایمه و سقاها در بعضی اناده ایدیکم ادرده بزم بو بوز ورتک نیجه سی ادرده
صوبه موقیاتی مکده نیاره ادرنده نی میسر دقت زنییه دهل بو بوز کرده برنایه نه رها
دوام ادرایه آهوش کبان و موقیاتی ادرده بزم نییه ایدیه جلکدر که ادرنه مکده و نیانف مختار نی
اداره کند نیجه فالقه بغیره بزم ایدیه سبوت و اتلاف قیاسه کرسیرک هر بون کنده بری ایدیه

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No HHR 324-1

تذکره صاحب مقیدد - مانع دیر - و از ماتی تقدیم ایدیم
ریدد به بوجدر ایدیه

София 28 Ноември 1907 год.

Строго поверително

Господине Министре,

Отраденъ е факта, че отъ нѣкое врѣме насамъ, както въ странство тѣй и у насъ особено, Македонския проблемъ започва да занимава все повече и повече умовете. Преса държавници, интеллигенция не пропуцатъ случая да си не кажатъ думата по този декотливъ въпросъ за Европа и тѣй съдбоносенъ за Балканитѣ и частно за насъ Българитѣ. Всичко туй показва, че интереса къмъ Македония отъ денъ на денъ расте, редомъ съ съзнанието че трѣбва неуморно да се дѣйствува да се ускори процесъ отъ който се очаква толков желателно подобрене участъта на населението въ тая нещастна страна.

За съжаление обаче, голѣма частъ отъ хората у насъ като говорятъ а най-паче като говорятъ ~~никога~~ по работите въ Македония, принасятъ съмнителна, за да не кажа, лоша услуга на националната ни кауза. Това печално обстоятелство се дължи не на липса на патриотизмъ, а най често на неискростъ и на отсъствие на съзнанието че по такива важни въпроси, много по вече би се постигнало съ пълнообразни дѣла, отколкото съ глупавата нужда да се говори и пише по тѣхъ безразборно. Малка роль въ туй отношение играятъ особено нѣкои вѣстници у насъ. Съ една компетентностъ, въ която само тѣ не се съмняватъ, тия вѣстници разискватъ всичко що се отнася до Македония, съ оная лекостъ при съда на невѣжитѣ и на несъзнателнитѣ услужливи на българскитѣ врагове. Відствие на туй, въ срѣдата на нашата интеллигенция мнѣнията върху Македония са колкото магливи толковъ и различни, и прѣвратни. Тѣй се обясняватъ и разнитѣ течения по Македонския въпросъ, които не служатъ освѣнъ да се парализиратъ взаимно, да изтощаватъ безплдно енергията на е своитѣ водители и да си взватъ, въ края на каранпата, развитието на едно

До

Господина Д-ръ Д. Станчовъ

Министръ на Външнитѣ Работи и на Исповѣданията.

Въ София.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No HHP.324-2

национално дѣло, въ чието име са се образували все божемъ отъ патриотиче-ски побуждения. Оставамъ на страна голѣмитѣ изгоди, които свързани сѣ въ врагове извличатъ отъ всички тия наши неразбранщижи, тѣй грозни често пати по своитѣ проявленія и тѣй гибелни по своитѣ послѣдствія.

Ето защо е нужно да се внесе въ Македония проблемъ оная свѣтлина която ще ни даде възможностъ да горагледаме не само отъ всички страни, но и да вникнемъ въ всички негови дипли, гдѣто наредъ съ нашитѣ слабости, се криятъ, може би, и нови срѣдства за борба що биха могли да се използватъ евентуално. А туй ясно прѣдставление по този проблемъ най-добре може мѣ си състави като разгледаме послѣдователно ония фактори, които, въ силата на обстоятелствата, са повикани днесъ да работятъ за или противъ благоприятното разрѣшениѣ на Македонския въпросъ.

А тия фактори са:

- 1-о Екзархия (стр. I -34)
- 2-о Организацията (страница 34-74)
- 3-о Княжескитѣ Търговски Агенства, -респективно Княжеското Правителство, (стр. 74-85).
- 4-о Инороднитѣ пропаганди и респективнитѣ имъ революционни организации (стр. 86-112.)
- 5-о Европейска реформена Акция (стр. 112-143)
- 6-о Турска властъ. (стр. 144-145) и заключение.

Тѣй като дѣятелността на първитѣ три фактори е продиктувана отъ еднакви патриотически мотиви и крайната цѣль която прѣдсѣдватъ е една и съща, заслужава да се спремъ по специално върху тѣхъ, да ги разгледаме по единъ съвсѣмъ обективенъ начинъ и откровенно да посочимъ на тѣхнитѣ недѣзи. Само тѣй тѣ ще могатъ се постави на оная висота, отъ дѣто биха могли да погледнатъ на работитѣ по отъ широко и да развиятъ оная планомерна и разумна дѣятелностъ по отношение на гонимата цѣль, като съдврѣменно избѣгнатъ всички поводи за разногласие, отъ които тѣй много страдаме днесъ.

І. Е К З А Р Х И Я .

Отъкри врѣме между Екзархия и организация съществуватъ недоразумѣния, които неведнажъ са се израждали въ нежелателни конфликти. Безъ съмнѣние това се дължи прѣди всичко на обстоятелството, че Екзархията, като официал на властъ, или по-добрѣ като легаленъ факторъ, не може да дѣйствува, освѣнъ съ легални срѣдства, главно чрѣзъ училището и църквата, до като Организацията, като тайна революционна властъ, борави, естествено, съ писто революционни срѣдства и похвати. До като първата се стрѣми къмъ крайната цѣль, по чисто еволюционенъ патъ, втората, наопаки, дѣйствува революционной ѝ иска чрѣзъ катастрофи да ускори постиганието на същата цѣль. По този начинъ, благодарение на своята прибързаностъ, организацията се отзова на една доста отдалечена точка, отъ гдѣто мачно може да се върне вече, като съдврѣменно стана причина да спъне културната дѣятелностъ на Екзархията. Отъ тукъ и липсата на хармония между тия два фактора, макаръ по своитѣ пътища, тѣ да иматъ доста допирни точки. А като право послѣдствие отъ тая липса на хармония се явяватъ ония нескончаеми и нежелателни конфликти, които тѣ много прѣчатъ за правилното развитие на националното ни дѣло въобще.

За съжаление, тия конфликти са вземали често пати такъвъ остъръ характеръ, цото са се израждали не само въ насилствено прогонване нѣкой отъ органитѣ на Екзархията, нъ по нѣкога дори и въ заплашване съ смъртъ и убийства. Като примери могатъ се посочи прѣслѣдванията и заплашванията съ смъртъ: свещеникъ Г. Шумановъ, Архиерейски намѣстникъ въ Куманово, Свещеникъ Н. Шкутовъ, едно по друго общински прѣдсѣдателъ въ Леринъ, Костуръ и Енидже Вардаръ, Иеромонахъ Неофитъ—Прѣдсѣдателъ на общината въ Солунъ, Архимандритъ Антимъ—Прѣдсѣдателъ на общината въ Кукушъ, Архиерейския намѣстникъ въ Радовишъ, Главния учителъ въ Кочани и пр. и пр. биенето на учители и главни учители, като Н. Арнаудовъ въ Солунъ, А. Мадановъ въ Скопие Н. Варзевъ въ Куманово, Стефановъ главенъ учителъ въ Битолскитѣ основни училища и пр. стѣлянето и нараняването на свещеникъ А. Шкутовъ въ Костуръ; убиванието на свещеникъ М. Мартиновъ въ Тетово, свещеникъ Илия отъ С. Попължани (Леринско) свещеникъ Стефанъ въ С. Сливница, (Прѣспанско) и пр.

Отъ щателното обаче изслѣдвание на повечето отъ тия случаи, човѣкъ дохожда до убѣждението, че ней-често тѣ са резултатъ на заблуждение и клеветия по-нѣкога и на зла воля отъ едната или отъ другата страна. Отдѣл-

ни членове на Организацията, по често учители, не доволни, било отъ заплата, било отъ началството, било отъ други съображения, опълчватъ се противъ Екзархията или нейнитѣ прѣдставители, безъ разборъ на срѣдствата си за борба и безъ огледъ на гибелнитѣ послѣдствия отъ Това. Съдотъ може да се каже и за мнозина войводи-орѣдия, най-често, на амбиционирани и заинтересувани личности, тѣ прѣдвяватъ искания, които Екзархията, естествено, не може да удовлетвори, било защото ги намира крайно невежественни и неспаведливи, било защото не иска да им се мѣсятъ въ работитѣ по единъ тъй бруталенъ начинъ, било, най-послѣ отъ по нежелателна прѣдпазливостъ. А това вмѣшательство въ Екзархийскитѣ работи се признава и отъ самитѣ ръководители на Организацията. Слѣдния дословенъ пасажъ отъ рапорта на скопското Революционно Сколийско Управление, отпратенъ на 2 Октомврий т. г. до управлението на Скопския Революционенъ Окръгъ, който папортъ случайно ми попадна въ ръка, най-добре доказва горното: „Подиръ възстанието наста на едно разочорование въ редовете на Организацията. Амбициозни хора пожелаха да използватъ това разколебание за свои лични цѣли безъ да цада-тъ нищо народно, свето и идеално. Този сортъ хора играеха двуличната роль да държатъ въ напрегнатостъ и органи-тъ на Организацията и на Екзархията, като създаваха искусствени причини за раздоръ и недоразумѣния, за да завзематъ едно диктаторско положение въ района. Тѣзи лица, бидейки сами причина за раздоритѣ и разпѣленията, не се срамуватъ да играятъ съдвертмен-но и ролята на помирители.

Грѣшки обаче, волни и неволни, са правени и отъ страна на извѣстни екзархийски органи. По капризъ, или по неумѣние нѣкой отъ тѣхъ са прѣдприемали, прѣслѣдания и наказания на учители-членове на Организацията, като по тоя начинъ са си навличали умразата на послѣдната.

По този въпросъ ще имаме случай да говоримъ на друго мѣсто.

Уморена вѣроятно отъ тия и други тѣмъ подобни инциденти, Екзархията счела за цѣлѣсообразно да дѣйствува по-енергично, спрямо всички ония елементи чието повѣдение тя счита не съвѣстимо съ учителското имъ звание и вредно за националното ни дѣло. Впрочемъ, неподлѣжи на съмнѣние, че вмѣшательството на Комитетите или на нѣкой тѣхни органи въ работитѣ на Екзархията може да се отрази гибелно и върху самата Екзархия, особено при наличността на толковъ врагове, които биха се възползували отъ първия

случай, за да постигнат дори на нейното съществуване. Ръководима именно от горнитѣ съображения и убѣдена, че прѣчистването на учителството от крайнитѣ елементи и едно от главнитѣ срдѣства за избѣгване нежелателни сътрѣсенія, отъ една страна и че отъ друга тѣй би могло да се убеспечи успѣхътъ на черковно-училищното ни дѣло въ Македония, Вкзархията решила, нечалото не настоящата учебна година, да отстрани нѣколцина отъ най компрометиранитѣ, споредъ свѣдѣнїята ѝ, учители и учителки. Вслѣдствие на туй са биле уволнени около 15 души, именно: Христо Шалдевъ, Тодоръ попъ антов Димитръ галевъ, Тодоръ Чарваровъ, Михаилъ Ивановъ, Бано Куревъ, Вѣтимъ миладиновъ, и Г-ца Масларова, всички отъ Скопскитѣ училища.

Иванъ Караджовъ, Лазаръ Читкушевъ и Атанасъ Михайловъ отъ Стрскитѣ училища.

П. Васковъ, Симеоновъ, Анатѣевъ, Грашевъ и Б. Илиевъ отъ Одринскитѣ училища.

Жековъ-отъ Мустафа Папа.

Димитъръ Кюрчиевъ и Михаилъ Копановъ - отъ Солунската Гимназия.

Въ съдностъ, не всички тия учители са уволнени като членове на Организацията. Часть отъ тѣхъ са отстранени по некадърностъ, или по недобро повѣдение. По съображенияо обаче, чисто практическитѣ сами се причисляватъ къмъ първата категория.

До колкото ми е извѣстно, уволнени като членове на Организацията са само първитѣ петъ души отъ Скопие, Караджовъ, отъ Стръ и нѣколцина отъ одринскитѣ, които не ми са познати.

Не много слѣдъ туй Вкзархията разпрати двѣ окръжни, отъ 31-й юлий и 7 Августъ н.г., гдѣто между другото като излага мотивитѣ които са ги продиктували, натоварва органитѣ си да прѣдупрѣдятъ учителитѣ, че всички ония отъ тѣхъ които се занимаватъ съ комитетскитѣ работи, ще бѣдатъ уволнени.

Организацията, възбудена вече отъ уволняванїята на горѣпоменатитѣ учители, съзрѣ въ това окръжно една мѣрка насочена лично противъ нея. По поводъ на това, отъ своя страна, и тя отправила, до Вкзархията единъ вилъ ултиматумъ, съ дата 1/9 н.г. съ който, като осъжда мѣропрїятїята на послѣднат а, прѣдупрѣждава я че счита тия мѣропрїятїя като срдѣства за борба против революционната идея. Потоя начинъ изникна единъ новъ итвърдѣ нежелателенъ конфликтъ между тия два фактора.

Като непосредствено послѣдствие отъ този конфликтъ, се появи едно значително усилване на и безъ това уждествукция вече антагонизмъ, между респективнитѣ органи на Организацията и Екзархия. По голѣмата частъ отъ прѣдставителите на Екзархията разбраха въпросното окръжно въ буквалната смисълъ на думата като съдврѣменно се показаха готови да се възползватъ отъ него, противъ всички ония учители които, право или криво, тѣ смѣтаха неотговарящи на назначенито си. Отъ своя страна хората на организацията, благодарение на присъщата имъ мнителностъ, прѣдадоха на това окръжно много по голѣмо значение, отколкото му придаватъ можеби, самитѣ негов и автори.

Така или иначе, конфликта между Екзархията и между Организацията не заксьня да избухне. И понеже слѣдъ уволнението на учителитѣ въ Скопие, почвата тукъ бѣ сравнително най-благоприятна, за туй и първитѣ проявления на конфликта се заблѣзаха въ тоя край.

Както и трѣбваше да се очаква, първи поведоха борба противъ мѣстната митрополия ония отъ уволненитѣ учители, които считатъ себѣ си жертва на новата Екзархийска политика. Мѣстния войвода Дервиевъ, солидаренъ съ тѣхъ отправилъ заплашителна писма отъ 27 августъ и 4 септември н.г. на Негово Високо Прѣосвещенство митрополитъ Синесий, както и до Г-да Тилковъ Герасимовъ, Ченгелевъ-първитѣ двама секретари на Митрополията, третия Видаетски Инспекторъ. Тия заплашвания са имали за цѣль да заставятъ въпроснитѣ чиновници да напустнатъ длъжноститѣ си, тѣй като въ противанъ случай тѣ рискуватъ съ живота си.

Всичко това станало къмъ края на Августъ и началото на мѣсець Септември т.г. оскърбенъ отъ политиката на Комитета, Митрополитъ Синесий си подава оставката на 28 Августъ с.г. на Негово Блаженство. Въ същото врѣме Секретаря при Скопската Митрополия заминава за Цариградъ да докладва ус-тно, за настаналитѣ недоразумѣния. Въ отсъствието на тоя послѣдния, комитетата писмено заплашвалъ и членоветѣ на Епархиалния Съвѣтъ, съ цѣль да ги застави да не посѣдватъ Митрополията. Впрочемъ членовете на същия съвѣтъ ме увѣриха, че тѣ и безъ това били рѣшени, да прѣкъснатъ сношенията съ Митрополията, отъ която се чувствували недоволни по причини изложени по долу. Но тѣй като работитѣ въ Скопие започнали все повече и повече да се заплитатъ, то къмъ срѣдата на Септември, по инициативата на нѣколцина отъ

първите граждани било свикано събрание, на което присъствували членовете на Епархийния Съвет и на училищно настоятелство а именно Тома Тополов, Михаил Кратовалиев, С. Герасимов, Панко Здравев, Арсо Генов, Никола Трайков, Янчо Талев, Божин Рибаров, Петър Арсов, сведениците: Лазарь Органджиев, Георги Тодоров, Евтимь Икономов и няколко от първите граждани. Целта на това събрание била да обсъди мерките, които трябва да се вземат за изглаждане на недоразуменията и за избягане една четиричленна комисия, която да преговара с Митрополията. В тази комисия били избрани видните граждани: Китинчев (член на иларе меджлиси) Трайчев, Х. Божков; Д. Кратовалиев и местния аптекар Арсо Генов. Въпросната комисия се срещнала с Митрополита, на 6 септември с.г. постарала се да го успокои, утвърждавала го да не настоява на оставката си, и като главно средство за изглаждане на недоразуменията, го помолила да се застъпи за назначаването уволнените учители: Черваров, Попь Антонов, Галев и Хасанъ Ефенди. Последния бил дългогодишен учител по турски език и, напоследък, уволнен от Екзархията по неспособност. Гражданите обаче настоятелно искат неговото връщане в училището, като човък с известно влияние пред турските власти и въ връзка с някои от силните местни бегове. Струва ми се, че от това някои от гражданите правят голъби въпрос едно защото са се амбиционирали, и второ защото искат да устоят на ангажиранта който, предполагам, се дава на Хасанъ-Ефенди да го възстановят в длъжността му. На всичко туй Епископата се съгласил. След завършването на секретаря Тилков от Патиград, горната комисия повторно се явява на Митрополията да види резултата от своите постъпки. Сега обаче тя била приета твърде хладно. Владиката ѝ съобщил, че исканията ѝ не могат да бъдат удовлетворени. На въпроса защо? Той отговорил лаконически, с турските думи: „Параи веренъ долги чаларъ“. Този неуместен отговор още повече оскърбил членовете на комисията и убил у тях всяка охота, за понататъшни преговори с Митрополията. Съедновременно комисарите предават този отговор на избягните ги. Възмутени, последните присъединили към горепоменатата комисия още двама члена и рѣшили писмено да се поиска от Екзархията изпращането на Скопие специално доверено лице, с което да се обсъди създаденото положение по черковно-училищните работи и да се спрат на мерките за изравнение конфликта. Въпротивенъ случай те били рѣ-

шеци да действуватъ на своя глава, мимо митрополията, т.е. мимо Екзархията. -

До пристиганието на въпросното лице, събранието рѣшило цето Епархиалния Съвѣтъ, училищното настоятелство и ступанския комисия да прѣстанеть да функциониратъ. Това рѣшение е било съобщено на Митрополията на 28 Септемврий т.г. По този начинъ глухия антагонизмъ, отъ колѣ съществувать между граждане и Митрополия, добилъ единъ твърдѣ суровъ изразъ. Митрополията и безъ туй слабо посѣдавана, днесъ е съвѣтмосамотена. Негово Високопрѣтосвещенство Митрополитъ Синесий призна прѣлъ мене, че нѣма нива единъ човѣкъ между гражданитѣ на когото би могълъ да се опрѣ. Споредъ него всички били безхарактерни хора, не които не можель да се вѣрва. Хората на комитета били изродени, развратни. Отъ тѣхъ той нѣмалъ мира и догълъ до отчаяние. Затова си далъ оставката и цѣлъ да настои за приеманieto и. Неможалъ той да допустне да му се мѣсятъ въ черковно-училищнитѣ работи. Още по малко можаль да търпи да му се искатъ пари, макаръ, по моитѣ свѣдѣния, той да е давалъ по-рано такива на Организацията. За всичко това съ нервнѣ тонъ той обвинява Книжжеското Правителство. Ако послѣднѣшо не поддържало организацията тя ниво немогле да направи и работитѣ цѣли да тръгнатъ въ правия патъ. Особенно Министоръ Геннадиевъ билъ въ постоянни общения съ хората на Комитета и въ модната негова подкрепатѣ черпѣли насърчение. Такива бѣха, въ краиѣ, мислитѣ които Дѣдо Синесий при пѣрвата срѣда по имахъ съ него.

Сѣдия горѣ-долу езикъ държатъ и другитѣ наши владци съ тѣхъ и мнозина архиерейски намѣстници, директори на училища, митрополийски секретари и пр. Покрай другото Негово Високопрѣтосвѣщенство Митрополитъ Авксенти настоятелно поддърва, че докато Българското Правителство не се вѣоръвало противъ Организацията и не влѣзло въ споразумѣние съ Турция, работитѣни въ Македония цѣли да вървятъ отъ влѣ на по-влѣ. Между впрочемъ, за сега Дѣдо Авксентий лади съ хората на съдата тая организация, отъ страхъ да се не създаде противъ него нѣкакво не приазнено течение въ Битоля, цѣто се тѣкми да остане на мѣстото на починалия Пелагонийски Митрополитъ Григорий. Като архипастиръ той се ползува съ името на недѣятеленъ, ако и сравнително способенъ човѣкъ, скѣперникъ, самохвалъ и обладацъ нѣкой отъ качества на Дяла Синесий касателно женския полъ.

Изобщо трѣбва да се признае, че откъмъ владци, архиетейски намѣстници и прѣдсѣдатѣли на общини, съ слаби изключения, ние стоимъ злѣ въ Македония. Повечето отъ тѣхъ са хора апатични, неподвижни и мислятъ прѣди всичко за личното си спокойствие. Съ нашитѣ агенства са почти винаги и вслѣдѣ въ таенъ ако не явенъ антагонизмъ. Мнозина отъ тѣхъ отиватъ до тамъ, щото отказватъ на агентитѣ ни всѣко улеснение, главно по събиране свѣдѣния било по черковно-училищнитѣ ни работи, било по други общественно или економически въпроси, по които биха могли да събиратъ най-точни данни благодарени е на прѣдставитѣлите си вслѣдѣ изъ вътрѣшността на страната.

Като примѣръ въ туй отношение ще си позволя да приведа тукъ единъ пасажъ отъ писмото на Мелничкия прѣдставителъ, носяще дата 14. Май 1936 г. подъ No 162 до управляющия нашето търговско Агенства въ Стръпъ, които се обръналиямъ първия съ молба да му достави известни свѣдѣния.

".....Вървамъ съ настоящето си да Ви съобда, че поверената ми община не може да влиза въ прѣписка съ Агенства и имъ дава свѣдѣния по черковно-учебното дѣло въ казвата си; за това учтиво Ви моля да отнесете въпроса за исканитѣ Ви свѣдения до Св. Екзархия.

Но въ случая има поне единъ отговоръ, когато най-често запитванията на нашитѣ агенства се удостоаватъ съ мълчаливъ отказъ.

Нѣколко срѣди имахъ въ Скопие и съ Секретаря на Митрополията Господинъ Тилковъ, както и съ Инспектора, на Българскитѣ училища въ Вилаета Господинъ Ченгелевъ. Първия е интелигентенъ момъкъ, съ твърдѣ буенъ темпераментъ. остръ въ говора си и сприха въ похарактеръ, той изглежда малко пригоденъ за условията при които е повиканъ да работи. До 3-ий Януарий т. г. е билъ лекторъ по Турски езикъ въ Софийския университетъ. Де ми седа вървамъ, че това обстоятелство обяснява, до нейдѣ, тонътъ на неговия говоръ, по адреса на Българското Правителство, като той обвинява, подобно на своя шефъ, като причина за печалното положение на черковно-училищнитѣ ни работи въ Македония. По неговото мнѣние, всичко зависело отъ София. Ако отъ тамъ прѣстанали да подържатъ Организацията, тя нѣмало да смѣе да заплашва прѣдставителитѣ на Екзархията въ страната, Уволненитѣ учители отъ Македония намирали ларкавъ приемъ въ България. На най-компрометиранитѣ отъ тѣхъ се давали охотно добри служби у насъ. Който направѣлъ известно прѣстъпление въ Македония, въ Княжеството билъ повитаванъ. Запримѣръ при

вжда случая съ Викентий Попъ Анастасовъ, който, слѣдъ като внесълъ неописуемъ разкратъ въ Скопското Педагогическо Училище и станалъ причина да се хвърля въ затвора нѣколко бевинии Българи, замисналъ за България катоуолненъ и тукъ отъ колнонаменъ Силъ назначенъ за първостепененъ учителъ. Истинна, че опозицията противъ Митрополията въ Скопие била изкуствена. Тя се явявала като плодъ на заплащане отъ страна на комитета. Пари не трѣбвало да се събиратъ отъ Организацията. Такива трѣбвало да дава Българското Правительство. Въ единъ разговоръ, той казалъ на едното отъ първоначалнитѣ учители - градски ръководителъ, че нѣмало защо Организацията да събира пари отъ населението, тъй като Българското Правительство било отнустнало нуждитѣ суми и оръжие за Скопския Революционенъ Скръгъ. Съдия господишь Тилковъ е на мнѣние да не се правятъ никакви отстъпки на уволените, учители, чиято отстранение отъ училището било заслужено. Когато последнитѣ били уволенни, той казалъ на извѣстия мѣстенъ алабонецъ уста Рако: "уволихме логитѣ хора, де ли имате сега доверие у насъ?," ако туй е вѣрно, Господишь Тилковъ заслужа сериозно порицание, зашто по този начинъ уволенитѣ учители се повочватъ на Турскитѣ власти, отъ самитѣ Икзархийски чиновници като опасни революционери.

Съ гражданитѣ сече Господишь се дѣлаятъ грубо и надитно. За да покаже своето прѣрѣние къмъ Китинчева (вѣдомъ Скопски гражданинъ), той казалъ единъ денъ въ Митрополията: "Китинчевъ може само обудата ми да, изтисне... Това е било казано на присъствието на нѣкоякъ се по него време, въ Скопие, Господишь Паскалевъ, Съкретаръ на Българската осдина въ Солунъ.

Изобщо, по което мнѣние, Господишь Тилковъ, колкото и способенъ и интеллигентенъ да е, най малко може да бѣде на мѣстото си въ Скопие. азъ поне останахъ подъ впечатлението, че той е една отъ главнитѣ причини за обществунитѣ раздори, толко съ повече че отъ всичко неглежда да упражнява политко влияние върху Дѣло синѣсия.

Господишь Ченгелевъ, Инспектора на Българскитѣ училища въ вилаета, прави впечатление на умеренъ и гнѣвавъ човѣкъ. Грѣ все това и той, вѣроятно покрай Г-нъ Тилковъ, се е постарилъ злтѣ сръжи гражданитѣ и организацията. Членостѣ на последнитѣ ята той счита като опасни разсадници на социализмъ и интернационализъмъ. Ито зашто на подобни Уора не трѣбвало по никакъ начинъ да се позволява да се мѣтатъ въ работитѣ на Икзархията. Съ своята не прѣдпазливостъ и вѣтъкъ вѣрднитѣ идеи които вѣбвали между учащата се младежъ особено, тѣ можали да причинятъ неизмѣрими па-

кости на национално и черковно-училищно дѣло. Иначе Господинъ Ченгелевъ не е противъ една порядѣчна организация. Напротивъ, на такъва той би не само съчувствувалъ но би и помагалъ. Впрочемъ азъ съмъ слугалъ, че въ качеството си на Директоръ на Солунската Мъжка Гимназия миналата учебна година, Господинъ Ченгелевъ е не само симпатизиралъ на организацията, но е допускаръ много отъ заседанията на Комитета да ставатъ въ зланието на гимназията. Чудно е само какъ тъй бързо Господинъ Ченгелевъ измени своето мнѣние за тая съща организация. Това, по моето мнѣние, трѣбва да се отладе на влиянието на Г-нъ Тилковъ, а може би и отчасти на вѣрата че организацията не е вече тъй силна като порано и че слѣдователно за ония които ѝ се противопоставятъ днесъ. И струва ми се, че тъкмо това послѣдно обстоятелство обяснява въ голѣма степенъ днешното неприязненонастроение на много хора въ страната, на която до скоро тѣ гледаха съ друго око само отъ боязнь може би.

Не въ качеството си на чиновникъ но като "частно лице", Господинъ Ченгелевъ въ казва че споредъ него учителитѣ, мимо запрѣчението на Екзархията, можели да боряватъ въ комитетскитѣ работи, но само много прѣдпазливо. Това нѣмало да п оврѣди просвѣтителното ни дѣло въ Македония. Уволнението на портпонатитѣ учители го изненадало. Той намира тая мѣрка много крайна. Понеговото мнѣние тия учители можали да бъдатъ само прѣтѣстени. Това дѣло да е достатъчно. Назначаванието имъ сега обаче отново, и то особено въ Скопската Епархия, Господин Ченгелевъ намира за неумѣстно. Подобна мѣрка на Екзархията дѣла да насърчи крайнитѣ елементи. Мисли, че би било по плѣсъобразно нѣкои отъ тия учители да се назначатъ вънъ отъ Скопската Епархия.

Изобщо отъ многобройнитѣ срѣди и разговори които имахъ съ мнозина отъ учителитѣ, и гражданитѣ, останахъ подъ впечатлението че на уволнението на нѣкои и особено отъ учителитѣ се гледа като на крайна мѣрка. Прѣобладаващето мнѣние е, че нѣкои отъ тѣхъ можета да се прѣтѣстятъ само, а на други да се направят на първо врѣме сериозни прѣдупрѣждания че ако продължаватъ да се занимаватъ открито съ комитетски работи ще бъдатъ уволнени.

Мнѣнието си по този въпросъ нация Търговски Агентъ господинъ Велковъ резюмира въ слѣднитѣ двѣ точки :

I. Да се допустне третиранieto на въпроса между Екзархията и гражданитѣ за едно по прѣко участие на послѣднитѣ чрѣзъ Епархиялниа Съвѣтъ въ черковно-училищнитѣ работи.

2. Повърщане учителскитѣ мѣся на уволненитѣ учители въ други епархий отъ ония гдѣто са били. Желателно е това да стане по заявления отъ просителитѣ до Екзархията. По този начинъ престижа на последната ще бъде запазенъ.

Господинъ Недковъ тоже счита, че уволнението на учителитѣ можало да се замѣни на врѣмето съ просто прѣмѣстване.

Слѣдъ всичко това азъ втори и трети пѣть се срѣднахъ съ Дѣдо Синесия. Сега той ми се показа по-спокоенъ и по отстъпчивъ и въ края на разговора ми съобщи, че писалъ въ Париградъ, съ ходатайство, учителитѣ: Черваровъ, Попъ Антовъ и Галевъ да се назначатъ, но вънъ отъ неговата епархия. При всичко че Господинъ Тилковъ и Ченгелевъ, споредъ него, били необходими за Скопие въ краенъ случай, той се би съгласилъ да се лиши и отъ тѣхъ, ако туй било необходимо за уталожване на духоветѣ. Мимоходомъ ще отбѣлѣжа, че втория Секретарь на митрополията Г. Герасимовъ, повѣрително ми каза, какво Дѣдо Синесий въ същностъ не билъ особено доволенъ отъ Тилкова и Ченгелева и ако въ случая той се састѣпвалъ за тѣхъ, тоуя правѣлъ повече отъ амбиция и подъ влиянието на Г. Тилкова. Съдия Герасимовъ обрисова, въ много неприятни краски помѣнатитѣ свои двама другари и иска да ме увѣри, че съ тѣхното отстранение, работитѣ въ Скопие веднага биха се оправили.

Слѣдъ като бѣхъ говорилъ вече съ нѣколцина отъ гражданитѣ, по мѣстнитѣ разправий, азъ поискахъ да устоя съ съгласието на Дѣдо Синесия една срѣца между по-първитѣ отъ тѣхъ и Митрополията въ самата митрополия. Пѣльта ми бѣ, да се опитамъ по този начинъ, да се дойде до извѣстно споразумѣние, между двѣтѣ страни, та да се избѣгне нуждата да се отнася работата вънъ отъ Скопие, съ което тя рискува да се усложни още повече. Намоя позивъ, обаче, се отзоваха само двамина отъ поканенитѣ, а именно: епархиялнитѣ съвѣтници Тома Тополовъ и Тодоръ Дрангоуъ. Въ същностъ тѣ дойдоха въ Митрополията само да ми саявятъ, че гражданитѣ отказватъ да се събиратъ въ Митрополията здание и че ме молятъ да имъ дамъ срѣца въ едно отъ училищата. Естествено тая постѣпка на гражданитѣ дойде да подчертае тѣхната теория къмъ Митрополията. Тогавъ се опитамъ да се съберемъ въ Агенството, но тѣ отказаха и на туй подъ прѣдлогъ че се бояли отъ Турскитѣ власти. Въ послѣдствие нѣкой отъ тѣхъ ми казаха, че не приели да дойдатъ въ Агенството, на което гледали, горѣ долѣ, съ същото око както и на Митрополията.

На срѣщата която се състоя най-сѣтнѣ въ едно отъ училищнитѣ здания и на

която присъствуваха члнветѣ на епархиялния съвѣтъ, съ изключение насиде-
ниците, ония на училището настоятелство и нѣколцина граждани, имахъ случая да
изслушамъ редъ оплаквания по адресъ на Митрополията и отчасти на Агенството.
Противъ Владиката възставатъ, най вече за туй, че безлѣтствувалъ, че не прѣдпие-
малъ никакви обиколки, че държалъ епархиялния съвѣтъ далечъ отъ всякакви чер-
ковно-училищни въпроси, че го занимавалъ само съ бракоразводни дѣла и че се
занимавалъ съ работи не съвмѣстими нито съ положението което заема като ар-
хипастиръ, нито съ санътъ му. Това силно скандализираше гражданитѣ, толкозь по
вече, че похожденията на Владиката, били достойни не само на Цѣлияградъ, но и
на околноститѣ. Къмъ гражданитѣ и къмъ своитѣ пасоми въобще, той билъ много
хладенъ и често пати невидимъ. Хората които отивали въ митрополията обикнове-
нно се виждали разочорования, било защото нѣ мало кой да ги изслуша, било зацо-
то са се натъквали на грубитѣ посрѣщания на Митрополитскитѣ чиновници, а осо-
бенно на Секретаря Тилковъ, отъ когото положително никой не е доволенъ. Мимо
всичко туй гражданитѣ безъ ропотъ сѣха приели всичко що имъ иде отъ страна
на Владиката и сѣха много съжелявали ако той би напустналъ единъ денъ Скопие
знаяйки колко трудно си било да се замѣсти съ другъ. При това тѣ добавятъ, че
вънъ отъ любовнитѣ си поплъзновения, той не би изпадалъ въ други грѣшки, ако
да не се намираше подъ влиянието на хора като Тилкова. Признаватъ му и добри
качества и казватъ, че когато искалъ можалъ да върши полезни работи, толкозь п
повече че не му липсвала нуждната сѣмьлостъ въ отношенията му къмъ турскитѣ
власти.

Най-накрай събрали се граждани изказаха въ слѣднитѣ петъ пункта своитѣ
искания.

Да се дадатъ на епархиялния съвѣтъ ония права, които му се прѣдвиздатъ
отъ Екзархияския Уставъ. Ако не друго, то мнѣнието имъ поне да, се иска по из-
вѣстни черковно-училищни въпроси въ града и епархията.

2. Митрополийскитѣ врата никога да не съдатъ затворени за всички ония въ-
ншни лица, отъ града или епархията, които идатъ съ оплаквания или заявления п
по частни или общественни работи.

3. Отстранението на Секретаря Тилковъ и на Инспектора Ченгелевъ, като хор
а на които главно се дължели съществующитѣ днесъ раздори въ Скопие.

Чрѣзъ влиянието, което упражнявали надъ Дядо Синесия, тѣ станали причина
за още по-голтмото отдалечаване на Митрополията отъ гражданитѣ.

4. Отново да се назначатъ учителитѣ Черваровъ, Попъ Антовъ, Галевъ и Хасанъ Ефенди. Съ исключение на последния, прѣдпочително би било да се назначатъ другитѣ вънъ отъ епархията.

5. Да се внуки отъ дѣто трѣба на Негово Високо Прѣосвѣщенство, да отстрани отъ Митрополията стмейството Пендовъ, или, въ краенъ случай, да внесе по-голѣма дискреция въ похожденията си.

Хората на Организацията съ които, така също, имахъ твърдѣ чести срѣди първоначално ми заявиха, че щеупорствуватъ въ борбата си противъ Екзархията до тогавъ, до като последнията не отстъпи по всички линии. Тѣ считатъ че уволнението на учителитѣ въ Скопие и другалѣ, е реаленъ изразъ на новия курсъ на Екзархийската политика, която споредъ тѣхното убѣждение имала за крайна цѣль окончателното разнебитвание на Организацията. Екзархийското окръжно било продиктувано тъкмо отъ тая затаенамисль. Съ това си окръжно, Екзархията искала да насърчи своитѣ органи въ борбата имъ противъ революционнитѣ дѣйци. Последнитѣ обаче цѣли да си изпълняватъ дългътъ, като осуетятъ тия попълзновения на Екзархията. Ако станело нужда тѣ, съ ужаление, цѣли да прибѣгнатъ до крайни срѣдства, само и само да не позволятъ да се покрусн прѣстижа на Организацията и да се парализиратъ въ своята дѣятелность най-добритѣ нейни членове. Тѣ вѣрватъ въ своя успѣхъ, толкозъ повече че населението цѣло да бъде на тѣхна страна. Добавятъ при това, че ако Екзархията не направи нуждитѣ отстъпки, тѣ отоварватъ отъ себѣ си всѣкаква отговорность за неминуемитѣ и печални послѣдствия, ако упоритосъта на първата отиде до крайность.

Противъ мѣстния Митрополитъ и неговитѣ чиновници тѣ говорятъ съ голѣмо озлобление. Въ една много по-остра форма при повтарянь всички обвинения изказани отъ гражданитѣ, за които бѣ речъ по горѣ. Настоятелно искатъ обезначаванieto на въпросното Екзархийско Окрѣжно, възстансвлявание уволненитѣ учители на тѣхнитѣ длѣжности, безъ да се даватъ каквито и да е заявления и безусловно то отстранение отъ Скопската Епархия на Тилкова Герасимова и Ченгелева. Естествено азъ направихъ всичко отъ своя страна да имъ посоча голѣмото заблуждени е въ което са изпаднали и нежелателнитѣ послѣдствия, които биха могли да произлезатъ отъ тѣхнитѣ безразсѣдни постѣпки, както за националното ни просвѣтително дѣло, така и за самата организация. Въ многоброини срѣди се постарахъ да имъ обясня, че цѣльта на Екзархията далечъ не е да се опълчва противъ комитѣта и че нейнитѣ окръжни са продиктувани отъ чисто практически съображения.

Казахъ имъ, че ако Екзархията се е принудила да прибѣгне къмъ отстранението на нѣколцина учители, то това тя е направила, сигурно, проникната отъ убѣждението, че съ тая мѣрка внася подобрене въ черковно-училищното дѣло и косвено въ самата организация. Съ уволнението на въпроснитѣ учители, тя не е мислила да нанася ударъ на организацията, нито пъкъ мисли да прави подобно нѣщо. Научена отъ горчиния опитъ, че ония учители-революционери които не умѣятъ да ограничатъ въ рамкитѣ на благоразумието своята революционна дѣятелностъ, покрай учителската си професия, принасятъ повече пакостъ на дѣлото въобще, тя се е видѣла принудена да не допуска за напредъ въ училищата подобни елементи. При ведохъ имъ за примеръ много случаи, между прочемъ ония съ Д-ръ Дановъ-бившия Директоръ на Скопското Педагогическо училище, учителя при същото училище Викентий Х. Анастасовъ, който стана причина да пострадатъ толковъ хора въ Скопие печалния случай съ Главния Учителъ Никола Заревъ въ Куманово и пр. Внупихъ имъ, че Българското Правителство ще държи строга смѣтка за всички изтъпления които извѣстни хора на Организацията си сѣхъ позволили сирѣмъ органитѣ на Екзархията, като подчертахъ че такива хора ще бъдатъ държани отговорни, ако се рѣшатъ на извѣстни крайности. Добавихъ че съ такива необмислена акция се би направила неизмѣрима пакостъ на самата Организация, която и безъ това има нужда отъ реабилитиране. Слѣдъ всички тия и тѣмъ подобни увѣдания и съвети, комитетскитѣ хора, съ които говорихъ, значително измѣниха първоначалния си тонъ и, най-накрая редупираха своитѣ искания до минимумъ. Тия свои искания тѣ резюмираха въ слѣднитѣ три точки:

1-о. Назначението безъ заявление на Черваровъ и Попъ Антоу въ Скопие, а Галевъ-дѣто и да е въ Македония.

2-о. Прѣмѣстванието, вѣнъ отъ епархията, на тримата Митрополитски чиновниц и Тилковъ, Герасимовъ и Ченгелевъ. А

3-о. Позволение на учителитѣ, мимо Екзархийското окръжно, да се занимаватъ съ организационни работи, до толковъ до колкото туй нѣма да прѣчи на професионалнитѣ имъ занятия.

Ако тия имъ условия бъдатъ приети, тѣ се задължаватъ да въздѣлствуватъ и обуздаятъ всички крайни елементи и да улѣснятъ сами задачата на Екзархията. Въ противенъ случай, тѣ свалятъ отъ себѣ си вѣткоюотговорностъ и заявяватъ, че ще бъдатъ безсилни да спратъ прилаганието въ изпълнение заплашванията писмено отправени, както се каза по-горѣ, до Митрополията и неговитѣ чиновници.

Изобдо моето впечатление е, че цялата тая работа би се свършила без шум ако се внесеше отъ дветѣ страни малко повече добра воля и се направиха извѣстни взаимни отстъпки. Вѣрвамъ че съ повече тактъ, въ краенъ случай всичко се би свършило благополучно, даже само съ назначението на Черваровъ въ Скопие, тъй като останалитѣ негови другари иматъ вече мѣста въ княжеството и надали биха искрено мислили да се върнатъ, дори ако имъ се прѣдложи това отъ Екзархията. Лично мене Черваровъ направи добро впечатление. Той е младъ, интелигентенъ момъкъ и би могълъ да се използва, като добра соединителна черта между Митрополия и Организация. Ако днесъ той е тъй озлобенъ, това се дължи на обстоятелството, че се счита за твърдѣ неоправданъ отъ Екзархията, особено като е билъ уволненъ безъ всяко прѣдупреждение. При това той е родомъ отъ Скопие, училъ се е на западъ на бащини средства и сега му е особено тежко, като се никда отново въ тежестъ на родителитѣ си.

Трѣбва да се отбѣлжи, че въ този конфликтъ, гражданитѣ въ Скопие са на отраната на Организацията. Но азъ вѣрвамъ, че това е помалко-резултатъ на симпатитѣ които тия граждани питаятъ къмъ прѣководацитѣ революционни кръгове тукъ а повече отъ умраза къмъ митрополията, както и итъ солидарностъ на взаимни мѣстни интереси. —

Въ това се състои изобдо конфликта между Митрополията отъ една страна и граждани и Организация—отъ друга. Въ същностъ самото естество на този конфликтъ показва, че и въ третѣ тия фактори здравия разумъ е отсъпилъ мѣсто на страститѣ и на личнитѣ амбиции.

Съ казаното до тукъ се изчерпва всичко по конфликта въ Скопие.

Макаръ всички учители-революционери въ другитѣ градове на Македония да са солидарни съ уволненитѣ свои другари, ниваѣ другалѣ, освѣнъ въ Скопие, нелю разумѣния като изникналитѣ въ този градъ, не са станали за сега. Това трѣбва да се отдаде на обстоятелството, че въ другитѣ Македонски градове, освѣнъ въ Стръ, дѣто са увеличени учителитѣ Атанасовъ Михайловъ Лазаръ Читкушовъ и Иванъ Караджовъ не станаха уволнявания на замѣсени въ Организацията учители. Туй се дължи еднакво и по голѣмия тактъ на нѣкой отъ мѣстнитѣ Екзархийски органи. Това би могло да се каже специално за Солунъ, гдѣто сегашния инспекторъ Геосподинъ Тенчосъ е достаточна гаранция за избѣгване конфликти отъ този родъ.

Въ Витола за дагте не станаха особени недоразумѣния, макаръ тамошната Организация да има збѣ на нѣколцина отъ днешнитѣ учители, които не искатъ съв

сѣмъ да се подчиняватъ на волята ѝ. Единъ само отъ тия учители, именно Лазаръ Пуневиъ получилъ въ началото на текущата учебна година запладително писмо отъ мѣстната революционна организация, съ което му се препоръчало да напусне Битоля, ако не иска да бъде прѣбитъ. Княжевски Търговски Агентъ Г.-нъ Добревиъ, въ желанието си да прѣдврати по голѣми усложнения, счелъ за умѣстно да се застъпи прѣдъ Организацията въ полза на Г.-нъ Пунева, като съдѣржително се постаралъ да отклони хората на Организацията отъ този имъ патъ. По поводъ на това, виѣсто послѣднитѣ да послушатъ Г.-нъ Добрева, както той е прѣдполагалъ, отпразвили и до него едно доста остро писмо, като му съобщаватъ че въпросътъ не е толкова до личността на Г.-нъ Пунева, колкото за да се отговори на разпорежданията на Екзархията, изложени въ спомянатото вече по-горѣ окръжно съ в което Организацията счита че и се обявява борба. Въсѣдното писмо се казва още че тая Организацията, приемахвърлената ѝ рѣкавица и че въ бъдещата ще да покаже кой деизлѣзе побѣдителъ; че не билъ само Пуневиъ, който щѣ да бъде поканенъ да напусне Битоля, а имало и други като него, на които редътъ по послѣ. Най-накрай Г.-нъ Добревиъ, се умолява да се не мѣси въ тая бора между Екзархията и Организацията, ако не желее да остане свѣршено изолиранъ. Резултата на всичко това бѣше прѣвѣстияването на Г.-нъ Пунева отъ Битоля въ Цариградъ.

Въпросното писмо до Г.-на Добрева, отъ друга страна, съставлява едно добро опровержение на твърденията на известни Екзархийски Прѣдставители, че Княжевскитѣ Агенства държели страната на комитета.

За раздоритѣ въ Одринъ не говоря, защото не ми се известни, нѣмайки случай да изуча причинитѣ имъ на мѣстото.

Слѣдъ онова което се каза до тукъ, за свой дългъ считамъ да изложа своето мѣтние по създаденитѣ отношения между Екзархията и Организацията, а така също и мѣркитекоито би трѣбвало да се взематъ за прѣдвратяване на нежелателни и по крупни инциданти въ бъдеще между тия два фактора.

Прѣди всичко по въпроса за уволняването отъ Екзархията на всички ония учители, които тя счита за вѣдни, не може да има двѣ мѣтния. Това е безусловно нейно право, въ което никой не може и не бива да ѝ се мѣси. Въвладения случаѣ обаче, т. е. уволнението на нѣкой отъ горѣпомянатитѣ учители, е направена една тактическагрѣшка. Отъ онова което можехъ да разбера на самото мѣсто, дойдохъ до убѣждение че тая мѣрка е била крайна по отношение особено на спомянатитѣ вече 6-7 души. Струва ми се, че едно просто прѣвѣствание щѣше да бъде

достатъчно въ случая. Трѣбва да се забѣлѣжи така също, че известното окръжно на Екзархията се появи слѣдъ горнитѣ уволнения макаръ че то трѣбваше да ги прѣдшествова. Независимо отъ това, съ тая постѣпка Екзархията неволно даде на турскитѣ власти да разбератъ, че уволненитѣ са опасни хора и че тя косвенно нѣкакъ признава участието на учителитѣ въ комитетскитѣ работи, което съставлява тоже, една нетактичностъ. При туй както се спомѣна и по горѣ, Г-нъ Тилковъ, слѣдъ уволнение на Скопскитѣ учители, бѣ попиталъ мѣстния албанецъ и полицейско ухо уста Раисъ: "уволнихме левитѣ хора, де ли имате сега довѣрие у насъ?..", на което му било отговорено: "уволнихте учителитѣ, за да работите вие.."

Споредъ мене най-добрѣ би било да се прѣдложи на ония отъ уволненитѣ учители, които биха желали да се върнатъ въ Македония, да дадатъ заявление на респективнитѣ Екзархийски власти да бѣдатъ отново назначени вънъ отъ мѣстата гдѣто ги е заварило уволнението имъ. Въ краенъ случай за Черварова би могло да се направи изключение, като се назначи пакъ въ родния си градъ.

2-о. Друга една причина за честитѣ недоразумѣния между учителството и Екзархията е липсата на строго опредѣлена норма при назначението и повишението на учителитѣ. Жално е, че въ туй отношение владѣ доста голѣма неразбория. При нѣмание строго опредѣленъ цѣвъ, не е рѣдкость да срѣтнешъ учители-другари по випускъ и поставени при съшитѣ условия, да получаватъ разни заплати. Въ други случаи пъкъ, учители съ напълно нисше образование, са по добрѣ възнаградени отъ ония които иматъ такова образование. Ето нѣколко примера отъ Скопскитѣ училища: А. Арсовъ, съ петъ семестра получава 84 лири; Матовъ, съ три семестра, получава същата заплата; Иванъ Банановъ, съ четири семестра, е III-ст. и получава 122 1/2 лири; Иорданъ Анастасовъ и Д. Алексиевъ, и двамата съ непълно гимназиално образование, но съ пълно више, получаватъ 111: първия 98 лири, втория-72, лири; П. Поповъ, съ непълно срѣдно образование, свършилъ по музика, получава тоже 72 лири, Г-ца М. Кирова, съ петъ семестра, получава 96 лири когато Г-ца Карамиева, съ четири семестра, получава 96 лири; Черваровъ, съ шесть семестра, по Педагогия и философия, е получавалъ около 60 лири.

Христо Батанджиевъ, съ срѣдно образование и 20-годишна служба, сега въ Солунъ, получава 96 лири, а другаритѣ му по випускъ и съ същото образование Иван Благоевъ и Бано Кудевъ получаватъ по 145 1/2 лири.

Учителитѣ Д. Галевъ (уволненъ) Г. Саманджиевъ, въ Солунъ и К. Николовъ въ Ол

ринъ, свършили и тримата педагогическа препарандия, сесчитатъ съ висше образование и сѣ вече степенувани, макаръ да иматъ много по малко учителска практика отъ мнозина свои другари и пр.

Неде съмнѣние, че всички тия нередовности са се постояненъ источникъ на ежби и роптания, които лесно се биха отстранили съ съблюдаванието извѣстенъ цензъ.

3-о. Желателно е да се взематъ мѣрки за подобрене участъта и на първоначалния учителъ, а особено на селския който е истинския лостъ за народното повдигане. Прѣди всичко бие на очи граматната разлика въ заплатитѣ на селскитѣ и градскитѣ учители. Много отъ първитѣ получаватъ отъ 4-18 лири, а въ редки случаи отъ 20-24 лири годишно-заплата далечъ недостаточна да удовлетвори най-необходимитѣ нужди на учителя. Поставени въ такова мизерно положение, гонени отъ власти и онеправдани въ всѣко отношение тия нещастници често дохадатъ до отчаяние и дерайлиратъ отъ положението си като учители, за да поематъ гората или да заминатъ за Америка.

Слабо, сравнително, е възнагражданието и на ония първоначални учители съ завършено гимназиялно или педагогическо образование, които се плащатъ отъ Екзархията. До като на първо врѣме тѣ получаватъ 36 лири, свършившитѣ университетъ иматъ 38 лири. Слѣдъ двѣ годишна практика и двамата добиватъ третия степенъ, но първия получава едно увеличение на заплатата си само 2 лири, когато на втория заплатата се увеличава съ 24 1/2 лири, значи за съсия периодъ отъ врѣме, послѣдния получава едно материалновъзнаграждение 10 пати по голѣмо отъ оная на първия. Това разбира се, съставлява такава голѣма разлика, што съ право би могло да се смѣтне за аномалия. При тѣзи условия и при дневната скѣпотия на живота въ Македония увеличението заплатитѣ на първоначалния учителъ е належащо.

4-о. Хората на чело на черковно-училищнитѣ ни работи да се пробиратъ старателно, не само между ония които обладаватъ нужната компетентностъ по образователното дѣло, но и измежду добритѣ познавачи на Македония въ всѣко отношение. ако на туѣ се обърне по голѣмо внимание и при назначаване на вилаетскитѣ инспектори, директоритѣ, прѣдседателитѣ на обдинитѣ, главнитѣ учители и пр. се попадне на добри хора, работитѣ ни въ Македония, безпорни, би трѣгнале по добрѣ. Въсдѣ при училищата и гимназиитѣ у насъ има некомпроми-тирани Македонци-учители, които безнаказано биха могли да се върнатъ дома си

гдѣто ще бѣдатъ по полезни нежели тукъ. Желанието е такивато да се поканятъ да изпълнятъ този свой патриотически дългъ. Въ самата страна, вънъ отъ това им а още доста учителски сили, които, поставени при добри условия отъ своето начальство и умѣло упѣтвани гдѣто се слѣдва, могатъ да принесатъ голѣма полза. Отъ опитъ се знае, че конфликти между Екзархийскитѣ Прѣдставители и Организацията не са изникнували само тамъ, гдѣто главния учиталъ или нѣкой отъ градскитѣ учители, като е милѣятъ за черковно-училищното дѣло и се е ползвалъ съ довѣрието на Екзархийския Прѣдставителъ, билъ е съдѣржимо разсѣдливъ и остороженъ членъ на Организацията; такивато главни или прости учители винаги са умѣли да балансиратъ официалната съ тайна работа и всичко е вървѣло сравнително добрѣ безъ особенни сътрѣсенія. Като примери за такива разумни работници биха могли да се посочатъ главнитѣ учители: А. Неофитовъ, въ Скопско, Димитръ Михайловъ въ Лѣринъ, Кочени и Дойранъ, Никола Хърлевъ въ Гевгелий, учителитѣ: Г. Варналиевъ, Теню Тенчевъ и пр. пр. Ето защо азъ мисля, че би било много пѣлѣ-свободно въ всѣки вилаетски и казалийски центръ да има поне единъ или двама свѣстни и опитни длѣжностни лица, които, ползувайки се отъ довѣрието на началството си, да взематъ и едно не до тамъ активно участие въ работитѣ на Организацията. По този начинъ тѣ ще могатъ да упражняватъ извѣстно благотворно влияние върху послѣднитя, ще служатъ като вѣдинителна черта между тайната и явната власть и ще бѣдатъ въ положение да поддържатъ извѣстна хармония въ дѣйствиата на официалнитѣ и тайни органи, винаги когато нуждата продукува това и когато въ своята дѣятелность тия органи неминуемо ще дохождатъ въ конт актъ. Ще ми се каже, може би, че това е невъзможно; че тази двояка дѣятелность е несъвѣстима. Азъ, обаче, немога да сподѣла този възгледъ. Вѣрвамъ наопаки, че ако се успѣе-което не допускамъ-да се издигне една китайска стѣна между революционери и учители и попове, когато, съ други думи, се постигне извѣстно сектанство, за което нѣкои ратуватъ, тъкмо тогава се би дошло до още по печални резултати.

Напротивъ, постигнато на желателна хармония между тия два института- Екзархия и Организация-могла би да стане само по начинъ посоченъ по-горѣ. Както се каза вече въ страната и сега още има много учители, особено между по-старитѣ, които благодарение на разумната си работа, са останали и до днесъ не компрометирани.

Тия хора именно могатъ се използвава въ случая и колкото по-скоро, толкова

по-добри. Изпълнението на подобен план трябва да се възложи главно на вилаетските инспектори, стига самите те да бъдат добри подбрани и да разбират както трябва своето назначение. Бидейки в постоянен и непосредствен контакт с учителството, те най-удобно ще могат посочи учителите годни за тази деликатна мисия. Но нека допустим на минута, че тази двойственост в действителност на учителите е неосъществима днес. Въпреки случай се пораждат въпроса: в положение ли би била Екзархията да елиминира революционния елемент от същата на учителското съсловие? По моему не! Най-многого което Екзархията би могла да направи в туй отношение е да прѣчисти отчасти само класните учители от някои по прононсирани комиталжий. Съ туй обаче нищо няма да се постигне. Уволнените учители вѣчно ще заплашеват съ смъртъ ония които сѣматъ за причина на тяхното отчисление, Организацията ще бъде в постоянна борба съ Екзархийските органи и следователно инцидентите ще продължават да съществува и да спъват развитието на просвѣтителното ни дѣло. По увѣрените и по хитритѣизмежду класните учители ще клонятъ ту насамъ, ту нататкъ безъ да бъдатъ никакви, а малодушните, заплашени отъ организацията чисто и просто ще дезертиратъ. При туй трябва да се признае, че не са класните учители главния факторъ въстрѣната. Далечъ отъ населението, те нѣматъ почти нищо общо съ него, вслѣдствие на което не са въ състояние да му влияятъ. Най-често даже те са мразени отъ туй население, го гледа на тяхъ като на единъ видъ търтеи които само си получаватъ заплатите безъ да вършатъ никаква особена работа.

Другъ е въпроса съ основния и особено селския учител. Той винаги е между самото население, сподѣля неговите тѣгла и неволи, крѣпи неговия духъ и чрезъ своята по-висока култура упражнява голѣмо влияние върху масата. Съ други думи той е истинския факторъ въ страната. Въ състояние ли ще бъде Екзархията да отстрани всички ония основни учители-членове на Организацията? не, безъ съмнение. Не, по простата причина че 90 о/о отъ селските особено учители са революционери. А те съставляватъ огромния процентъ отъ всички наРи учители въ Македония, не по-малко отъ 2.000 души на брой. Пък и да се рѣши да ги отстрани тя нищо има съ кого да ги замѣсти, нито пък и да успѣе да ги замѣсти, - може да вѣрва че новите които ще дойдатъ вмѣсто тяхъ няма да бъдатъ революционери като прѣдшественици си. Но прѣди всичко това е невъзможно да се направи. Въ Цариградъ ние нямаме семинария, отъ дѣто ежегодно излизатъ десетки младежи кандидати божемъ за духовници, свещеници и пр. Като изключимъ единъ нищоженъ процентъ отъ тия

младежи, които отиват по назначението си, всички други обръщат гръб на работата и калимявка и се връщат в Македония като отявлени революционери. Един от тях революционери бѣ обсеенъ напоследъкъ въ Стрѣ по случката въ Горно Броди. Спомѣнахъ мимоходомъ този фактъ за да изтъкна, че ако въ Париградъ въ самата Семинария, която е подъ постоянния и непосредственъ надзоръ на Екзархията, вѣ революционенъ духъ и се възриватъ бѣдаи комиталжий, мимо програми и неуморни упѣтвания и съвѣти, какъ така Акзархийскитѣ органи ще успѣятъ да искоренатъ революционеритѣ изъ срѣдата на учителското съсловие въ затѣнитѣ краища на Македония? Ето защо намирамъ за необходимостта, вмѣсто да се прибягва до крути мѣрки, да се усвои горния планъ, увѣренъ че само тъй могатъ се постигна по благоприятни резултати и за черковно-училищнитѣ ни работи. Съобразителнитѣ и опитни главни и други учители чрезъ своето влияние надъ неустепенитѣ и по крайни елементи ще могатъ да принесатъ несравнено по-голяма полза отколкото каквито и да било други мѣроприятия. Тѣ не бѣлатъ въ голѣма степенъ услеснени въ задачата си отъ обстоятелството, че самата Организация въ дѣйствителностъ никога не е мислила да бѣде противъ Екзархията. Въ единъ отъ рапортитѣ, отъ 2-ий Октомврий т. г. на Скопийското Революционно Скопско Управление до управлението на Скопския Революционенъ Окръгъ, на който рапортъ стана дума и по-горѣ, е казано дословно: "Най-Свѣтлитѣ желаня на Организацията са да види да стоятъ на висотата на положението си черковно-училищнитѣ работи, отъ кѣдето тя иска да черпи мощъ и сила. Статутитѣ на организацията не изключаватъ, отъ основнитѣ си принципи, поддържането на черквата и училището.."

Отъ друга страна, често сме имали случая да слушаме, и то отъ екзархийски чиновници, че Организацията ударила назадъ, защото не останали въ редоветѣ и интеллигентни сили. Това е така. Отъ дѣ обаче тая Организация би могла да почерпи нужния контингентъ интеллигентни сили, ако не изъ учителското съсловие? При съществуващите днесъ социални условия въ Македония, този пакъ остава единствения източникъ отъ гдѣто биха могли да се влѣятъ струи на ободрѣние и на прѣтърдане, въ редоветѣ на разнебитената Организация.

Б-о. Рѣдомъ съ горнитѣ мѣроприятия по-вече отъ вѣтме е мисля да се прѣдприематъ известни реформи по нашето просвѣтително дѣло въ Македония. Горчивия опитъ ни доказа, че съществуващитѣ до днесъ наредби и програми даватъ резултати не отговарящи на цѣльта която се прѣслѣдва. Младежитѣ, които свършватъ въ тамошнитѣ срѣдани учебни заведения, като неподготвени за дѣятелностъ, съгласно мѣстнитѣ ус-

ловия, принуждаватъ се или да напуцатъ страната и да прѣминаватъ въ България или по неволя ставатъ основни учители, безъ любовъ къмъ работата която имъ се възлага, като неподготвени специално за тази работа въ гимназията, или пъкъ се израждатъ въ социялисти, интернационалисти или разюздани комитаджий. За да може да се подготви нужната интелигенция, която да развие известна дѣятелностъ въ страната, съгласно мѣстнитѣ нужди и условия, необходимо е самитѣ програми да се видоизмѣнятъ и да се нагодатъ къмъ тия условия. Съ изключение на една гимназия, напримѣръ Солунската, всички останали сръдни учебни заведения, било псегателно, мисля, да иматъ особена програма и на всѣки случай не еднаква съ оная въ свободното Княжество. По този начинъ като не ще могатъ да се нас таняватъ въ България свърливитѣ тия учебни заведения—тъй като нѣма да отговарятъ на условията прѣдвидени въ нашия законъ за Просвѣщенieto тукъ—ще бѣдатъ принудени да оставатъ въ Македония, за гдѣто ще са специално подготвени. Класическата Гимназия въ България, да се закрие като такива, и да се подведе подъ общия знаменателъ. Бѣсто латински и старо грѣкки езици и много други още прѣдмети, които нѣматъ днесъ реално приложение въ живота, особено за Македония да се замѣнятъ съ счетоводство, турски и френски езици. На тия три прѣдмета особено на турския езикъ, трѣбва да се обърне най сериозно внимание и да имъ се даде широкъ просторъ въ учебнитѣ програми. Свѣрливитѣ нашитѣ сръдни учебни заведения въ страната трѣбва перфектно да владѣятъ турски. Само тъй ще можемъ подготви младежи, способни да заематъ известни длѣжности въ разнитѣ кл онове на мѣстното управление. Въ единъ разговоръ Хилми Пазв ми иззна, че ималъ нужда сега отъ 60 души драгомани, за кавазалийскитѣ и пр. центрове и че всичко на всичко се явили само единъ двама души българи, добри знаещи турски езикъ и отговарящи, слѣдователно, на условието да бѣдатъ назначени такива. При това, ако ние разполагахме съ подобни хора можахме да ги прокараме тукъ—тамъ и на други служби въ вилаетитѣ. Така щѣхме да обезорѣжимъ турскитѣ управници, които винаги се оправдаватъ съ туй , че мимо добрата си воля немощали да назначаватъ българи, тъй като незнаели официалния езикъ. Доброто познаване на спомѣнатитѣ прѣдмети деотвори вратата на българскитѣ младежи и въ разнитѣ частни и други кантори, за гдѣто днесъ тѣ не са съ ониячисто теоритически и сухи познания но приобрѣтватъ въ днешнитѣ гимназии. Клонътъ на Отоманската Банка въ Битоля, миналото лѣто се билъ отнесълъ съ прозба, до Дирекцията на Битолската Гимназия, да му прѣпорѣча няколко младежи знаещи достаточна френски и турски

езикъ, обаче такива не са се указали, по простата причина, че на изучаванieto на тия езици се гледа прѣзъ прѣсти въ нашитѣ гимназiй. Въ туй отношение могатъ се взе за примѣръ инороднитѣ учебни заведения въ страната, дѣто френски и турски се изучаватъ сравнително доста добрѣ. Мимоходомъ ще спомена, че турския езикъ най-сериозно трѣбва да бъде застъпенъ и въ Софiйския Университетъ.

6-о. Колкото е възможно по-вече младежи трѣбва да се стараемъ да настанимъ и въ турскитѣ училища особено въ новооткритото въ Солунъ напоследъкъ юридическо училище, въ Хукука (Главния факултетъ) въ Цариградъ, въ Медицинското и акушерското училища и пр. Прѣзъ текущата 1906- 907, г. Сърбия са успѣли да настанятъ въ Хукука 10 души степендианти, ромѣнитѣ-15, а гърцитѣ 20 души вънъ отъ други още 30-40 души настанени въ същото училище като своекошши. А ние, до колкото знаемъ, не успѣхме да прѣкараме тамъ прѣзъ истеклата година нито единъ младежъ. На туй Светата Екзархия трѣбва да обърне голѣмо внимание, а Княжеското Правителство трѣбва да я улесни, като и отпусне специални и по голѣми суми за тая цѣль.

7-о. Светата Екзархия не трѣбва да прѣстава да иска по-скоропното сформирование при нея на Синодъ и на Свѣсенъ Свѣтъ, толкова повече че туй нейно искане почива на даденитѣ и чрѣзъ фермана отъ 1870 год. права и привилегий и слѣдователно е толкова легално колкото и законно. Независимо отъ туй съ подобно настояване Св. Екзархия не повдига новъ въпросъ, а иска възобновлението на съществуващитѣ доосвободителната война Синодъ и Свѣсенъ Свѣтъ. Въ това отношение Княжеското Правителство, естествено, ще трѣбва да ѝ укаже най-мощна подкрѣпка.

Вънъ отъ всяко съмнѣние е, че този въпросъ е отъ громаднo значение за насъ. Безъ своеврѣменото негово уреждане ние рискуваме въ даденъ моментъ да останемъ безъ Екзархъ въ Цариградъ.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No HHP. 324-2

О Р Г А Н И З А Ц И Я .

Тежките условия на живота въ Македония създадоха преди 10-15 години Българските Комитети. Начело съ своите идеални патриоти тия комитети дълги години подъ редъ приготвяваха и организираха населението, което, най послѣ, съ възстанието прѣзъ 1903 година протестира противъ неносния режимъ и на кара Европа, да се заинтересува за неговата участъ. Дали туй възстание ста на на врѣмѣ, или бѣде прѣждеврѣменно—това историята ще разрѣши. Сега обаче се явява въпроса, дали слѣдъ неудачното възстание прѣзъ поменатата година Революционната Организация трѣбва да съществува. Мнѣнието по този въпросъ е двояко. Споредъ едни ролята на тая Организация е вече изиграна, тъй като Европа се ангажира съ прокарването на реформи и прогласи, че, неизмѣнно ще запази statu-quo въ Македония. Съдитѣ тия хора базиратъ своето мнѣние на обстоятелството, че не е вече Организацията, която ще запази македонското население отъ погисель, а мирния културенъ животъ осигуренъ съ закрилата на Европа.

Споредъ мнѣнието на противната страна, революционната Организация е не обходима като факторъ повиканъ да играе и за въ бъдеще важна роля при разрѣшението на Македонския въпросъ. Споредъ мене това послѣдно мнѣние е много по основателно и трѣбвало би да се възприеме, по начало, отъ цѣлата наша интеллигенция, съ условия обаче дото тая Организация за напрѣлъ да се вло измѣни, съгласно новитѣ условия настанали слѣдъ нещастната 1903 год. На какви начала трѣбва да почива за въ бъдеще тая Организация, за да отговори на своето назначение, ще видимъ по-долу. Тукъ ще кажа, че еамото нейно съществуване е прѣдизвикано отъ реалнитѣ условия, въ които се намира християнското население въ Турция. До като тия условия оставатъ неизмѣнени, Комитетитѣ ще съществуватъ и всѣки опитъ за прѣмахването имъ ще се разбива въ съпротивленията на народъ и интеллигенция—съпротивление което може да се изрази въ нежелателни форми. Освѣтъ това и да би било възможно парализирането на всѣка революционна организация, пакъ не би трѣбвало да се мисли подобно нѣщо, по слѣднитѣ причини:

I—о Комитетитѣ еднакъ униожени и четитѣ разтурени, Турското Правителство и ония отъ Силитѣ които го поддържатъ ще заявятъ на Европа, че редътъ и спокоиствието са въдворени въ страната, реформитѣ въведени, и че Европейския

Контроль трябва да се прѣмахне като безпрѣдметенъ. Това би значело възвраща-
не къмъ старото положение, за което никойне може да твърди че прѣдставлява
благоприятна почва за прѣуспѣването на Българската Народна Кауза. И наисти-
на, систематичното прѣслѣждане и изтрѣбление на българския елементъ датува
по-рано отъ появата на комитетитѣ въ Македония и Одринския вилаетъ. Тая та-
ктика се диктува на Турция отъ нейнитѣ жизнени интереси. Тя вижда, че Бълга-
рския елементъ е най-многобройниятъ и най-дѣятелниятъ въ нейнитѣ европейск
и владѣния и че България е най-могѣдия факторъ на Балканския Полуостровъ.
Тя знае че племеннитѣ религиозни връзки, еднаквостта на езика и интереситѣ
сѣзлаватъ уилно и непрѣодолимо влѣчение за присѣдинение къмъ България и
отъ тукъ вади логичното заключение, че българитѣ са ~~така~~ най-опасниятъ эле-
ментъ. По тая причина тя се старее да усилн враждебнитѣ най-елементи-гърци
и сѣрби-за ната смѣтка, та да развие по тоя начинъ едно искусствено равно-
вѣсие на националноститѣ въ своитѣ владѣния, като направи да се неутрализи-
ратъ взаимно противоположнитѣ имъ стремежи. Европейския Контроль веднажъ
прѣмхнатъ рѣшитѣ на Турция се развързватъ и тя ще подкачи съ нова енергия
да прилага на практика своята теория, за подържане равновѣсие въ владѣнията
си. Илюзия би било да се мисли, че Турция чака да се разтурятъ сако Комитети-
тѣ и да изчезнатъ Българскитѣ чети, за да излѣе всичкото си благоволение
върху нашия народъ.

2-о Комитетитѣ са нужни за да се поддържа постоянна анархия въ стра-
ната, и слѣдователно да се демонстрира неспособността на Турското Прави-
телство да възвори редъ и спокойствие въ държавата и да осигури живота,
имота и честта на християнското население; тѣ са видимото изражение на не-
задоволствието на населението отъ турския режимъ и на неговия въоръженъ
протестъ. Комитетитѣ ще докажатъ на Европа, че населението чувствува всяка
та неправда и всичкия позоръ на единъ ненормаленъ режимъ, който съставлява
анахронизмъ за Европа отъ хх вѣкъ.

Извѣстно е, че дипломатия редко, за да не кажемъ никогъ, се въздушевява
отъ хуманитарни чувства и че за нея интереситѣ и хладнитѣ смѣтки стоятъ
на пръвъ планъ. Постоянната административна анархия въ страната, е опасенъ
елементъ за европейския миръ. Нуждата да се запази този миръ е именно дѣто
кара дипломатията да се интересува за участта на християнското население
въ Турция и да прѣдприема реформи. Като заплашватъ постоянно мирана Бал-

канилѣ а слѣдователно и Европейския миръ. Комитетитѣ държатъ Европейската Дипломация на щрекъ и стимулиратъ нейния интересъ за съдбата на християнското население въ Турция.

3-о Комитетитѣ са нужни за да поддържатъ у населението жива идея за свобода и да бранятъ това население отъ тиранията, упражняванавърху му отъ всевъзможни турски изедници и разбойници, както и отъ гърчки и сърбски чети, чрезъ чийто тероръ респективнитѣ имъ Правителства се силятъ да изменятъ етнографическия колоритъ на Македония.

Поддържането на Комитетитѣ е още необходимо и за туй, че чрезъ тѣхното съществувание най добръ ще може да се подържа и оная интимна връзка, която трѣбва постоянно да свързва българитѣ отъ двѣтѣ страни на Рила. По този начинъ въ Македония постоянно ще се окриляватъ надежитѣ за едно по честито бъдаще, а въ свободното Княжество македонската идея не ще рискува да заглѣхне.

Сега се поражда въпроса: какво трѣбва да бъде новата тактика на Организацията при днешнитѣ условия.

По-рано, за да революционира страната тая организация трѣбваше да си служи съ всички срѣдства. Тя си бѣ поставила за цѣль да приготви масата за общо въстание, вѣрвайки че прѣдизвиканата по този начинъ намѣса на Европа ще докара автономията на Македония. Величието на цѣльта и огромнитѣ прѣчки, които срѣщаше Организацията по своя пъть, ~~тѣзи~~ / ~~трѣбваше~~ / допускаха известна безразбраностъ въ срѣдствата и я оправдавахавъ голѣма степенъ. Така трѣбва да се обяснятъ динамитнитѣ атентати въ Солунъ, които имаха такива печални послѣдци за страната. Така се обясняватъ и други нѣкои дѣйствия на организацията, които не се удобряватъ безусловно отъ много собственни нейни членове. Въ бързината съ която дѣйствуваше, ней не оставаше време да обмисли всички послѣдствия, отъ воѣка увоая акция, та ставаха неволни грѣшки противъ които негодува чувството на справедливостъ и хуманностъ. Къмъ тия грѣшки трѣбва да се отнесатъ много убийства, извършени въ името на Организацията, безъ да е била доказана виновността на жертвитѣ или даже нуждата да се извършатъ подобни убийства. За да се изнамерятъ срѣдства за поддържането ѝ, прибѣгваше се до плѣняване и до насилствени мѣрки за събиране пари отъ населението. Това послѣдното трѣбваше не само да се излага на прѣслѣдвание и унищожение отъ страна на властѣта за въчувствието и подържката, оказвана отъ него на четитѣ, но да страна и отъ прѣкаленитѣ изисквания на самитѣ

чети. Така се създаде онова тежко положение под гнетът на което населението пътка от години насамъ. Това положение обаче можеше да се счита неизбежно, само до като съществуваше уверенността че е само опъване към нѣко по-добро. Но сега, когато за всички е вече ясно че освобождението на страната от гнета на турския режим е работа à longue échéance трѣбва по мое мнѣние да се направят слѣднитѣ измѣнѣния въ организацията, съгласно новитѣ условия въ които влезе страната поради въвеждането на Европейския Контролъ; условия, които изискватъ отъ насъ дълго търпѣние и способностъ за дълговременни усилия.

Всѣкакви динамитни атентати трѣбва да се извърлятъ отъ програмата на организацията: Тѣ енервиратъ обществената съвѣстъ въ Европа и я каратъ да гледа на революционното движение като на изразъ на отчаянието на нѣколко екзалтирани глави, а не като естественъ и необходимъ протестъ на населението противъ чудовищния турски режимъ. Освѣнъ това трѣбва да се избѣгва всичко, което накърнява интереситѣ на европейцитѣ, чиято симпатия е за насъ безъ условно необходима.

2-о Четнишкия институтъ който е необходимъ за организацията трѣбва да се измѣни съгласно опита и новитѣ ѝ дѣйствителни условия на живота. Подържанieto на голѣми чети е не само една неносима тежостъ за районитѣ, дѣто тѣ дѣйствуватъ, но и рисковано за самата Организация. Една многобройна чета мъчно може да се движи и лесно може да бъде открита, при което загубата е двойна: 1-о човѣшки жертви и 2-о загуби на оръжие и материялъ. Освѣнъ това моралното впечатление отъ подобна катастрофа е винаги убийствено за духътъ на населението.

Вѣсто голѣми чети, прѣпочително е да циркулиратъ въ районитѣ малки чети отъ по 5-7 души, които колчемъ нуждата го изисква могатъ да се съединятъ въ по-голѣми за изпълнението на нѣкоя по-крупна мисия. Въ районитѣ, гдѣто населението се заплашва отъ сръбски или грѣцки чети, броятъ на нѣмитѣ трѣбва да е по-голѣмъ и тѣ трѣбва да бъдатъ по-добре въорѣжени отъ неприятелскитѣ и снабдени съ повече материяли. Въ другитѣ райони обаче числото на четитѣ трѣбва да се намали до необходимия минимумъ, колкото за подържане кадритѣ на организацията и революционната пропаганда. Населението въ тия райони ще има двѣ подържа по малко чети и ще бъде изложено на помалко прѣслѣждане отъ страна на властитѣ. Въ същото време да се взематъ мѣрки, цѣто съ поспе-

пенното намаление числото на четитѣ изобщо, да се прѣмине неуспѣшно къмъ милиционната система. Цѣль се усѣе въ всѣко село да се раздаде нужното оръжие на по 10-20 души добри обучени и надеждни селени, четитѣ сами по себѣ си ще станатъ безполезни. На това Организацията трѣбва да обърне най голѣмо внимание, толкозь повече че тая промѣна въ системата се налага както от здравия разумъ тъй и отъ добри разбиранитѣ интереси на самитѣ Комитети. Въ такъвъ случай революционното дѣло въ страната ще добие по систематиченъ обликъ. Общественото мнѣние въ Европа ще може да констатира, че революционното движение не е дѣло на четитѣ до минаватъ отъ Княжеството - както сега почти всички твърдятъ - а дѣло на самото население, което безъ да бъде заставено отъ когото и да било, вдига вратъ противъ турски режимъ и се самоотбранява когато неволата го застави.

При това сформированието и прѣминаването чети отъ Княжеството трѣбва безусловно да се прѣустанови. Това поставя Българското Правителство въ рѣврдѣ неудобно положение, толкозь по-вече, че нивга не може да остане тайна. Независимо отъ това, рекрутиранитѣ по този начинъ четници отивамъ въ единъ непознатъ за тяхъ край, излагатъ се слѣдователно на по голѣми преслѣдвания отъ страна на властитѣ, а покрай туй ставатъ причина да се гледа на революционното дѣло не като на мѣстно движение, а като на работа подклаждана и подкрепена отъ България.

Ето защо е за прѣдпочитане необходимитѣ четници въ страната да бъдатъ рекрутирани отъ мѣстни хора, както и тяхнитѣ вождове. За ръководители, отъ Княжеството биха могли да бъдатъ изпратени отдѣлни опитни и способни лица. Настанени въ разнитѣ градове и паланки като дребни търговци, занаятчий, бръснари и пр. - и подкѣпени материално отъ гдѣто трѣбва, тѣ ще могатъ при дневнитѣ условия да принесатъ несравнено по голѣма полза, отколкото мнозина войводи които шумно и по бѣль денъ минаватъ границата. Подобни лица стига да са добри подбрани, ще могатъ да развиятъ една твърда плѣтсъобразна дѣятелно отъ като легални ръководители. Независимо отъ туй и да попаднатъ единъ денъ нѣкои отъ тяхъ отъ тяхъ въ рѣцѣта на властитѣ, бѣдата все ще бъде помалка, тъй като нито Българското Правителство се излага нито Екзархия се компрометира.

3-о Прѣль видѣ на това, че населението е икономически въсипано, (впрочемъ неговото материално благосъстояние никога не е било цвѣтуеще) пари не би

ва да се събират по-вече от него. Четитѣ безусловно трѣбва да прѣстанат да прѣстанат да упражняватъ надъ населението сегашнитѣ насилия за пари. Съ парични срѣдства, оръжие и пр. тѣ трѣбва да се снабдяватъ отъ задграничното прѣдставителството. Така населението ще се отърве отъ единъ тежъкъ и непоносимъ за него товаръ и ще се избѣгнатъ многобройнитѣ афери, прѣдизвикани отъ насилственото събиране суми. Примери отъ подобни афери ще бъдатъ поочени по-долу. Обвинѣнъ това, тая ифрка може само да увеличи симпатията на нѣдащото население и ще го накара да вижда въ четитѣ само задитници и за бавители отъ единъ грозенъ режимъ.

4-о Да прѣстане Организацията да се занимава съразглеждане и разрешаване на крупни съдебни-дѣла, по които опредѣленитѣ за тая работанейни членове не обладаватъ нуждата Компетентностъ. Има много примери, дѣто сложени процеси, които изискватъ дълго изучване и то отъ лица съ широки юридически знания, са се рѣшавали въ нѣколко минути отъ Организационнитѣ съдилища, безъ да се взема въ внимание че по този начинъ се съсипватъ цѣли семейства. Оце по малко трѣбва да се занимаватъ Организационнитѣ Съдилища съ бракоразводнитѣ дѣла. Това е осъдително въ всѣко отношение, толково повече че по този начинъ най-често се всява голѣмъ пазвратъ между населението. Между тѣмъ една отъ задачитѣ на една добра Организация е да морализира населението.

5-о Вмѣсто да прѣчи на Екзархийскитѣ органи, Организацията трѣбва да ги улеснява всячески въ тѣхната дѣятелностъ, имайки прѣдъ видъ че гонимата цѣль е една и съща, макаръ срѣдствата да се различаватъ.

6-о Голѣми улеснения отъ всякакъвъ родъ Комитетитѣ трѣбва да указватъ и на нашитѣ Търговски Агенства. За ползата отъ това не може да има дѣтнина. Съ съжаление обаче стѣмъ дълженъ да отбѣлѣжа, че и до сега нѣкой отъ нашитѣ Агенства са досуцѣ изолирани отъ хората на Организацията, като при т това имъ се правятъ всевъзможни пикани, и затруднения. Има случай дѣто населенитѣ се задрѣдва подъ страхъ на наказание, да не даватъ на нашитѣ агенти никакви свѣдѣния, считайки послѣднитѣ вражески настроени противъ Организацията. Когато прѣвъ лѣтото на 1906 година Управляющия Стрски Търговско кото Агенство Г. Др. Кожухаровъ бѣ командировалъ по служебни работи нѣкои отъ чиновницитѣ при агенството въ Неврѣкопъ, Разлога и Драмско, по заповѣдъ отъ хората на Организацията тѣзи чиновници са били държани почти гладни, били са охулени и заплашени че ако се не върнатъ отъ гдѣто са дошли, ще бъдатъ избити.

7-о Боикотитѣ на гърци и сърби да се прѣустановятъ като вредни за българското население особено въ ония центрове дѣто болшинството е грѣкко, като напр. Стѣръ, Костурѣ, Мелникѣ и пр. Въ такивато мѣста, благодарение на бойкота, българитѣ селени като немогатъ да продаватъ произвѣденията, даватъ възможность на гърци и турци да се обогатяватъ на тѣхна сметка. Като економическо срдство за борба въпроснитѣ бойкоти биха имали до нѣкадѣ смисълъ само въ ония пунктове, гдѣто гърци и сърби са меншинство и нѣма отгдѣ лесно да си набавятъ необходимитѣ произведения, работни рѣпѣ за своитѣ чифлици и пр.

8-о Трѣбва да се избѣгватъ по възможность крутитѣ мѣрки и да се уважаватъ правото за самоопрѣдѣление което трѣбва да притежава всѣки свободенъ човѣкъ. Участието въ Организацията трѣбва да бъде свободно, а не принудително. Така самата организация ще се очисти отъ всички ония които са станали нейни членове отъ страхъ, а не по убѣждение и за това по трудно могатъ даустоятъ на мъченията, на които се подлагатъ арестуванитѣ отъ властѣта. Като се отърси окончателно отъ всички изродени патриоти, които днесъ изобилно пълнятъ нейнитѣ редове, тя ще стѣне школа за възпитание твърди и енергични характери и за подготвяване смѣли и не устрашими борци за свободата. Освѣнтъ това, като има за цѣль да даде политическа свобода на угнетеното население. Организацията трѣбва да респектира моралната свобода на всѣки нейнъ членъ. Инакъ тя отива противъ собствения си принципъ.

9-о Много отъ аферитѣ (за да не кажа повечето) произлизатъ отъ прѣкаленъ формализмъ и канцеларщина, които каратъ войводитѣ и легалнитѣ дейци да държатъ архива и разни списъци мѣкнати въ чанти или пазени въ складове. Стъ това, по долу ще видимъ какво мощно оръжие се дава на турската властъ, да се бори противъ Организацията като испраца въ затворитѣ, на заточение или на бѣсилката най добритѣ нейни членове. Ако се прѣмахне този глупавъ и прѣкаленъ формализмъ и ако има по голѣмо благоразумие у ръководителитѣ, ще се избѣгнатъ много много безполезни и най често невинни жертви. Поставена самъ на такива начала, Организацията ще бъде въ очитѣ на населението-и на обществѣното мнѣние въ Европа-носителка на идеята за свобода и съдържа стражъ на правата и интереситѣ на беззащитната рая.

За да може прочее Организацията да отговори на своето назначение: повдигането и освобождението на българския аламантъ въ Македония-необходимо е

прѣди всичко, само тя да се освободи отъ всички отия елeменти, които въ силата на обстоятелствата, се изродиха въ форменни бандити, и безъ огледъ на срѣдствата, дѣйствувать за своя смѣтка и въ очебийнъ ущърбъ на самото революционнo дѣло. Неподлежи на съмнѣние, че отъ три години насамъ такива патриоти, способствуваха за изтрѣслението на българското население толкова ако не по вече, колкото турци, гърци и сърби заедно. Слѣдъ като виднитѣ и идеални борци, ишефовe на движението: Гиге Дѣлчевъ, Дамянъ Груевъ, Янковъ, Узунъ, Давидовъ, Лука Ивановъ и др. геройски сложиха кости въ Македония, а други като: Сарафовъ, Матовъ, Пера Тошевъ, Гарвановъ и пр. напустнаха страната, ръководенето на дѣлото изпадна, на много мѣста въ неопѣтни ръцѣ и, естествено удари назадъ. Ръководенето на четитѣ се провѣри на хора неподготвени за тая работа и неспособни, въ много случаи да различатъ кое може да бъде полезно и кое вредно за народа съ чието освобождениe се нагърбили. Управлението на селскитѣ и градски комитети, така също, на много мѣста, поплъна въ нечисти ръцѣ които отъ патриотизма си създадоха занаятъ за поминъкъ, а отъ грубата комитетска сила си осигуриха оръдие за удовлетворение всевъзможни звѣрски и разбойнически инстинкти.

Нѣколко факти които слѣдватъ и които са дѣло именно на тая иеродени покварени и самозванни родолюбци, най добрѣ илюстриратъ грозотата на положението, което създадоха въ страната, съ своитѣ безраесъдни и прѣстъпни дѣяния:

1-о Войводи-момчетий изпратиха миналата година трима терористи да хвърлятъ въ срѣдѣ града Драма нѣколко бомби, за да встѣятъ тероръ между гърцкото население. Терориститѣ загинаха като убиха само единъ гъркъ единъ турчинъ и нараниха единъ еврейнъ. А българитѣ спечелиха отъ тая безумна постѣпка това че съ единъ замахъ се съсипа спечеленото отъ 30 години насамъ за народното дѣло въ този край. Колкото българи имате въ Драма бѣха арестувани. Едни отъ тѣхъ се осѣдиха, други измрѣха въ затвора, а освободенитѣ бѣха прокудени отъ града. Редомъ съ туй се осуети и възможността да се признае съществуването на българска община въ града, което властитѣ бѣха разположени да позволятъ.

2-о Слѣдъ този атентатъ въ Драма съдитѣ тия войводи нападнаха оцно врѣме с. Волакъ (Драцко) и изгориха къщата на единственния гъркоманинъ въ това село. Четата избѣга, безъ да сполучи да убие гъркоманина. Арестуваха се

10 души отъ най събуденитѣ българи и се осъдиха по на 5-годишенъ затворъ. Това бѣ печалбата отъ изгоянето на една гъркоманска колиба.

3-о Слѣдъ с. Волакъ, биде нападнато с. Клепушна (Захненско) дѣто имаше о само 7 гъркомански къщи. Всички тия къщи бѣха изгорени. Убиха се 5 души, гъркомани между които двѣ дѣца по 2-3 години. Властѣта арестува 26 души българи, които по една проста случайностъ бидоха оправдани, слѣдъ като лѣжеха въ затвора 5-6 мѣсеца. Подиръ тая случка въ селото се яви и застѣне гърчка чета, която нанесе силно удари на българитѣ въ тоя край.

4-о Същата българска чета на 18ий Юний т.г. извърти своя безсраменъ подвигъ спрѣмо английския офицеръ Полковникъ Елиота. По тая случка бидоха арестувани 17 души българи и осъдени отъ 3-12 години.

5-о На 14 ий Юний т.г. една българска чета въ гората близо до село Праведникъ (Тиквешко) нападна 4ма души турци дървари отъ гр. Кавадарпи, безъ да успе да убие нѣкого. Властитѣ използваха случая, хвърлиха вината върху селенитѣ отъ селата Рѣсово и Праведникъ и осъдиха 2ма души по на 5 години затворъ.

6-о На 30 ий т.г. биде убитъ отъ една чета 70 годишния гъркоманинъ Дине Сековъ, отъ село Куклишъ, като се връщаше отъ Струмица. Гъркоманитѣ използваха случката и приписаха убийството на най-събуденитѣ българи отъ селата Моноспитово, Съчево, Муртино и Робово (Струмичко). Затворитѣ бѣха прѣпълнени съ невинни българи, които скоро се оправдаха слѣдъ като се съснаха обаче материално.

7-о Прѣди деветъ мѣсеца Воденския Комитетъ ва да вѣде тероръ между българитѣ екзархийсти, които подъ натиска на андартитѣ нѣмаша достатъчно куражъ да противостоятъ, а врѣменно припознали Патриархията, уби 9 души невинни българи въ село Кронпелево. Роднинитѣ на убититѣ, възмутени отъ тая постѣпка на комитета, прѣдадоха комитетската архива, която се пазеше въ селото и въ Властѣта залови 526 цифровани писма, слѣдъ дешифриранieto на които немѣдлено се обискираха жилищата на всички ония българи, чиито имена се споменуваха въ тѣхъ и се намутриха въ разни села още 200 други писма. Арестуваха се 60 души българи, които се прѣдадоха на съдъ, а законно слѣдствие се заведе противъ повече отъ 100 души други българи, които прѣди откриването на архивата бѣха заминали за Америка. Властѣта ги чака да се върнатъ за да ги арестува. Отъ заловенитѣ 26 души бидоха осъдени. Единъ отъ тѣхъ Христо Кетидоровъ отъ Воденъ прѣди три мѣсеца, отъ отчаяние, самичкъ се отрови въ затвора.

8-о Миналата година близо до Гомендже биде издадена отъ самитѣ сългари една чета отъ 4 души, между които се намираше и Трайко-Секретаря на войвода та Апостоля. Четата биде униожена и цялата Апостолова архива попадна въ ръцѣте на властѣта. Веднага се обискираха къдитѣ на ония селена, чийто имена личеха въ Апостоловитѣ книжа, вслѣдствие на което се откриха съ стотини други шифровани писма. Въ с.Тумба напримѣрь, въ къдата на Стойко Хасърдзи, п по край съдебната архива, на селския комитетъ намѣри се и една бомба. По тая афера се арестуваха 80 души сългари, отъ които 65 души бидоха осъдени. Интересна бѣше съдебната архива на с. Тумба. Всичкитѣ зулуми на нѣколко души селени изедници бѣха писмено изложени въ особни съдебни рѣшения, които безгрижно се пазиха въ Стойковата къща. Единъ селенинъ за гдѣто си позволи да скърпи единъ клонъ отъ нѣкой си чуждъ орѣхъ билъ осъденъ отъ съдебната селска комисия да плати двѣ мелжидии глоба.

Другъ единъ за гдѣто ударилъ плѣтонца на сина си замото далъ повече кърма на воловетѣ билъ осъденъ да плати 15 гроша глоба. Трети селенинъ билъ осъденъ да плати 80 гроша, за дѣто не далъ мулето си на селския ръководителъ, които искалъ да отиде въ едно ближно село. фактитѣ въ прословутитѣ "илями," бѣха потвърдени въ съда съ показанията на пострадалитѣ селени.

9-о На 30 ий Мартъ т.г.близо до село Богданци (Гевгелийско)биде убитъ войводата Зафо заедно съ 4 четници.Върху убития войвода се намѣриха 102 писма. Арестуваха се повече отъ 50 души сългари, отъ които само 80 души бидоха прѣдведени на съдъ. Учителя Михайлъ Попъ Кочевъ биде осъденъ на вѣченъ затворъ, учителката София Кирова-на три години и едни отъ селенитѣ се осъдиха на по три, а друго по на 7 години.

10-о Въвртме на сражението, което миналата година стана между войводата Таско и войската въ село Сакаѣче (Стрско), попаднаха въ ръцѣтѣ на властѣта 65 шифровани писма. Хялми Паца за да оправдае прѣслѣдванията противъ българитѣ, напечата тѣзи писма въ особни брошурки съ оригиналитѣ текстове и прѣводитѣ имъ и ги разладе на всички консули. Въ тѣзи писма се говорѣше само за убийства и опожаряване. Арестувани бѣха 84 души сългари отъ Стрско.Трима Стрски учители бидоха осъдени по на 10 години и единъ селенинъ-на 4 години

11-о Миналата година биде убитъ Тиквешкия войвода Иванъ Вайскалийски в върху когото се намѣри цялата му кореспонденция, съ имената на Тиквешкитѣ учители и учителки. Хялицата на тѣзи послѣднитѣ внезапно бѣха претърсени, вслѣдствие на което се задовиха много шифровани писма. Повече отъ 20 души

българи попаднаха въ затвора по тая афера. Трима учители и учителката Евтимия Божкова бидоха осъдени на вѣченъ затворъ.

12-о Тиквелькия комитетъ поискалъ отъ гражданитѣ въ Кавадарци 200 лири за пушки. Гражданитѣ отказали, като възравили че тѣ миналата година дади паръ но никакви пушки не видѣли. За да се воѣе тероръ уби се вортѣ чаршията българина Атанасъ Чековъ. Създаде се ужаста афера. Арестуваха се сума хора на чело съ убиеца Тефо Ташовъ, който издаде всички тайни рѣшения на комитетъ. Убиеца се осъди на смъртъ, други на вѣченъ затворъ, а трети-па на 10-15години.

13-о Комитета въ Солунъ поискалъ три лири отъ учителя Кочо Мадановъ който не рачилъ да ги даде, зядото не го присмали за членъ въ Организация. Най отне той бройлъ третѣ лири и билъ приетъ въ Комитета, но почналъ да критикува злоупотрѣблѣнията. Между Мадановъ и Комитета се завяла борба, която се протакала цѣла година. Въ това време стѣха попаднали въ рѣцѣрѣ на полицията вѣкои комитетски писма. По съмнѣние Мадановъ биле прѣтърсенъ. Намтри се въ жилището му единъ дневникъ отъ 130 страници въ които подробно се опи сваха всичкитѣ дѣйствия на комитета. Арестуваха се 28 души българи между които 15 души учители отъ двѣтѣ гимназии. Едини бидоха осъдени, други умрѣха въ затвора, а трети се освободиха, слѣдъ като лѣжеха въ затвора 9 мѣсеци. Зарадъ три лири комитета изгуби по тая афера осѣтнѣ хората си, повече отъ 2000 лири. Само труда на 12 души учители които изгубиха една година (учебна), коштуваде 1800 лири. А загубата на учителя П. Раковъ, който умрѣ въ Родосъ съ нищо не може да се откупи.

14-о Прѣвъ мѣсенъ Октомврий м.г. комитета въ с. Крудово (Демиръ Хисарско) осъдилъ на смъртъ войводата Стоянъ Димитровъ, нареченъ "Инджето", сега потурчени Мехмедъ Садкъ за дѣто е билъ провиненъ въ развратъ. Инджето се прѣлад е на властѣта въ Демиръ Хисаръ, изладе всички мѣстни комитетски хора и откри складовете на оръжието. Въ едно поземие, близо до с. Германъ, властѣта намтри 300 бомби, една айска машина която коштувала на комитета 4000 лева и вѣколко сандѣка съ патрони и динамитъ и около 50 пушки. Повече отъ 100 души селени напустнаха огнищата си и избѣгаха. Около 40 души се осъдиха на най тежки наказания.

15-о На 24 ий т.г. комитета въ с. Петрово (Демиръ Хисарско) заповѣдалъ на селенина Мито Кукулевъ да даде дѣщеря си Стоянка на селския паларинъ Анго Яневъ. Мито Кукулевъ, който неможель да удовлетвори желанието на комитетъ,

защото дъщеря му не искала да вземе за мъж селския падаринъ, билъ осъденъ да плати 1/2 лира глоба. Той поискалъ срокъ, но комитетъ не му далъ такъвъ а му нанесълъ въ срѣдъ село силенъ побой. Избацията, които квартирувалъ въ селото, разбралъ работата и арестувалъ 8 души селени: Лако Яневъ, Мито Николовъ, Стоянъ Петровъ, Георги Стойчевъ, Захо Христовъ, Стоянъ Милевъ, Иванъ Лаконъ и Стоялъ Тасовъ. Впоследствие, по указанията на арестуванитѣ селени били открити гробоветѣ на Стоянъ Котевъ и Коле Давидовъ, които прѣди година били убити като прѣдатели и заровени въ една нива. Двама отъ арестуванитѣ селени се осъдиха по на 15 години, а шестимата по на 4 години.

16-о Вследствие постояннитѣ взаимни ежби и крамоли въ село Горно Броди (Стърско) комитетскитѣ хора се раздѣлили на двѣ партии, които почнали взаимно да се изтрѣбляватъ. Първата партия, на чело на която стоели: Иванъ Жилевъ и учителя Димитръ Трандафиловъ, убилъ селенитѣ: Христо Стоименовъ, Георги Христоуфъ, и Михаилъ Попъ Христовъ, а на чело на втората партия и билъ Георги Кятибовъ който, слѣдъ убиването на зетя му, принудилъ се да грабне оръжието и да образува своя чета срѣду неприятелитѣ си. На 19 ий Май т.г. Георги Кятибовъ е билъ издебнатъ и нападнатъ отъ противницитѣ си въ къщата на попъ Атанаса въ Горно Броди, но сполучилъ да избѣгва заедно съ четата си. Слѣдъ това той се убѣдилъ, че рано или късно ще бъде убитъ, затова влѣзълъ въ тайни прѣговори съ властѣта на която се обѣцалъ да разкрие много работи и да принесе годни услуги на държавата, ако му се издѣйствива Парско помилвание. На 4 ий Юни т.г. излѣтелъ Султанско ираде, съ който Кятибовъ е билъ помилванъ. Той веднага се прѣдалъ, заедно съ четника си Андонъ Андоновъ, издалъ всичкитѣ комитетски хора и открилъ складоветѣ на оръжието и взривнитѣ вещества. Арестувани са били 32 души българи и били открити двѣ подземия, въ скриване на оръжие: едното вънъ отъ селото, въ мѣстността "Лѣсково", а другото въ къщата на Султана Стоянова въ с. Горно Броди. Понеже въ подземията нищо не било намѣрено, прѣтърсени са били къцитѣ на посоченитѣ отъ Кятибовъ селени. Въ двора на Христо Георгиевъ, билъ намѣренъ единъ сандъкъ съ 25 бомби, които били прибрани. Лагъиджитѣ: Христо Георгиевъ и Иванъ Мечковъ заявили че по заповѣдъ на Иванъ Жилевъ и Димитръ Трандафиловъ изкопали подземията за скриване на оръжия. Женитѣ Султана Стоянова и Елена Костандинова свидѣтелствували, че Жилевъ и Трандафиловъ са накарали лагъиджитѣ да изкопаятъ избата въ тѣхната къща. Свидѣтелитѣ Никола Яновъ и Атанасъ Мариновъ заявили че шефове на комитетскитѣ работи въ Горно Броди са Трандафиловъ и Жилевъ.

Тоя последния признава да е изкопалъ избата въ къщата на Султана Стоянова, но не за да скрива бомби, а за да постави вино. Споредъ новия законъ за възривнитѣ вещества Тръндафиловъ и Жилевъ бидоха осъдени на смъртъ, и на 15-ий Октомврий т.г. обѣсени въ Стръ, а лагьдчийтѣ по на десетъ години и нѣколко души селени по на 3-5 години затворъ.

17-о Прѣвъ мѣсець Мартъ т.г. комитетъ въ Горне Джумая повикалъ въ градъ а селенитѣ Стефанъ Стойчевъ и Марко Николовъ, първенци отъ с. Железница, и им поръчалъ да събератъ отъ селото 200 лири за комитетската каса. Първенцитѣ отговорили, че са готови веднага да дадатъ своя дѣлъ, но че немогатъ се нае съ събирането на такава голѣма сума, прѣдъ видъ опасността да бъдатъ прѣдадени. Комитетъ поискалъ, също така пари и отъ село Падехъ (Горно Джумайско) но и отъ тукъ му било отказано. Разгнѣвенъ отъ несполуканието на Падехани комитетъ изпраца войводата Петраки Китановъ за да ги накаже. Глупавия войвода славно изпълнилъ мисията си. Той отишълъ въ Падехъ, вързалъ селенитѣ: Николчо Христовъ, Спасъ Яневъ, Яли Митревъ, Коле Гоевъ, Стойчо и Ангелъ Стойчовъ и ги откаралъ въ гората, дѣто слѣдъ два дена недастницитѣ били намѣрени заклани. Но комитетъ не се задоволилъ само съ това, той заповѣдалъ на съдия войвода да убива воѣки, които му се изпрѣчи отъ с. Железница и отъ с. Падехъ. Така на 11-ий Юлий т.г. са били убити и първенцитѣ Стефанъ Стойчовъ и Марко Николовъ като се връщали отъ града въ селото си. Слѣдъ тѣзи ужаси селенитѣ: Христо Стойчовъ учителъ, Иванъ Христовъ, Стойко Лазаровъ, Иванчо Георгиевъ, Лазаръ Николовъ, Стойчо Ивановъ, Василь Ангеловъ и Стоянъ Стоименовъ, излѣтели отъ тѣрѣвни и обадили всичко на властитѣ. По този поводъ бил и арестувани: Архиерейския намѣстникъ Попъ Атанасъ Трайковъ Попъ Димитъръ Алексиевъ, въ къщата на когото били намѣрени двѣ комитетски писма, Мито Иосифовъ, Ангелъ Илиевъ, Мито Ангеловъ, Киро Петровъ, Китанъ Николовъ, Михалко Николовъ, Василь Георгиевъ, Никола Ивановъ, Илия Ивановъ, Илия Митревъ, и Христо Котевъ въ къщата на Мито Ангеловъ са намѣрени списъцитѣ съ имената на цѣлото българско мъжско население въ казвата. Споредъ тия списъци данъцитѣ на цѣлото население за комитетската каса възлизатъ на 8.000 лири. Прѣдъ съда бидоха изслушани 8 души свидѣтели българи, които казаха че обвиняемитѣ са съставлявали комитетъ, които вършелъ всички злудии по селата. Дѣлото не е още свършено.

18-о Въ Мелникката кааза владата между Централисти и Върховисти е достигнала до тамъ, че нѣма село безъ изгорена къща и нѣма къща безъ убитъ

човекъ. Освенъ стотини хора които са осъдени отъ съдилищата съ стотини души са избити отъ четитѣ. Имало е случай, дѣто българи отъ едно село се заружаватъ съ войската и нападатъ нощно време на българи отъ друго село, както е случая съ с. Любовка (Мелнишко) дѣто край мъжетѣ загинаха толкозъ невинни жени и дѣца.

19-о С. Баровица (Триглавско) има 80 къщи всички Екзархийски Запото има наоколо обширни пасбища населението се занимава главно съ скотоводство. Отъ невежественитѣ Баровчани Организацията е създадала злодѣи съ най крвожадни инстинкти. Селенина Митре Лазаровъ, който до прѣди 5 години е билъ бѣденъ селски говедаръ, съ помощта на комитета натрупалъ богатство и станалъ селски кметъ и чорбаджия. Като такъвъ той захваналъ да дава полъ на емъ богатата селска папа (яйла) и да присира паритѣ (около 150 лири) за свѣтъ си. Въ това билъ подързанъ отъ войводата Лазаръ, а гоненъ отъ войводата Апостолъ. Отъ тукъ произлезла и взаимния крамола между двамата войводи. Селото се раздѣлило на двѣ партии започнали взаимно да се унищожаватъ. Въ продължение на три години 45 души селени станали жертва на тия взаимни ежби между двѣтѣ партии. Само отъ 26 ий Май до 1-ий Юлий т.г. въ разстояние на 35 дена са убити 7 души селени. На 27 ий Юний т.г. кмета заедно съ селскитѣ поляци задигналъ 104 овни отъ стадото на влаха Церйо Дума, кехая въ с. Черна Рѣка, -закаралъ ги въ с. Баровица, въ черковния чворъ, дѣто пѣла седмица били клани и мѣсото продавано на селенитѣ по 6 металика (80 стотинки) оката. Следъ това една особна комисия тръгнала изъ село да събира паритѣ отъ раздаденото мѣсо за комитетската каса.

Всичко това ежедневно подклаждало взаимната умраза между двѣтѣ партии въ селото, до като работата достигнала до тамъ че на 12 ий Юлий т.г. между селенитѣ се подкачило сражение въ ордѣ село, което траяло отъ 8-12 часа по о турски прѣзъ денътъ. Убити нѣмало, но били ранени Трайко Сламаровъ и сестра му Лима. Войводата, квартируващъ въ с. Черна Рѣка дошъл, но да нейното пристигане селенитѣ скрили пущикитѣ си и почнали единъ други да се обвиняватъ прѣдъ офицерина. Отъ партията на кмета били арестувани, заедно съ него, 13 души. Отъ другаритѣ на кмета 8 души сполучили да избѣгатъ заедно съ пущикитѣ си и не се прѣдали на властѣта. Понеже въ тоя случай въ сѣла не е имало никакви свидѣтели, а само обвинения на полсѣдимии, съдѣтъ не е можалъ да ги осъди и ги освободилъ. Обаче злоупотреблѣнията на кмета Митре Мозарковъ и на селенина Коста Гацовъ, се доказали, тѣ били осъдени по на 10 годи

20-о Войводата Бакаловъ, въ Офрско е извършилъ много убийства надъ невинни българи. На 3-ий Априль т.г. убилъ селския първенецъ Димитъръ Илиевъ отъ с. Игуменецъ а на 6-ий сѣдий Априлий пили убити свещеника отъ същото село Георги Николовъ. Последния провинилъ прѣлъ войводата Бакаловъ, защото от казалъ да му даде исканитѣ три лири. Смъртната присѣда на свещеника била написана отъ Бакалова и четника Ангелъ отъ с. Добродѣкъ билъ изпратенъ да му я прочете въ домътъ му, прѣлъ пѣлото му сѣмейство, слѣлъ това свещеника Георги Николовъ билъ изведенъ на двора и самъ Бакаловъ го убилъ прѣлъ очитѣ на жената и дѣтата му.

На 20-ий сѣдия Априлий Бакаловъ съ сѣдия четникъ Ангелъ се самопрѣдали на властитѣ и последнитѣ му повѣрили едно войсково отдѣление, съ което Бакаловъ е тръгналъ отъ село на село да изтежава населението, сега вече полъ за крилата на властитѣ. Много хора, които не са му симпатизирали когато е билъ войвода, били злѣ биели. Голе Яковъ отъ село Шуменецъ пѣли мѣсеци не могаль да се върне домътъ си и въ селото си, защото Бакаловъ обявилъ на сѣмѣйството му че ще го убие. Въ последнитѣ си походи, съ подкрѣпата на войсково то отдѣление, Бакаловъотъ мнозина събираль париченъ откупъ. Не оставилъ деже на мира вдовицата на убития отъ него свещеникъ Георги Николовъ отъ Шуменеца и отъ нея искаль третѣ лири, за които биле убитъ съпругътъ ѝ.

Напоследъкъ има слухове, че Бакаловъ избѣгалъ отъ надвѣра на властитѣ, събраль бивритѣ си и блудли другари непрѣдали се четници и отново се обявилъ за войвода - върховистъ.

21-о На 18-ий Октомврий 1906 год. бившия четникъотъ Апостоловатачетата-Трайко Паровски, придружанъ отъ нѣколцина свои другари, влѣзълъ въ с. Оризари (Енидже Вардарско) запалилъ къмата на Митре Янчевъ и убилъ дѣщеря му Велика и двоина долгери: Христо и Миде отъ Кукушъ, които случайно се наѣтрили въ Оризари. Това нападение е пѣкъ по поводъ на борбата между върховисти и централисти. Всички убити са българи Екзархисти.

22-о Една депутация, която се явила при Княжески Търговски Агентъ въ Солунъ Господинъ Поповъ, му съобщила че въ Мелнишко и Горно Джумайско нѣмадо село въ което българскитѣ чети да не са убили по 10-15 души, защото не имъ давали пари и ги сѣвтвали да не праватъ безчиния. Избиванитѣ били прѣимудествено старци. Въслѣствие на това селенитѣ отъ тия каази съобтили на българскитѣ чети, че не ги желаятъ вече, сѣдото заяавили и на турскитѣ власт

и, от които поискали и покровителство. Властите им дали разрешение да имат няколко души въоръжени хора в всяко село за да се бранят като испратили и войници да ги пазят. Въ този съюз влезли селата: Мечкуль, Клисес-Махалеси, Оцава, Влахи, Врабче, Илюска, Лиляново, Стожеръ, Лъски, Палимъ Вакъвъ, Баджово, ДВбовкви Св. Врачъ.

Българското население въ казатѣ Мелнишка, Горно Джумайска, Петричка, Разложка и Неврекопска е силно, та нѣма нужда отъ чети които само го излагатъ тукъ-тамъ.

Реакция противъ българските чети се забѣлежавъ и въ Велесъ, Шипъ и Солунъ.

Вървенците въ Кавадарци и Тихвешко съобщили на районитѣ чети, че ги не искатъ и не желаятъ да деващъ пари. Като отговоръ на това Комитета рѣшили да се убие Кавадарския първенецъ Атанасъ Чейковъ, членъ въ идаре меджлиси и българската община, който давашъ тия съвети. На 4-ий Мартъ т.г. той билъ нападнатъ и убитъ въ срѣдъ чаршията. Убийца Стефо Жирка билъ заловенъ и призналъ, че го убилъ по заповѣдъ на Комитета, защото проповѣдвалъ да се не събиратъ пари. Същата участъ щѣла да постигне и други като него.

Въ началото на текущата година турските бегове въ града Кавадарци, за да се отърватъ отъ българските чети, рѣшили да въведатъ въ Кавадарско и Тихвешко сръбски чети отъ къмъ Прилепско и Гърци отъ къмъ Воленско и Морисовско. Българитѣ, уплашене отъ слѣдствията на такъва постъпка, предложили следнитѣ условия българитѣ да се задължатъ да не пускатъ и поддържатъ никакви български чети, а турцитѣ да не поддържатъ никакви турски чети нито да пропускатъ сръбски и гръцки чети; съ други думи задължавали се да се пазятъ взаимно. Райония войвода Добри Захариевъ обаче не останалъ доволенъ отъ това съглашение и когато българитѣ отъ Кавадарци му го съобщили и го помолили да напустне казата имъ, той рѣшилъ да се избиятъ всички българци които влезли въ това споразумение съ турцитѣ.

23-о Селото Къвъ Пикеси (Стрско) се състои само отъ 23 къщи бѣдни чифликари. Прѣзъ Декемврий м.г. платили за пушки 30 лири. Пушки не получали, но на 23-ий Мартъ т.г. войводата Костандинъ Янчевъ дошълъ въ селото имъ и ги заставилъ въ три четири дни зрокъ да му събератъ още 30 лири.

24-о Българитѣ Патриархисти отъ село Долна Камила (Стрско) прѣзъ Октомврий 1906 година броели 52 лири за пушки, които не получили. Прѣзъ февруари

т.г. комитета имъ поискалъ още 70 лири. Уплатенитѣ сѣмейства избѣгали 17 гр. Стресь, глѣто заживѣли като чисти гърци.

25-о Селенитѣ отъ селата Дрѣново и Мѣкленъ (Стрско) и безъ това разсрени отъ грѣшитѣ на сѣсѣдното село Тумба, прѣзъ Октомври м.г.броили първото 70 лири, второто 100 лири за пушки. Последнитѣ не получили, но прѣзъ Мартъ т.г. изново били обложени съ крупни суми, за същата дѣль.

26-о Селенитѣ на село Сенгелево (Демиръ Хисарско) били заставени да внесатъ въ касата на комитета събранитѣ 250 лири турски за десѣтъкътъ на Фасула арпаджикътъ и пр., а съдврѣменно да повдигнатъ процесъ противъ откупщикътъ на десѣтъкътъ Ахмедъ Паша че укъ повторно имъ искалъ тоя десѣтъкъ. Процесътъ билъ изгубенъ, разбира се и селенитѣ платили не само десѣтъкъ, но и всичкитѣ съдебни разноски.

27-о На Петъръ Николовъ отъ с. Рупенъ (Демиръ Хисарско) билъ разхвърлянъ по петъ гроша на глава върху 500 овци чо ималъ и му билъ даденъ срокъ три дни да внесе паритѣ. Той не можалъ обаче да заплати, за това билъ убитъ. Аферата се разкрила и били арестувани 12 души селени и свещеника. А за това пѣкъ билъ убитъ и братъ на Петъръ Георги.

28-о Учителката въ с. Баракли Джумая, Олга била глобена съ 1/2 лира, защото не направила по Георгьовденъ визита на учителя Георги П. Ивановъ (Комитетски ръководителъ) който искалъ да я оплете въ любовни връзки, а тя не се подавала.

29-о Свещеника въ с. Първица (Демиръ Хисарско) билъ глобенъ съ 5 лири защото вѣнчалъ едни младоженци мимо волята на мѣстния ръководителъ.

30-о Въ с. Чучулигово (Стрско) единъ момъкъ билъ глобенъ съ 5 лири, защото далъ подаръкъ на годеницата си. Такива подарѣци били забранени.

31-о Жената на Петъръ Хаджи Димковъ отъ с. Горно Броди (Стрско). Като била въ Стрѣ по работа , прѣноцувала въ къдата на една своя роднина-гъркоманка. За туй Петъръ билъ осѣденъ да плати три лири глоба. Той не можалъ да ги внесе въ опрѣдѣления тридневенъ срокъ, затова му заловили двѣтъ биволи които стрували 16 лири и ги заклали.

32-о Въ с. Граченъ (Зѣхненско) комитетския ръководителъ Христо Верговъ заставлявалъ селенитѣ да му работятъ като негови роби: орали му нивитѣ ходѣли на воденица, носили му дърва и пр. Недоволенъ обаче отъ всичко това макаръ и жененъ, той заставлявалъ селенитѣ да му водатъ жени и моми да блудству-

ва. Възмутени отъ всичко това селенитѣ се оплаквали на по-високо Комитетско началство, но като видѣли че и тамъ не са вземани подъ внимание оплакванитѣ имъ, прѣдали ръководителя на властитѣ и обявили селото за Патриаршистко.

33-о Въ с. Горелжикъ (Драмско) Комитета насила искалъ да ожени една мома годена вече, за селския куриеръ, но защото тя не се съгласила, убожткли я гола прѣдъ цѣлото ръководително събрание и я били да посиняване. На свещеника било забранено да я вѣнчава.

34-о На 21-ий Мартъ т.г. въ с. Мъкленъ (Стрско) олтвль Драмския районен войвода Доктора и съ сила искалъ да годи и ожени лидерята на селския първенецъ Иванъ Димковъ-Къдра за единъ свой човѣкъ-Илия Яневъ макаръ че Къдра била вече годена за Никола Андрѣевъ, който, вслѣдствие турскитѣ прѣслѣдвания вѣременно билъ избѣгалъ въ България. Войводата като видѣлъ че заплащанията му не помагатъ, наложилъ на общата тежка парична глоба, която ако не бъде платена тѣлъ да избие всичкия родъ. Иванъ Димковъ до тогава старъ комитетски работникъ и бивши ръководителъ и черковенъ епитропъ, се отчаялъ, отива въ съседното гръцко село Давице (Стрско) и прѣдава четата, на тамошния воененъ постъ. Четата обаче успѣла да избѣга а Иванъ се изселил въ Стръ, дѣто, не е чудно да стане гъркоманинъ и прѣдатель. По тая афера има вече заловени 6 души Мъкленци, които се и арестувани въ Стръ.

Отъ малкото факти изложени до тукъ се вижда, че всички почти изстъпления, убожства събирание пари по насилственъ начинъ отъ населението, глоби и всевъзможни други прѣстъпления, са извършвани и продължаватъ да се извършватъ примудертвено отъ четитѣна самостоятелнитѣ войводи, като Санлански, Чернопѣевъ, Даевъ, Бакаловъ и пр. пр.

Подобни прѣстъпни дѣла за съжаление се вършатъ въ много центрове и по заповѣдъ на легалнитѣ хора на Организацията. На туй безусловно трѣбва да се тури край, защото нищо не охладява и озлобява населението повече отъ тия безразсъдства и своеволия.

За да се види съ какви сили разполага за сега нашата революционна организация въ Македония, въ общи черти ще отбѣлежа всички български чети въ страната, тѣхний съставъ и районитѣ въ които се движатъ. Това е нужно да се направи, за да се изтъгне и разликата между българскитѣ чети отъ една страна и сръбскитѣ и гърски отъ друга, за които ще се говори по нататъкъ.

Отъ точка гледна революционна, цѣла Македония е раздѣлена на 5 окръга:

Витолски, Солунски, Стрски и Скопски, а всеки окръгъ отъ своя страна се подраздѣля на райони или околии.

Въ всеки революционенъ окръгъ има по едно революционно окръжно тѣло, въ което влизатъ и нѣколцина нелегални окръжни войводи. Подъ заповѣдитѣ на окръжното тѣло се намиратъ всички околийски или райони войводи и тѣхнитѣ помощници или подвойводи. За сега окръжно тѣло нѣма само въ Солунския революционенъ окръгъ.

А. Витолски Революционенъ Окръгъ.

Де започна отъ този окръгъ, гдѣто сроятъ на нашитѣ чети е сравнително по голѣми. Въ Витолското Окръжно Революционно тѣло влизатъ окръжнитѣ войводи:

Петъръ Аденъ, отъ Прилепъ.

Павелъ Христовъ, отъ Витоля и

Миланъ Матовъ, отъ Струга. и тримата са бивши учители и доста интелигентни хора.

Въ този край едни отъ нашитѣ чети дѣйствуватъ на югъ противъ неществието на Гръцки банди, а други — на северъ противъ Сръбскитѣ.

Косгурски Районъ

Като е думата за четитѣ ни въ Южнитѣ покрайнини на вилаета, за отбѣляване е тѣхното задружно дѣйствие отъ нѣкое врѣме насамъ съ власи и албанци. Това е едно важно обстоятелство, което заслужава да се подчертае. То показва, че идеята за една съвѣстна акция между българи и албанци особено, е не само желателна но и осъществима. Подобно съгласие между българи и албанци отчасти е постигнато и въ Скопската Бърногория. По моему това течение трѣбва да се насърчи и подпомогне. Ако нашата Организация знае да работи систематически въ тая посока, тя ще може послѣдователно да вербува на своя страна не само албански чети, но голѣма частъ и отъ по просвѣтенитѣ албанци служащи въ разнитѣ клонове на управлението, най вече въ войската. А това би било отъ голѣма полза безъ съмнение прѣдъ видъ на съдащи перспективи.

Програмата на албанцитѣ и власитѣ била искавана въ нѣкои писма изпратени до нѣколцина албански бегове. Въ тѣзи писма се поддържало, че Македония

принадлежала на албанци, българи и власи. Турци и гърци тръбвало да се прогонят.

Съюзеното дѣйствиe между българи, власи и албанци за което e дума нѣщо отъ три мѣсеца. Казанитѣ Корча и Старово даватъ албанци и власи, а Костуръ, особено нахияте Кономлади и нахията Наколешъ отъ Долна -Прѣспа, даватъ българитѣ - всички мѣстни хора. Между послѣднитѣ имало само единъ българинъ Тодоръ Дочевъ отъ Стара Загора.

Албанци и власи съставляватъ отдѣлно тѣло съ една и съща организация подъ водителството на Байрамъ Бей сивти ходжа въ турската гимназия въ Витоля. Отъ тукъ той изотгаль прѣди 2 1/2 години прѣзъ Албания въ Италия, но прѣди нѣколко мѣсеца се завърналь окритомъ и почналь да образува чети. Това обстоятелство ме кара да вѣрвамъ че Байрамъ Бей e италянски емисаръ.

Благодарение на албанската акция гръцката пропаганда въ Корчанската каваза значително отслабна на послѣтъкъ. Въ същото врѣме албанцитѣ направиха щото всички тѣхни и власки села да гледатъ съ добро око на българитѣ и да даватъ убѣжище на нашитѣ чети. По рано тия села симпатизираха на гърцитѣ.

Първитѣ свои жертви албанцитѣ и власитѣ дадоха въ с. Гърдени (Костурско) кога участвуваха въ четата на Кърчакови около прѣди три мѣсеца. Въ туй сражение загинаха двама власи и единъ албанецъ. А пкъ първия дебѣтъ на албанцитѣ съвмѣстно съ българитѣ бѣ при нападението на селото Негованъ (Деринско).

Отъ своя страна българитѣ си оставатъ съ своята страна организация, иматъ си отдѣленъ шефъ, но работатъ въ съгласие съ другитѣ. Въ тѣхнитѣ четници се постѣлили извѣстно число албанци и куповласи съ цѣлъ да бъдатъ обучени. Въпроснитѣ власи и албанци послѣдователно се смѣнятъ, за да се даде възможность на повече тѣхни хора да се запознаятъ съ работата.

Райония войвода на всички български чети въ Костурската каваза e Христо Цвѣтковъ, 28 годишенъ, отъ с. Кономлади. Той замѣсти Митре Влаето извѣстния дългогодишенъ добъръ войвода уситъ миналата зима въ с. Бупаница.

Цвѣтковъ, като всѣки районенъ войвода, се движи обикновено съ двама души. Въ случай на нужда обаче събира всички свои помодници съ тѣхнитѣ четници а по нѣкога ги усилва и съ милиция.

Неговъ помощникъ e Кузе-Попъ Димовъ, 50 годишенъ, отъ с. Българска Бланица, дѣто по рано e билъ учителъ. Движи се изъ планината отъ четири години

насамъ и му е прѣдоставено да наблюдава прѣимуществено южня склонъ на Вичъ Планина. Той е интеллигентенъ, но бусенъ човѣкъ. Населението не го обича много, понеже билъ голѣмъ женкаръ, кавито са впрочемъ по-вечето отъ днешнитѣ войводи.

Втори помощникъ на Цвѣтковъ е Трайко отъ Желево.

Служи отъ 7 години. Движи се прѣимуществено въ околноститѣ на Желево, а сегизъ-тогизъ придружава войводата Цвѣтковъ въ обиколкитѣ му изъ Костенарията.

Трети помощникъ е Пандо Чулковъ, 29 годишенъ, отъ с. Горенци, бившъ учителъ въ родното си село. Движи се въ околноститѣ съ малка чета.

Освѣтъ горнитѣ войводи въ Костурско, бораватъ и слѣднитѣ още такива:

Тодоръ Дочевъ отъ стара Загора, съ 18 души се движи изъ Кореца;

Гьрно отъ село Четерокъ, съ 5 души обикаля изъ Костенарията.

Изобщо всички нѣти четници, образувани постоянния кадъръ въ Костурско, не прѣминаватъ броятъ 30. Този брой обаче егедненно се увеличава съ Македонци които прѣминаватъ изъ България. Независимо отъ това въ случай на нужда числото на българскитѣ четници може да се увеличи съ нѣколко стотинъ души отъ мѣстната милиция.

Центра, т. е. база на българскитѣ четнички сили е нахията Кономлади.

Албанцитѣ и власитѣ четници са на брой отъ 150-200 души. Тѣхния центръ е нахията Виглица, отъ гдѣто често нахлуватъ въ Костурската кааза и ноцуватъ въ албанскитѣ села на сѣверъ отъ нахията неотрамъ.

Лерински Районъ.

Въ този районъ организацията е по слаба отколкото въ Костурско. Отъ нѣкое врѣме и се забѣлѣва извѣстно подобрене. Съдѣствуващитѣ по-рано разногласия между мѣстнитѣ войводи сега са отстранени. Въ самия градъ Леринъ понастоящемъ се създава мѣстенъ революционенъ комитетъ, който ще има за задача да покровителствува българитѣ и да изтрѣси вѣкоя отъ най отявленитѣ тамошни български врагове. Наредъ съ двамата гърци шпиони и водители на мѣстната гърцка организация баца и синъ Сапунджий, може да бъде убитъ и гъркия владики Антимосъ. Прѣди 5 мѣсеца нѣко този владики чрѣзъ своя секретаръ уби вортѣ Леринъ българския сведеникъ Илия.

Въ Леринско се движатъ четири чети. Районенъ войвода е Золѣ Стойчевъ,

30 годишенъ родомъ отъ с. Ваница. Известенъ е по своето кначество. Има съ себѣ си 6 души. Негови помощници са подвойводитѣ:

Насе Катинъ, 35 годишенъ, отъ с. Блава. Съ 8 души обикаля въ Буфъ-Коль.

Петре Христовъ, Неволенчето-отъ с. Неволени. Съ 8 души обикаля Нерелски
ия центръ;

Кръсте Леондовъ, отъ с. Неокази. Движи се съ 8 души въ Сетинско и Попа
дийско.

Значи постоянния кадъръ на четниците въ Леринския тайонъ не надминава
30 души. Изобщо войводитѣ въ този районъ минаватъ за добри.

Битолски Районъ.

Тукъ се движатъ токе четири чети.

Димко Сарвановъ, 30 годишенъ, отъ с. Могилка (Битолско) е районенъ войво
а. Придружава се обикновено отъ 6-7 души. Подъ неговото наблюдение е и ма
лко Морихово. Помощници му са подвойводитѣ: Христо Атанасовъ, 30 годишенъ
отъ Одринско. Наблюдава половината отъ Битолското поле задъ рѣка Пърна. Дв
ижи се съ 8 души.

Иванъ Димовъ Палата, 29 годишенъ, обикаля другата половина на Битолско-
то поле отсамъ Пърна и Гявата-Коль, между Битоля и Рѣсенъ. Движи се съ 6
души.

Алексо Стефановъ, 30 годишенъ, отъ с. Радово (Демиръ Хисарско). Съ 13 души
се движи изъ Демиръ Хисарско (Битолско).

Постоянния кадъръ въ Битолския районъ е около 30-34 души. Тукашнитѣ
войводи изобщо нестручатъ.

Прилѣпски Районъ.

Тане Николовъ- 26 годишенъ, отъ Одринско е районенъ войвода. Заедно съ
Петъръ Алевъ, 32 годишенъ, отъ Прилѣпъ обикалятъ частъ отъ Прилѣпско съ 25
души четници. Помощницитѣ му:

Петъръ Арнауловъ, 30 годишенъ, отъ с. Орѣховецъ (Велелко) и

Иванъ Смичковъ, 25 годишенъ, отъ Прилѣпъ, обикалятъ Мориховско съ 20 души
четници;

Значи постояненъ кадъръ тукъ е около 45 души. Когато стане нуѣда двѣ
чети се разпрѣдѣлятъ на нѣколко четици или пакъ се усилватъ отъ мѣстната

милиция. Първите двама минават за добри войводи.

Крушевски Районъ.

Тукъ за сега има само една чета отъ 20 души подъ началството на райония во
йвода.

Блаже Кръстевъ, 35 годишенъ, отъ Крушевско и помощника му Георги Свекич
ето, отъ с. Света (Демиръ Хисарско).

Кичевски Районъ.

Въ този районъ има двама райони войводи:

Кръсте Алекоовъ, 34 годишенъ отъ Дебъръ и
Павле Наумовъ, 24 годишенъ отъ Велесъ.

Първия съ 8 души обикаля частъ отъ Кичевско и Дебърско, а втория остана
лата частъ отъ Кичевско. Тѣхни помощници са:

Н. Наумъ Илиевъ, отъ Битоля,

Ефто отъ с. Олово (Кичевско) и

Дончо Тодоровъ, 30 годишенъ бившъ старши и унтеръ офицеръ родомъ отъ С-
тара Загора.

Тримата иматъ около четиридесетъ души четници. Всичко значи въ Кичевск
ия районъ четници има около 40-45 души.

Лани тукъ войводствува въ нѣкой си Войко Петковъ, бившъ фелдфебелъ, ро-
домъ изъ България. Въ послѣдствие обаче той напуствалъ или силъ заставенъ д
а напустне Кичевско не зная. Прѣди да замине за България, той нападналъ и
обралъ единъ български карванъ отъ Лаварополи (Дебърско). Задигналъ 48 ли-
ри турски, за което никому сметка не далъ. За неговъ озмозванъ и съдия се
явилъ Гиче Ошавковъ, който отъ I I/2 година живѣе въ София. Изтеклата го-
дина съдия събралъ отъ Дебърчани въ София и Ломъ 2.000 л. за формиране че-
ти, които оума пропилъ въ София и Княжево.

Въ района Долни Дринъ-Колъ (Дебърско) се движи съ деветъ души войводата
Ташко Наумовъ, 28 годишенъ, отъ Битоля. Дебъръ.

Охридски Районъ.

I Тукъ има двама районни войводи:

Лазаръ, който съ седемъ души обикаля Охридската Малисия, отъ гдѣто е родомъ и

Петъръ Чаулевъ, 26 годишенъ, отъ Охридъ, тоже съ седемъ души. Той е бивш учителъ въ Охридъ, интелигентенъ е и добъръ войвода. Неговъ Помощникъ е:

Дѣянъ Димитровъ, отъ село Слатино, Охридско. Така също добъръ. Движи се около Охридското езеро и частъ отъ полето до планината Галичица. Придружава се отъ 6 души.

Всичко въ този районъ има около 20 души четници като постояненъ кадъръ

Стружки Районъ.

Районенъ войвода тукъ е Марко Жона, 45 годишенъ, отъ Дримъ-Коль Дебърско. Има седемъ души. Не струва.

Прѣспански Районъ.

Петъръ Христовъ Германчето, 30 годишенъ, отъ с. Германъ, (Прѣспанско) е мѣстния районенъ войвода. Той е храбъръ, и съ 12 души се движи прѣимущественно въ нахията Наколецъ. Въ четата му има нѣколкомина албанци. Помощника му Дякона се върти около Рѣсенъ.

Излиза че въ 10-тѣхъ района на Битолския революционенъ окръгъ върлуватъ около 25 български чети съ постояненъ кадъръ 258 души. Съ много малко изключения всички войводи и четници са мѣстни хора.

Б. СОЛУНСКИ РЕВОЛЮЦИОНЕНЪ

ОКРЪГЪ -

Подобна на Битолскиятъ така и този революционенъ окръгъ е подраздѣлен на нѣколко революционни райони или околии. Както се каза по-горѣ, за сега тукъ окръжно тѣло нѣма назначено.

Тодоръ Орѣховчановъ, 28 годишенъ отъ село Орѣховъ-Долъ (Велешко) е окръженъ войвода за цѣлия окръгъ нему е възложено ревизирането на всички чети

Солунски Районъ.

Кимо Георгиевъ, 40 годишенъ, отъ с. Негованъ (Солунско) е районенъ войвода. Той е много добъръ и съ 57 души се движи изъ Солунско.

Кукушки Районъ.

Гоце Междурѣчки, 26 годиленъ отъ с. Междурѣкъ (Кукушко) тоже районенъ войвода; отъ трина души обикаля изъ Кукушко.

Воденски Районъ.

Стоянъ Ивановъ, 28 годиленъ, изъ България, е районенъ войвода за село Воденско. Той е братъ на убития въ съдия районъ Лука Ивановъ. Като помощници подвойводи има:

Иванъ Манафа, 26 годиленъ отъ с. Месимеръ съ 6 души.

Ходжията 30 годиленъ отъ същото село, съ 6 души.

Колиманъ, 30 годиленъ, отъ Воденътоже съ 6 души.

Христо Атанасовъ Чичито, 27 годиленъ, съ 7 души.

Първите двама подвойводи са почти самостоятелни и дѣйствуватъ на своя глава.

Значи въ Воденския районъ дѣйствува една чета отъ около 25 души, раздѣлена на четири отдѣления.

Тиквешки Районъ.

Добри Даскаловъ, 28 годиленъ отъ Кавадарци, е районенъ войвода а негови помощници са:

Василь Пачаджиевъ, 24 годиленъ, отъ Банско, съ 8 души и

Дончи Лазаровъ 28 годиленъ, отъ Кавадарци, тоже съ 5-8 души.

Енидже Вардарски Районъ.

Въ този районъ дѣйствува четата на известния районенъ войвода Апостолъ Петковъ, 40 годиленъ, родомъ отъ Гевгелийскитѣ села.

Въ Енидже Вардарско Апостолъ борави отъ седемъ години насамъ. Неговата чета, състояща въ обикновено време само отъ около тридесетъ челоѣка, е най силната въ цѣлия Солунски Санѣжакъ. Подраздѣление е на нѣколко четиди, командовани отъ отдѣлни началници подъ заповѣдитѣ на Апостола. Мнозина селени отъ Енидже Вардарско, Лагадинско и Солунско, участвуватъ при нужда въ четата. Между четниците има и нѣколцина власи. Отдѣленията на четата боравятъ главно въ Енидже Вардарската кааза, но минаватъ сегизъ-тогизъ въ нѣкои мѣстности изъ Караѣрийско, Лагадинско, и Солунско.

В останалите райони на този окръг нима чети, с изключение на разбойническата банда на Лазо войвода бивш върховистъ отъ Гейгелийско, гдѣ то сега обикаля.

Въ цѣлия Солунски революционенъ Окръгъ се движатъ всичко около десетъ чети съ неповече отъ 80 души четници постояненъ кадъръ. Тукъ Организацията въобще е по слаба, отколкото въ Битолско.

В - С Т Р У М И Ш К И Р Е В О Л Ю Ц И О Н Е Н Ъ О К Р Ъ Г Ъ -

Може да се каже че въ този окръгъ нилени господарь на положението е окръжния войвода Христо Чернопѣвъ. Той е 40 годиленъ родомъ е отъ Плевенско (България) бившъ фелдфебелъ. Славата му е достатъчно известна, та нима задо да се опираме повече на неговата личностъ. Той е сѣмсемь независимъ и не признава никакво началство, никаква организация. Негови помощници са районните войводи:

Петъръ Китановъ, 38 годиленъ отъ село Лелко (Джумайско). Съ петъ души борави въ Малешевскии и Пехчевскии райони;

Манушь Георгиевъ 26 годиленъ отъ село Ново-Село, Струмишко. Съ десетъ души обикаля Петричкии районъ.

Въ сѣдия революционенъ окръгъ, а именно въ Раловишкии районъ, дѣйствува съ десетъ души и Стаменъ Георгиевъ 28 годиленъ. Той е единствения отъ туканните войводи, който се подчинява на Прѣдставителството.

Съ Чернопѣва е и Джемю-войвода отъ Струмишко. Въ Струмишкии окръгъ борави и Гуширъ, 30 годиленъ отъ Пѣянечко. Той е бившъ върховистъ. Сега е врагъ на Чернопѣва, комуто е убилъ двама войводи вече: Андрия Докурчов и Герасимовъ.

Всичко въ Струмишкии Окръгъ има сѣдмодателно четири чети съ около тридесетъ души, които не само че не дѣйствуватъ задружно; нъ се самоизтрѣбаватъ.

Г - С Т Р С К И Р Е В О Л Ю Ц И О Н Е Н Ъ О К Р Ъ Г Ъ -

Като въ Битолския революционенъ окръгъ тукъ има тоже трима окръжни войводи, които обаззуватъ окръжното революционно тѣло и обикалятъ цѣлия

районъ;

Яни Сандански, 26 годишенъ отъ с. Влахи

Чудомиръ Кентарджиенъ, 28 годишенъ отъ Сливенъ; и

Александръ Буйновъ, 28 годишенъ, отъ България. Бившъ явтьоръ.

Сандански, подобно на Черноптева е напълно самостоятеленъ и не се подчинява на Организацията. Мимо голѣмитѣ пакости които е направилъ на самото българско население, не е безъ влияние върху послѣдното, благодарение на тиранията, до упрежнява върху му. Иначе не може да се обясни неговото безпрѣпятствено скитание изъ този крайотъ седмь години насамъ. Впрочемъ и за него нѣма какво да се говори много, защото дѣлата му отдавна са му създавали печална слава. Пръвъ мѣсець Ноември 1906 година, въ навечерието когато щѣла заминава за България, въ три дена той е заклалъ деветнадесеть души солени които смѣталъ за свои врагове. Това е единиченъ примѣръ отъ многобройнитѣ негови геройства.

Мелнишки Районъ

Макаръ Сандански да е окръженъ войвода, съ своитѣ тридесеть души четници, той се навърта най вече въ този районъ гдѣто е билъ за населението.

Демиръ Хисарски Районъ.

Стою Хаджиевъ, 26 годишенъ, отъ село Големово (Демиръ Хисарско) етукация районенъ войвода. Придружава се отъ 6-10 души четници.

Стрски Районъ.

Христо Атаназовъ Таската, 26 годишенъ, бившъ учителъ отъ село Враня (Мелнишко). Районенъ войвода, съ 28 души четници. Болшинството отъ тия четници са бивши войници избѣгали изъ България. Тѣ се разирѣдѣли на три групи и са прѣдадени врѣменно на слѣднитѣ врѣменни полвойводи:

Костадинъ Янчевъ, отъ селото Нова-Махала (Стрско) дѣйствува край родното си село изъ патриархисткитѣ села, и вжко отъ Стръ, до езерото Тахино;

Димитъръ Илиевъ Терзийски отъ село Долно Трацани (Стрско). Дѣйствува отъверно отъ Стръ, по планинскитѣ села около село Трацани.

Димитъръ, отъ село горно Бродѣ дѣйствува изъ Горно Бродската нахия. Войводата Таската придружава ту една, ту друга отъ тия групи изъ цѣлата Стрс-

ка кааза. Отъ тия войводи се оплакватъ особено чифличаритѣ, петриаршисти из полето, понеже ги облагали съ непосилни парични налози.

Драмски Районъ.

Тукъ районенъ войвода е Даевъ 28 годишенъ; отъ Балчикъ.

Прѣзъ изтеклото лѣто, се е движилъ съ около 16-22 души четници.

Негови помощници подвойводи са : Паница, отъ Орѣхово, Чавдаровъ, отъ Стара Загора, и Димитъръ Запрѣтовъ.

Всички почти хора на Даева са социалисти и ругатели на народнитѣ обичаи и вѣрвания. При все туй, сега тѣ са противъ Сандански, както и самъ Даевъ и повече симпатизиратъ на Прѣдставителството.

Неврекопски Районъ.

Тукъ районенъ войвода е Петъръ Милевъ, 28 годишенъ, отъ Радомиръ. Обикаля съ десетъ души. Натрапенъ е отъ Сандански на Неврекопчани. Негови помощници са :

Икономовъ, 28 годишенъ, отъ село Ловча (Неврекопска кааза) съ 4-5 души четници и

Арнауловъ, 28 годишенъ отъ същото село. Последния се движи съ милиция

Разложкия Районъ.

Районенъ войвода е Георги Скрижовски 29 годишенъ, отъ село Скрижово (Звхненско) съ 6 души четници.

До 15-ий Августъ т. г. въ Петричката кааза не е боравила никаква чета. Говори се обаче отъ тази лета наоамъ извѣстния Бакаловъ, за когото е дума по горѣ отъ ново започналъ стария си занаятъ и съ 8 души свои другари обикалялъ Петричката кааза и всячески измѣчвалъ тайното българско население. Той е бивль върховистъ.

Всичко слѣдователно въ Стрския Скръгъ има около 10 чети съ близо 100-110 души четници.

Съ изключение на Даева, въ Драмско които клони къмъ Прѣдставителството всички останали окръжни и райони войводи, както и тѣхнитѣ помощници са прѣдпадени на Сандански Повечето отъ тѣхъ са социалисти и родомъ изъ България.

Д. СКОПСКИ РЕВОЛЮЦИОНЕН
ОКРЪГЪ -

Въ окръжното революционно тѣло на този окръгъ влизатъ:

Ефремъ Чучковъ 36 годишенъ, родомъ отъ Ципъ. Той е бивши учителъ и най стария работникъ въ Организацията.

Тодоръ Александровъ, 26 годишенъ тоже отъ Ципъ и така също бивши учителъ.

Скопски Революционенъ Районъ.

Въ този районъ районенъ войвода е :

Василь Дервители, 32 годишенъ отъ Скопскитѣ села. Движи се съ една чета отъ 18 души подраздѣлени на 4 отдѣления.

Ц

Ципски Районъ.

Тукъ боранятъ двана души войводи:

Стоянъ Милевъ, 26 годишенъ отъ Ципъ, съ трима души четници.

Иванъ Върлю, 35 годишенъ, отъ с. Балванъ (Ципско). Прочутъ на своето вначество; движи се тоже съ нѣколко души четници.

Кочански Районъ.

Симеонъ Георгиевъ, 36 годишенъ отъ с. Саса (Осоговия), Кочанско. Обикаля района си съ 6 души.

Церъ Камаконъ, 28 годишенъ влахъ отъ с. Ливала (Гевгелийско). Обикаля съ 13 души.

Кратовски Районъ.

Орданъ Спасовъ, 32 годишенъ отъ Ципско. Обикаля съ 15 души.

Кумановски Районъ.

Войвода Кръсто Кумановски 26 годишенъ, родомъ отъ Куманово. Четата му се състои отъ 8 души.

Велепки Районъ.
Нѣма районенъ войвода.

За сега се наблюдава само отъ Велко войвода, когото придружаватъ 5-6 души четници.

Св.Николски Районъ. (Овче-Поле).

Миланъ Горлюковъ, 24 годишенъ бивши учителъ отъ Ципско. Движи се изъ района съ 4 души четници.

Всичко въ Скопския революционенъ Окръгъ, се набиратъ 9 чети съ около 75-80 души четници.

А всичко въ петѣхъ революционни окръга, на които е раздѣлена Македония, дѣйствуватъ около 57 чети, съ близу 558 четника. Тия чети обаче не съставляватъ нѣщо постоянно по отношение броятъ на своитѣ хора и войводи и, тъй като едни отъ тѣхъ падатъ убити, други-намерятъ ли се въ безисходно положение-се самоубиватъ, трети попадатъ въ турски рѣцѣ или се предаватъ доброволно за да станатъ шпиони, а има и такива които се израждаатъ въ формени разбойници или пъкъ се потурчватъ като Инджето. Ала както се каза по горѣ, тия чети и четници съставляватъ все пакъ нѣщо като постояненъ кадъръ на боевитѣ сили на Организацията. Въ случай на нужда, особено тамъ гдѣто организационнитѣ елементи мимо царската днесъ поквара въ тѣхнитѣ редове са уплени. силотени и дѣто милиционната система си е просила вече малко мѣсто пъкъ тия чети бързо се развиватъ, така че околно войскоя една отъ тѣхъ могатъ да се групиратъ по нѣколко стотини души селени.

По долу ще видимъ какви сили отъ този родъ ни противопоставятъ сръбската и гръцката пропаганда. Имоходомъ тукъ ще забѣлѣта, че ако ние съзнаваме нуждата отъ Организацията и четничкия институтъ трѣба да вземемъ бързо мѣрки за тѣхното подобрене и усиляне въ войскоо отношение. За да сторимъ обаче това Българското Правителство трѣба часъ по скоро да туряка на Организацията, като подведе всичкитѣ ѣ водители подъ еднакъвъ знаменателъ. Това повелително се налага отъ върховнитѣ и добри разбирали интереси на нашата национална кауза. Имомента за постигането на това е най удобенъ сега, когато самата Организация е достаточна разнебитена за да може да се противопостави на подобна акция отъ страна на Българското Правителство. Иматъи прѣдъ видъ въжделенията на България, гражданнитѣ материални и морални жертви които е правила и прави тя, както и жизненнитѣ ин-

тереси на Българизма въобще, наша дѣятелностъ е смѣло да погледнемъ въ очите на злато и веднажъ за винаги да разрѣшимъ този важенъ въпросъ, който съставлява истинска аномалия. Защото Българското Правителство не може и не трѣбва да търпи войводитѣ отъ Пиринъ да направляватъ Македонията, а слѣдователно и политиката на България.

Взета въ български рѣчи и дисциплинирана както подобава Организацията може да се прѣвърне въ мощенъ факторъ, който когато му доле времето си принесълъ неоптними заслуги за постижение на гонимата цѣль.

ТОВИСАМ
Копировање и Архив
№ НКР.324-2

III. ТЪРГОВСКИ АГЕНСТВА -

Задачата на нашите Търговски Агенства в Македония е една от най тежките. Повикани да работят при дневните условия, те трябва да притежават всички качества на провинени и вѣди дипломати. Нарѣд съ широките знания, трябва да облажават оная житейска опитност, безъ която мъчно биха могли да изпълняватъ успешно своята мисия. По положението си те не трябва да се смятатъ като висши само чиновници на Българското Княжество. Отъ тяхъ се иска нѣщо по вече, те са обществени дѣятели въ пълна смисъл на думата, те са лицата които въ едно и също време трябва да се застъпватъ за интересите на мѣстното население—мимо трудните и аномалните условия въ които са поставени—да го съвѣтватъ утѣватъ и подпомагатъ, да го ободряватъ и насърчаватъ и непрѣстано да поддържатъ у него надеждата за едно по свѣтло бъдеще. Те трябва да обдватъ въ постояненъ контактъ съ това население, а особено съ селското. За тая цѣль, трябва да предприематъ чести обиколки изъ своите сирконскрипции, или пъкъ да делегиратъ подвѣдомствени те си чиновници. По тоя начинъ населението ще се свикне да глѣда на тяхъ като на свои естествени покровители и убѣдени че те искрено желаятъ неговото добро, лесно ще се поддава на тяхвото влияние. Несъстоятелно би било възражението, че пътуването на агентите изъ вътрѣшността е свързано съ непрѣодолими мъчнотий. Отъ опитъ се знае, че въ Турция, мимо голѣмите спънки и които ни се правятъ, съ тактъ и уиѣние много може да се постигне. Мимо работи които на първо време се зловидятъ на турската властъ, впоследствие ставатъ нѣщо обикновенно и не се обръща вече на тяхъ внимание. Тѣ се обяснява че това което въ единъ вилаетъ е невъзможно въ други е възможно и въ реда на нѣщата.

Колкото се касае до ползата отъ въпросните обиколки, мисля че по това не може да има двѣ мнѣния—толковъ тая полза е очевидна. Наредъ съ горните добри страни, те даватъ възможностъ на агента или чиновника да изучава положението на самото мѣсто и да изглажда много отъ недоразумѣнията, които не са рѣдкостъ между хората изъ разните срѣди. Отъ голѣма важностъ са така също и анкетите, които нашите Агенти биха могли да правятъ, заедно съ нѣкои отъ мѣстните консули, винаги когато се касае за нѣкое по-крупно събитие

нападение на български села от гърци, сърбски или турски чети, изтълпени на българи, опожарявания, убийства и др. Зная че въ туй отношение тѣ винаги ще орѣцатъ прѣ падствия отъ турската страна, нѣ, както казахъ по-горѣ, съ тактъ и умѣлостъ много правя могатъ да се извоюватъ въ Царството на Султана.

Отъ друга страна Агенствата, по положението което заематъ, са не само пригодни, нѣ и длѣжни да изпълняватъ ролята на звено между Организацията и Екзархията. Истина е, че тая роля е много деликатна и трудна, но тъкмо за туй тъмъ тя трѣбва да се прѣдостави. Каквото и да се говори, не подлежи на съмнение че единъ агентъ винаги може да упражнява извѣстно влияние върху работата на Организацията, безъ обаче да се ангажира въ каквито и да е организационни работи. Тукъ именно той трѣбва да прояви най-голяма ловкостъ, защото иначе въ тая си роля той рискува да компрометира не само себе си, нѣ и нашето прѣдставителство въ Турция. Успѣе ли обаче да се постави на такава нога, спрямо Организацията и Екзархията, той ще бъде въ състояние да влияе винаги тамъ, дѣто върва се че туй се налага отъ интереса на дѣлото; да способствува за отстранение съществуващитѣ конфликти, за избѣгване бъдащи такива и за внасянето въобще на изискуемата се хармония между поменатитѣ фактори. Въ същото време отъ него се иска да бъде спрямо турскитѣ власти не само коректенъ, нѣ съ гъвкавитѣ си похвати да спечели тѣхното благоволение, което тоже тироко може да използва. Това полѣзно обстоятелство е толкова по-важно, че функциитѣ на нашитѣ Търговски Агенти въ Македония и отношенията имъ къмъ мѣстнитѣ власти, са нито ясно опрѣдѣлени, нито лесно опрѣдѣляеми по причинивостъкиму извѣстни. Съ други думи, тѣ трѣбва майсторски да умѣятъ да лавиратъ между организация, екзархия и турска власть, защото само тѣй ще могатъ изпълни възложената имъ мисия.

При това трѣбва да отбѣлѣва, че отъ разговоритѣ които имахъ напоследѣкъ съ тѣзи наши агенти, додохъ до убѣдението чене всички вѣдять еднакво на днешното положение въ Македония. По най-важнитѣ въпроси тѣхнитѣ схващания са противоположни. Отъ тукъ произлиза различието въ тѣхнитѣ похвати. Така напримѣръ мнѣнието имъ по отношение на Организацията, четничеството, дѣятелността на Екзархийскитѣ прѣдставители, статуквото, функциитѣ на самитѣ Агенства и прочее не винаги се сходатъ, а по нѣкога са и противоположни. Естествено, отъ тѣзи липса на еднаквостъ въ идеитѣ и похватитѣ, произтича ед-

на дисхармония която злѣ се отразява на добри разбиранията наши интереси. Дългъ ми е обаче да прибавя, че тѣзи тѣ нежелателна дисхармония лесно се би отстранила чрезъ даванетоъ необходимитѣ директиви, достъпно задачата която иматъ тѣзи агенти и планъ на дѣйствие за постигането на тая задача.

Голѣми подобрения трѣбва да се внасятъ и въ персонала на Агенствата. Особено внимание трѣбва да се обърне при подборъ на Секретари. За такива желателно е да се избиратъ хора напълно остепенени и любящи работата за която се правятъ въ Македония. Въ тѣхното лице агентитѣ трѣбва да иматъ не само способни помощници, но и добри съветници, а въ случай на нужда — достойни заместници. Желателно е освѣнъ туй всѣки секретаръ да стои поне година, и половина на единъ и същъ постъ, а не да прѣкарва само по нѣколко мѣсеца, като бѣ съ случая въ Битоля, гдѣто въ продължение на двѣ години, се промѣниха четирима души секретари.

Вѣдното Министерство отъ своя страна добри бѣ стѣрило, ако при изпращането офицери въ Македония, предпочиташе ония, които покрай Француски едиктъ владѣятъ и ония на мѣстнитѣ европейски жандармерийски офицери. Това е отъ голѣма важностъ за работата, за която се изпращатъ налитѣ воени. Въ противенъ случай тѣ ще принасятъ съмнителна полза, тъй като нѣма да могатъ да бъдатъ въ общение съ хората отъ гдѣто биха най-добри събирали необходимитѣ имъ свѣдѣния. При това нужно е при назначаването на въпроснитѣ наши офицери да се внимава да не бъдатъ въ нищо компрометирани прѣдъ Турскитѣ власти. Сегашния нашъ офицеръ въ Скопие, Капитанъ Иванъ Пожарлиевъ — прѣди години бѣше съ чета въ Македония. Това е голѣма не тактичностъ. Редомъ съ туй, въ споразумение съ Министерството на външнитѣ работи трѣбва да се уреди еднажъ за винаги и въпроса за първенство, а между секретаритѣ при Агенствата и аташиранитѣ при тѣзи Агенства офицери, този въпросъ, макаръ маловаженъ на първъ погледъ, е причина на чести недоразумѣния между тия чиновици, и туй, естествено, се отразява зле на работата.

Чиновицитѣ прѣдвидени по-дѣта на Агенствата, желателно е да бъдатъ винаги на мѣстата си. Иначе, интереса на службата страда твърдѣ много. До сега, по разни съображения, за това обстоятелство не се държала строга смѣтка, отъ която резултата винаги е билъ, разбира се, не добъръ. Така наприимтъ въ Битолското Агенство, пощата освѣнъ освѣнъ Агента се прѣдвиква : Секретаръ, чиновникъ, Драгоманинъ и Архиверъ. Между тѣмъ, прѣзъ настоящата година,

Агента отсъствува тъкмо шест месеца, по служба в Цариград, тъй че в Агенството са останали само един нов секретарь, незапознатъ съ работитѣ, единъ чиновникъ и единъ времененъ драгоманинъ. Архиварь прѣзъ цѣлата година не е имало назначенъ. Знае се при туй, че Битолското Агенство е едно отъ най-притрупанитѣ съ работа. При този малкъ персоналъ, мимо голѣмото и похвално усърдие на поменатитѣ чиновници, работитѣ на туй Агенство са значително куцали, което е било забѣлѣзано и отъ нѣкои отъ мѣстнитѣ консули. Отъ друга страна на Солунското Агенство е имало петъ души чиновници, безъ Агента и безъ военния секретарь, макаръ работата тамъ да не е по-голѣма отъ она на Битолското. Длъженъ съмъ да добавя още, че отъ справка която може да се направи въ досиетата на нашитѣ Агенства, се вижда какво голѣма частъ отъ работното време е било употребявано въ излишни прѣписки съ счетоводството. И струва ми се, че причинитѣ на това зло се коренятъ въ липсата на система въ самото счетоводство, гдѣто иначе чиновницитѣ, на чело съ своя шефъ, са образували по своето трудолюбие. Желателно би било послѣдното да се реформира, по начинъ щото много отъ работитѣ му да се опростотворятъ, и да бъде, въобщѣ, по експозитивно. Тѣй се биха избѣгнали излишни прѣписки, които сега са въ удѣръбъ на по сериозната работа въ Агенствата. Като примѣръ ще си позволя да прибавя само слѣднатѣ нѣколко случая. Както ви е извѣстно, въ Сѣрѣ се купиха отъ Държавата три къщи и двѣ дворни мѣста на сума 64.654 лв. 15 ст. Агенството е искало да се разрѣши въпроса за построяването Агенственно помѣщение на мѣстото на една отъ купенитѣ стари къщи, за която вече три години подъ редъ се плаща денѣкъ и други връхнини около 500 лв. годишно. За тази цѣль цѣль да ходи и архитектъ отъ София. По този въпросъ Агенството е писало редица рапорти а именно: No 364, отъ 17-ий декемврий 1905 г., No 200 отъ 22-ий февруарий 1906 г., No 219 отъ 11-ий Априлий 1906 г., No 205 отъ 29-ий Ноемврий 1906 г., No 282 отъ 15-ий XII 1906 г. No 42 отъ 28 /I 1907, No 256 отъ 13/IV 1907, No 264 отъ 15 сѣдий и No 420 отъ 28/IV 1907 година, значи всичкото деветъ рапорти, на които отговоръ не се получилъ.

Съ нѣколко рапорта подъ редъ, същото Агенство е молило да му се отговори: трѣбва ли чиновницитѣ при Агенството да плащатъ наемъ, за дѣто живѣятъ въ къдитѣ купени отъ Министерството. Отначало било заповедано да се събере наема, но впоследствие Министерството освободило отъ това задължение чинов-

вника Чолчевъ и секретаря на общината Г. нъ Тилковъ, поради което сегашния чиновникъ Хр. Караманчевъ искалъ тоже да бъде освободенъ отъ наемъ. На всички тѣзи запитвания отговоръ не е послѣдвалъ.

Счетоводителя Господинъ Кочевъ, като ходилъ прѣзъ мѣсець Май т. г. въ Стръ поръчалъ да се стори здание на празното мѣсто въ махалата Каменица, за нуждитѣ на училището, като си послужать съ сумитѣ останали отъ безличевения заемъ. Агенството построило едно здание и сега продължава да строи друго подобно, съгласно устното распорѣждане на Господинъ Счето водителя. За всичко туй било донесено съ рапорти: Но 350 отъ 24-ий Май 1907 год., Но 364 отъ 28-ий сѣдий, Но 388 отъ 7-ий Юний и Но 508 отъ 3-ий Августъ съ проща да се оформи направеното, обаче отговоръ не послѣдвалъ. Управляющия Агенството Г-нъ Кожухаровъ се обръщаль и съ лични служебни писма къмъ Г-нъ Кочева, говорилъ му и устно като билъ въ София, но и тѣзи му постѣпки останали безъ резултатъ. Естествено, всичко това твърдѣ много заплита прѣзъ авилния вървежъ на работитѣ и сметкитѣ въ Агенството.

На същото Агенство, прѣзъ 1906 год. били прѣдвидени по цѣта 1000 лева за мобили, но не внесени подъ прѣдлогъ че нѣмало кредитъ. За прѣзъ 1907 г. му били отпустнати само 250 лева за мобили, макаръ че нуждата отъ такива личи цомъ встѣпилъ въ Агенството помѣщение.

За прѣзъ 1906 година за същото Агенство за били опрѣдѣлени 1000 лева за непрѣдвидени разноси, но и тая сума не е била отпустната, по нѣмане кредитъ. За удовлетворение обаче на своитѣ нужди Агенството било принудено да похарчи 1208.94 лева, изпратило документитѣ въ Министерството при писмо Но 285 отъ 26-ий Априлий т. г. но пари, до 26-ий Октомврий т. г. не сѣше получило.

Въ Солунъ трѣбва да се урѣди окончателно въпроса съ купеното здание на името Бакеръ. Желателно е о врѣме да се направи потребното, защото ако единъ денъ Бакеръ нечаяно умрѣ, зданието може да се изплъзне изънаги рѣштъ, тѣй като наследницитѣ на Бакеръ, могатъ да заявятъ претенций върху имота. Най добрѣ е той да мине на българско име. По този въпросъ въ Министерството има нуждната птѣписка, отъ дѣто може да се види какво трѣбва да се направи.

Агенственото помѣщение въ Скопие е неудобно. То трѣбва или да се промѣни, или пъкъ да се наеме сѣмстото съ него здание за канцелерия и за жи

жилище на някои от чиновниците при Агенството.

Повече от полезно и навременно е почитаемото министерство да прѣдвиди и нужните кредити за покупка на мѣста и постройка на здания въ страната служащи било за Агенствени помѣщения, било за Митрополий. По този въпросъ се е писало доста, та нѣма защо да се спирамъ повече на него. Мимоходомъ само ще забѣлѣжа тукъ, че въ туй отношение ние стоимъ по-назадъ даже и отъ ромънитѣ. И това не е безъ значение, особено въ Македония.

Прѣдъ видъ на голѣмата скъпотия, която е настанала вслѣдъ въ Македония, почитаемото Министерство ще направи актъ на висока справедливостъ ако увеличи съ нѣщо заплатитѣ на чиновникитѣ ~~ѫ~~ и служащитѣ при Търговскитѣ ни Агенства. Жалванята на гавазитѣ трѣбовало би да се изравнятъ, като се даде на всички по 90 лева мѣсечно.

Канцелярскитѣ и другитѣ вещественни разходи, тоже трѣбва да се увеличатъ. Горивото днесъ е станало въ цѣлата страна съ 30-40 % по скъпо нежели по рано, вслѣдствие на туй че селенитѣ не смѣятъ да се отдалечаватъ много отъ селата си, а още по малко да отиватъ въ гората за дърва.

Друга важна причина за увеличаване разитѣра на канцелярскитѣ е и постоянното развитие на работата въ нашитѣ Агенства.

Както Ви е извѣстно, никадѣ другадѣ не се чувствува така много нуждата за раздаване помощи на бѣдни, отъ колкото въ Македония. Прѣзъ послѣдната година обаче, нашитѣ Агенства не са били въ състояние да удовлетвори тая въпирѣща нужда, тъй като не са разполагали съ кредити, необходими за тая цѣль или пъкъ са разполагали съ нищожни суми. Така напримѣръ на Битолското Агенство са били отпуснати само сто лева и 70 включително за помагане на бѣдни български подданници. Вслѣдствие на туй не е мѣчно да си прѣдставимъ недокото положениевъ което твърдѣ често се постанятъ нашитѣ агенти когато вдовици и сѣтни сироти се явятъ въ Агенството и напраздно протягатъ ръка за милостина.

Не по-малко са нуждни и специални суми за секретната служба на Агенствата. Ако въ другитѣ държави подкупа играе такава важна роля за постигане известни цѣли, въ Турция той съставлява една система отъ която за жалостъ никой не може да се откаже безъ ущърбъ на своята задача.

Инициативата за откриване клонове отъ нашия търговски музей въ Солунъ, Скопие, Битоля и по-вече отъ похвална, а ползата отъ такива-несъмнѣна. Чрѣзъ

въ тѣхъ ще можемъ да прѣдставимъ прѣдъ Македонския търговски свѣтъ ония и
нати произведения, които могатъ да намѣратъ добъръ пазаръ въ оная страна.
Същевременно, пакъ чрезъ тѣхъ и тамкашнитѣ търговци ще могатъ винаги и навѣ
ѣме да се увѣдомяватъ за нуждитѣ които ние бихме имали тукъ, въ Княжест
вото, отъ извѣстни македонски произведения. Съ други думи въпроснитѣ музеи
ще служатъ като единъ видъ посрѣдници за обмѣна на всички ония стоки и
разни произведения, които биха могли да се изнасятъ отъ Княжеството за
Македония и обратно. За да може обаче дѣло да се постави на здрава почва,
най цѣлесъобразно би било мнѣля, Министерството на Търговия и земледелието
да изпрати самия Директоръ на Музея тукъ или други нѣкои компетентенъ чо
вѣкъ, който да проучи условията на самото мѣсто, та слѣдъ туй да рѣши, кѣтъ
и на какви начала да се откриятъ нуждитѣ музеи, а така също да се избератъ
хората на които трѣбва да се повѣри тѣхното управление и пр.

Управлението на музея въ Скопие по добрѣ би било да се отнеме отъ Г-н
Едвардъ Доброволски-Драгоманинъ на тамкашното френско Консулство. Това би
трѣбвало да се направи не защото Г-нъ Доброволскине внушава въ одучая ну
ждното довѣрие, но защото при наличиността на толкова български търговци не
говата кандидатура се явява нѣкакъ обидна за първитѣ. Това ясно личи отъ
тукъ приложеното заявление отъ 24-ий Августъ т.г. носаче печатитѣ на седе
мъ отъ Скопскитѣ еснафи и погрѣшно адресирано до Г-на Министра -Прѣседат
еля , вмѣсто до Васъ.

Отъ още по-голяма важность е откриването кредитни учреждения въ Маке
дония. За тая цѣль най-добрѣ би било, ако е възможно, нашата народна Банка
да открие свои клонове въ Солунъ и Скопие, и Битоля, или само въ Солунъ, на
първо врѣме. Ако, по една или по друга причина, за сега тая комбинация се
окаже неосъществима, би могълъ да се обсъди въпроса дали нече е възможно
съ нейното реализиране да се натовари нѣкоя отъ оная частни Софийски бан
ки, които боравятъ съ български капитали. Въ случай пъкъ че и това се укаж
е невъзможно, тогава, струва ми се, най-цѣлесъобразно би било да се прибѣгне
къмъ слѣдното срѣдство: да се избере нѣкои извѣстенъ по своята честность
и състояние българинъ, не чужди подданикъ, който въ съдружие съ вѣколпина
тоже почтени и добрѣ познати Солунски български търговци, да образуватъ едно
командитно дружество, или пъкъ една дружествена банкерска кантора. Капитали

тѣ, съ които ще има да борави въпросното дружество, които на първо време могат да не прѣвишаватъ сумата половинъ милионъ франка, биха могли да се евансиратъ отъ Българската народна Банка, подъ солидарното задължение на членоветѣ на това дружество. Това може да стане въ форма на текуща сметка, гарантирана както съ кредитоспособността и почтеността на съдружниците, така и съ залогъ на портфейлъ. Казаната сума отъ половина милионъ лева, Банката може да авансира съ 6% лихва, а Дружеството да се задължи при раздаване паритѣ да не прѣвишава нормата отъ 10%. Друго важно задължение което трѣбва да приеме това Дружество, е да не раздава пари освѣнъ на българи. Правителството отъ своя страна може да назначи тайно единъ свой чиновникъ, който въ качеството на дѣловодителъ или управителъ на дружеството ще има за задача да ръководи и контролира дружественитѣ операции. Съдия чиновникъ, освѣнъ заплатата може да бъде заинтересованъ и съ частъ отъ бенефиситѣ на Дружеството. Вербуванетоъ въ тая работа на единъ българинъ, чужди подданикъ, има тая добра страна, че поставя дружеството подъ протекцията на оная Велика сила, чийто подданикъ ще бъде това лице. А такава лице, както и солидни търговци българи, отговарящи на всички условия за горната комбинация, има въ Солунъ. Напримѣръ добръ познатия въ финансовия и търговски свѣтъ Г-нъ Хаджи Митевъ е руски подданикъ и въ това си качество може да бъде твърдѣ подходящъ за цѣльта. Като негови съдружници могатъ да бъдатъ виднитѣ Солунски търговци-банкери Бр. Кондови, Шевкулови, Златаревни и пр. Отъ разговоритѣ които имахъ напоследъкъ съ нѣкои отъ тия Господа извлѣкохъ впечатлението че тѣ на драга воля се биха завзели съ подобна работа. Ако това се реализира, ползата за налитѣ търговци и занаятчии въ Македония е вѣнъ отъ всичко съмнитѣно. Ако сега, мимо всички мъчнотии, които имъ се правятъ отъ мѣстнитѣ ичородни банки и кредитни учреждения и при липсата на достатъчни и евтини кредити, тѣ все пакъ успѣшно върватъ напредъ, колко по-вечетѣ биха се засилили, ако имъ се направяха горнитѣ улеснения. Отъ това би произлезло не съмнена полза и за българското културно-економическо повдигане въ страната въобще. улеснявания ватерялно, тамошнитѣ българи търговци, наредъ съ своевременното посрѣщане на своитѣ търговски нужди, ще могатъ, при удобни случаи, да закупуватъ и известни недвижими имоти, които често пат и се продаватъ на много износни условия и минаватъ въ ръцѣтѣ на гърци, сър-

си и ромъни, подпомагани отъ тѣхнитѣ кредитни учреждения. А снабдяването на българитѣ съ недвижими имоти, особено въ Солунъ, има туй значение, че постепенно ще създаде отъ тѣхъ единъ мѣстень факторъ, ще увеличи тѣхния кредитъ, ще имъ обезпечи по-голтѣи граждански права и ще послужи като примамка за увеличението на българщината въ тоя важенъ пунктъ.

Ако навѣрѣмето, когато въ Македония условията за българското население бѣха сравнително доста благоприятни, се бѣхме завзели съ осъществяването на комбинации като горната, при наличността на търговскитѣ способности ще обладаватъ македонцитѣ, комбинирани съ тѣхния спекулативень духъ, днесъ българитѣ въ Македония щѣха да притежаватъ несъмнѣно по-вече и най добритѣ земи и недвижими имоти въ страната.

Мимоходомъ ще отбѣлѣжа, че въпроса за откриване банкови учреждения въ Турция, по принципъ е разрешень, въ силата на чл. 16 отъ Търговски Договоръ съ тая държава.

За неизлишно считамъ да прибавя, че съ токущо изказаното мнѣние, относително откриването кредитни учреждения, далечъ не фѣйтамъ въпроса за изчерпанъ. Пѣлтъ ми бѣ само да подчертая навѣрѣмността и належащата нужда отъ такива, като същеврѣмено си позволявамъ да изкажа единъ обективень вѣзгледъ. Самъ по себе си въпросъ е така важенъ, што може да бъде успешно разрешень само отъ свѣдуци и компетентни лица.

За да свърша съ този отдѣлъ ще си позволя пѣтъмъ да подчертая, която се направи на врѣмето съ закриването на търговското ни Агенство въ Деде-Агачъ, както и нуждата отъ неговото откриване неговъ днесъ. Това би трѣбвало да се иска отъ Турция при пръвъ удобень случай, тъй като Деде-Агачъ е важенъ пунктъ за насъ не само въ търговско, но и въ военно отношение. Доста е да се припомни, че отъ тука най-добрѣ може да се наблюдава дислокацията на турскитѣ войски и прѣнасяние на военни материали по линята Солунъ-Париградъ.

IV. ИНОРОДНИ ПРОПАГАНДИ

И

РЕСПЕКТИВНИТЕ ИМЪ РЕВОЛЮЦИОННИ ОРГАНИЗАЦИИ -

Усилената дѣятелностъ отъ нѣкоя година насамъ на сѣрбската, грѣцката и румѣнски пропаганди въ Македония, се дължи толковъ на негитѣ успѣхи въ тая страна, колкото и на желанието на респективнитѣ имъ Правительства въ днешнитѣ размѣрни врѣмена да си обезпечатъ извѣстни сполуки при разрѣшението на Македонския въпросъ. И понеже тѣмъ е извѣстно, че реформената акция е най-малко отъ естество да имъ гарантира ония успѣхи за които тѣ мечтаятъ, тѣ систематически работятъ прѣотивъ прилагането на каквито и да би било реформи, макаръ че послѣднитѣ и безъ това едва ли иматъ шансъ да се приложатъ нѣкога. По този начинъ тѣ услужватъ Турци, която въ замѣна на туй имъ прѣдоставя широко поле за работа на сѣтка на българския елементъ, толковъ повече че тѣ се явяватъ съдѣврѣменно и най добри съюзници на Имперята за изтрѣблението на Българщината. Наистина, Правительства на Сѣрбия и Гѣрция не пропускатъ случай да заявятъ че искрено поддържатъ силитѣ въ тѣхната мнотворна Македонска политика, обаче въ съдностъ чрѣвъ своитѣ пропаганди, тѣ вършатъ тъкмо обратното. Напослѣдъкъ сившия министъръ на Външнитѣ Работи въ Атина, Г. въ Драгумисъ, по настоящемъ интелектуаленъ шефъ на грѣцката революционна организация, изказа публично своята радостъ за глѣто грѣцкитѣ андартѣ успѣли да компрометиратъ реформеното дѣло въ Македония. Съдитѣ гласове прѣотивъ реформитѣ чуваме и въ цѣлата почти преса въ Гѣрция и Сѣрбия. Тия двѣ държавници са прѣотивъ автономията на Македония, убѣдени че тая автономия неминуемо ще бъде полтдвана отъ съединение съ България. Ито защо тѣ са или за статукото, или пакъ за дѣлѣна на Македония.

Въ слѣднитѣ разове азъ ще се спра отдѣлно на всѣма отъ тия пропаганди като съдѣврѣременно посоча и на срѣдствата съ които разполагатъ за постигане на своитѣ цѣли :

A. СѢРБСКА ПРОПАГАНДА.

На всѣчки е извѣстно, че нѣма пѣла земя въ Македония на която да не

претендиращ сърбитѣ въ силата на нѣкакви си историко-географически права. Тѣзи свои притезания, тѣ базиратъ главно на кратковременното своегосподаруване въ Македония въ време на Милутина (1282-1320) и Дутана (1327-1355), като забравятъ че даже тогавъ когато Душановитѣ войски отъха нахлуи въ Албания, Епиръ и Тесалия. Охридската Патриаршия продължавате да се нарича българска и съ видожи изидрчение запази старитѣ свои граници. Але нѣма защо да се спираме много на тия тѣхни претенции, продиктувани отъ злоба, страхъ и безграниченъшовинизъмъ. Истинно е да се споменаватъ и именета на стари и нови автори, които въ своитѣ трудове научно доказватъ че е отъ дълги вѣкове насамъ Македонското население въ своето болшинство е било българско. По този въпросъ и у насъ напоследкъ се създаде известна литература. Пътемъ ще спомена само че повечето отъ постаритѣ сърбски историци и писатели не отричатъ това. Така напримѣръ Ипекскитѣ Патриарски Арсений Черноевичъ и Василий Бракичъ въ своитѣ записки признаватъ, че Епархийтѣ имъ въ отъверна Македония са земи населени отъ българи. Сърбския историкъ Иванъ Раичъ отъ своя странатвърди, че съ сърби била населена само земята до Шаръ и до Македония. А пакъ сърбина Михаилъ Костантиновичъ който живѣлъ прѣвъ XV вѣкъ, въ своитѣ записки нарича Македония българска земя и българско царство. Същото можемъ каза и за сърбина Хаджичъ, който прѣди 47 години нѣщо пишеше, че българска Моравя, Шаръ Плавина и Призренъ съставлявали граница между българи и сърби. Така нарочемъ мислѣха до скоро и хора като Гараванинъ, Данчичъ, Поповичъ и други сърбски политици, писатели и историци. Освобождението обаче на България внесе известна боязнь въ срѣдата на сърбскитѣ патриоти. Ето защо последнитѣ започнаха да говорятъ за свои сънародници въ Македония и да изявяватъ претенции, върху тази страна. Тия тѣхни претенции впоследствие се увеличиха още повече, особено слѣдъ поражението при Сливница. Отъ тази дата започва собствено трѣскавата дѣятелностъ на сърбскитѣ патриоти, нѣкои отъ които подобно на Срѣтковичъ почнаха да откриватъ прави сърби дори въ Търново и Панагюрище..... Тихо но безъ отгилхъ тѣ работиха въ продължение на редъ години, до като най послѣ докачаха да видятъ дѣлото си увѣнчано съ успѣхъ. Защото трѣбове да признавамъ че отъ нищо тѣ достигнаха много нѣщо. Въползувани особено отъ неудачното въстание прѣвъ 1903 година, отъ нашитѣ самооболдения за смѣтка на Македония, отъ готовността на да се побратимяваме и улесне-

ни отъ турската власть тѣ подпертахасвоитѣ претенци въ Македониякато на-
мѣри а не само съмисленици, но и сънародници въ мѣста дѣто никога не е оста-
вало дума за сѣрби. Въ тая посока сѣрбскитѣ патриоти бѣха широко подпомог-
нати матерялно отъ Бѣлградското Правителство, наредѣ съ Св. Савва, Коло Сѣрп-
скихъ сестра и Коло Сѣрпскихъ Братя.

Въ самата Сѣрбсия въ услуга на Комитета са всички почтиполипейски и ад-
министративни чиновници. На длъжъ по линията Бѣлградъ-Нишъ Солунъ и Париб-
роль-Нишъ Комитета има специални свои агенти, натоварени да слѣдять Македон-
цитѣ, които пътувать за България Европа или обратно за Македония. Единъ отъ
главнитѣ тия агенти е Атанасъ Врѣловичъ отъ Новопазарския Санджакъ, бившъ
нашъ четникъ въ Кумановско. Задачата на тия агенти е да увѣщавать пътующи-
тѣ македонци да се декламирають сѣрби и да избивать ония отъ тѣхъ които мис-
лятъ за най-жилави и слѣдователно опасни за тѣхната сѣрбска пропаганда въ
Македония. По тая начинъ до сега са убити около 20 души македонци изъ сѣрб-
скитѣ участъци. Подиръ туй чрѣзь хората си въ вътрѣшността Комитета прис-
тъпва къмъ обръщанието селата на избититѣ къмъ сѣрбизма. Така бѣ случая
напримѣръ съ Стойчо Станойковъ отъ с. Подържиконъ (Паланечко) слѣлъ като му
ограбиха 800 наполеона сѣрбитѣ го убиха въ Бѣлградъ, убиха подиръ това братъ
тъ му ивана и заграбиха овцѣтѣ на баба му въ зелото. Съцеврѣменно прѣдлохъ
ха на властьюта 20 души селени като български комити и найъ накрай заставиха
селото да падне въ тѣхни ръцѣ.

Но Сѣрбския комитетъ употрѣбыва и други перфидни орѣдства въ борбата
си противъ българитѣ. Тѣй напримѣръ той изпраща прѣдани нему хора изъ Ма-
кедония да се записовать въ българскитѣ чети съ пѣль да убиять войводитѣ
имъ или да прѣдадуть самитѣ чети. Два такива оличина прѣдателството има
въ Паланечко. Убийството на българския войвода Пешо Пашавъ Кичевско е дѣ-
ло тоже на подобно сѣрбско коварство. Същата примка тѣ искаха да скроятъ
и на нашия войвода Тане Николовъ въ Прилѣпско, само че той излѣзе по хитръ
отъ нещастния си Кичевски другарь, угади на врѣме сѣрбскитѣ кроежи и обѣси
четника, който бѣ пратень да го убива. Не говоря тукъ за всевъзможнитѣ тур-
ски чиновници изъ Македония, които тоже са въ услуга на сѣрбския комитетъ.
Множество чауши, кзбаший, каймаками и пр. получавать редовно плати отъ този
комитетъ и работять усърдно въ полза на сѣрбизма.

Свои агенти сѣрбския комитетъ има и въ Княжеството. Прѣзь това дѣто

напримѣръ между тритѣ хиляди близо тухлари на работа около София имало е и сѣрбски учители-емисари. Тѣ агитирали отъ неотказалитѣ се още села въ Велешко и Кратовско успѣли да уплѣтатъ въ иртѣжитѣ си нѣкой отъ тѣхъ и съ 60 лева мѣсечна заплата ги изпратили въ Македония да агитиратъ въ полва на сѣрбизма. Такъвъ бѣ случая напримѣръ съ Пано отъ с. Крайница, който отъ тукъ прѣзъ България отпътува за родното си село безъ обаче да уштеда уште да го отпѣни отъ Екзархията.

Благодарение на тѣхната чудна Организационна система, въ която край родолюбието си вложиха и своя повинимъ, сѣрбитѣ успѣха въ сравнителнократко време да проникнатъ всюдѣ почти въ Македония и съ всички простени и непростени срѣдства да създадатъ тамъ свое плѣме. Ала най-голтѣми успѣхи постигнаха въ сѣверната половина на Витолския вилаетъ и въ сѣверната и сѣверно-источна на Скопския. Тукъ тѣ дѣйствуватъ много планоутрно и съ строго опредѣлена цѣль. Турция въ желанието си да подалечи мѣстното българско население отъ онова въ свободното Княжество на дълъгъ по своята сѣвероисточна българска граница, подаде пѣка на сѣрбитѣ и улѣсни тѣхната пропаганда въ този край.

По този начинъ образуванъя клинъ ще ика за резултататъ нарушението на контакта между свободни и несвободни българи отъ двѣтѣ страни на границата. Тази мѣрка, продиктувана отъ чисто политически съображения бѣтговорена отъ двѣтѣ Правительства миналата година, когато Мюниръ-Пава съ тайна мисия ходи въ Бѣлградъ. Въ замѣна на туй улеснение, до колкото ми е извѣстно, Сѣрбия се е задължила да бѣде неутрална въ случай на война между България и Турция.

Въ Скопския вилаетъ най усилена дѣятелностъ сѣрбската пропаганда развива днесъ въ Паланечко, Кумановски и Велешко отъ 2 1/2 години въ Паланечко сме изгубили 24 села. Въ Велешко отъ двѣ години - 17. Въ Кумановско за същото време сме изгубили други 9 села. Въ Тетовско и Гостиварско цѣли селата нѣма още изгубени обаче има разпѣпление между селенитѣ. Волѣдствие на това тукъ сме изгубили нѣколко училища, а пакъ въ извѣстно число черкви са дадени Мунавебета. Въ тия два пункта сѣрбската пропаганда не е могла да постигне съдитѣ успѣхи за сега, понеже тамъ има компактно арнаутско население. На туй се дължи и погрома имъ въ Гилянско. Независимо отъ това, тукъ тѣ дѣйствуватъ неотдавна. Арнаутитѣ въ Прѣшевско са неприязнено настрое-

ни противъ сърбитѣ, та биха можели слѣдователно да се използватъ отъ наша страна.

Въ Витолѣкия вилаетъ успѣхитѣ имъ са така също значителни, особено въ стѣверната половина на Прилѣпската кааза, въ Порѣчието въ Кичевско и въ голѣма частъ отъ Дебърско. Мѣлкомъ прѣминавамъ тѣхнитѣ незначителни успѣхивъ нѣкоя отъ останалитѣ части на Витолския вилаетъ, като напримѣръ въ Охридско, Струшко, Рѣсенъ и Битоля.

Усилията имъ въ Солунския вилаетъ не дадоха очакванитѣ резултати и слѣдователно не са насърчителни за пропагандата. Сравнително добъръ стоятъ въ Солунъ. Пропагандата имъ разполага съ слѣднитѣ чети :

С К О П С К А Ч Е Р Н А Г О Р И Я .

- 1- Никола Янковичъ и
- 2- Ангелко Славковичъ и двамата отъ Сърбия. Дѣйствуватъ съ 10 души, раздѣлени на двѣ групи.

В Е Л Е Ш К О .

- 1- Иванъ Мартулчанецъ отъ Велешко, съ 10 души, дѣйствува въ мѣстностите Авотъ (Велешко)
- 2- Луданъ отъ с. Ораовъ-Долъ (Велешко)тоже съ 10 души.

П А Л А Н Е Ч К О .

- 1- Георги Скопянчето отъ Скопие- най-довѣрено лице на сърбския Комитетъ съ 10 души върлува въ планината Козякъ.
- 2- Спасъ Гарда отъ с. Петърлица (Паланечко)войвода на милицията отъ сърбоманскитѣ села. Важенъ агитаторъ. Сега въ немилостъ прѣдъ сърбския комитетъ.

К У М А Н О В С К О .

Главенъ войвода еиСво Капитанъ и Денко Генинъ. Тукъ дѣйствува и способния войводаВопъ Дичо.

К О Ч А Н С К О .

Дѣйствуватъ турско-сърбомански чети. Главния сърбски учителъ въ Кочани

и, въ съгласие съ мѣстния каймакѣмиѣ, ръководи движението.

С К О П С К О .

Капитанъ Пешко, отъ старо Нагоричано (Кумановско)

П О Р Ъ Ч И Е , К И Ч Е В С К О , И А З О Т Ъ .

1- Григоръ отъ Небрегово, съ 30 души борави изъ Поречието, Азотъ и Прилѣпско.

2- Стефанъ, съ 10 души борави въ Азотъ.

3- Иванъ Долгачо, съ 15 души тоже въ Азотъ. Роломъ е отъ с. Кошино (Прилѣпско) не зависимо отъ тѣзи войводи, тукъ боравятъ още двѣ чети, отъ които едната е подъ прѣводителството на нѣкой си Иосифъ.

4- Павле отъ с. Бадъ (Албания) съ 7-8 души обикаля по границата между Кичевско и Лебърско.

За сега въ Кичевско почти не се слуша нищо за сърбски чети. Нашитѣ (безнаказано) върлуватъ по тѣзи мѣста и не прѣди много подпалиха сърбоманското село Козичено въ Рабетинъ-Коль (Кичевско)

Изгориха 15 къди и заклаха нѣколко души. Това е едно доказателство за отсъствието на сърбски чети или най-малко за бездѣйствието имъ по тѣзи мѣста.

Не е тѣй обаче съ сърбскитѣ чети въ Прилѣпско, тукъ тѣ се подвизаватъ главно между Прилѣпъ и Велесъ. Изглежда, че центра на дѣйността отъ Кичевско и Прѣдѣла между Кичевско и Лебърско се е прѣнесълъ между Прилѣпско и Велешко.

П Р И Л Ъ П С К О .

Тукъ дѣйствувать по настоящама четири чети :

1- Оная на Коце, отъ с. Дрянонецъ Прилѣпско съ 5 души.

2- Иванъ Бабуноски тоже отъ Прилѣпско съ 15 души,

3- Иванъ Долгачотъ, съ 15 души. Съдия се прѣхвърля по вѣкога и въ Порѣчието и

4- Болко войвода отъ с. Виръ (Прѣчко) съ 10 души.

Втория и третия отъ тѣзи войводи дѣтвувать по специално въ Велешко, а

другитѣ двама въ Прилѣнско. Тѣ често пѣти се съединяватъ на задружна работа. Въ случай на нужда, тѣ могатъ да събератъ голѣмо число милиция, защото разполагатъ съ много, голѣми и за жалость по вечето убитени вече сѣрбомански села.

Въ Порѣчието отъ нѣкое врѣме насамъ работи и Шѣне Марковъ, който прѣди три мѣсеца и повече бѣше въ Тетовско и Гостиварско.

Значи всичко въ Македония сѣрбокия комитетъ разполага съ около 16 чети брояди близо 160 -170 души четници. Не трѣбва обаче да се забравя, че тия чети и четници, не са постоянни въ своя брой, но съставляватъ само нѣщо като постоянненъ калѣрь. Повечето отъ четниците, имъ се вербуватъ въ Сѣрбия и мнозина отъ тѣхъ са воиници отлъчени отъ полковетѣ си. Обикновено инструкторитѣ на тия чети са офицери отъ сѣрбската дѣйсвующа армия, изпратени въ Македония отъ самото Българско Правителство.

Б. Г Ъ Р Ц К А П Р О П А Г А Н Д А .

Тая пропаганда е най-старата въ Македония. Тя датира главно отъ 1767 година т.е. подиръ закриванieto на Охридската Патриархия поради гърцкитѣ интриги. Следъ тая година чувството на патриотизмъ и духовно самосъзнание у българина не само бѣ заглъхнало, но се бѣше почти затрило отъ всевъзможнитѣ угнетения отъ страна на Българското духовенство. Въсползувано отъ това, послѣдното, всемогъщо прѣвъ оная епоха дѣятелно и успѣшно работѣше за еленизирането на българския елементъ. И дѣйствително тия негови усилия не оставаха безрезультатни. До прѣди нѣколко само деѣятки години гласното болшинство отъ българския народъ не само охотно говорѣше, но и чувствуваше по гърцки. По сѣдне обаче националното съзнание въ срѣдата небългарския народъ започна постепено да си пробива пѣть. Едноврѣменно съ туй неуспѣтно се усили и стрѣтлението у по-събуденитѣ българи да емансипиратъ своя народъ отъ духовното робство на фенеръ съ възобновлението старата национална черква. Това се започна прѣвъ втората половина на XVIII вѣкъ съ пробудяването на националния духъ, благодарение на апостолската книжовна дѣятелност на присно паметния Паисий Хилендарски. Пробуденото по този начинъ национално съзнание, въ скоро врѣме се изрази въ борбата за черковни правдини. Нѣкои общини като Скопската и Самоковската прѣвъ 1831 година издигнаха гласъ срѣду злоупотрѣбленията на гърцкитѣ владици. Така се подкачи

борбата по туй наречения "Черковенъ въпросъ", която прѣзъ 1856 година сложи вече сформировани български искания за черковно самоуправление.

Въ тая си борба българитѣ почерпиха сили не само въ наертлото вече съзнание у народа, но и въ Хати-Хумахна отъ 18-ий февруарий 1856 година, който държавенъ актъ край друго прѣдвиждаше "retour aux droits historiques de chaque communauté religieuse".

Въ същата борба българитѣ съзнателно бѣха подпомогнати и отъ Портата, чиито интереси изискваха умаломощаванieto на Патриаршията чрезъ създаване то българска самостоятелна църква. Неограниченитѣ права, които Патриаршията бѣше си извоювала въ течение на вековитѣ и простора на нейната юридикция надъ толкова милиони християни въ Империята, бѣха почнали да ставатъ опасни и за цѣлостта на послѣдната. Ето защо на 1870 година 28-ий февруарий Портата тури край на тая борба съ издаванетоъ фермана, съ който се учреди самостоятелната Българска Екзархия.

За да вземе Султана туй рѣшениетвърта много способствуваха на вртмето и внушенията на западната дипломация, особено Френската, за издържаванieto България изъ орбитата на Руското влияние. Същата цѣль поитѣ и унията, която се прѣпоръчваше отъ Западъ прѣзъ 1860 година.

Естествено, Патриаршията не остана доволна отъ рѣшението дадено отъ султанския ферманъ на въпроса, който по същество е по вече политически отколкото духовенъ и който нанасяше съкрушителенъ ударъ на интереситѣ на еленизма.

Вмѣсто обаче да се отчае, Патриаршията усили пропагандата си и започна съ още по голѣмо остървение да атакува българщината по всички линии. Въ ослоблението си тя прогласи прѣзъ 1872 година Схизмата, което отъ религиозна гледна точка съставлява едно беззаконие, но отъ национално становище ни принесе голѣма услуга, тѣй като стана обединително срдѣство за българската народностъ.

Настаналитѣ обаче въ послѣдствие политически събития прѣзъ 1877-1878 година осуетиха голѣма частъ отъ плановитѣ на Патриаршията, но не я отчехяха Тя съсрдѣлаточи борбата си въ Македония и Одринския Вилаетъ, които области оставаха подъ прѣката властна Султана. Тя не прѣставаше да съзва развитието на Екзаршията, да усилива своята пропаганда въ тѣзи области и да работи неморно за еленизирането на тамошня български элементъ. Кратковртмена пауза въ нейната дѣятелностъ настѣпи само въ вртме на Гърло-Турската война прѣ-

въ 1897 година. Веднага следъ туй обаче, стрелната отъ политическитѣ успѣхи на Княжеството и отъ явно появивения стрѣмежъ на македонскитѣ българи за подобрене на участвата си, тя се възползува отъ въстанието прѣвъ 1908 година и съюзена съ Атинското Правителство прибѣгна до чисто революционни похвати. Нейнитѣ владици, редомъ съ гръцкитѣ консули, заставаха на чело на гръцката революционна организация. Днесъ тѣхната дѣятелностъ се свежда въ събиране пари, организиране, въоръжаване и изпращане въ Македония чети, подъ прѣводителството на офицери отъ дѣйствуващата гръцка Армия. Подпомогани отъ турскитѣ власти, по причини изказани по-горе, тия чети удивиха свѣта съ своята жестокостъ и по неизтояствата си, като помрачиха печалната слава и най прочутитѣ албански главарѣри. Безъ да говоря за стотинитѣ българи-жертва на кървожаднитѣ имъ инстинкти, мимоходомъ ще отбѣлѣжа че за врѣмето отъ 1904-1908 година тѣ изкаляха, избиха или изгориха живи 71 жени, отъ които 48 въ Битолско и 28 въ Солунско и 24 дѣца, повечето промушени съ байонети.

Само въ градъ Стръ гръцкия комитетъ е извършилъ прѣвъ последнитѣ 2 1/2 години 16 покушения върху българи, като по този начинъ успѣ да пропѣди всички други изъ града, дѣто днесъ за днесъ оставатъ само двоина бакали и толкови обущари, покрай нѣколкото български сѣмейства, докарани изъ околнитѣ села и нѣтитѣ ученици съ своитѣ учители. И за забѣлѣзване е че въпрѣки тия свои подвизи гръцкитѣ чети продължаватъ да се рекрутиратъ и въоръжаватъ въ срѣдъ Атина отъ видни гръцки държавници, на пукъ на периодическитѣ прѣдставления на европейската дипломация прѣдъ гръцкото Правителство.

Наистина, за сега броя на тия чети не е значителенъ, обаче отъ всичко изглежда че той скоро ще се увеличи, тъй като гръцкия комитетъ е рѣшилъ изпращанieto нови подкрепления въ Македония. Най вече гръцкитѣ чети бораватъ въ Костурско, Лѣринско, Битолско и Мориховско (въ Битолския вилаетъ) въ Енидже-Вардарска, Солунска, Воленска, Караферийска и Струмишка каази въ Солунския санджакъ и на повечето мѣста въ Стрски и Драмски санджака.

ТОВИКАМ
Копирингъ Аген

№ ННР.324-7

БИТОЛСКИ ВИЛАЕТЪ.

Костурска Кааза.

До прѣди мѣсець нѣщо тукъ имаше три гръцки чети. Първата отъ тѣхъ, състояща отъ 12 човѣка, има шеба си въ с.Лѣхово; втората, подъ началството на Зака състояща отъ 16 души, има своя шеба въ с.Ложница; третата чета е оравни

телно най-голямата. Тя състои отъ 60 души и мина границата на 15-ий Октомврий. Веднага следъ пристиганieto и тя е била подраздѣлена на 4 групи отъ войводата Зака, половината отъ които са били отправени за Мориховско, а другата половина за Лѣринско. Въ случай на нужда въ Костурско минаватъ чети и отъ Лѣринско.

Въ Костурската кааза всичко има около 1400 войници и 100 души жандарии. Това са силитѣ съ които турскитѣ власти разполагатъ противъ четитѣ въобще, а така също и защита на населението.

Лѣринска Кааза.

Въ Лѣринско върдватъ двѣ гърци чети, едната отъ около 20 души подъ началството на Варлаамъ. Свърталицето на тая чета е владкото Патриаршииско село Бѣль-Камень. Тукъ тя борави отъ 6-7 мѣсеца насамъ. Къмъ същата прѣли два мѣсеца, нѣдо са се присъединили други 20 души четници минали отъ Гърция. Вѣроятно тѣ са прѣдзначени за Мориховско.

Втората чета скита изъ Буфѣ-Коль. Състои се отъ 15 души подъ водителството на Павле отъ с. Раково.

Въ каазата гърцитѣ са най-добри организирани сравнително въ Лѣринъ Бѣль Камень, а отъ части въ Кладороси, Крапедино и Нахията Пѣвеска, особено въ с. Негованъ.

Прѣминаването на гърцитѣ чети отъ Кортурско въ Лѣринско е почти безпрѣпятствено. За да се осуети туй прѣминаване трѣбва да се охраняватъ четиритѣ пъгица до прѣсичатъ Нередска Планина прѣзъ селата Бабчоръ, Турия, Търсие и Писодеръ. По настоящемъ послѣдното село е добри защитано отъ населенитѣ въ него войници и отъ жандармерийския караколъ въ Планината Биглаа. Пътя прѣзъ Турия може да се наблюдава отъ село Конслади.

Въ Лѣринската кааза има всичко до 250 души войници, освѣнъ ония по линията и около 28 души стражари.

Битолска Кааза.

Тукъ като постоянень кадъръ до скорогърцитѣ имаха двѣ чети, отъ които едната отъ 10-на души се движи прѣимуществено между селата Буково и Орѣхово, а втората подъ командата на стария капитанъ Гуда, обикаля Гявато-Коль и селата до Лисолай.

Моризонско.

Въ този край дѣйствиува войводата Врондасъ съ една дѣт четници. За сега в той пасува въ очакванне подкрепление.

Изобдо два са пътицята— едниъ отъ западъ, другъ отъ изтокъ— които водатъ гърцитѣотъ Вгъ къмъ сѣверъ. Тѣ се простиратъ по билото и се сливатъ въ Писодеръ, като по тоя начинъ затварятъ всѣки изходъ отъ Костурската кааза. До скоро Гърцитѣ бѣха пълни господери на тия пътица, като намираха убожице и храна въ околнитѣ планински села.

Западния пътъ започна отъ нахията Борботоко, дѣто гърцитѣ чети се ширяха най свободно, качва се на горѣ до Виглида свина отъ тамъ излѣко на изтокъ прѣзъ билото на Горбекъ планина и слиза въ Писодеръ. Всички албански села, сѣверни отъ нахията Несрамъ, засто и селата Виглида, Зелово и Писодеръ, служеха като опорни точки на гърцитѣ чети.

Втория т. е. източния пътъ почва отъ каазата Населичъ, дѣто всички чети живѣятъ свободно, минава прѣзъ Богатско, качва се на сѣверъ по билото, което въ клисура свива излечко на западъ, та по върховетѣ на Планината Вичъ продължава до Писодеръ. Като точки опора и доводство по този пътъ на гърцитѣ чети служаха селата: Богатко, Ложица, Влахо-Клисура, Дѣхово, Пѣколянъ и Писодеръ. Сега тѣзи два пътя са почти затворени за гърцитѣ. Първия сиречъ западния се затвори слѣдъ минаване къмъ българска страна на албанскитѣ села: Видово, Ревани, Горно-Папратско и четерокъ. Непрѣкъснатата линия образувана отъ тия села е подкрепена на югъ тоже отъ албанскитѣ села Гърлени и Делинъ-Градъ, а отъ сѣверъ отъ селата Воли-Градъ и Шакъ.

Втория пътъ, т. е. източния може отново да бѣде отворенъ за гърцитѣ чети, тъй като сега е пазенъ отъ 50 души войници въ Влачко и 30 въ с. Вѣлипа

Откритъ ли се отново тия два пътица за гърцитѣ, тѣхнитѣ банди безпрѣпятствено ще могатъ да нахлуятъ на сѣверъ, тъй като въпроснитѣ пътица имать своето естествено продължение отъ Писодеръ на горѣ, а именно единия къмъ Перистеръ, другия къмъ Морихово. Казано съ дроги думи тия два важни планински друма се прѣсичатъ при токудо помѣнатото село и образуватъ нѣдо ка то Кръста на Св. Андрея. Въ цѣлия Витолски вилаетъ има около 9-10 чети съ приблизително 170-180 четници постояненъ кадаръ.

Както се каза и по горѣ въ този вилаетъ гърци чети дѣйствуватъ най-вече въ каазитѣ: Енидже Вардарска, Солунска, Воленска, Кара-фесийска, Касандрийска и Струмилка. Каазитѣ Кукушка, Дойранска и Тиквешка са чисти въ туй отношение. Само въ чифлика на гърцкия богатажъ Хариси близо до станцията Килиндиръ минаватъ и по нѣкога се опиратъ на почивка нѣкои чети.

Гърцкитѣ чети, до дѣйствуватъ въ Енидже Вардарската кааза, се образуватъ и попълватъ съ хора главно отъ гърцкитѣ села на Урумлъка. Главни свѣрталици на тия чети се намиратъ въ Енидже Вардарското езеро и въ селата Петрово и Алтаклисе (Апостоль). Когато стане нужда да се извърши нѣкое по мъчно и по опасно нападение тия чети дѣйствуватъ задружно съ четитѣ които иматъ свѣрталищата си въ селата: Борбатово, Ынчид, и Кояри Солунска кааза.

Четитѣ които обикалятъ изъ Воленската кааза се формиратъ и снабдяватъ съ хора и припаси въ Нѣгушъ (Каратерийско) и въ гъркоманското село Потъ (Еоденско) което винаги е оказвало широко гостоприемство на гърцкитѣ андарты. Други двѣ села: Владово и Месимеръ тоже могатъ да бъдатъ отбѣлзани като центрове, дѣто гърцкитѣ чети намиратъ добра подкрѣпа и радушенъ приемъ.

Въ Солунска кааза гърцкитѣ чети иматъ дабоветѣ си въ Лагалине (Лангаза) и въ селата: Балджа и Киречъ-Кьой. Тия чети са извършили отъ двѣ години не само множество убийства, опожарявания и пр. въ селата: Тритѣ Хана, Ново Село, Илиджево, Даудъ балъ, Долно Куфалово, Градеборъ, Горно-Куфалово и Арапли.

Четитѣ, до върловатъ въ Солунско и Лѣгалинско, обикновено, но когато има да се извърши нѣкакъвъ полвидъ тѣ се улѣсняватъ съ селени гъркомани изъ с. Балджа, Киречъ Кьой и изъ Солунскитѣ градини По такъвъ начинъ числото на хората въ нѣкои отъ петитѣ достига до 80 и даже 100 души. Същото може да се каже и за четитѣ въ Воленско. Въ нѣкои отъ тѣхъ взематъ участие и наемници албанци. По многобройни и съ по-постояненъ съставъ съ гърцкитѣ чети е въ Енидже Вардарско. Имало е случая когато въ езерото са се събирали до 120-150 души андарты, озвѣтъ разпърстватитѣ такива изъ нѣкои отъ околнитѣ села.

Една гърцка чета отъ година и половина на самъ дѣйствува и въ Св. Гора командувана отъ бившия разбойникъ Георги Ягли. Тая чета има за прибѣжище манастиря Ватопель и Исѣгменосъ.

Точното число на гърцкитѣ чети въ вѣлия Солунския Санджакъ не може да се установи съ положителностъ. Знае се само че тѣ не са по малко отъ

ония въ Битолско.

Стрски Санджакъ.

Най много гърци чети въ тоя санджакъ вливатъ въ Петричко, Мелнишко и Горно Джумайско. Както и другадѣ изъ Македония гдѣто ги има, така и тукъ тѣ се направляватъ и поддържатъ отъ мѣстнитѣ гърци владици и консули и дѣйствуватъ подъ охранята на турскитѣ власти.

Петричка Кааза.

Отъ четири години насамъ гърците обидна ръководи тукъ и и гърцкото мѣстно движение. Добъръ помощникъ тя намира въ лицето на единъ отъ тамошнитѣ учители, офицеръ отъ дѣйствуващата гърцка армия изпратенъ отъ Атина за фактически ръководител на гърцкия комитетъ въ този край. Рекрутиранитѣ четници са отчасти мѣстни турци изъ града Петричъ, изъ околнитѣ турски села и от българи патриаршисти изъ едничкото тукъгъркоманско село Старчово. Срѣду доброту възнаграждение което получаватъ тия ратници за гърцката идея се дължи да убиватъ посочанитѣ имъ българи първенци и да вѣдватъ тероръ между българското население, вѣдѣ което безнаказано се кръщатъ по домовете си като мирни и невинни Султанови подданни. Петричката долина, дѣто е царството на тия платени разбойници, нѣма никаквопочти българска организация. Мѣстнитѣ наши патриоти отглавна се раздѣлили на два лагера— централисти и върховисти— и се занимаватъ съ самоизтрѣбление и съ деморализиране селенитѣ. Въ отнѣдствие на туй българското население е изложено на ужасни патила и терзания. Около 26 села отъ тая кааза са силно вече разколебани и клонятъ къмъ Патриаршията, — шестътъ тѣхъ още прѣзъ мѣсець Августъ настоятелно са искали да минатъ къмъ Патриаршията, но сили сирѣни, въ силата на черковното статукво

Мелнишка Кааза.

И тукъ гърцкия комитетъ ся служи прѣимуществено съ платени турци разбойници въ борбата си противъ българщината. Въ самия градъ Мелникъ въ услуга на тоя комитетъ се 8 души турци вѣсти ужъ за пѣлари на градскитѣ лозя. Това е фактъ констатиранъ и отъ Францкитѣ офицери. Отъ ножа на тия пѣлари и мнозина тѣхни подвизници са загинали до сега мнозина българи. Убийството е завършено на 21-ий Юлий т.г. на мѣстния свѣденикъ Тато е тоже тѣхно дѣло.

Подобно на Стрскитѣ, така и Мелнишкитѣ гърци не се спиратъ прѣдъ нищо, за да не допустнатъ българинъ да се засели въ града, да отвори дюкень и пр.

Стрска Кааза.

Въ тая кааза гърцкия комитетъ е най силенъ въ земия градъ Стръ.

За туй и живота на шепата българи тукъ е почти невъзможенъ. Мѣстнитѣ гърци наопаки се радватъ на най голѣма свобода и безнаказаностъ. За тѣхъ все едно че турската власть не съществува. Тѣй се обяснява дѣто че нито едно отъ до сега извършенитѣ многосройни покушения отъ гърци противъ българи е било открито. При все туй за никого не е тайна, че всички гърци разбойници слѣдъ воѣко извършено прѣстѣпление се укриватъ било въ Митрополията било въ гърцкото консулство, дѣто намиратъ постоянно убѣжище и настоящи андарты. Френскитѣ офицери, особено полковникъ Веранъ, съ възмущение ми разправяха за гърцкитѣ коварни подвизи въ това "виле на единизма,, дѣто гърцкия консулъ е билъ винаги истински ръководителъ на мѣстния тѣхень комитетъ. Туй обаче не прѣчи на този консулъ да ме увѣрява че той отъ сърди не съжелявалъ за това що ставало въ града и околноститѣ и че не прощадалъ случай да упражни нужното въздѣйствиє надъ мѣстнитѣ гърци въ смисълъ да живѣятъ добръ съ българитѣ. Между тѣмъ сѣдня денъ когато този консулъ ме увѣрявалъ въ миролюбивитѣ си настроения, до самата врата на консулството падна убитъ единъ отъ най добритѣ видни българи кмета на близкото село Душли. И както винаги убиенца гъркъ се скри въ консулството. Такива ре впрочемъ останалитѣ гърцки консули въ страната, съ които се срѣдахъ и говорихъ не веднажъ.

Единъ отъ най здравитѣ пунктове на гърцката организация въ Стрската кааза е паланката Баракли Джумая. Тукъ живѣе постоянно гърцка чета която сбикала съдѣврѣменно околнитѣ гъркомански села: Зне Кьой, дѣто само пиганитѣ християни са гъркомани, Бараклия, Кемарето, Кумли, Летарово, Радово и Кюприя (Демиръ Хисароко) Просеникъ, Мелничиъ, Каваклия, Хошондосъ и Елтенъ (Стрско). Постоянния съставъ на тая чета е малкъ, но, както винаги, тя се увеличава въ случай на нужда съ сербуването паликарета отъ Стръ, власи отъ Баракли Джумая и гъркомани изъ патриаршискитѣ села.

Горѣказанитѣ села на вртмето подпадаха подъ нашата организация и доброволно укриваха българскитѣ чети. По сетитѣ, поради гоненията между пентре

листи и върховисти и голѣмитѣ данѣчни облози, тѣ постепенно истинаха до като най-сетнѣ съвсѣмъ се отиѣнаха и минаха на гърцка страна.

На Югъ отъ Сѣръ, дори до езерото Тахино, въ гъркоманскитѣ села-чиѣлици на брой около 22, гърцки чети не могатъ да проникнатъ, при вое че за тая цѣль правеха много опити и извърѣиха десѣтки убийства. Тия села още прѣвъ 1904 година бѣха организирани отъ българитѣ, та и до днесъ си оставатъ непоколебими въ своята вѣра и народностъ.

Друга една гърцка чета дѣйствува источно отъ Сѣръ по чисто гърцкитѣ села: Вдовица, Сарамусакли и пр. Намира полсолонъ власитѣ гъркомани въ с. Карли-Кьой. Въ същото почти положение се намиратъ гърцкитѣ чети въ Драиско и Зьхна.

Изобщо похватитѣ на гърцкитѣ чети, дѣто и да се намиратъ тѣ са едни и съди: неизговетва, изнасилване, грабежи, изсечане царевилитѣ, тютюва и лозята на българитѣ опожаряване, динамитни атентати, убийства прѣдтедствувани отъ звѣрски мъчения, промушване на малки дѣца, не празни жени и др.

В. Р У М Ъ Н С К А Т А П Р О П А Г А Н Д А .

Румьнитѣ почнаха да работатъ въ Македония по късно отъ сѣрбитѣ. Главния тласкъ измежду мѣстнитѣ дѣци, колкото мога да си припомня, се даде отъ Апостолъ Маргарита, които уврѣденъ въ нѣщо отъ Патриаршията, се хвърли въ обаята на Румьния и стана ревностенъ тѣхенъ агитаторъ. Първа негова грижа бѣ откриване румьнски училища тукъ тамъ въ Битолско разпространение румьнския езикъ и пропагандиране между купо-власитѣ да се черкуватъ въ българокитѣ черкви по нѣмане още румьнски. Постепенно нѣкои села, съ по компактно купо-власко население, започнаха да се отказватъ отъ Патриаршията. Отъ начало българската църква, е така също и българското общество, се отнасяше съчувствено къмъ първитѣ опити на румьнитѣ да се отѣпатъ отъ фенеръ. Това съдѣйствие произтичаше и отъ съзнанието че съ туй се обезсилва Патриаршията, като ѝ се отиѣма единъ отъ най важнитѣ ѝ стълпове. Впоследствие обаче развитието на работитѣ дойде да отвори очитѣ на българитѣ, че всѣко прѣобретение на румьнската пропаганда ще бѣде за смѣтка на нѣдитѣ интереси. И наистина когато румьнската пропаганда стѣпи по здраво на краката си, тя не само поиска да се отърси отъ бѣжкитѣ връски съ българската църква но даже започна да ѝ успорява извѣстни нейни права по отношение на църква

и или общински имоти. За туй и Екзархията започна съ предпазливост да се отнася към поплъзновенията на пропагандата. Между тѣмъ послѣдната отъ день на день пратише нови успѣхи.

Нейната задача се записа въ държавната политика на Пумъния, като ѝ се асигнува и окроменъ бюджетъ за гонимитѣ цѣли. За тѣзи успѣхи има да се дължи, първо на подкрѣпата на турското Правительство, което намираше смѣтка въ туркофилската политика на пумънското правителство и второ— на подкрѣпата на тройния съюзъ. Турция даде доброволно своята подкрѣпка, защото тя знае че ако румънитѣ въ Македония нивга не могатъ да бъдатъ факторъ противъ нея, са добро оръдие за усиление враждата между Християнскитѣ народности въ страната. Ето защо, съ ирадето отъ 1905 година Портата призна съществуването на румънитѣ като отдѣлна община и правото имъ сами да управляватъ училищнитѣ и общински работи.

Веднажъ дарени съ тѣзи права, по инушения отъ Букурещъ отъ чисто политически съображения, румънитѣ не само че прѣстанаха да иматъ връзки съ нашата черква, но и почнаха вече да изявяватъ претенции върху известни български общински имоти като черкви или училища, подъ прѣдлогъ че тѣ съставляватъ болшинство въ мѣстото или махалата дѣто се намира имота. Такъвъ е напримѣръ случая съ една отъ българскитѣ църкви въ Охридъ. Подобенъ е случая и въ Горни Порой дѣто сѣдѣ като прѣвзеха отъ гърцитѣ съ наше съдѣйствие една отъ мѣстнитѣ църкви, отдѣгнаха се и убиха видния тамошенъ българинъ Иванъ Клифовъ защото имъ прѣчатъ на домогванията. Сега по далечъ тѣ отидоха въ Горна Джумая. Тукъ тѣ съставиха отдѣлна община, напечатана си отдѣлна вула, кръщални свидѣтелства и пр. като заявиха съдѣйствено на нашия Неврекопски епископъ, че за напредъ се опѣчатъ отъ неговото духовно вѣдомство. Не ще съмнение че съ развитието и усиляването на румънската националистическа идея въ Македония, тѣзи работи въ още по-голямъ размѣръ ще се повторятъ въсѣдѣ, дѣто особено купо-влашко население е по гъсто. Ето защо, споредъ менъ, длъжностъ е на Книжеското Правительство да изучи всеотрано въпроса за румънската акция въ Македония и да опрѣдѣли политиката си спрямо нея. Това се налага толкова повече за туй, че въ същностъ крайната цѣль на тая акция визира не щепата погърчени куповласи въ Македония, които нивга нѣма да станатъ убѣдени румъни, а една евентуална компенсация за смѣтка на Българи.

На друго мѣсто въ настоящия докладъ бѣ дума за задружното дѣйствие на

купо-власитѣ въ нѣкои крайци на Корчанско и Костурско съ нашитѣ чети. Ту къ де прибавя, че тази оцѣтотна акция бѣ прѣдседствувана отъ извѣстни споразумѣния между нашата организация и нѣкои румѣнски кръгове-споразумѣние, което, до колкото ми е извѣстно, не бѣдувало на Букурещкото Правителство. Оце въ врѣмето на консервативния кабинетъ въ Румуния се опитаха да съставятъ свои революционенъ комитетъ въ Македония, който да дѣйствува дружно съ нашия. Таки Трифунчовъ и Таки Ляповъ въ София, бѣха агентитѣ на тоя комитетъ. Съ знанието на тоя комитетъ. Съ знанието и съгласието на Прѣдставителството имъ организираха двѣ чети, които изпратиха въ Македония, съ условие че де дѣйствувать подъ знанието на нашата Организация. Въоръжението и пр. на четитѣ стана на румѣнски средства. Едната отъ тѣ чети, състояща се отъ десетъ души се сформирова въ София прѣвъ 1906 година и подъ войводството на Георги Каспачето замина за Корчанско. Другата отъ 10 души, сформизирувана тоже въ София замина прѣвъ 1907 година подъ войводството на Александъръ Кошка да организира власитѣ въ Епиръ, особено въ Пиндъ; въ оцѣто врѣме обаче, насърдени отъ успѣхитѣ си въ Македония, тамошнитѣ румѣнски училищни инспектори почнаха да настояватъ за образуването на самостоятеленъ революционенъ румѣнски комитетъ, който да дѣйствува независимо отъ нашата Организация. Послѣдната обаче енергически се противопостави на туй, настоявайки всички румѣнски чети да съдѣятъ безусловно ней подчинени съгласно постигнатото по рано съглашение. Волѣствие на това появи се разногласия, които се най остро въ Горна Джумая дѣто власитѣ се отпѣлиха ней сѣтнѣ окончателно отъ нашитѣ, като заявиха това и на респективния български митрополитъ, както видѣхме по горѣ. Все по оцѣитѣ причини сериозни спрѣчвания станаха и между власитѣ отъ с. Ливада (Гевгелийско) и българския войвода-Апостолъ. Това обаче революционно настроение на румѣнитѣ значително отслабна съ паданieto на консервативния кабинетъ и съ поеманне властта отъ либералитѣ. Днешното Букурещко Правителство чрѣвъ новитѣ си училищни инспектори въ Македония, се обяви противъ всякаква революционна организация, налѣвайки се съ туркофилската си политика и културна борба да постигне нѣщо много повече за куповласитѣ въ страната т. е. за националната си култура.

До колкото е права тая нѣрочна смѣтка създадено де покаже. Това което е положително днесъ, то е че веднага слѣдъ тия вѣтки на много мѣста въ Македония куповласитѣ слѣдъ като се убѣдиха че не могатъ да иматъ свой собстве

нъ комитетъ, започнаха отново да се обръщатъ за помощъ къмъ нашата Организация. Те изпратиха прѣзъ миналия мѣсець Августъ двѣ депутации отъ с. Дива да въ Букурещъ, за да изложатъ нуждите си и да обяснятъ необходимостта отъ съществуванетоъ на румѣнски чети подъ знанието на българската организация. Както е станало по нататъкъ не ми е напълно извѣстно, но ако се съди отъ съвѣстната акция на купчелеси и българи въ Костурско, трѣбва да се прѣдполага че постыжките на въпроснитѣ депутации въ Букурещъ не са останали съвсемъ безъ резултатъ.

Г. Т У Р С К И Ч Е Т И .

Въ послѣдно време турскитѣ власти почнаха пакъ да използватъ турско-албанскитѣ разбойнички главатари и тѣхнитѣ банди, които слѣдъ въстанието прѣзъ 1908 година стѣха почти прѣстанали да върлуватъ отъ страхъ на въстаничкитѣ чети.

Совѣнъ това подъ покровителството така бѣдо на властитѣ и съ тѣхно знание образуваха се турски комитети, които поддържатъ чети съ прѣтното название да прѣслѣдватъ и изтрѣбляватъ само българи.

Такива случаи има :

Въ Поройската Нахия :

Тамошното население отъ нѣколко мѣсеци е разплакано отъ върлуванетоъ на три турски банди :

Първата подъ главатарството на Шерифъ Чауль отъ с. Арсланли (Кукушко) която разбойничествува въ Поройско и Кукушко непрѣкъснато отъ години насамъ.

Втората ~~е~~ подъ командата на Ибрахимъ молла Чауль, отъ с. Чаиръ-Махале (Сѣрско). По напѣлъ той е силъ заемникъ на гъркия комитетъ и е дѣйсвувалъ като андартъ. За едно убийство извършено отъ него по гърки подбуждения въ с. Хвседжи Чифликъ (Демиръ Усарско), той е билъ заловенъ, осъденъ въ Сѣрѣ и осъденъ на 15 години прѣзъ мѣсець февруарий т.г., обаче слѣдъ нѣколко дни избѣгаль отъ затвора и станалъ главатаръ на бандата за която е рѣчь.

Трета една чета върлува също въ Поройско, но името на нейния войвода не ми е извѣстно. Всѣки тия банди прѣслѣдватъ българитѣ като същевременно но имъ налагатъ и събиратъ безпрѣпятвенно голѣми парични откупи. Така

например от с. Тулоракъ са събрали 30 лири, от с. Старопово 5 лири, от с. Дели Хасанъ Махале 8 лири и пр. пр. селенитѣ даватъ тия пари и не смѣятъ да се оплачатъ.

Въ продължение на двата послѣдни месеци, тия разбойнички банди са извършили 8 убийства на българи.

Вънползувано отъ такова положение и облъгйки се на властитѣ турско-томаселение изъ тоя край тая също не прѣтвана да угнетява съседитѣ си българи. Селенитѣ българи въ с.Св. Петка (Демиръ Хисарско) са 45 семейства при турски 140. Съседнитѣ села Палмезъ (Демиръ Хисарско) Горно и Долно Горбасово (Дойранско) са чисто турски; първото има 250 къщи, второто 300 и третото 200. Всички тия употребяватъ всевъзможни усилия да попълватъ българитѣ изъ първото село (Св.Петка). Най напътъ започнаха да имъ ограбватъ добитъкътъ и ги заставиха да изпродадатъ всичкитѣ си овци, кози и говеда. Тогавъ захванаха да имъ ограбватъ и повръхдатъ отидбитѣ; повечето отъ снопето имъ това лѣто бѣха откраднати отъ нивитѣ. Напоследъкъ убиха и двама души селени и се заканватъ че ще ги изколатъ всички, ако не се изселатъ. Въ дообвѣкъ на туй и турската разбойничка банда е изпретила извѣстие на трима души отъ тия селени, да и внесатъ 60 лири ако не искатъ да бъдатъ избити съ семействата си.

Мелничко.

Тукъ овърталидето на турската разбойничка банда е чифликъ на Али Бей, наричанъ "Новия Чифликъ", които отстои на 6-7 километра отъ Мари-Костенскитѣ бани, край село Мари-Костенско (Демиръ Хисарско). Въ тоя чифликъ има всичко 12 български семейства, които обработватъ чифликскитѣ земи, а бей поддържа по-вече отъ 20 души въоръжени албанци - до единъ разбойници. Всичко тѣ са събрани заедно въ чифлика, а обикновено се разпръсватъ по нѣколко души изъ Мелничко за плячка и убийства. Има много убийства, извършани отъ тѣхъ въ които са били участвани отъ останали живи свидетели, обаче никогда властитѣ не са давали внимание на тия показания и нѣма случай да бѣде наказанъ нѣкой отъ тия разбойници. Прѣстъпнитѣ дѣйствиа на тая банда са били констатирани, оде прѣли година и отъ френскитѣ жандармерийски офицери, които са правили и тѣ, обаче всичко е останало безпослѣствие.

Охридско.

Въ Охридско, гдето прѣзъ послѣдните години бѣ сравнително по спокойно, прѣзъ текущата година е образуванъ съ званieto и покровителството на властитѣ турски комитетъ, въ който влизатъ най влиятелните турци отъ Охридъ-граждански и военни лица. Тоя комитетъ има също за цѣль изтрѣблението на сръбгардината. Той поддържа една въоръжена чета, на която водителъ е известния разбойникъ Еминъ Ага отъ с. Песочани.

Тая чета прѣзъ послѣдните мѣсеци е извършила нѣколко убийства, обари, опожарявания и е довела селското население до степенъ да не смѣе да отиде до града по работа и да не може да излѣзе свободно да обработва земята си.

Како клонъ отъ тоя комитетъ може да се счита съставения въ

Рѣсенско.

въ който, така също, взиматъ участие най видните и възможни турци. Съставената тамъ чета обикаля прѣимуществено изъ Рѣсенско и върлува по друмицата и изъ Перистера. Изколванието на 9-ти души сръбгари отъ с. Дасойно и Браичино прѣзъ миналата есенъ е дѣло на тая банда.

Како вѣдѣе, турскитѣ управници, доволни отъ добитите резултати чрѣзъ тия разбойнички банди, са намислили да разпространатъ тѣхните дѣйствия всѣтѣ изъ Македония. Така се обяснява въ послѣдно време на турски разбойнички чети, едникви по типъ, организация и прѣслѣдвани цѣли въ Костурско и Кочанско дѣто са отбѣлѣзани вече и нѣколко тѣхни прѣстъпления.

ТОУКАМ
Копировање Аген
№ НМР.324-2

РЕФОРМЕНА АКЦИЯ.

Съ постепенното проникване на цивилизацията между народитѣ на Отоманската Империя и съ прогласяването идеята за националностъ въ XX вѣкъ, понятието за човѣшки права започна да си пробива пътъ и въ най затѣтени тѣ краища на Балканския Полуостровъ. Християнитѣ, които по оную време безропотно още търпѣха турския хомютъ, започнаха да се пробуждатъ и да чувствувать нуждата отъ единъ по сносенъ режимъ. Настаналитѣ на запатъ промитѣ и, фатално се отразиха на Турската Империя. Свободолюбивия духъ незакъсни да обхване християнскитѣ народи находящи се подъ скиптра на Султана, вслѣствие на което новѣшната история за единъ краткъ периодъ отъ време отбѣлѣза редъ събития имащи за послѣдствие послѣдователното еманципиране на тия християнски народи, стесняването политическитѣ граници на Империята и разклатването прѣстола на Калифитѣ. Стрѣснати отъ това, послѣднитѣ почнаха да промитляватъ за бъдацето, а така също и върху средствата, които мислѣха необходими за прѣдотвратяване бъдащи катастрофи. Така се появи идеята за въвеждане реформи въ империята.

Днешнитѣ реформи прочее не прѣдставляватъ новотъ за Турция. Танзимата Хат-и-Шерифа отъ 3-ий Ноемврий 1839 година, Международната Комисия въ Пари градъ прѣвъ 1876-1877 година, Европѣйската Комисия отъ 1880 година, Султанския Декретъ отъ 30-ий Октомврий 1895 година достѣжно реформитѣ въ Армения, съдържатъ редъ либерални мѣроприятия, продиктувани божевъ, отъ чувство на хуманностъ и висока справедливостъ и имащи за цѣль подобрене участъта на християнското население въ прѣдѣлитѣ на Империята. Споредъ самия Абдулъ Меджида, нововъведената прѣдвидени въ Хати Шерифа имаха за цѣль още прѣди 68 години да осигуратъ на неговитѣ поданици пълна сигурностъ касателно живота имъ, честъта и имота имъ. Всички тия реформи останаха обаче мъртва буква, по простата причина че нито авторитѣ имъ са били нѣкога искрени, нито пъкъ се е мислило сериозно за тлхвото приложение. Ято зацо слѣдъ арменското въстание прѣвъ ДД/И 1894 год. и Македонското прѣвъ 1903 година, Европа рѣши да наложи на Султана днешнитѣ реформи включени въ Мюрпшегската програма. Нѣма да се спирамъ на интимнитѣ подбуждения, които заставиха нѣкои отъ силитѣ да интервениратъ въ случая, нито пъкъ на фразитѣ прѣвъ които въ

проснитѣ реформи прѣминаха прѣвъ послѣднитѣ четири години. Това е толкова известно, колкото е очебийно и отрицателния резултатъ следъ четиригодишното умиротворение на Македония. Не си позволя само да направя бѣгълъ прѣгледъ на тия реформи, да посоча на тѣхвата несъстоятелностъ и на разочороваността, въ която днесъ се озовоха не само Македонскитѣ населения, но и самитѣ реформатори.

Както винаги, Турция се олита да изпрѣвари Европѣйската реформна акция въ Македония. Сде на 4-ий Априлий 1903 година Солунския Турски официален вѣстникъ "Асъръ," (Вѣкъ), заедно и местнитѣ брѣвски вѣстници, сънародваха едно комюнике достъжно реформитѣ, които биди започнати да се въвеждатъ въ тритѣ вилаета, сегомъ обаче да се спомѣнувае вѣщо за цивилнитѣ агенти, европѣйската жандармерия и пр. Отъ споменатото Комюнике излизаше, че и въпроснитѣ реформи сѣдѣло на личната инициатива на Султана. Съ тия "жандармерски" реформи се прѣдставяше лозунгата пѣль: да се прѣвари, ако е възможно Европа, а главно да не се урони тѣвртъ много престижа на Султана. Мимо туй Европа не захъсна да интервенира съ свои проектъ. Прѣдложенията на реформаторскитѣ сили, съдържащи се въ деветъ точки, бѣха прѣчени на Портата на 3-ий Октомврий 1903 година и, заедно известна мячвория, присти отъ Турското Правителство на 11-ий Ноемврий с.г. Къмъ назначения вече по рано Главенъ Инспекторъ Хилми Паша се присѣдиниха и двамата цивилни агенти: Господа Демерикъ и Молдеръ, заедно съ своята смѣръ съ Господина Опенхаймеръ-Бинби членъ на Европѣйската контролна комисия въ Атина. Съ туй започна да функционира Европѣйския реформенъ апаратъ. За да избѣгне реформеното на жандармерията отъ Европа, както туй бѣ прѣдвидено въ Миршегоската програма, Портата прѣварително бѣ ангажира за тѣя пѣвъ шестина офицери (2 белгийци и 4 шведи), които не захъсна да изпрати въ Вилаетитѣ: Солунски, Витолски, и Скопски. На тия офицери, които пристигнаха въ Солунъ на 20-ий Ноемврий 1903 година, бѣ възложено да се занимаватъ съ обучението и усъвършенствуването на жандармерията. Тѣя мѣрка обаче на Турското Правителство не може да осуети намѣсата на Европа по жандармерийскитѣ реформи. На 30-ий Декемврий 1903 година Султана се видѣ принуденъ да назначи за командантъ на Македонската жандармерия Италянския Генералъ Ли Зо, жи, които му бѣ прѣпорѣчанъ отъ Европа. Едновременно съ туй бѣха назначени и Европѣйскитѣ офицери, които презъ първитѣ дни на мѣсець мей 1904 година подписаха контрактитѣ си и зами-

инаха по своите райони. Не се мина обаче много време и цял свят има възможността да констатира яловостта на тия реформи, мимо големия шум, който се направи около тях. Окрилените надежди на македонското българско население скоро се намъстиха от горчиво разочарование. Положението на туй население, вместо да се подобри, Австрия и Русия които по една непростима грешка на останалите Европейски Сили добиха мандата на реформаторки, под найвния предлог че тѣ сили най-заинтересувани-чтѣтъ респективните си органи внесоха още по голѣмо усложнение въ македонските работи. Въ туй отношение особено се отличи Австрия. Вънползвана от трудното положение въ което се намири нейната сѣзаница на крайния изтокъ, тя разви една дѣятелност имайки г рѣлъ видъ само собствениѣ си интереси. Статукво-то достѣжно черквите и училищата от дѣло на австрийската дипломация и усѣбноизползувано от сѣдата. Вместо да гарантира свободата на религията и свѣтостѣта прокламирани въ Империята съ тържественни държавни актове и да се остави свободно населението да признава родното си духовно началство, да се учи и моли на езика си, взе се за основа статукво-то до 1868, само почивае на насилие и отридане на всѣко право. По този начинъ, вместо да се уталожатъ духоветѣ, ехбѣтѣ между християнските населения станаха още по интензивни, до като най-послѣ се изразиха въ истински междусобици.

Мимо добрата воля на голѣмата частъ отъ вандармерииските офицери, вандармерииската реформа не даде очаквания резултатъ, тъй като тия офицери не се ползватъ съ езекутивни права, а изпълняватъ ролята на прости инструктори. Постоянно насърчаванъ отъ антагонизма между Европейските сили, Султана умѣло осуетява всѣки опитъ да се постигне нѣщо по-реално въ тая областъ. Рѣшенията, които периодически се вземаха отъ помодиритѣ на Ди-Йорки, под негово прѣдсѣдательство се разбиаха въ упоритостѣта на Портата, тъй като тѣ не намиратъ най-често поддръжка отъ страна на самитѣ посолства.

Всичко това внесе голѣмо разочарование и въ срѣдата и въ Европейските офицери. Днесъ вече тѣ открито заявяватъ, че са възмугени отъ малката роля, която са заставени да играятъ. Самъ Ди-Йорки изглежда рѣшенъ да се откаже отъ мисията си, прѣдъ видъ на досегашната си несполука и при увѣреностѣта си, че при съществующитѣ условия съдѣлитѣ му усилия нѣма да бѣдатъ утични и съ по-голѣмъ успѣхъ.

Нѣкои отъ италянските офицери въ Битолския вилаетъ ми казваха че се

срамували) вече от местното население, което имало право да им не върне защото не били в състояние да му помогнатъ.

Между тѣмъ, цивилнитѣ агенти, неусѣтно изпаднаха въ ролята на секретари на Хилии Паша, до като най-послѣ съвършено се обезличиха. И дѣйствително, следъ освѣтяването принципа за всеобщата европѣйска намѣса въ Македония по прилагането на финансовия контролъ, тѣмъ господа днесъ едвали иматъ *raison d'être*.

Прѣвъ мѣсець Септември 1905 година се конституира и финансовата контролна комисия. За нейни членове бѣха назначени:

Господинъ Steeg, отъ французска страна.

„ Harvay бивши английски делегатъ въ финансовата европѣйска контролна комисия въ Атина. Въ последствие той бѣ назначенъ при министерството на Финансите въ Бригетъ и замѣстенъ отъ Господинъ Гревсъ (Craves), до сегадно Велико-Британски Генераленъ Консулъ въ Солунъ, отличенъ познавачъ на Македонскитѣ работи и горѣтъ българофилъ.

Господинъ фонъ Гризингеръ (Von Grisinger), отъ страна на Германия. Далъ си е оставката и е напуствалъ Солунъ прѣди десетина мѣсеца, но и до днесъ не е замѣстенъ съ друго лице.

Господинъ Маиса, отъ Италянската страна, бившъ членъ на европѣйската финансова контролна комисия въ Атина.

Отъ Австрийска и Руска страна са двамата цивилни агенти. Турция се прѣдставява отъ Хилии Паша, като прѣдседателъ на комисията и отъ Атте Бей.

Дѣятелността на тази комисия ни е извѣстна. Макаръ постигнатитѣ резултати отъ тая нейна дѣятелностъ да не оправдаха напълно нито положенитѣ условия отъ страна на финансовитѣ контролѣри, нито наредитѣ които имъ се възлагаха, все пакъ справедливо е да се признае че въ тая посока се направя нѣщо. Ако не друго, то поне отчасти се намалиха крупнитѣ злоупотреблѣния въ страната. Енеса се извѣстно подобрение, макаръ и нидожно, въ персонале на финансовото вѣдомство. Мнозина отъ най отчаянитѣ ругѣтчий силѣха отстранени. Съ туй обаче се изчерпва и дѣятелността на финансовата контролна комисия. Въ съдностъ истинската нейна задача не е още застигната. За никакви финансови реформи, за никаква модернизирание на данъшната система до сега дума не е ставало. Не е важенъ въпроса за теоритическото уреждане единъ приходо-разходенъ бюджетъ. Важно е избирането практически и сериозни срѣди

ства за обезпечване действителни бюджетни източници и за тяхното умело ка-
нализирание което до сега не е било направено. При липсата на таква рефор-
ма чиновническия персонал може да бъде гор-долу подобрен, счетоводството
тоже може да се уреди, обаче дефицитът и за въ бъдеще да продължават да
съществуват и да съставляват следователно една от сериозните прѣчки за
въвеждане действителни реформи въ страната.

Съ щъл да се разпрѣди кръга на реформитѣ, напоследъкъ европѣйската дип-
ломация се е заета и съ прокарване и съдебна реформа. И понеже тая реформа
е една от най-важните, заслужва да се спре въ повечкона нея, като посочимъ
злото въ Турското правосъдие и мѣрките за неговото прѣтвхване.

1. Отъ край време турските съдилища въ Македония са били органи на адми-
нистративната властъ. Последната винаги си е служила съ тяхъ за постигане
свои частни и политически цѣли, които се прѣдставлятъ по опрѣдѣленъ, прѣднач-
ертанъ нѣтъ. Турските съдии, които се отличаватъ по своята робска подчини-
ностъ, са играчка въ ръцѣтѣ на нѣщата административна властъ, отъ която из-
ключително зависи тяхното назначаване и уволняване. Благодарение на тая
произволна система, съдиитѣ отговарятъ само за своето непослушание, но не
и за некежеството и злоупотребленията си. Примери отъ турско пристрастие
въ туй отношение има се хиляди. Колкото за илюстрация тукъ ще приведа ели-
нъ-два такива.

Османъ бей, Директора на Султановитѣ частни имоти въ Солунъ се прѣлага
на съди за дѣто обезпечить една жена. Подсъдимия, покрай своитѣ приятели,
има и върли неприятѣли между висшитѣ сановници въ Париградъ и Солунъ. Пър-
витѣ се застъпватъ прѣдъ Хилми Пата за оправдаването му, а вторитѣ ходатайс-
твуватъ прѣдъ Валията да подѣйствува за неговото осъждане. Хилми Пата запо-
вѣдва изрично оправдаването му, а Валията иска настоятелно осъждането му.
Османъ Бей биле оправданъ защото, c'est le plus fort qui a toujours raison
въ Турция.

Прѣдъ три години въ с. Петрово (Явидже Вардарско), бидоха заловени 80
души андартѣ, които бѣха вързали 15 души селени за да ги убиятъ вънъ отъ
селото, защото били българи. Върху андартитѣ се нахвърлиха и бомби. Споредъ
законътъ шефътъ на бандата Георгаки трѣбвало да бъде осъденъ на смъртъ, а
останалитѣ андартѣ-на затворъ отъ 8-15 години. По заповѣдъ обаче на Валията
а Капитанъ Георгаки биле биле осъдени на 2 1/2 години, а другаритѣ му -на

9 месечен затворъ. Съ тая присъда властта даде първия демонстративенъ сигналъ на ендартиѣ за гърко-турското побратимяване и за постигането прѣдначертаната политическа цѣль: омаломощаването на българитѣ въ Македония. Следъ тоя сигналъ послѣваха нови произволи и флагрантни нарушения на закона, които станяха причина да се пролѣе толкова невинна кръвь въ страната. Отъ една страна фаворизираниѣ ендарти убиха мирното българско население, а отъ друга страна затворитѣ се прѣпълниха съ българи защото спрѣмо тѣхъ законитѣ строго се прилагатъ. Тѣхъ напримѣръ: Георги Дѣлевъ, българинъ отъ Острово (Витолско) сѣде осъденъ на смъртъ, само за туй че на тавана на къщата му се навѣтри една бомба. Стойко Хасѣлия, отъ с. Тумса (Бяндже Вардарско) сѣде така сѣде осъденъ на смъртъ за една навѣтрена бомба въ двора на къщата му. За българитѣ смъртъ, за гърцитѣ безнаказаностъ, или 9 месеченъ затворъ. Какво безпристрастие по правосъдию!

Първата мѣрка, която съществително трѣбва да се вземе, е да се осигури независимостта на съдитѣ. Това може да се постигне, като се потмахне воѣ какво внимателство на административната властъ въ съдилищата и вѣто се прѣдостави назначаването и уволняването на съдитѣ на европейската съдебна комисия. Ако това е неприемливо, то поне уволнението на съдитѣ да става съ съгласието и удобрението на тая комисия.

2-0 Само независимостта на турскитѣ съдии не може да бъде достаточна гаранция за справедливото раздаване правосъдие. Съвѣтъ не зависишь, съдията трѣбва да бъде и безпристрастенъ. Апкъ за да бъде безпристрастенъ и о-пранедливъ, турския съдия трѣбва да признава пълно равенство между всички граждани, безъ разлика на вѣра и народностъ. Обаче равенството между всички граждани отъ разни вѣроизповедания е противно на неговия Махомедански мирогледъ. Правосѣрниия турчинъ винаги никде въ лицето на "безвѣрниия" християнинъ своя неприятель. Споредъ неговото мировѣрѣние, правосѣрниия, като убие единъ безвѣренъ, не само не прави злодѣяние, но върши най-великия подвигъ, който му отваря райскитѣ врата. Съвѣтъ това, липени, благодарение на религиите и оуновия деспотизъмъ, отъ воѣ какво понятие за свобода и човѣчки права, гурцитѣ намиратъ причината на своитѣ недастия не въ себѣ си, а въ християнитѣ, които, споредъ тѣхъ само отъ "охолностъ", въставали противъ държавата. Съ такива идеи са пропити почти всички турци-съдии. Турчина-съдия е господарь пълновластенъ, а подсъдимия християнинъ-робъ безгласенъ. Религиозния фанати-

възъмъ отъ една страна и политическата опасностъ—отъ друга, правата турци-
тѣ да бъдатъ безпощадни спрѣмо българитѣ. Най идеалния политически прѣсто-
пникъ за турцитѣ стои много по-ниско въ нравствѣно отношение отъ най-ми-
зерния конокрадецъ. За тѣхъ славния Хуго, който по политически причини е
силъ осъденъ на изгнание, стои по-долу въ нравствѣно отношение отъ всѣки С
бабаитинъ мухамеданинъ, който само за кефъ, би убилъ нѣколко души безвѣрни.
Ето защо единъ европѣйскиосъдебенъ контролъ може до нѣкаде да осигури неза-
висимостта на турските сѣдии, но да ги направи справедливи и безпристраст-
ни е не възможно, защото нито на свѣта не е въ състояние да измѣни тѣхнитѣ
закрѣпени нравствени и религиозни идеи. Европѣйския контролъ може до нѣка-
дѣ да ограничи злото, но да го прѣмахне свършено е немислимо. Свършеното
прѣмахване злото може да се постигне само съ учрѣдяването осъдеви сѣдили-
ща, по образеца на Египетскитѣ, като се назначатъ прѣди всѣчко европѣйци за
прѣдседатели на сѣдилищата.

3. Касацония сѣдъ въ Париградъ, който разглежда и поправа рѣшенията на
Видаетскитѣ Сѣдилища, всѣго за образецъ служи за позоръ на турското правосъ-
дие. Тоя върховенъ сѣдъ е опредѣлил особени такси рудветъ за касиране
нофкакви присѣди. Минималната такса е 80 лири. Съ злато вѣтко може да каси-
ра и най-правилната присѣда, а които не може да плати опредѣлената такса,
бива осъденъ, макаръ и невиненъ, да лежи три, четири, или петъ години, безъ да
се удостои да види рѣшението на тая висша съдебна инстанция. Мнозина затю-
рници, осъдени напримѣръ на три години, изтъкаватъ щѣлото си наказание, връща-
тъ се по домоветѣ си и слѣдъ това, едва четири години отъ присѣдата, присѣ-
дитѣ имъ се връщатъ касирани, съ бѣлѣжка, че неправилно били издадени. Въ д-
руги случаи осъденитѣ затворници умиратъ въ затвора, прѣди да дочакатъ каси-
ранитѣ рѣшения на Върховния сѣдъ. Който внесе обаче опредѣлената такса осигу-
рява касирането и на най-правилната присѣда и то въ твърдѣ непродължител-
но време.

Ето защо видаетскитѣ сѣдилища трѣбва да окъсатъ нофкакви връзки съ ка-
сацонията, която намѣсто да подобри разлавянieto на правосъдието, още по-вече
го опозорява. Атрабутиитѣ на касацонния сѣдъ трѣбва да се повѣрятъ на кон-
тродната съдебна комисия. Присѣдитѣ на турскитѣ сѣдилища да се гурятъ въ
изпълнение само слѣдъ като сѣдатъ прѣгледани и удобрени отъ тая комисия.

4-о. Но злото не би се отстранило даже и тогава когато въ турскитѣ сѣ-

дилица раздаването на правосъдието се предоставяме само на европейци. - съди, ако не се подобри първоначалното следствие (Instruction préliminaire) Тръбва да се знае, че съдиите в Турция винаги гледат своите заключения и издават своите решения въз основа именно на туй следствие. Ако това последното почива на фалшива почва, то и решенията на съдиите ще бъдат фалшиви.

Примери :

А. (Въ едно село се убива човек. Убиецът избягва или се залавя. Ако избягва, понеже има убийство, непременно тръбва да се намери един убиец. Административната власт телеграфически заплава съ уволнението местния полицейски жандармерийски офицерин, ако се не намери убиецът. За това офицера или полицейския, за да се отърват от отговорност, арестуват като убиец първия невинен човек, който им се изпречи, бият го, изтежават го ужасно, до като недостига от мъка направилъжливи приказания и се признае по неволя за убиец. Такива невинни хора се предават на съд и се осъждат. А ако истинския убиец се залови той често пъти се освобождава от полицейския орду известна взетка, а на местото му се залавя някой невинен човек.

Това също е необходимо да има в всяка кеза по един европейски офицер, който да бъде задълженъ да присъствува при първоначалното следствие на всяко криминално дело, което се извършва в неговия районъ. Протоколите които не носят неговия подпис, да не се считат за валидни.

Б. Убиецът се залавя с револвер в ръка след извършеното престъпление. Револвера се преглежда и се указва че токущо е било гърмено с него. Доктора изважда револверния курлумъ от тлото на убития, но след получението подкупъ го зачита с манлихеровъ и въ рапортъ си прибавя че съ заловения револвер отдавна не било стреляно.

За преглеждане на теча вло европейския офицеръ тръбва да присъствува при преглеждане ранените и убитите и при съставянето медицинските актове.

В. Така наречената съдебна полиция предава арестувания обвиняемъ, заедно съ съставените актове по неговата виновност на съдебния следовател, който споредъ закона тръбва на самъ да изследва обвиняемия. Голъми злоупотребления се правят при това тайно изследване. Съдебния изследовател влиза въ пазарлък съ обвиняемия, заплава го, увещава го и пр. и ако не се спого-

ди, изпачава фактите и го опростява.

За да се постигнат горните злоупотреби, потребно е да се внесе в
углавното съдопроизводство, както това стана преди няколко години в Фран-
ция, една реформа, която да изиска, асaine de nullité, присъствието на един
защитник, когато съдебния владетел изпитва обвиняемия.

Г. Върху убиенца се намира окървавен нож и окървавена риза. За анализ
изиряне кръвта тия вещи се изпращат в Солунската лаборатория. Отъ тук
обаче се рипортира, че червенитѣ пѣтна върху ножа се ръжда, а ония върху риза-
та-захарни пѣтна! Убиенца е оправданъ. Наопаки, извѣстно лице се подозира
като убиенъ. Дома му се намира ръдасала зекара. Ръждата се анализира и се
изкарва че е човѣшка кръвъ. Невиния се осъжда.

За тѣх деликатни работи, потребно е да се анализира единъ европѣйски с-
пециалистъ, който да бъде вѣдъ, неопкупенъ и безпристрастенъ експертъ.

Такива се най-елементарнитѣ реформи които си трѣбвало да се приложатъ
по съдебната частъ. Безъ тѣхъ нѣко подобрене по правосъдието би било ил-
люзорно. Незначителнитѣ подобрения, които отчасти се се постигнаха съ прила-
гането финансовъ контролъ, не трѣба да служатъ за несърдчение на реформа-
торитѣ, тъй като сравнително много по лесно е да контролираш сметки, откол-
кото съвѣстватъ на турскитѣ съдии. Лично азъ не вѣрвамъ въ прокарването
какви то и да е съдебни реформи въ Македония, до като мѣстото на Хилми Паша
не се заеме отъ единъ Генералъ Губернаторъ Християнинъ назначенъ отъ Сили-
и. А пъкъ че и семитреформатори, съ изключение на двамата цивилни агенти,
не вѣрватъ въ своето дѣло, се вижда отъ разговоритѣ които имахъ съ тѣхъ и
които разговори прѣдавамъ тукъ на кратко и безъ коментари.

ще започна отъ Хилми Паша, съ когото имахъ нѣколко продължителни стѣвди
на послѣдъкъ въ Солунъ.

Българското Правительство тои немиръ коректно, съ изключение на нѣкой не
гови членове. Тѣхъ напримѣръ Господинъ Геннадиевъ "като Македонецъ," силъ въ
постоянни сношения съ Комитета и не прѣставалъ да го насърчава. Ако иска-
ло Правителството можело да вземе по-сериозни мѣрки противъ четитѣ. Тои въ-
неяль че на послѣдъкъ било рѣшено да се прѣнесатъ въ Македония 2500 пушки
и че голѣма частъ отъ тѣхъ били вече артезени. Правителството можело да
попрѣчи на това и да даде още по-осѣзателни доказателства за своята лоял-
ностъ. Тѣхъ почвата за едно съглашение между България и Турция мѣла да се п

приготви по-лесно. Туй съглашение било полезно за двете страни. То щло да да стане, но момента още не бил добелъ. А този моментъ можелъ да се ускори само чрезъ добрата воля на дветѣ страни и чрезъ прѣмахването взаимното не довѣрие. Хилии Папа съ удонолствие констатиралъ, че сегашното правителство наредъ съ своята лоялность, се силело да отстрани всякоа неприязнь между дветѣ страни. Той билъ доволенъ че съ особень репортъ можелъ да събщи това и въ Цариградъ.

Нашитѣ власти и Агенти въ страната били токе коректни. Пастно обаче у Господина Попова той нѣмалъ довѣрие, защото въ своитѣ нотиси до реформаторитѣ, послѣдния билъ пристрастенъ, прѣначавалъ фактитѣ и често пъти твърдилъ невѣрни работи. Туй, Вадета видъ заявиль и на цивилнитѣ агенти.

На въпроса ми: защо на нашитѣ екстеренерски нѣмстности не се позволява да участвувагъ въ мѣстнитѣ административни събитя, каза че лично той нѣмалъ нищо противъ, обаче това право не било дадено на Екзархията, защото не било прѣдвидено въ фермана за нейното учредяване, когато въ органическия Уставъ на Патриархията било казано иарично. Въ същность въпроса не стои тъй. При все туй Хилии Папа мисли, че този въпросъ се си рѣдилъ олегополучно, яко Негово Блаженство, по олеговиденъ начинъ и безъ да влиза въ разсъждение продължи да иска учредяването му отъ Високата Порта. На възраженията които направихъ на Хилии Папа по този поводъ и не забѣлжката ми че Негово Блаженство не е оставилъ не изчерпано ордѣство за отстранението на таа несправедливность, Хилии Папа повѣрително по открито ми казаче олегоприятното разрѣшение на този въпросъ щло да се счита като едно нова привилегия на оьлгаритѣ и то оьтлъ разрѣшението на Мотийския въпросъ у насъ.....

Подържа статукво-то и се ошита да ми докаже, че отъ това и ние сме щли да спечелимъ. Миналитѣ къмъ Патриархията нати села и за напрѣлъ щли да се признаватъ за Акеархийски.

На реформитѣ Главнои Инспекторъ гледа като на палиятивно ордѣство. Ко нѣмиланциално ми събщи че той не вѣрвалъ въ тѣхъ. До сегашната реформатор оне акция значала да си оемъ водата въ извора. Генлармерията не оправдала надеждитѣ че и се възлагати. Тя не знаела до става въ страната, за туй трѣбвало да се запѣни съ войска. Таа мѣрка тоапрѣпорѣчалъ на Високата Порта, особено оьтлъ случивитѣ съ с. с. Негованъ, Рачово, Айтось (Битолско) и пр., макаръ да билъ увѣренъ, че при увеличението на ефективна България отново щла

да разпространи слуховете че Турция се готви за война. Като ставаше дума за Раково останах под впечатление, че задачата на гърките и сърбски чети и отново да бъде улеснена.

Едновременно с туй изглежда че Хилми Пава ще иска да се възползува от поинатити случаи и други някой тъй подобни, за да докаже, че жандармерииското дело, тъй както се стъпи да го постави Генералъ Да Моржи, не отговара на назначението си. Съ това той ще се опита да разбие митнието прѣсѣдающе въ някой отъ дипломатическите кръгове: жандармерията да се усили и да готови съ прѣслѣждането четитѣ; това, естествено, не понася на Турция и за туй Хилми Пава не пропуца случая да не подчертае, че гонението на четитѣ трѣсвало изключително да се прѣдостави на войската тъй като жандармерията не била и не могла да бъде годна на тая работа. Не е годна, защото европейскитѣ офицери не прѣслѣдватъ еднакво всички чети, а не както правятъ сега всиницитѣ-да помагатъ на сърбитѣ и гърки банди противъ българитѣ.

Хилми Пава е противъ въоръжаването на населението, защото не можало да му се вѣрва. По изключение можело да се позволи въоръжаването по на 4-5-6 души оръжия само въ ония села, които съ досегашното си поведение се заслужили доверието на Правителството.

Ако злото било само въ Македония, той щѣлъ да го прѣмахне въ няколко мѣсеца. Той обаче се виждаде безсиленъ, защото това зло се коренело въ ивѣстни срѣди на тритѣ съседни държавици.

За сравнителното умиротворяване на страната той мисли, че най-дѣлесъобразно за сега си било да се екстерниратъ опаснитѣ и подозрителни елементи. Изглежда че намерението на Главния Инспекторъ е да прогони изъ Македония и ония малцина интелегентни хора, които по чудо останаха до днесъ тамъ.

Критикува навата учебна система въ Македония. Намира че знанията които придобитявали нашитѣ ученици били много теоритични. Намира най-вече на основателството, че на турския езикъ не се обръщало никакво внимание. Това било една грѣшка на Вкархията.

Такива бѣха мислитѣ, които Хилми Пава ни изказа прѣвъ четиритѣ срѣди които имахъ съ него. На последната срѣда въ хотела, дѣто ми направи продължително посѣдениесрѣди да отпътувамъ за Стръ, той приговори почти съдитѣ работи. Прибави само, че моли Българското Правителство да не пропуца разни войводи като Сандански и Черношова да се връщатъ обратно въ Македония когато дойдатъ.

идатъ въ България. На въпроса ми защо не ги залавятъ турските власти той каза че били стари лисеви, които познавали всички дупки въ районитѣ дѣто се движатъ и за туй залавянието имъ било мъчно. Моего убѣждение обаче е, че както Сандански и Чернопетевъ тъй и много други войводи отъ тѣхния сорть тѣса винаги добродошли за Хилми Паша, който въ тѣхното лице намира несъзнателни помощници въ иатрѣбигелната си българска политика.

Прѣди да се раздѣлимъ Хилми Паша отъ ново подчерта нуждата отъ едно съглашение между България и Турция. Трѣбвало най-сетнѣ да се разбере. Това се диктувало отъ добритѣ схватенитѣ интереси на двѣтѣ страни. Султана билъ възбуденъ отъ тая мисль и искрено желалъ да чиди едно съглашение съ България, положено на здрави и съдечни начала. Хилми Паша като пълномощникъ на Султана въ Македония и като човекъ който се ползвалъ съ неговото безгранично довѣрие, можалъ да направи твърдѣ много въ тая посока. За да можа да се приготви почвата за туй, безусловно необходимо било да се прѣустанови четничеството. Въ замина на туй той дѣлъ веднага да интервенира за благоприятното разрѣшение на всички ония въпроси до застъпватъ живенитѣ ни интереси въ страната. Културното ни дѣло веднага дѣло да трѣгне напредъ. Съ тая пѣлъ трѣбвало да се заведатъ прѣговори по единъ съвѣстна начинъ и то отъ лица които се ползуватъ съ довѣрието на Турското Правительство.

"За едно съглашение между Турция и България много настоявалъ и Господинъ Стегъ, който въ горната смисль говорилъ на Хилми Паша. Въ тая същата смисль впрочемъ говори и менъ, както ще видимъ по-долу.

На збогомъване Главния Инспекторъ отъново подчерта, че войско гортивелскено хи съобщилъ (като на приятель), съ промба да се некое освѣтъ отъ Господаря и отъ нѣкои членове на Правителството.

Срѣди нѣколко имахъ и съ цивилнитѣ агенти. Исполно тѣ са много по-големи оптимисти отъ Хилми Паша. Отъ всичко обаче личи се този тѣхенъ оптимизмъ е искусственъ. Господинъ Рвалпортъ, който врѣмено замѣства Спенхаймера, на дълго ми говори за чувствителното подобрене въ администрацията. Въ врѣме на обикалките, които направилъ изъ страната, Цивилнитѣ Агенти и тѣхнитѣ помощници имали случай да констатиратъ това. Кайнавамитѣ били добри, Противъ тѣхъ отъ страна на населението нѣмало почти никакви оплаквания. Отрича се и отънитѣ власти, но запондѣ отъ Петградъ, фаворизирали църкитѣ и

сърбски чети. Ако тукъ тѣмъ отделни турски чиновници или офицери оказва-
ли нѣкоя поддрѣжа на тия чети, въртели това на своя глава и бил наказани.

На забѣлжката ми че би било желателно при прѣдварителното слѣдствие
да присъствува нѣкой отъ чувствитѣ офицери, той каже че счита това за невъз-
можно. Подобна практика не била съгласна съ съвременнитѣ юридически норми
на западъ. Доволно било само да се упражнява съдебенъ контролъ. Да се вер-
буватъ нови офицери-сило трудно, едно зашто Паригралъ щѣ да се противи
на туй и второ зашто нѣмало орѣдства. Настаналата скъпостя въ страната,
поддржането персонала по прокарването на реформитѣ, жандармерията, персонала
по прѣдстоящитѣ съдебни реформи и пр. погледели голѣми суми. Спасява се че
е могли да се орѣднатъ нѣкои мянотии при упражняването и особено при склуче-
ването на бюджета.

Случката въ Раково и другитѣ села се дължала не на Организацията а на
времената безработица на селенитѣ и на разпустнатостята на турскитѣ власти
пореде рамазана. Говори се мячно прикритѣ яростъ противъ четитѣ и намира
че тѣхната безразсъдна акция е една отъ най-главнитѣ причини за сѣвното
птокарване на реформитѣ.

Сѣдитѣ несъстоятелни и прѣсилени съждения чухъ и въ разговоритѣ си съ
Демерика и поимѣника му Петряна.

Не се отличаватъ много по взглядоветѣ си въ туй отношение и останалитѣ
руски австрийски прѣдставители въ Македония, съ които тоже се видяхъ. Нѣко-
й отъ тѣхъ обаче, като Паря въ Солунъ и Руския консулъ Калъ въ Витола, поддѣ-
жатъ нуждата да се увеличи брѣб на чуждитѣ офицери като имъ се даватъ по-
големи права. Призначѣтъ така съдо вѣдѣта отъ голѣмата мудностъ, съ която
се прилагатъ реформитѣ. Паря усвоява мнѣнието што при прѣдварителното слѣ-
дствие да присъствуватъ европейски офицери. Признаватъ така съдо пристра-
стието на турската власть по отношение на сѣлгаритѣ въ Македония.

Изобщо като гоноритѣ съ цивилнитѣ агенти чувствувате недолжността на
тѣхното положение както и усилieto имъ да зацѣдаватъ d'office една кауза,
въ която самитѣ не вѣрватъ вече.

Господинъ Стевъ, съ когото тоже се видяхъ нѣколко пѣри, е горѣтъ парти-
занинъ на едно турско-българско съглашение. Споредъ думитѣ му този въгледъ
прѣобладавалъ и въ френското министерство на Външнитѣ работи. По сѣдия въп-
росъ той говорилъ и съ Хилии Пала. Последния напълно усвоявалъ този комби-

нация, но считалъ че момента още не билъ настѣналъ за нейното реализиране. Осъжда четничеството и твърди, че ако Българското Правительство разбирало добри своите интереси и ония на Македонските Българи трѣбовало сериозно да му се противопостави. Съ изчезването на българските чети на първо време българитѣ въ Македония щѣли да страдатъ, но туй щѣло да даде необходимото оръжие на Европа да застави Турция да парализира грѣцкитѣ и сръбски банди. Въ противенъ случай турската власть щѣла да указва въ бъдаще още по-голямо улеснение на послѣднитѣ. Той знаеаъ положително, че колкото имъ се появяла нѣкоя българска чета Хилии Пала получавалъ заповѣди отъ Цариградъ да не прѣследва грѣцкитѣ и сръбски чети. Чато инятели на българитѣ той много съжалявалъ за това. Ималъ сѣталния че българското Правительство и сега продължавало да подържа Организацията и по този начинъ да улеснява формирането на чети.

По черковно-училищнитѣ разпри е за особено мнѣние. За тѣхното отстранение прѣдлага, на населението да се прѣдостави пълна религиозна свобода, ако въ едно село болшинството мине къмъ Екзархията или Патриархията, мажоритството да има право да си построи своя черква. Съ други думи той иска единъ видъ отдѣляне църквата отъ държавата. На сѣмото мнѣние билъ и Петряевъ. Господинъ Стегъ възнамятъва да повдигне този въпросъ официално. Хилии Пала не билъ съгласенъ съ това, подъ прѣдлогъ че недоразумѣнията между християнскитѣ елементи щѣли да се увеличатъ.

По финансовъ контролъ изказа оптимистични мисли. Добритѣ резултати били задоволителни. Турскитѣ чиновници по прилагането на тая реформа проявляли добра воля, ревностъ и сравнително голѣма независимостъ.

По съдебната реформа мисли че биха могли да се назначатъ въ тритѣ видаета инспектори турци или християни турски поданици, стига да бъдатъ добри избрани и честни хора.

Дивилнитѣ агенти нѣмали *raison d'être*, тъй като всички вече европейски сили интервенирали по Македонски въпросъ.

Съжалява, че Посланнитѣ въ Цариградъ много малко се интересували отъ Македонскитѣ работи.

Въ бившия английски генераленъ консулъ въ Солунъ, а сега финансовъ контрольоръ—Господинъ Гревсъ имахъ нѣколко срѣчи.

Извѣдо рой е песимистъ по реформеното щѣло. Споредъ него само финансо

вата реформа да даде някакви добри резултати. Въ прокарването съдебната реформа нѣма голѣма вѣра. Когато прѣди години още сѣрь Оксфорд го запиталъ какво мисли по Македонскитѣ реформи, той му отговорилъ че единственото цѣлѣ съобразно разрѣшение на Македонския проблемъ, е автономното управление подъ европейския контролъ. Разбира се, посланика погледналъ на това като на неивно искане. По късно, когато отъ Лондонъ му поискали мнѣнието по учредяването финансовата контролна комисия, Господинъ Гревсъ казалъ че би било по-разумно Англия да не се солидаризира съ двѣтѣ мандатерни сили, тъй като тѣ сили дискредитирани по реформиеното дѣло. Прибавилъ, че споредъ него, било го добрѣ да се оставятъ Австрия и Русия да се компрометиратъ окончателно, тогѣо азъ по-вече че при съществуващитѣ условия въ страната за никакви сериозни подобрѣния не можало да се мисли. Голѣма грѣшка била сторена отъ Европа съ натоварването Австрия и Русия съ реформиране на Македония, тъй като на боинки били известни користолобивнитѣ цѣли на тия двѣ държави, които сами се нуждаатъ отъ коренни преобразувания. Безъ това тѣ нѣматъ морално право да реформиратъ другитѣ. При това тѣхната дипломатия била лишена отъ нуждия престижъ прѣдъ турската властъ.

По пълномощията на Австрия, да прѣдизвика окупацията на Македония, били вѣнъ отъ обмѣнние. Макеръ и да не се чувствувала достатъчно силна въ сегашния моментъ да рискува една отворена политика въ тази посока, прѣдъ видъ на съществуващитѣ раздори въ прѣдѣлитѣ ѝ, тя не прѣставала да мисли и работи мѣлко въ туй направление, тогѣо по-вече че постигнатитѣ отъ нея политически резултати по отношение на Босна и Херцеговина ѝ служатъ за насърчение.

Положението на българитѣ въ Македония било нещосно. Турция подържала гърци и сѣрби противъ тѣхъ. Сандански и Чернопетевъ, както и тѣхнитѣ сподвижници трѣбвало да се прѣмислятъ като пакостници на българското дѣло.

Умиротворението на Македония могло да се постигне само чрезъ прилагането истински реформи съ Генералъ Губернаторъ християнинъ на чело или пъкъ чрезъ война. Останалото било палиативъ. Постигнението обаче на крайния и истиненъ резултатъ по първия начинъ било невъзможно, колѣдствае липсата на необходимата солидарностъ между силитѣ. По втория въпросъ още имали думата да каже.....

Всички тия сѣи мисли Г-нъ Гревсъ ми изказа повѣрително. На въпроса ми, дали тия негови взглядове се сподѣлятъ отъ итродавнитѣ кръгове въ Лондонъ,

той ми отговори че ние сме работили сравнително доста малко въ Англия, дѣ-
то общественото мнѣние иначе всѣцѣло можело да бъде въ наша полза.

Надѣва се съръ Оксфордъ да бъде заитотенъ въ Париградъ отъ по-енергиче-
нъ а по достъпенъ тѣхенъ дипломатъ.

Въ сѣдия смисль приближително се изказаха, не безъ известни резерви с-
баче и другигѣ английски консули, а именно: Г-нъ Сатеръ въ Скопие, Г-нъ Хиткст
въ Битоля и оня въ Сѣрѣ. Въ Скопие случайно се срѣднахъ съ Г-нъ Линчъ, чле-
нъ на Английския Парламентъ. Той е круденъ богатакъ и се занимава доста мн-
ого съ Арменския и Македонския въпроси. Въ Армерия той е прѣкаралъ двѣ год-
ини и е авторъ на едно капитално сѣчинение върху тая страна. Напирѣ на ос-
тостоятелството че Английското общественое мнѣние слабо се интересува отъ
Балканскигѣ работи, видото не било достаточное озвѣдомено по тѣхъ. За туй ни
ната падала върху насъ. Гърцитѣ работли по дѣятелно и по успѣшно въ тая с-
мисль. Споредъ него общественое мнѣние въ Англия можело да се заинтересу-
ва най-лесно като му се посочи опасността за независимостта на България
Сърбия и Ромѣния не се ползували съ особени симпатии въ неговото отечество
понеже направили непростими грѣшки, та съ туй охладели Англия.

П Продължителни разговори имахъ и съ Братята Викстонъ, както и съ придру-
жавция ги Г-нъ Мастерманъ, тоже членъ на Английския Парламентъ. Стъ тѣхъ чу-
хъ онова, което ми стѣха говорили и прѣди три години. Тѣ подържатъ, че орга-
низацията е необходима и слѣдователно трѣбва да се усили, за да можала да
се използва отъ България при единъ кървавъ конфликтъ съ Турция. А тоя ко-
нфликтъ тѣ считатъ не само неминуемъ, но и наврѣмененъ. На запитването ми
като на каква помощъ бихме могли да се надѣмъ отъ страна на Англия въ о-
лучай на подобенъ конфликтъ, тѣ ми казаха че никога не трѣбва да разчитаме
на нѣщо особено. Никога Англия нѣма да се намѣси съ сила въ наша полза.
Досевиѣ при туй, че Негово Величество Кралъ Едуардъ, като фактически ръко-
водителъ на днешната Английска политика, билъ единствения който можалъ да
направилостта на насъ и изказаха видѣмлата си че нѣзия Господаръ, чрѣзъ вре-
зкитѣ които ималъ съ Негово Величество, можалъ най-добре да обезпечи рая мо-
дне подкрѣпа.

Иѣзи са основнитѣ мысли, въ които се резюмира пѣлия ми разговоръ съ по-
менатитѣ господа.

Съ Г-нъ Киладо, италиански генераленъ консулъ въ Солунъ случайно пъту-

вахъ отъ Скопие до Солунъ. Независимо отъ това, съ него имахъ и други двѣ срѣти въ този градъ. Де прибързахъ да забѣлжа, че Г-нъ Миладо е дообърнакъ приятелъ. Той тогу до се връщаше отъ Римъ, дѣто отъ прѣкаралъ частъ сътъ отпуснѣтъ си. Между друго прѣвъ той ми съсѣди че днешната финансова комисия дѣла да бъде натоварена и съ въведеняе съдебната реформа. Това му било казано лично отъ Г-нъ Титони. Споредъ него обаче тая реформа можала да има извѣстенъ успѣхъ, само ако тримата съдебни инспектора съдели чужденци и облечени въ широки права.

Зандармерията трѣбвало да се постави на самостоятелна нога. Иначе ползата отъ нея дѣла и за напѣтъ да бъде нищозна. Изобщо той е песимистъ относително реформитѣ. За да се постигнали сериозни прѣобразуваня, необходимо било Европа да окупира нѣкой островъ, напримѣръ Хиозъ, та по тая начинъ да разбие упоритостта на Турция и да наложи волята си. При това трѣбвало категорически да се заяви на Султана, че ако той часъ по скоро не се подчинява волята на кабинетитѣ, статукво-то, за което ратуватъ сега послѣднитѣ, рискувало да се компрометира. Съ съжаление Г-нъ Миладо констатира че липсата на съгласие, между Силитѣ прави слаби тѣхнитѣ постѣпки въ Парижъ и съдѣржанието било истиничко, отъ глѣто Султана черпи насърчение за да противолѣствува на каквито и да си било сериозни прѣобразуваня. Не го малко Г-нъ Миладо съжалява, че неговата роля, както и она на другаритѣ му, се състояла само въ констатиране произвола, усилства и всевъзможни влодѣства, които се въртѣтъ прѣвъ очитѣ имъ. Тѣ присѣдствували на една "печална комедия", която не превѣла честь на Европа. Полосна на своя Английски колежь, немира че цивилнитѣ агенти нѣмали вече смисълъ. Всички прѣдставитѣли на Силитѣ подписавши Берлински договоръ, трѣбвало да заставаатъ на една нога и по прилагане реформитѣ.

Тѣи Господа Стегъ и Грансъ, работили дълго време за тѣхното обезличаване. И сполучили. За сега тѣ останали само съ свѣтитѣ титли. И двамата, особено Демерикъ, били солидарни съ Хилми Пата.

Признава че гърби и сърби явно се покровителствували отъ турскитѣ власти. Възстава противъ дѣйствието на нѣкитѣ чети и сѣвѣа вѣтка тѣхна безвъзвѣдна постѣпка вредна за нашитѣ интереси.

На послѣдението, което Италианския Бразъ направи на Гъркия, неотдавна политическо значение. При все това не безъ засѣколки ми каза че нѣкой

Итаяноки държавници счели това за грѣшка, прѣдъ видъ особено на съществующи
тѣ неприязнени отношения между Гърция, България и Ромѣния.

Много пъти се срѣдахъ и съ Г-нъ Сеонъ, новия френски консулъ въ Солунъ,
съ когото познадохме случайно на съдия хотель. Като новъ, той не е още добъ
ръ запознатъ съ работитѣ въ Македония. Разправя ми че познавала България и
много отъ нашитѣ първи хора че взель участие въ изработване на Органически
ка Уставъ за Източна Румелия, като искаше съ туй да подчертае нѣкакъ симпат
ийтѣ си къмъ Българитѣ въобще. Струва ми се обаче, че въ всичко туй Г-нъ Се
онъ калягае известна тенденция туй като за всички е знайнс че той е назна
ченъ въ Солунъ по исканieto на гърцитѣ. Госпожа Сеонъ е богата гъркиня, а ед
на отъ осогритѣ и е омъжена за едного отъ Братята Мелхаме-Директоръ на Ре
жимта въ Солунъ. Но кой знае, може си тъкмо за туй и Господинъ Сеонъ да съд
е по-себаристрастенъ къмъ българитѣ, знаяки че семитѣ му колеги не държатъ
смитка за отношениата му съ гърцитѣ. Той егоредъ партизанивъ на едно гър
ско-българско спогсидание по Македонския въпросъ.

Битоляския Италийноски консулъ Контъ де Визаръ отиде по далечъ въ своята
откровенность. Той, който е въ Македония отъ 6 години часамъ, намира че прѣдъ
и да се заговори за реформа положението на българитѣ въ Македония било мно
го по добро отъ днешното. Въ съдѣностъ за нивако подобрене не можело да ст
ава дума. Единственитѣ хора, които твърдѣли че се постигнало известна подоб
рене, биле съ слаби изключения, реформаторитѣ. Това обаче тихос твърдение с
се дължаело не на убѣдението имъ че наистина са се приложили нѣкакъ рефо
рми, но на голѣмитѣ заплати които получавали. При туй положение тѣ имали ин
тересъ дълги години още да прилегатъ реформи, за да можали единъ денъ, кога
си отиватъ, да се изискатъ и на ония които за ги изиретили. При съществующи
ия режимъ въ Турция да се мисли за сериозни реформи било илвѣия. На турс
кото растение западно-европейската културна сила неприсадима. Реформи въ
Македония можали само тогава да се въведатъ, когато туй растение се изкубнѣ
ло и прѣзъ Босфора се захвърляло въ Мала-Азия. А тази операция могла най
лесно да стане съ едно въстание и една война между България и Турция.

Въ съдата смисълъ, чакаръ и не съ съдата експанзивность ми говори и
Г-нъ Гилова, френския консулъ въ Битоля.

Видлахъ се и съ всички гърци и сръбски консули съ изключение на Скоп
ския които сѣ болонъ. Тѣ всички гоноратъ за споразумѣние, но и всички мльк

натъ цомъ имъ се заговори за автономията на Македония.

Дя Жоржи Пата съ когото тоже имахъ свикание намира че за прилаганието жандармерииската реформа се изисквало още много време, а най-вече били необходими за туй извѣстни благоприятни условия, които липсвали за сега. Въоб- що въведението реформитѣ отъпадо голѣми затруднения отъ страна на турската власть и на разнитѣ чети. По настоявѣнъ той разполагалъ съ около 4000 ду- ти стражари, но му били необходими още 1200 души. Зри всичко че постиганитѣ до днесъ резултати въ туй отношение че било такива каквито той ги желалъ, все пакъ можело да се констатира, че населението почнало да гледа съ извѣст- но довѣрие на жандармерииското длѣ. До кѣто траело обаче дневното положен- ие вънеждането въ страната сериозни подобрения, било много трудно. Едно отъ важнитѣ условия за униротворение на страната било всички мѣстни свещеници и учители да почнали да съвѣтватъ населението да се държи на страна отъ во- тѣакви Организации и тѣхнитѣ чети, толкозъ по-вече като послѣднитѣ се изрод- или вече. Повечето отъ убийствата въ страната носяли разбойнически характе- ръ. Подъ будото на патриотизмъ се вървали вотѣаквъи роль насилия и злоупотре- бления.

По прилагане съдебнитѣ реформи Дя Жоржи Пата е повече песимистъ, по същи- тѣ причини до привеждатъ и другитѣ господа за които е рѣчь по горѣ.

Той е на мнѣние да се позволи въ всѣко село на отколцина селени да нос- ятъ оръжие, увѣренъ че по тоя начинъ четитѣ де прѣстанатъ да дѣйствуватъ. Спдѣква се че не се отпускали достаточни кредити за жандармериата, въслѣст- вие на което развитието на послѣдната отъпадо сериозни отѣики. Би желалъ да се увеличи ефективна на стражаритѣ, не е противъ увеличението броя на офицеритѣ, особено въ секторитѣ дѣто прѣобразуванieto на жандармериата се прѣострѣ въ нови казси. Настоява на нудлата да се началатъ правата на Хил- ми Пата до отношение на жандарменията и да се увеличиетъ неговитѣ. Признава непристѣнитѣ изтѣпления, които турскитѣ войници въраятъ надъ българското и население и намира че туй ело може да се отстрана само чрезъ бързото и пр- имѣрно наказание провинциитѣ се. Въ това обаче той много не вѣрва. На за- литваннието ми задо не се прѣдостави на жандармериата прѣслѣдванието на че- титѣ, отговори уклончиво. Възаиненъ отъ отговора му и на въпроса ми: ситѣ ли той статукно-то за възможно или неможе да се края на дневното положение е авто- номия. Изглежда при все това, че на автономното управление той гледа като н

на единственото сигурно средство за умироговорение на страната.

Изобщо въ разговорите си с Генералъ Дижоржи останахъ подъ впечатлението че той е изгубилъ вѣра въ собственото си дѣло и че не е далечъ отъ мисълта да, си напустне поста ако не бъдатъ уважени исканията на чуждестранните офицери-негови помощници, взети въ редъ застъпаниа подъ негово прѣдседателство и отправени, въ видъ на Мемурандумъ прѣвъ Октомврий н.г. до посланниците въ Париградъ. Главните точки на тоя мемурандумъ резюмиратъ по вѣчето отъисидитѣ на Дижоржи Панаиъказани въ горния разговоръ.

Генералъ Чостаъкъ, като винаги бѣ много откровенъ. По въпроса на жандармерията неговитѣ възглагове не се отличаватъ особено отъ ония на Генералъ Дижоржи. На мнѣние е докъ се увеличи ефективна на стражаритѣ, да се прѣдставитѣ прѣслѣдването на четитѣ. Споредъ него този ефективъ обаче трѣба да бѣде по голѣмъ отколкото отъ Генералъ Дижоржи. На всѣки 10 километра трѣбвало да има по 8-9 души жандарии. Вроя на офицеритѣ нѣмало зацо да се увеличава. Само въ руския и аворийския секторитрѣбвало да се испратятъ още по трима души въ жандармерията трѣбвало да се версுவатъ прѣимуществено мо славяни. Тѣ били по добри отъ християнитѣ. Последнитѣ никога нѣмало да се съгласятъ да прѣслѣдватъ четитѣ. финансовата комисия не давала достаточное средство за жандармерийското дѣло. Бюджета и ужъ билъ приетъ, пъкъ за всѣки и рантимъ трѣбвало да се иска съгласието на Хилии Пана, което най-често то и не давашъ.

На Македонската автономия гледа като на формула-практически невъзможна прѣдъ видъ на голѣмитѣ ежи между разнитѣ мѣстни елементи. Най досрѣ са било да сме се съгласили България, Сърби и Турци да прогонимъ по-напрѣдъ Турцитѣ на слѣдъ туй да си подѣлимъ земята имъ. Спитахъ се да му докажа несъстоятелността на тази теория, като му посочихъ съдверѣмено и причинитѣ поради които ние ратуваме за автономия. По този поводъ Генералъ Чостаъкъ ми каза че за разрѣтението на Македонския въпросъ той знае само едно средство: война между България и Турция. Той имашъ пълна вѣра въ българското оръжие. Вѣрва че Русия дѣла да въздѣйствува Румъния и Сърбия и дѣла да ги застави да пазятъ въ случай нужния неутралитетъ. Въ Македония трѣбвало да се работи систематически и острожно за подготвяне населението въ случай на една война на България и Турция. По неговото убѣждение това население дѣло да бѣде на наша страна и могло да ни принесе голѣми услуги, стига са-

само да сме уибли да го подготвимъ отъ рано и да го използваме когато му доиде времето. Тая подготовка обаче той не разбира да стане чрезъ четитѣ, противъ което говори съ ожесточение. Последнитѣ трѣбвало да прѣустановятъ сегашната си пакостна дѣятелностъ, защото иначе населението можало да изпадне въ голѣма апатия. Ако българскитѣ чети прѣстанели да дѣйствуватъ, Турция щела да бъде оставена да не че да гони гъркитѣ и сърбскитѣ банли, които сега покровителствувала.

Запитахъ Генерала какво мисли за една смѣсена окупация на Македония до окончателното нейно омилотворение. Азъ съмъ противъ всѣкакви смѣсени окупации. Съ туй работитѣ се биха до по-вече усложнили, защото всѣки ще тегли на своя отрана. Ако окупацията се явява необходимо средство за вкарване на Султана въ правицъ пътъ, най-добрѣ е да се наточаримъ съ тая работа ние руситѣ!?

На въпроса ми, какъ би погледнала на туй съобщение и въ Австрия Достаян махна съ ръка и пука няколко думи по адресъ на руската дипломация които е неудобно да се повтарятъ тукъ.

Въ Битола се видяхъ съ италианскитѣ офицери : Полковникъ Албера, майоръ Лоли, Капитанъ Манера и Капитанъ Еичензи. Първия ми заяви че загусилъ всѣкѣмъ надежда въ речоритѣ. Намира сиравадно паряето недовѣрие у населението. Генералъ Дижоржи силъ това отчаянь и мислилъ да се оттегли. Господинъ Албера не вѣрва да се удовлетвори исканията прокарани въ послѣдния меморандумъ на жанармеринскитѣ офицери, за които сѣ думи по горѣ. Недоволнѣ е отъ Италянската дипломация. Титони невязаль до върви. Болати, които играель голѣма роль сега въ Министерството на Външнитѣ работи, силъ убѣденъ елинофилъ. Нему се дльзала главно "неуитогна" визита на Италянския Кралъ въ Атина

Господинъ Албера ме помоли тая ми разговоръ да остане между насъ.

Останалитѣ италиански офицери ми изказаха съдитѣ възгледове, съ тая разлика че тѣ говорятъ съ още по-големо ожесточение противъ турскитѣ власти и посланниците и съ по-големо откровенностъ изказватъ симпатитѣ си за българското население въ Македония и за организацията. Капитанъ Манера особено, отъ тѣхъ комуто е повтрень Дринския районъ не намира дуй да окачестви дѣятелността на посланицитѣ въ Цариградъ, която сила полезна само за Турция. Ивощо той силъ толкова възмутенъ отъ онова до се върли въ Цариградъ

и въ Македония, че рѣшил да се откаже отъ мисиата си. Следъ голѣмитѣ обещания които на вѣстието давалъ на населението, оидейки сега въ невъзможностъ да ги изпълни, той се е стремувалъ да гледа това население. Въ изразитѣ си противъ Титони отива до пинизъмъ. Като добъръ приятель на българитѣ си съжаления расправа за печалнитѣ подвизи на много отъ нашитѣ чети, а за главатаритѣ на други говори съ ентузизъмъ. Мишходомъ де каже че отношенията на Манера съ съ нѣкой отъ загинзлитѣ наши по идеални войводи ми са известни по отъ рено. Сега като ми расправяше за смъртта на сивлия Костурски добъръ войвода Кире Влатето той мѣчно скриваше своето вълнение. Противъ гърцитѣ говори съ яростъ. Крави ги както и тѣ него и другаритѣ му де присава че Капитанъ Манера е твърдѣ симпатиченъ и развитъ човѣкъ. Искрено обича мѣстното българско население, между което е твърдѣ популяренъ и любимъ. При това има твърдѣ голѣми връзки съ нѣкои итродавни кръгове въ Италия и въ Лондонъ, съ които е въ постоянна прѣписка по Македонскитѣ раскоти. Сегизъ-тогизъ известни свидѣния въ наша полза той изправа направо на Съръ Рударль-Грей, съ когото лично се познава. За туй напуцанието Македония отъ Господинъ Манера си било чувствителна загуба за насъ. Тукъ неволно си припомяна и за неговия достоенъ другаръ Капитанъ Гасголи, когото нарочно пратила въ Солдиле само да не мѣти волата на турскитѣ власти въ Дрипъ дѣло отъ, когато Манера отъ въ Костурско.

Въ Стръ се видяхъ съ нѣколцина отъ френскитѣ офицери. До еднакъ тѣ са възвзутени отъ гърцитѣ подвизи и не криятъ симпатитѣ си къмъ българитѣ. По интересенъ е разговора де имахъ съ Полковникъ Веранъ, за туй де го прѣдехъ тукъ на кратко. Погляди волчко той ми говори надълго и широко за мерзоститѣ на мѣстнитѣ гърчки ръководители, на чето съ тѣхнитѣ консули. По негово настояване билъ изгоненъ отъ Стръ измолвния почетенъ френски консулъ-гъркъ по народностъ-защото билъ чедъ на гъркия комитетъ. П. Веранъне можалъ да гледа безъ отвращение да се види знамето на Републиката въ тоя край отъ подосни нечисти ръцѣ. Вѣрва, че ако не биле гъркитѣ консули и владци, мѣстното гърчко население дѣло да крогува, защото и нему омърнази вече тия нескончзели борби. Турцитѣ биле некадърни да въведатъ какъвъ-годѣ порядкъ въ страната си, нѣ биле достатъчно ловки да осуетяватъ итроданията на Веранъ. На реформитѣ Полковникъ Веранъ гледа като на една много актова комедия. На мира че Г.Стегъ се е значително измѣнилъ и поохладнелъ къмъ българитѣ. Ако

предложенията на жандармерийските офицери изказани чрез горѣ поменатия ме мурандумъ, през мѣсець Октомврий, не се вземаха въ внимание отъ посланниците, тѣ щѣха да се свикатъ отново на конференция въ Солунъ, през мѣсець мартъ та ако и тогѣна тѣхните искания не бѣдѣтъ удовлетворени, щѣха да настояватъ да ги освободятъ отъ длъжностите имъ. Не било чудно Генералъ Диморжи да се оттеглялъ и порано.

До като Г. Констанъ стоялъ въ Париградъ, не трѣбвало да очакваме никаква инициатива отъ страна на Франция въ полза на Македония. Заети съ по-важни свои въпроси като Мароко и други, Франция много малко време имала да мисли за Македония. Вънъ отъ туй, и да би искала и да направи нѣщо, тя не смѣла, защото се бояла отъ Германия. Русия, по край другите свои съображения, тогѣ не искала и неможала да предприеме нѣщо ефикасно по Македонския въпросъ, тъй като и тя била принудена да държи смѣтка на поведението на Германия. Единственната държава, която изказвала известна готовност да направи нѣкакъви по-сериозни постъпки въ полза на Македония, била Англия. Франция обаче не можала да вѣрва на англичаните, защото отъ снитѣ знаеа че са способни да ѝ я тикнатъ напредъ и следъ туй да ѝ зарѣкатъ. Другъ би билъ въпросъ, ако Русия не била болна, и ако искрено желала да помогне на Македонците. Само въ такъвъ случай Франция би смѣла вървѣла съ нея. Но туй време било още да лежи.

Като единствено съвременно орѣдство за сега Полковникъ Веранъ прѣпоръчвалъ смѣтената окупация на Македония до нейното смиротворяване.

На дълго говорихъ и съ франския майоръ Топа, чието седалище е Неврокопъ. Съ него пътувахъ отъ Натъ до Скопие, като се връщате отъ Франция. Той счита че най голѣмото зло въ Турция е Султана. Реваншистите на българското Македонско население били повече отъ справедливи и бунтовете противъ държавния строй напълно оправдаени. Населението, за което смѣтка се натрупали милиарди дългове, безъ да бъде въ нѣщо подобрена участъта му, било въ правото си да иска провалянето на настоящия режимъ. Реформите, въ този си видъ, съставлявали само една зельгядка за туй население.

Въ същата смисълъ приблизително ми говори и майоръ Гюлонъ въ Стрессъ.

Австрийския полковникъ Рихтеръ въ Скопие тогѣ е недоволенъ отъ постигнатите резултати, които намира за твърди печални, и споредъ него, пакъ дипломатията била виновата за неуспѣха на реформното дѣло. Дипломатите които гле

дали отъ далечъ на работитѣ, по малко се интересувади отъ съдността на тия работи, нежели отъ лустрото съ което ги покривали.

Въ успѣха на реформитѣ не итруза даже и Господинъ Стефанки Кръстевичъ, и мзавинъ на Битолския Валия.

Той е усѣденъ че съдебната реформа итма да даде по-добъръ резултатъ отъ оная постигнати съ прилаганието на другитѣ реформи. Турция не била способна да нареди съсе правосѣдие, а пъкъ Султана илмало да се съгласи да му се итзрачатъ европейски -сѣдии, безъ което всѣко прѣобразуване по съдебната часть дѣло да остане илвѣрно.

Такива са мислитѣ и митнїята, които имахъ случая, прѣвъ 35 дневното си прѣсѣвяние илпослѣвъкъ въ Македония, да чуя отъ всички тамошни дипломати и офицери, съ повечето отъ които се познѣвахъ по отъ рано.

Съ малки илклѣчения, по много отъ най важнитѣ въпроси, както се вижда ст илложето до тукъ, тия мисли и митнїя се твърдѣ различаватъ. Илвѣстна една илвостъ се засѣлѣва само между оная на разнитѣ жандармерийски офицери. Тая иллица на единство въ илвгледовѣтѣ на илвѣстнитѣ реформатори, илвдѣва най добри отъсѣтовїето на нужната илвгласие между респективнитѣ илв Правителства. А тѣкмо въ туй илвнѣгласие се крие и силата на Турция, както и загаеното жѣлѣние на нѣкои отъ силитѣ да се поддърже илвархията въ Македония до като илв се удаде случая да я илползуватъ както тѣмъ понѣза. Илвче ако всички сили илскренно жѣлаеха да ре тури край на илвнеснѣтѣ днѣтно полжѣние въ Македония и по този начинъ да илвдѣлатъ илвзможностъ на илвѣстното население да захватѣ илвѣтския животъ, тѣ трѣбѣва да понѣгратъ илвправлѣнието на страната въ рѣитѣ на а единъ Генералъ Губернаторъ християнинъ назначаванъ отъ Портата съ тѣхно илвгласие и илвзависимъ отъ централната илвластъ. Това е примордиялното илвслоиѣе за всички реформи. До като това илвслоиѣе не се илвпълни илвдѣлата реформена а илвлия на Силитѣ не остане илвзвѣдѣна . Когато илврѣдѣ се усѣди че само тая реформа би могло да илвзловѣли населѣнието и че всички други прѣобразувания са илвнѣтъ илвобходимъ аиѣвнѣментъ, че бѣде илвнудѣна да илвпрѣкара въ илвтереса на Европѣйския илвмиръ. Както се каже и на друго мѣтнѣе Организацията не бѣде илвтълѣватѣлъ на нуждата отъ такава илвфикасна реформа.

VI.

ТУРСКА ВЛАСТЪ.

Казаното до тукъ много добръ очертавана турската политика по отношение на България и специално по отношение на Македонския въпросъ. Имайки прѣдъ видъ загубитѣ до прѣтърпѣ прѣвъ послѣднитѣ нѣколко десѣтолития отрѣснатата сѣтъ отъ аспирациитѣ на съседнитѣ Балкански Държавици и отъ интервенцията на Европа вслѣдствие създаденото положение въ Македония, Турция прави крайни усилия за запазване статуквото на Европискитѣ си владѣния. За постигането на тая си цѣль тя умѣло се ползва отъ антагонизма между Европейскитѣ сили и отъ неприязненитѣ отношения между съседнитѣ ней държавици. Отъ дълги години вече Султана осланя господствуването си на частъ отъ Балканския Полуостровъ на политическото съперничество въ Европа, както и на крупнитѣ економически интереси, до имать въ владѣнията му по-големата частъ отъ най-виднитѣ европейски капиталисти. Съ постоянното раздухване съревнованията и ежбитѣ даражи между християнскитѣ населения въ Македония, Турция систематически прѣслѣдва двояката цѣль : да направи прилаганието и на най-минималнитѣ реформи невъзможно подѣ прѣдлогъ че населението въ тая областъ не било зрело още за такива правдини и съдѣржано да осуетява всяки начинъ за извѣстно споразумѣние между останалитѣ Балкански народи, умѣло ползвайки се отъ технитѣ недоразумѣния. И понеже, както казахъ вече и на друго мѣсто въ настоящия докладъ, българския елементъ въ Македония е сравнително най-много-людния и най-жилавия, а България най-силна и слѣдователно и най-опасна за цѣлостта на Империята. Портата доброволно отвори границитѣ си на гъркитѣ и сръбски чети, за да ги използва противъ застрашавания българинъ. Въ същото време тя не прѣстава да работи и по дипломатически редъ. Разнитѣ мисии, които периодически изпраща въ Европа, издаватъ нейната тревога за бъдещето а така също и желанието и да прѣдврати онака ефикасна намѣса на Силитѣ, която като крайенъ логиченъ резултатъ може да докара автономията на Македония. Това се потвърждава и отъ послѣдното ходене на Селимъ Медхаме въ Римъ и Виенна.

Подиръ всичко онова което се каза до тукъ, казъква питането, каква трѣбва да бъде нашата политика по Македонския проблемъ. Споредъ мене отговора ч

в губитание е ясно. Ако намираме че разрѣшението на този проблемъ де се постигне по еволюционенъ пѣть, но остава осѣтъ двѣ туримъ кръсть на Организацията Комитетъ и да отпочнемъ една чисто културна дѣятелностъ въ Македония. Ако ли намираме че спасението на Македония е Автономията, която по мое го схващане едва ли никога си се постигнала чрезъ културна борба, тогава желателно е часъ по скоро да обсъдимъ и трѣкитѣ и отидовата за постигане крайната гонима цѣль. Тия и трѣки азъ имамъ честта да изложа въ подробенъ отъ рапорть изъ Атина отъ 12-ия мартъ т. г. подъ No. 200, та имамъ право отново туку да ги приповѣрямъ. Де си позволя осѣтъ да кажа че върховнитѣ интереси на националното ни дѣло повелително ни налагатъ да се спомнимъ до като не е станало още много късно и ясно да опредѣлимъ една линия на поведение по този и съдороденъ въпросъ. Ако мислимъ че Организацията е необходима, - това въ което азъ съмъ непреклонноубѣденъ-трѣба да я вземемъ въ наши ръци, да я стерилизираме и да я приготвимъ за нуждата задача която де и се възложи и за ролята която де има да играе единъ денъ не по капризь на нѣкой си планински войвода, а съгласно отечественитѣ интереси, както ги схваща и разбира Българското Правительство. А сега момента е най-агоденъ да се направи туи до като Организацията е болна. Система и редъ трѣба да се прокара въ всичко. Даването пари и оръжие безразборно не само не само че не постига гонимата цѣль но и отвраща въ самата организация и я разслабва. Когато Българското Правительство стане господарь на тази Организация, разногласията между разнитѣ нейни ръководители де се намалатъ въ голѣма степенъ, ако не изчезнатъ съвсѣтъ, и де се създаде снова единство, отъ гдѣто де произтече и силата на самата Организация. Хората, които де застанатъ на чело на тая Организация трѣба да съдятъ за всичко отговорени артѣ Българското Правительство и послѣдното да знае не само кому, кога и какво давамо и за какво и кога де бъдатъ употребени даденитѣ суми и материали. Разбира се, че ежегодно . Правителството де трѣба да прѣдвиджа въ бюджета една сума най малко отъ 400-500.000 лева, прѣдзначени исклучително за революционната Организация. Иначе, оставимъ ли работитѣ да върватъ по пѣтя по който ги видеме сега де настѣпн денъ когато Македонскитѣ вождитѣ де се ватрѣбятъ единъ други за да очистятъ терена за налитѣ врагове. Криво е въ основата мнението, че хауптинното състояние гдѣто се намиратъ по настоящемъ Македонскитѣ расоти се дължи и исклучително на Македонскитѣ дѣнци и войводи. Споредъ менъ, по се дъл

жи повече на Българската интелигенция. До като последната страни от Македонските работи, тѣ естествено, ще бъдат ръководени от хора ограничени и крайни и ще се развиват по начинъ който най малко отговаря на нашите интереси. За туй не трѣбва да ни се види чудно, ако единъ денъ бъдемъ изненадани съ нѣкой дележъ на Македония, за който тѣ успѣшно работятъ налитѣ врагове, и които тѣ сърже си пробива пъть въ Европа. А това да ли бъде въ наша полза? Не, разбира се. Ако ли пъкъ се обявимъ противъ Организацията и прѣгърнемъ идеята за културната борба, нека не забравимъ, че Организацията ще остане да съществува и за напредъ, съ тѣя обаче разлика, че изродена и разнебитена тя ще улѣсни задачата на нашите врагове, които ще се явятъ въ Македония съ своите Организации, силни и дисциплирани.

За да може да се тури тази работа на здрана и национална основа, отъ първостепенна важностъ е слѣдъ всеотрашното и проучване, да се вземе едно окончателно рѣшение което да легне като принципъ въ основите на нашата дѣявателна политика. Това не бива и не трѣбва да бъде партиенъ въпросъ. Кэбинетите ще дохождатъ и ще си отидатъ, Македонската политика обаче на Правителствата трѣбва да си остана неизменна. Это защо ще трѣбва да изкаже тукъ мнението, че би било желателно отъ горните мисли да се проникнатъ всички наши партийни петене, мнозина отъ които днесъ стоатъ на разни позиции по Македонския въпросъ. Най крутния въ нашата вътрѣшна и външна политика. Нека тѣ зачатъ истинското положение днесъ въ страната. Това е необходимо за да изгледимъ о време отъ безпечния оптимизъмъ, въ който мнозина отъ насъ се намиратъ днесъ. Необходимо е то също така, за да не станемъ нечаянно единъ денъ жертва на своето самозаблудение. Каквото и да бъде рѣшението взето отъ Правителството по този въпросъ, желателно е поне въ общи черти да се съобди и на Негово Блаженство. Нека той знае становището ни по единъ тѣя събносонъ за отечеството въпросъ, за да може и той да нагласява Екзархийската политика съ оная на Княжеското Правителство. Въ противенъ случай между тие два фактора нѣма да има никакво единство въ туй отношение, поради което и резултатите ще бъдатъ не по добри отъ днешните. Политиката ни къмъ Турция да се отчертае най добри отъ рѣшението, което сикме взели по занимащия ни въпросъ. Отношенията ни къмъ Гърция са извѣстни. Тѣ никой пъть нѣмогатъ и нѣма да станатъ по добри отъ сегашните. Политиката ни съ Сърбия трѣбва да се тури на чисто. Отъ само себѣ си се разбира че разни съглашения и побратимява

ние, за един дълъг, поне период от време, те се тури точка, тъй като от н
одосни съгледения реалната полза да имат само Сърбит. Струва ми се, че на
й-нелтсъобразната и достоитна политика на Князвството към съседното Кра
лство, е да се заяви открито въ Българск че ние сме и да останем до край
за автономията на Македония, и че само на тази почва бихме допустнали да се
третира въпроса за едноспоразумение. Делото на Македония за насъ съставля-
ва една безразлична и противонационална саблика и комбинация, практически
неосъществима, независимо от политическите обстоятелства по време въ себе си.
Щека заявят въ Българск, че впрочем е свободен да работи както намери за до
бро, но че и ние имаме право горко да рече за частна част на налит съст
дни да употребяваме въ случаи на нужда ония матери които намираме за неоско-
дими, когато видиме застъпнати налит интереси. Увтревъ съмъ че при една та-
кава искренна и категорична декларация от наша страна, въ Българск да про-
минатъ тоякъ и да станатъ по внимателни. Иначе Сърбитъ да се окуражатъ о-
де по-вече, а това да има за не посредственъ резултатъ засилването на тях-
ната пропаганда въ Македония. Между тѣмъ азъ не веднакъ съмъ извъл чествя
да изтъкна въ докладитъ си и усрно голмата озабоченостъ, която грози налит
тѣ интереси въ Македония, благодарение на тази сърбска пропаганда, която и
безъ това исче е направила такива голми успѣхи, пото ако продължи днешното
положение още нѣкоя година и друга, питаъ се да ли да има смисълъ да рату-
ваме по нататъкъ за автономията на Македония.

Съ туй свързвамъ своя докладъ. Истинна той излезе много по-дълъгъ от-
колкото искахъ, но азъ прѣисчетохъ да изложа всичко което искахъ че може да
послужи за осветление на тоя отъ капитална важностъ за насъ въпросъ.

Благодарете, да приемете, Господне Министре, увтревно въ отличното ми
къмъ Васъ почитание.

(п) А. Готевъ.

TDVISAM
Kütüphanesi Arşivi
No HHP.324-2